

**IJA # 3524**

**ספר חמד אלהים**

**Sefer Hemed Elohim**

**Livorno, 5612 (1851 or 1852)**











סדרתו  
ממדין  
יום ביום  
מוס קה  
גודת  
וי שב  
גג השכל

ולעה  
אוינו

לוריות  
וק קרוס  
וטקנים  
דום אה  
פוטום

של

ספר

# חמד אלהים

יסודתו בהדרו קדש ליראי ה' ולקושבי שמו . נחלכו  
עמוריו שבעה בהערת שבעה ארשפיון עלאין רכר  
יום כיומו . גם לרבות הלילות איש איש על מקומו .  
מיום הראשון עד יום השביעי איש על שמו . ומלוח  
גודרת מלוח כישבתו בטולא דמקומותא בשכעת  
ומי קח להשפיע עליו מבית איש יומו . עם שאר  
כל התפלות הנוהגות לאומרים בחג הקדש כאשר  
כל איש ישר יקונו פנימו :

**ולעת עתה** ניתוספו בו כמה מעלות טובות  
וירכו ויענמו . כי הדפסנו **המישניות**  
באותיות **מרובעות** עם **נקודות** למען  
ורוח הקודש בהם זקנים עם נערים ולב ואשמו .  
וכסף גם הוא **סדר ההקפות** לשמחת תורה  
דברים **אחדים** רת למי . ואתיא תוך תוך  
**פיוטים** לכבוד שבעה ארשפיון קרישין שירו  
לאלקים זמרו שמו :

פה **ליוורנו** וע"פ

סגת וישמע קלנו לס"ק

חמד **שלמה בילפורטי** וחברו הי"ו

מדפיסים ומוכרי ספרים



## ענייני מוצאי יום הכפורים



**במוצאי** יו"ה וסדר שולחנו ויאכל בשמחה וכתוב לבב כלול  
התקדש חג כי שמחו אלהים בכתו את היום הקדוש  
הזה שעבר עליו ומיד נמחלו עונותיו בחמלת ה' עליו ויהיה מובטח  
בחסדו אל שולח משפטו לאור ומבאץ והלאה ישמור עלמו מכל שגיאה  
ועון ובכל עת יהיו בגדיו לבנים וכמדרש אמרו רבמואלאי יו"ה ככת  
קול וולאת ואומרת לישראל לך בשמחה אכול לחמך ושתה כלב טוב וינך  
כי כבר רצה האלהים את מעשיך. וגם התוספות כתבו כי טעם  
התקיעה אחר הנעילה הוא להראות שהוא יו"ט להרכות בסעודה ולכן  
יפקדו איש את אחיו בלאתם מב"ה כדרך שעושים בשבת וי"ט. ומזה  
נשתרבה המנהג לפקוד איש את אחיו אחר יו"ה כמי שלא עזר כח  
בלילה וישתדל להתפייס את חבירו ולשאול ממנו מחילה מכל שגיאה  
ועון שעבר ביניהם ואף שכבר בודאו עשו זאת קודם יו"ה כבללתו  
יחזיקו אותם שעשו מפחד מוראת היום הקדוש ומזרה שנאתם אחר  
עבוד היום הקדוש. ע"כ ממזיקים באהבתם ג"כ אחר יו"ה כ. ואשר  
לא היה עמו שום שגאה מעולם הוא מטעם כדי לברך איש את רעהו  
הואיל והם טהורים מכל חטא ועון וכרכתם עושה פירות וכ"ש בכרכו  
אותו ת"ס ומסיד ויזכה ויפתם לתיים טובים ולשלום אכ"ר:  
**ותכף** ומיד יתעסקו בעשית הסוכה רמז למ"ש חז"ל כפ' וישב  
ביום ההוא עשו לדרכו שעיריה ויעקב נסע סכותה:

סדר חג הסוכות

**יבית האדם והמוי הוא יתכונן חסדו המקום ברוך הוא באהבתו**  
 ובחמלתו עם עם סבולתו לזכותו כהיום הזה לאחד יו"ה  
 אשר טיהר את נפשותינו ביום הקדוש והנורא ההוא וחקק ומיד אשר  
 קדשנו במצותיו ולונו לעשות מצות הסוכה להיות שז ושמת עם עם  
 סבולתו ואין שטן ואין פגע רע עוד עליהם וזר לא יבא בניהם :  
**ועל** כן נהגו המדקדקים בעלו נפש במולאי יו"ה חכ תכף ומיד אחר  
 גמר סעודתן קודם שיעשו שום מלאכה עוסקים במצות סוכה  
 מן טעם הכתוב ושב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה שהיא שעיר יו"ה  
 אשר הוא מנת חלקו וכוסו ומיד כיון דאחפרש ההוא מקטרנגא ויעקב  
 נסע סכתה לעשות מצות סוכה וטעם הדבר כמו שכתבו המקובלים  
 כי סכ"ת בגומטריא ת"ף כי על ידי עשוית הסוכה אנו מכניעין את  
 לילי"ת שעולה מספרה ת"ף כי ממונים עמה ד' מאות ושמונים מחנות  
 שהם מקטרגים על עם בני ישראל הקרושים . ולכן ביו"ה סכטלה  
 שליטתה כמ"ש ז"ל השטן בגומטריא שס"ד . והשנה היא שס"ה שס"ד  
 ומי אית ליה רשותא לאשטוני ביומא דכפורי לית ליה רשותא לאשטוני  
 וממילא כי היא גם היא נכתלה בירידתו של בעל . ועתה במולאי  
 יו"ה סכטלים לחזור בתוקף גדול אשר היו טמונים בנוקבא דתהומא  
 רבה אם ילאו עם גבורתם יבער בקרבם הכעס שהיו טמונים כל יום  
 הקדוש ושחיתו העולם ע"כ גמלנו ה' ברחמיו וברוב חסדיו במצוה  
 הזאת חקק ומיד בלאתנו מן הקדש כדי שעל ידה וישפלו עד עפר  
 כל ירומו על עם הקדש גאולי ה' :

**וע"ב** רבים מאנשי מעשה נזקרו לעשותה כולה חקף ומיד  
 במולאי יו"ה סכטלים מפני כי במולאי יום הכפורים אין  
 לך אדם מישאל שאלו טהור ומזורז ומלובן מיום הקדוש והטהור  
 באופן כי לא זה בלבד להיות נעשית מרובים שאלו מקבלים טומאה  
 אלא גם יוסיעו תם כחה לעשותה בנוף טהור ונקו כדי להשרות  
 שכינה במעשה יריהם ולפרנס עליהם סוכת רחמים ושלוש . וככלל  
 זה יקא זריו וזהו מאד על נפשו להשגיח ולראות מקום עשוית הסוכה  
 שיהיה במקום טהור רחוק מכל טינוף וריח רע :

**אבן** על כי כל מצוה ומצוה לרוך להיות בריכו"ר ובמחשב"ה  
 ובמעש"ה המחשבה היא כוונת המצוה למי שחננו ה' בחכמה  
 ובונה שידע סודה וטעמה עד שיר שכלו מנעת והמעש"ה הוא עשוית  
 המצוה בשמחה ובזריות שלימה לה' אלהינו ותמיד יקא כוונתו שבושה  
 מצוה

כך כלל  
 הקדוש  
 מוכתם  
 שניהם  
 סכ"ת  
 וב יו"ה  
 טעם  
 ולכן  
 ומזה  
 לר כח  
 שניהם  
 בלתי  
 אחר  
 יאשר  
 יעשה  
 כדרכו  
 יושב

תפלה לעשיית הסוכה

מלוא זו כדי לעשות נחת רוח ליוצרינו שאמר ונעשה רצונו • הדבור  
הוא שירבר במלוא בפיו קודם שיעשה ויוציאה בשפתיו כלשון  
אשר היא כתובה • ויאמר הריני מוכן ומזומן לקיים מלוא פ' לשם  
יחוד קב"ה ושכינתיה וכו' ע"כ האיז הירא כבא לעשות הסוכה  
מלוא עליו גם בשעת עשייתה להוליא בשפתיו ולומר :

**הריני** מוכן ומזומן לקיים מלות חג הסוכות תעשה לך לשם יחוד  
קב"ה ושכינתיה וכו' בשם כל ישראל ויר"מ ה' אר"א שפ"י  
עשיית מלוא זו יתוקן סוכת דוד ותעלה הוא למעלה אלל לרויך  
העליון יחדיו ידוכו סוכת דוד עם הרויך חו ועם נלח והוד תרין  
קיימין רגופא ויתוקן כל מה שעבמנו והרסנו ופרלנו גרדה ושלחנו  
בעירה ובער כשרה תפוחים • עתה ע"י עשיית הסו"כה וכניונה  
נשוב ונכנה חורבות ותמלא זו במלואה והחריבה זו גבול הרשעה  
כפלה ולא תוסיף קום ערו עד היסוד בה וטהר את נשמותינו  
לאהבה וליראה את שמך יראת הרוממות ונזכה ונקוה ונירש פרישת  
סוכת שלומך ורחמיך תמיד עלינו ויהי נועם ה' אלהינו וכו' וכזכות  
המלוא הזאת אשר היא אתר חירות דכלא תטוב לנו החתימה ונזכר  
ונחתם בספר קיום ברכה ושלום ופריסה טובה וישועה ונקמה  
אנחנו וכל עמך בית ישראל לקיום טובים ולשלום אכ"ר :

**אמר** הראשונים כי ד' ימים שבין יום הכפורים לחג הסוכות  
נזכרים ונעשים כיומים מקדשים כי הם מקודשים שקדשם  
שמים בכמה קדושות הן מלך שהם ימים שבין כ' קדושות יום הכפורים  
וקדושת חג והם כחול המועד • והן מלך שבהם עוסקים עם הקדש  
כל איז ישראל במלות סוכה ולולב וד' ימים ומעשים האלו מביאים  
את האדם לזכור את ה' אלהיו לאהבה אתו ולרבה כו לשמות בשמחה  
דוקמיית לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב וע"כ הד' ימים אלה כו"ט  
הם לושראל וכמ"ס במדרש שהביא הטור ריש הלכות ראש השנה  
שאמר במולאי ויה"ך עוסקים במלות סוכה ולולב ואין עושים עונות  
ולכך קוראין יום טוב ראשון ראשון לחשבון העונות ועוד אמרו  
טעם לפי שכלו הימים נשלמה הבית המקדש של שלמה המלך  
ע"ה • וע"כ הם כו"ט ואין נופלים על פניהם בהם :

**כי** על כל אלה לריך כל אדם להתקדש עלמו בקדושה ויתירה באלו  
הימים במלות ומעשים טובים ויהיה מורא שמים עליו ביותר  
משאר הימים ויזכור ואל ישכח כל מה שהתענה והתודה ביום הכפורים  
הקדוש וכמה תפלות ותחנונים אשר כל אשר זה לו עונים לראות עינוי

וחזו

קדושת הימים שבין כפור לסוכות

ג

והיו כח ועזו אותם התפילו שבוקעים ז' קיעים לעלו' למעל' לרזון  
לפני ה' אלהינו וכו' ו' אם ימטא ואשם אחר כל אלה יאכר טובה הרבה  
כי ומלא המקטרג את ידיו לקטרג עליו לאמר רמאים הם בניך ולבם  
לא נכון עמך ובלשונם יכזבו לך ולא נאמנו כדריחך ולא עשו תשו' אלא  
לפנים מפחד ה' ומאדר גאונו של וים הדיון והנורא עד ועבור זעם  
ועתה יוסיפו לחטוא ככלב שב על קיאו ואת כבוד מלכותך השליכו  
אחרי גוים שפון חמחך וכו' ח' כי על כן נהגו ישראל להשכים לב' הכ  
למחרת יו"ה הכ כיו"ה הכ עלמו כדו שעולתה תקפון פיה ואל ישטין עליונו :

כלל

הדברים כי אלו הימים גם כן קדושים עליונים המה כמו  
עשרת ימי תשובה להיות כל איש ירא וזמל כלבו לכלתו  
ומטא כחוט השערה יען לפי הקדושה שנתקדש ביום הקדש כך ידקדקו  
עליו מלמעלה כמ"ש וסביבו נשערה מאד והחכם עיניו כראשו  
להזהר ולהשמר יען כי אחר שנתקדש האדם בקדושת מה קרוב הוא  
לחטוא יותר משאר זמנים מפני כי קנאין פוגעין בו ומבקשים להפילו  
מאינרא רמא לכורא עמוקתא כי ע"כ לרין להיות עיוניו פתוחות  
ביומים אלה יותר משאר הימים לכל יפול שדור כוד אכור ואז כוראיו  
ומלא עזר כנגדו כמו שאמר הבא ליטהר מסויעים אותו הואיל וכל  
ישעו וכל חפלו לעבור את ה' :

ערב

יום חג הסוכות מלוא על כל איש ישראל להשתדל ולזרו הוא  
בעלמו ובכבודו להכין לרכי חג הקדוש הזה בשמחה וטוב  
לכב ואע"פ שיש לו כמה עבדים מלוא בו יותר מכשלומו כמו שאמר  
לענין שבת רבב נחמן בר' ונאק מכתף ועייל מכתף ונפיק ואמר אלו  
מקלע לי רבי אמי ורבי אסי לא מכתופנא קמיוהו כן יעשה לכבוד  
האושפיוא הבא אלינו הוא האג הקדוש הזה ולכבוד השבעה אושפיון  
קדישין אברהם ונאק ויעקב משה אהרן יוסף ודוד ע"ה המסתופעים  
בלל קורות סוכתנו כל שבעת הימים וששים ושמונים בששן שמחתנו  
שמחה של מלוא • וכל דבר שיקנה תקיה מנמת פניו לכבוד הרגל  
ולכבוד הז' אושפיון קדישין • ואם א"ל לו להטפל הוא ככולם ויין  
מקל' ויאמר בפה מלא ברוך אלהים שהקיינו וקיימנו והגוענו לזמן  
הזה והעדיף טובו עליו ויתן לי יוד ואל לכבד הימים טובים כוד ה'  
הטובה עליו ומירו נתנו לו והריני קונה ועושה זה לכבוד הרגל הקדוש  
ולכבוד השבעה האושפיון קדישין זכותם וכן עליו אכ"ו :

וראו

ונכון לכל איש הירא וחדל אל ה' לשוב מעבירות שבידו  
ולקפול תקונו לפני אלהינו מרחם בטרם יבוא יום ראשון  
לקשכון

ערב סוכות

לחשבון עונות וכך ואמר בתחנתו אנה ה' ארך אפים ובעל רחמים  
בלוי וידוע לפניך שרנונו לעשות רצונך ולקיים כל המלות אשר לויתנו  
ולזהר בכל אזהרות שהזרתנו ומו מעבד שאור שכעוסה מעבד  
לכן יהי רצון מלפניך שתייה בעזרתו בשנה הזאת הבאה עלינו לשלום  
וזה היום תקילת דין וחסכון עונותינו עזרתו אלהי ישענו שלא נעבור  
א' משם"ה לא תעשה ואל תביאנו לידי חטא ולא לידי עבירה והלילנו  
מכף רוב אויב ואורב ילרנו הרע ויחד לבכנו לאהבה וליראה את שמך  
והשיבנו אבינו לחורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בחשובה  
שלימה לפניך תמיד מראשית השנה ועד אחרית השנה וקויים בנו  
מקרא שכתוב בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר  
ושנוכל לקיים מהיום והלאה כל מלה שהזרמן לפנינו מרמ"ח מלות  
עשה ומה שלא נוכל לקיים תלרף מחשבתנו הטובה למעשה ונהיה  
אנחנו ולא לאינו ונ"ל כולנו יחד כלי מוכן לקבל נפש רוח ונשמה אשר  
נפחת בנו כרו שחזור לעתיד למקור שחלבת נפשנו דוחנו ונשמתנו  
משם לא נכוש בע"ה ולא נכלם לעולם הבא ולהיות מוכנים  
ומזומנים מאותם הנוחלים לחיות בכועם ה' ולבקר בהיכלו כולו  
אומר כבוד ואתרי כן יקרא פרשת היראה והתשובה :

ותפלה

זו תהיה לעזר ולהועיל לכל השנה כולה לכל יבשל בכל  
עון אשר חטא אחר שהקדים תפלה ללילה והוא על  
דרך קדמיה לרשיעא עד דלא יקרימנך :

ומה

טוב להאכיל לעניים על שלחנו בומים האלה ובזמן הזה  
ולהתברך מפי קדושים משרתי עליון ברכות שמים מעל  
וברכות תהום רובלת תחת כי כך היא המדה אשר המתברך בארץ  
יתברך באלהי אמן ומובטח הוא שלא יחסרו מזונותיו כל השנה הון  
ועושר בביתו ולרדתו עומדת לעד :

וחסיד

א' היה יושב על שלחנו במסיבת אנשים חכמים וידועים  
ויבא עני והלך חוזר על הפתחים על פת לחס ותכף ומיד  
עמד ממושבו ואחז ביד העני והשיבו במקומו ושם כעל כל הון עמו  
ושרתו ויאמר אנכי היום שם ושמת עמך אשר זוכני ה' עמך להאכילך  
חלק אברהם אבינו בסוכתי וכלילה ההוא חלם החסיד ההוא שהיה  
עובד כלב ימים ובא העני ההוא ונחן לך יד והוליוו ממעמקי מים  
לריוה ומיד עמד אותו החסיד ומבקו ונשקו ויאמר אליו ברוך אתה  
לס' כי אתה אשר הללת נפשו ממות כי כפשע בניו ובין קמות אשר  
טבעתי ביון מלולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושכולת טעפתי :

וישן

ויען ויאמר לאיש החסיד ההוא אנכי אברהם אביך כי באתי היום  
 בסוכתך ברמות האיש העמי ההוא אשריך מה טוב חלקך • ומה נעים  
 גורלך עם כל הדיוקים ומוכטת אתה כי לא תחול גזרה רעה כבינתך  
 ותמור תהיה שאין מפחד רעה ויקץ החסיד משנתו ושמת לבו ויגל  
 כבודו אשר זכה ה' באלה וקיבל עליו להיות עושה תמיד כל ימי החג  
 סעודה מיוחדת לעניים כמסת ודו • ויערץ האיש לרוב בתורה  
 ובחסידות ולא חסרו מזונותיו כדיום גם עם זקנה ושיבה :

**וצריך**

להזהר מפני כבוד הרגל שלא יאכל בערב חג הסוכות  
 ממלות ואילך כדי שיאכל בסוכה לחיאבון דומיא דאכילת  
 מלה דגמדין ט"ו ט"ז מחג המלות ואע"פי שבע"פ לא אסרו אלא  
 משעה עשירית בלבד היונו טעמא משום שאינו יכול לאכול פת אלא  
 מלה עשירה ועי"כ זוכר הוא ולא אתי לאמאוכי מה שאין כן ערב  
 החג רמותר בכל דבר קיושינ דילמא ישבע הרבה ולא אכיל לחיאבון  
 בסוכה ולכן ראוי לזהר ממלות היום ואילך לשמור בשמחה של מלה  
 בלילה וכמו שכתבו רבותינו בעלי התוספות בשם הירושלמי פ'  
 הישן דף ז"ך ע"א :

**עוד**

מכבוד הרגל הקרוש הוא מ"ט ז"ל חייב אדם לטהר עלמו  
 ברגל וכל שכן ברגל הקרוש הזה אשר הוא מושב"ע כשובע  
 שמחות בכמה מלות הנעשות בו מה שלא נעשה בשום חג כמוהו  
 שראוי ונכון להכין עלמו לקראת אלקיו בקדושה ובטהרה לכבוד  
 קדושת המלוות ובערט מלות הסוכה כי רבה ולא יכון לאדם בכגריס  
 הלואים אשר עליו ועוד טומאתו בשוליו ח"ו לבא להראות את פני  
 הארון ה' לנאות ושבעה ארשפויין עילאין בתוכה • ומה גם כי נקרא  
 יום ראשון ראשון לשכון עונות וראוי להיות קרוש וטהור בטבולה  
 של מלה ואם עווד טומאתו בו ולא יקום על כבוד קונו בראשו  
 נגע"ו ח"ו וע"כ אף המיקל ברגל אחר ראוי לו להסמור עליו  
 להעביר זקמת הנפש מעליו ולהעביר לבושים דחול בערב חג  
 הקדוש הזה לקבל עליו קדושת הרגל ומבעוד יום יקדש הוא את קיוס  
 והלכש אותו מחללות לכבוד הרגל ואל יהיה ככסולים הבאים בלבושי  
 מול לב"ה ולקבל פני הדיוקים בסוכה • כי עונשם רב פני ה' חלקם  
 לא יוסיף להביטם ומשמו קשך ולא אור וכבר הארכתיו כזה בפ' ג'  
 דשבת אלא וקא זריו וכשכר להכין עלמו לכבוד אלקיו כחתן וכהן  
 פאר וככלה מעדה כליה ואם בא בסוד ה' יכוין בהכונות אלו להאיל  
 עליו שפע שני שמות הקדש הו"ה ואהו"ה במלוי יוד"ן ויו"ד ה"ו ו"ה"ו  
 אל"ף

ערבית חג הסוכות

אל"ף ה"ו ו"ר ה"ו שעולים נ"י דנ"ל להיות טהור בכמות נפשו לפני  
כסא כבודו ותכרך לקבל עליו שבע יום הקדוש :

**ומצוה** לאחר תפלת ערבית כלולה הזאת ואף במקומות שנוהגים  
להוסיף מחול על הקדש הרבה בשבתות וי"ט כליל חג  
הקדוש הזה מצוה לאחר יען כי כל ענין חג הסוכות אנו למדים ט"ו  
ט"ו מחג המזות וכמו שבאכלת מזה כתיב בערב האכלו מזות כן  
לדין אכילה כוונת בסוכה דוקא כלילה ואם יקרימו מב"ע הרבה  
נמלאו ארובלים סעודתם כיום וכבר כתבנו בפ"ו דיוס הכפודים דעת  
ר"ת ששקיעת החמה קודמת לאשחקע שיעור שעה ורביע ויתחילו  
במזמורים המספרים בכבוד החג ונהגו לומר מזמור כאיל תערוב  
על אפיקו מים לפי שבחג נדונין על המים :

**ובכן** יאזרו בשמחה ובלהלה ובנעימה קרושה ויתפללו תפלת  
ערבית ומנהג סגידו ארץ ישראל לשורר בנועם הנוסח של  
ופרום עלינו סוכת רחמים ושלום הרומז לאם הכנים שמחה הפורסת  
סוכת רחמים ושלום ואנחנו בניס בניה אנו מסתוככים תחת כנפי  
סדיה ע"י מלות הסוכה כנז' וע"כ ראוי לאומרו בחג הסוכות בנועם  
קולות יותר משאר חגים ומועדים :

**ויתפלל** אתה בקדמתנו בכונה ושמחה רבה ומשבח לארון הכל  
שקרכנו לעבודתו והכדילנו מן התועים ונתן לנו  
מועדים לשמחה ובערב המועד הזה ראש לכל המועדות בשמחה  
וע"כ אנו אומרים בו זמן שמחתנו כי פשט הרבה הוא מפני שהוא  
זמן האסיף שהבריות שמחים בו וכתוב בו ב"פ שמחה ושמחת בחגך  
וקיית אף שמח מ"מ לפי סודן של דברים טעמא אחרונה איוב :

**רבן** לדין להיות כל איש הירא להרבות בשירות ובהלל ובהודאות  
בתוך סוכתו ושלא להראות שום עלנות וכ"ש שחוק וקלות  
ראש ודברים בטלים בתוך סוכתו חלילה רק לשמות בגולה וברערה  
להשרות השכינה עליו מתוך שמחה של מצוה :

**והנה** מנהג תנאים הקדמונים חכמי הזוהר עליהם השלום היה  
כשהיו עושים המלות היו מוליאים הכוונה בפיהם כענין  
ר"א בענין ב' סעודות בזוהר פ' יתרו שאמרו שם רבי אבא בר הוש  
יתבי בסעודתא דשבתא הוה קרוי בכל קרא וקרא ואמר דא הוה  
סעודתא דעתיקא קרישא וכי' בסעודתא אחרת אמר דא הוה  
סעודתא דקב"ה וכן בכלהו סעודתי ע"כ :

**על** כן אסדר לפניך תפלה אחת הכוללת כל הכוונה לכל לילה ולילה  
ככניסתו

הפרה לישיבת הסוכה

ה

בכניסתו בסוכה וכוונת ברכת הסוכה של כל יום ויום וזה נוסחה :  
**ל"ש** יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחמינו ליחידא **ה"ה**  
**נ"ה** יחודיא שלים בשם כל ישראל הגה אמתנו  
באום לקיים מצות ישיבת סוכה כמו שנאמר בסוכות תשבו  
שבעת ימים ולתקן את שורשה במקום עליון :

**ויהי** רגון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שימשך אור אימא  
עולאם המסככת על הבנים ואור המקיף שלה הוא יסכך  
עלינו ויקיפנו מכל לדרינו . ואנחנו מכוונים בקיום מצות הסוכ"ה  
שהוא כמנין **'אהרונ' ה'י** שהם ז"א ונוקביה כמנין סוכ"ה :

**ואנו** מכוונים להמשך אור החסד הפנימי דאימא שהוא העליון  
והגדול שכל החסדים לרחל אמנו ושתקבל ג"כ אור  
המקיף שלו :

**יום ב** אנו מכוונים להמשך לרחל אמנו המקיף דחסד דגבורת  
אימא קדישא :

**יום ג** להמשך לרחל אמנו המקיף דחסד דתפארת אימא קדישא :

**יום ד** להמשך לרחל אמנו המקיף דחסד דנחל דאימא קדישא :

**יום ה** להמשך לרחל אמנו המקיף דחסד דהור דאימא קדישא :

**יום ו** להמשך לרחל אמנו מקיף כללות ה' חסדים שביסוד  
אימא קדישא :

**יום ז** להמשך לרחל אמנו מקיף כללות חמשה חסדים דמלכות  
דאימא :

**על** ירו מצות ישיבת סוכה וסוכה תהיה אור המקיף מהחסדים  
עליונות דאימא עולאם לרחל אמנו ואנו בני מלכים בני רחל  
אמנו נראה ונתלונן בתוך הסוכה הזאת לקבל אור המקיף שהוא אנא  
בכח גדולת חסדיך העליונים הפלא חסדיך מושיע חוסים ואור  
המקיף הוא יסכך עלינו ויקיפנו מכל לדרינו ונחמה ונתלונן כלל  
סוכה אימא עולאם המסוככת על הבנים מלכא קדישא ונוקביה  
המסוככים והמוקפים מאימא עולאם . ועל ירו ישיבתנו תוך הסוכה  
תמשך עלינו הארץ זו על נר"ן לעבוד את ה' אלהינו עבודה שלימה  
ותשרה שכונתך בינינו ותפרסם עלינו סבת שלומך ולהקיף אותה מזור  
כבודך הקדוש והטהור כגשר ועיר קנו וכשם שעשינו בתינו עראי  
וסוכתנו קבע גם למעלה הארם העליון יעשה ביתו סוד אות כ' סוד



חפצה לעשיית הסוכה

הכינה הוא אמו כי אם ביתו עתה ועשה אותה עראי ויעשה סוכתו  
 סוכת רוד קבע נרוקי"ם ויראו אר"ץ וישכנו לע"ר עליו. וגם בזכות  
 עשיית ביתו עראי ללא תחולה יחשב לנו כאלו הרחקנו נרוד על  
 אשר היונו מחוייבי גלות והרכ כבסנו מעונינו ומחטאתינו טהרנו.  
 ובישיבתנו זאת בסוכה יתקן מושב לזים אשר ישכנו בסוד משקיים  
 ועם מתי שוא ועם רשעים פועלי און וזכינו ששרו עמנו אבותינו  
 הקדושים ז' אושפיון קרישין עילאין חוץ מחנה קדושה סוכתנו ומזון  
 הארתם וקדושתם תשפיע עלינו רוב ברכות חיים ושלום ולרעבים גם  
 למאים תן לחם ומים כאמנם וזכותם וזכות לרקס ועמוד לנו  
 שלא נכוש ולא נכלם ולא נכשל בשום מכשול ועון אשר חטא על יד  
 אכילתנו ושתיתנו בחג הקדוש הזה ונשבע לחם ונהיה טובים ואל  
 יעכבו אותנו הגשמים מלקיים מצותך ואל תשליכו מלפניך  
 מלהסתופף כלל כנפיד ועשה נא למען שמך ולמען זכות ז' אושפיון  
 עלאין להקיש נא את גאולתנו ואת למח רוד מהרה תלמיט וקרנו תרום  
 ביטועתך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות וכרתון לתקן  
 עולם כמלכות שדי ונזכה ונירש טובה וברכה לשבת בסוכה של לוויתן  
 באמור התמלא בסוכות עורו ותשא חובה מלות סוכה זו שאנו  
 מקיימין כאלו קיימנוה בכל פרטיה וקדוניה ותנאיה וכל המלות  
 התלויות בה ותטוב לנו הקחמה לחיים טובים ולשלום אבי"ר:  
**וכל** יום ויום יקיים בפסוק של בחינת מרת היום.

**יום א** סוכה ה' חללה כפ"י הושיעני למען חסדך. והי חסדך ה'  
 עלינו כאשר וחלנו לך. קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך:  
**יום ב** עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו. וגם ער זקנה  
 ושיבה אלהים אל תעובני ער אגיד זרועך לדור לכל יבא  
 גבורתך. לך זרוע עם גבורה תעוז ירך תרום ומיך. עתה ירעתי  
 כי הושיע ה' משיחו וענהו משמי קדשו בגבורה ישע ומינו:  
**יום ג** תתן לראשך לוית חן עטרת תפאר"ת תמנך. כי תפאר"ת  
 עוזמו אתה וברכונך תרום קרנו. עורו עורו לבשו עוזך  
 זיון לבשו בגדי תפאר"ת ירושלם עיר הקדש. ולתתן עליון על כל  
 הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש לה'  
 אלהיך כאשר דבה:  
**יום ד** ה' אלהי"ם לכא"ת השיבנו אר פניך ונושעה. תוריעני  
 אורח חיים שובע שמחות את פניך בעומות בימיך נלח:  
 יום

יום ה' ה'  
 יום ו'  
 יום ז'  
 יום ח'  
 יום ט'  
 יום י'  
 יום י"א  
 יום י"ב  
 יום י"ג  
 יום י"ד  
 יום י"ה  
 יום י"ו  
 יום י"ז  
 יום י"ח  
 יום י"ט  
 יום כ'  
 יום כ"א  
 יום כ"ב  
 יום כ"ג  
 יום כ"ד  
 יום כ"ה  
 יום כ"ו  
 יום כ"ז  
 יום כ"ח  
 יום כ"ט  
 יום ל'

תפלה לשיבת הסוכה

ו

**יום ה'** ארנינו מה אריר שמך בכל הארץ אשר תנה קודך על השמים • גדול כבודו כישועתך הוד והדר תשובה עליו • והשמיעה' את הו"ד קולו ונתת זרועו יריאה :

**יום ו'** נכספה וגם כלתה נפש'י לחלרות ה' לבי וכשרי ירננו אל אל ח"י • ולא ת ליטע עמך ליטע את משיחך מחלת ראש מכות רשע ערות יסו"ר עד לואר סלה :

**יום ז'** כי אתה ה' טוב ושלם ורב חסד לכל קוראיך • מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך ככל דוד דודי • והיה ה' למלך על כל הארץ כיום ההוא יהיה ה' אשר ושמך אשר • ושוב וכללם יחד כפסוק לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והגלם וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש :

**וראשר** אין לו יד בסוד ה' תקנתי נוסח תפלה כוללת לכל מלוות חגב וזה נוסחה :

**רבש"ע** אתה יורע כי בשר אנחנו ואין בנו ולא בשם כריה כח להשיג ולכוין מעלתך וגדולתך כמ"ש גדול ארנינו ורב כח לתבונתו אין מספר • וגם אם היונו יורעים לירוף שמותיך הקדושים וכוונת כל מלוא ומלוא וכוונת כל ברכה וברכה של כל מלוא ומלוא בפני עלמה וכל היומרים וזווגי מרות הקדושות העליונות הראויות לבא על ידיהם וכ"ש כי בשר אנחנו ולא בינת אדם לנו ולא אתנו יורע מה מהכונות האלה :

**לכן** יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא חשוב ומדולה לפניך כל מלוא ומלוא שנעשה כחג הקדוש הזה הן מלות ושיבת סוכה וברכתה הן מלות נטילה לולב וברכתו ונענועיו והקפות התיבה בו כאילו כווננו בכל לירופי שמותיך הקדושים העולים מתוכם ובכל היומרים וזווגי מרות העליונות הראויות לבא על ידיהם • ותלך מתבנתנו הטובה דרך כלל למעשה פרטיות לכל אלה המלות הקדושות הנעשות כחג הקדוש הזה ויעלו לפניך עם שאר מעשה המלות של בני עלויה אשר באו בתעלומות חכמה וסודותיה ויונקים מסוד תנחומיה היורעים והמכוונים כל הכונות הראויות לכל אלה המלות :

**וררך** כלל אנו מכוונים לוקרא שמא דקב"ה ושכונתיה בדמילו ורקימו לוקרא שם ו"ה בו"ה כימורא שליט בשם כל ישראל והדי אנו עושים מלות ושיבת סוכה ולולב לתקן שורשיהן במקום עליון כשיעור קומה בכל פרטיהן ותקומיהן ודקדוקיהן לעשות את כוונת יולרנו שליונו לעשות המלוות האלה ולתת נחת רוח לפנינו ולגרוס

בשם סוכתו  
וגם מכות  
בר מזו על  
כיו טקיע  
ודר משקט  
ודר אבותינו  
וכתנו ומזור  
רעבים גם  
במזור לנו  
ואל על ויר  
זונים ואל  
מלפניך  
אשפיון  
ינו תרום  
לתקן  
של לוינת  
זו שאנו  
המלות  
י"ר :  
סודך ה'  
סודך :  
דר זקנה  
כל יבא  
הירעתי  
ינו :  
ופאר"ת  
שי עורך  
על כל  
וש לה'  
תודעתי  
תק נחם :

הפלה לשיבת הסוכה

ולגרום שפע וברכה רבה בכל העולמות ולחקן כל הנילוות שפעלו  
תוך הקליפות בין על ידי בון על ידי שאר עמך בית ישראל ולחקן כל  
תרי"ג מלות הכללות במלות אלו ולגרום זיווג בר' אותיות שם הקדוש  
ולזכך נר"ן שיהיו ראויים לעורר מיון תחאין על ידי מעשה המנוות  
האלה ויעלו לרזון לעורר אהבת רורים אמן :

**וכן** ראוי לכל איש ישראל ככניסתו בסוכה בכל לילה ולילה משבעת  
ימי החג להזמין אותם לאיש וימו ואחר כך וכלול השאר עמו  
ולריך להקדים הריק ביומו ואחר כך לכלול חבוריו עמו :

**ואנה** ה' לקראתי סדר יפה עינים וטוב ראוי רמו בתיבת סוכה  
מספר כל האושפיון קדושין כל איש וימו . והנה אסדר  
לפניך הכל בסדר יפה למען ירוץ הקורא בספרנו הקדוש הזה :

**וזה** תוארו בכל לילה כשנכנס לסוכה והוא בפתח הסוכה ואמר  
**עולו** אושפיון עילאין קדושין עולו אבהן עילאין קדושין  
למיתב כללך דמהימנותא עילאה כללך רקב"ה :

**ריעור** אברהם קיומא אבא קדישא דהכי סליק לחושבן סוכ"ה  
סמ"ך גי' ק"כ . וא"ו גי' ו"ג . כ"ף גי' ק'ה"י גי' ט"ו . סך  
הכל גי' אברה"ם . ואס"כ יכללם ליעול ולחק ויעקב משה ואהרן יוסף  
ודור . וכן כשישכ ואמר בסוכות תשבו ז' ימים תיבדו אושפיון עילאין  
קדושין תיבדו אבהן עילאין כללך דמהימנותא כללך רקב"ה זכאה חולקתא  
וזכאה חולקיהון דישאל דתיבדו כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו :

**ליל ב** ואמר עולו אושפיון וכו' כנו"ל ליעול ולחק עקירא אבא  
קדישא דהכי סליק לחושבן סוכה בא"ת כ"ש קפ"לץ עולה  
ר"ח גימ' ולחק . ויכללם יחד ליעול אברהם יעקב משה ואהרן יוסף  
ודור ואחר כך ואמר תיבדו אושפיון כנו"ל :

**ליל ג** ואמר עולו אושפיון וכו' ליעול יעקב שלימא אבא קדישא  
דהכי סליק ב' פעמים סוכ"ה גי' יעקב גם פנים דסוכה  
הוא נ' ה' ו' ד' ואחריוס דאותיות סוכה ע' ז' ל' ו' עולה קפ"כ גי'  
יעקב"ב ויכללם יחד ליעול אברהם יעקב משה אהרן יוסף ודור :

**ליל ד** ואמר עולו אושפיון וכו' . ליעול משה רעוא מהומנא  
דהכי סליק לחושבן סוכה פשוטה במלוי דוודי"ן סמ"ך  
ו"ו כ"ף ה"י גי' משה ונ' אותיותיו . וגם אס תחשוב א"כ נ"ד ה' ו' ז' ח'  
ט"ו כ"ל מ"ן ס' גי' רכ"ה . א"כ נ"ד ה' ו' ז' ח' ט"ו כ' הרי גי' ע"ה .  
א"כ נ"ד ה' ה' הרי גי' ט"ו סך הכל גי' משה ויכללם ליעול אברהם  
ועקב ויהוה יוסף ודור :

חפלה לישיבת הסוכה

ז

**ליל ה** ואמר עולו אושפזיון וכו'. ליעול אהרן כהנא רבא קרישא  
מהימנא דהכי סליק סוכ"ה סמ"ך גימ' ק"כ וי"ר גימ' כ"ב  
כ"ף גי' ק' ה"י גימ' ט"ו ס"ך הכל רנ"ז גימ' אהרן עם הכולל ויכללס  
ליעול אברהם ילחק ויעקב משה יוסף ודוד :

**ליל ו** ואמר עולו וכו'. ליעול יוסף נדיקא דהכי סליק מילוי סוכה  
לבר כזה מ"ך גי' ס' ר' גי' ר' ע' גי' פ' י' גי' י' סך הכל

קנ"ו גי' יוסף. ויכללס ליעול אברהם ילחק ויעקב משה אהרן ודוד :  
**ליל ז** ליעול דוד מרן מלכא משיחא דהכי סליק סוכה במספר קטן  
ס' גימ' ר' כ' גי' ב' ה' גי' ה' והכולל הרי ו"ד גימ' דוד. גם

ב"פ סוכה ות' אותיות גי' ק"ץ כמנין דר"ר הו"א הקט"ן ויכללס יסר  
ליעול אברהם ילחק ויעקב משה ואהרן יוסף ע"כ :

**ובליל** שביעי של סוכות וקרא לשון הזוהר פ' בראשית ד"ע וז"ל  
ת"מ רבנינוהו רז' נדיקוייא זמין קב"ה לאעברא לכל אומין

רעלמא ולא ושתאר בעלמא אלף קב"ה בלמודוי וישראל גי' א' בארץ  
בב"כ הכא ז' ימים ת"מ רב"ג מתמעטין והולכין וכוומא ח' שלטין

וישראל למוריייהו בעלמא ומקריבין פר א' איל א' רזא דיקודא ז' כבשים  
לקבל ז' רבין שעיר עזים אע"ג דכההוא זמנא ועביריון קב"ה

מעלמא עם כל דא ושתאר מניה רלא יתבטלון מפ"ו וכההוא זמנא  
ופקון מים חיים מתכמה עילאם חלויס אל הים הקרמוני דא חסד

עילאם וחלויס אל הים האחרון דא גבורה תתאה וגבורה עילאם  
בקין ובחורף בסט' דאשא ובסטרא דמיא רלא ושתאר רינא בעלמא

אלף כלף רמנו וחיים וחידו בעלמא ות"מ כהאי חגא עבדין ניסוך  
המים נכיעו דחסד באינון שיתין מו' ימי בראשוי' וכולהו ז' יומין עילאין

מקבלין מאינון מים חיים דנפקין מירושלם עלאם טמירא ובהא אתר  
רמו לאינון מים חיים באינון שיתין ומסורי ולדיקי חראן כהאי הלולא

בגין דרמיזא לההוא טיבו דזמין קב"ה למעבר כד יעבר קב"ה סאיבו  
מארעא דוחתון אינון מים חיים טהורים באינון שיתין כההוא מזבח

עילאם ההוא ים האחרון ואינון תלתא לגוין מים ו"ח בליס לקבל לדיק  
דאקרו חו עולםים ועל ודיה מים נחתין באינון שיתין. ות"מ הלל הוקן

כד הוה חר כהאי הלולא אמר אס אני כאן הכל כאן ואס אין אני כאן  
מי כאן הוה רמזו ואמר אי שכינתא דאקרו אני שריא כאן הכל כאן

ההוא אתרא דאקרו כ"ל דאתי לאזרווגא בה ואס אין אני כאן מי כאן  
דהא לא חשיבא טיבו שלימא בגין דשכינתא לא שריא בארעא קרישא  
אבל כד ושתלמו אינון ערים כרין כתוב ושתבתם מים כששון ממעיוני

קישועא

קישועא  
קישועא  
קישועא

מטבת  
מטבת  
מטבת

מטבת  
מטבת  
מטבת

מטבת  
מטבת  
מטבת

מטבת  
מטבת  
מטבת

מטבת  
מטבת  
מטבת

מטבת  
מטבת  
מטבת

מטבת  
מטבת  
מטבת

מטבת  
מטבת  
מטבת

הפלה לישיבת הסוכה

הטועה מאן אינון • איון שיה מעיוני דאינון מרוקין כהאי ושועה  
(פי' מלכות) וכדון עלמא כלל במקרה בגין דנפקא שכונתא מבין ההוא  
סאיבו דשאר עמון כג"כ ביום השמוני עלרת תהיה לכם עכ"ל :

**ואחר** כך יאמר יר"מ ה' אר"א אבותינו שבכות שבעה אושעיון  
עולאין קרושין אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן ויוסף ורוד

אשר נולדו הארה נשמתם מתנוללים ומאורים בתוך סוכתנו שתזכנו  
ברחמיך ובחסדיך הגדולים לראות מהרה בתפארת עווד להעביר  
גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל  
בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל דשעי ארץ ויקווים בנו מקרא  
שכתוב והיה יום א' הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב  
והיה אור והיה ביום ההוא ולא מיום חיים מירושלם חיים אל היום  
הקדמוני ומלויים אל היום האחרון בקיץ ובחורף והיה והיה ה' למלך על  
כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחר ושמו אחר וקתום לחיים טובים  
ברכה ושלוש וישועה ונחמה כל בני ברוחך • וזוכה ונחיה ונרש  
טובה וברכה לחיי העולם הבא ונהיה אנחנו וזרענו וזרע זרענו  
כולנו וירעי שמך ועושי רצונך והטוב בעיניך ונמלא מן ושכל טוב  
בעיני אלהים ואדם וחסד לבכנו ליראה ולאסהב את שמך לעבוד  
עבודתך הקדושה תמיד כל הימים אמן כן יהי רצון :

**וראוי** ונכון להיות סוכתו מלא ברכת ה' בלימוד התורה על  
שלאנו כי ע"י לימוד התורה שם בסוכה גורם יחוד עליון

שהוא מחבר תורה שככתב עם הסוכה סוכת דוד ונקרא באמת פועל  
לרק כנוכר בזוהר וכ"ש אס הוא לומד בדרך האמת בזוהר וכיוצא וכלי  
ספק אשרהו כי שם ומלאו ז' לריקים אושעיון עולאין אברהם וה'  
לריקווא ורוד מלכא כי הזמנה זו היא יותר מקובלת אללם מהסעורה  
הגשמית כי שם יאכלו לחם לקמה של תורה עם השכונה ישא ברכה  
מאת ה' ומשבעה לריקים עמודי עולם :

**וראוי** ללמוד בזוהר כל לילה ולילה מעטון הקנ :

**ליל א' בזוהר פרישת אמור דף ק"ג ע"ב**

**בסבת** תשוב חסר ודא עננא חד דכלהו קטורין ביה דכתוב כי  
ענן יו' עליהם יומם • וכתוב ובעמור ענן אתה הולך  
לפניו יומם דא הוא עננא דאהרן דאקרו יומם דכתוב יומם ילוא יו'  
חסרו עננא חד נטול עמיה חמש אחרנין זאינון שיה • ועננא אחרא  
דכתיב ובעמור אש לילה דא נקרא לקו לישראל מנאקרו דאינון שיה •

רבי

**רבי** אלעזר פתח כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעורייך וגו' • האו  
 קרא על כ"י אתמר בשעתא דהות אזלא במדברא עמקון  
 דישראל • זכרתי לך חסד נעורייך דא ענגא דאהרן דנטלא בחמש  
 אחרנין דאתקשרו עלך ונהירו עלך אהבת כללותיך דאשתכללו לך  
 (ס"א וכלהו אשתכללו כן) ואעטירו לך ואתקונו לך ככלה דתעדי  
 תכשיטה וכו"כ למא • בגין לכחך אחרי במדבר בארץ לא זרעה •  
 ח"ס בשעתא דב"כ יתיב במדורא דא ללא דמהימנותא שכינתא פראת  
 גרפא עליה מלעילא ואברהם וה' לרוקויה אחרנין שוין מדוריהון  
 עמיה • אמר רבי אבא אברהם וה' לרוקויה ורוד מלכא שוין מדוריהון  
 עמיה ה"ד בסכת תשבו שבעת ימים • שבעת ימים כתיב ולא בשבעת  
 ימים • כגופא דא כתיב כי ששת ימים עשה וי' את השמים וגו' •  
 ובעי כ"כ למחרי בכל וימא וימא באנפין נהירין באושפיון אלין  
 דשוין עמיה • ואמר ר' אבא כתיב בסכת תשבו שבעת ימים ולבחר  
 ישבו בסכת בקדמיתא תשבו ולבחר ישבו • אלף קדמאה לאושפיו •  
 תנינא לבני עלמא • קדמאה לאושפיו כי הא ריב המנוכא סבא בר  
 הוה עייל לסוכה הוה חרי וקאים על פתחא דסוכה מלגאו ואמר נומן  
 לאושפיון מסדר (כ"א נסדר) פתורא וקאים על רגלוי ומכרך ואומר  
 בסכת תשבו ו' ימים תיבאו אושפיון עילאין תיבו • תיבו אושפיו  
 מהימנותא תיבו ארום (ס"א אסחו) ודוי וקדי ואמר זכאה חולקנא  
 וזכאה חולקיהון דישראל דכתיב כי חלק ה' עמו וגו' וקוא יתיב •  
 תנינא לבני עלמא דמאן דאיה ליה חולקא בעמא ובארעא קדישא  
 יתיב כללא דמהימנותא לקבלא אושפיון למחרי בסאי עלמא ובעלמא  
 דאתי • ועכ"ד בעי למחרי למסכני מ"ט בגין דחולקא דאינון אושפיון  
 דזמין דמסכני קוא • והקוא דיתיב כללא דא דמהימנותא וזמין אושפיון  
 אלין עילאין אושפיון מהימנותא ולא יהיב לון חולקיהון כללו קיימי  
 מניה ואמרי אל תלחם את לחם רע עין וגו' • אשתכח דהקוא פתורא  
 דחקין דיליה קוא ולא דקב"ה עליה כתיב וזרותי פרא על פניכם  
 וגו' פרא חניכם ולא חגי • ווי ליה להקוא ב"כ בשעתא דאלין אושפיו  
 מהימנותא קיימי מפתוריה • ואמר רבי אבא אברהם כל יומי הוה  
 קאים בפרישת אורחין לזמנא אושפיון ולתקנא לון פתוריה השחא  
 דזמנא ליה ולכלהו לרוקויה ולרוד מלכא ולא יהבין לון חולקיהון  
 אברהם קאים מפתורא וקרי סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים  
 האלה וכלהו סלקין אבתריה • ולחך אמר ובטן רשעים תחסר •  
 יעקב אמר פתך אכלת תקיאנה ושאר כל לרוקויה אמרו כי כל שלמות  
 מלאו

אין שופע  
 גן הקוא  
 עכ"ל:  
 אושפיון  
 סף ויה  
 שתוכנו  
 להעביר  
 שדי וכל  
 מקרא  
 ת ערב  
 ול הים  
 מלך על  
 טובים  
 ונרש  
 זרענו  
 ל עוב  
 לעבור  
 ה על  
 עליון  
 פועל  
 ז וכלי  
 ה ו'  
 עורה  
 ברכה  
 ב'  
 יב כי  
 הולך  
 ב' ו'  
 אחיה  
 שית •

זוהר ליל ראשון

מלאו קיף לואה כלי מקום • דוד מלכא אמר (חסד כאן) ואשלים דינו  
דכתיב ויהי כעשרת הימים וינרף ה' את נבל וימת • מאו קא מוירי  
בנין דרוד שאל לנבל לאתעביר ליה אושפיזא ולא בעא • ורא זמין  
ליה ולא יהב ליה חולקא ובאינון ו' יומין דרוד מלכא דאין עלמא  
אתרין עליה הווא כ"כ ראשלים ליה ביש ותיר מנבל • אמר ר' אלעזר  
בנ"כ ארויתא לא אטרס עליה רב"כ ותיר אלא כמה דיכול דכתיב  
איש כמתנת ירו וגו' • ולא לימא אינוש אכול ואשבע וארווי בקרמיתא  
ומה דישתאר אתן למסכני אלא רישא דכלא דאושפיזין הווא ואו קרי  
לאושפיזין ורוי לון קב"ה חרי עמיה ואכרסם קרי עליה אז תתעב  
על ה' וגו' • וילחק קרי עליה כל כלי וולר עליך לא ולח אר"ש האי  
דוד מלכא א"ל בנין רכל זינין דמלכא וקרכין דמלכא בודוי דרוד  
אתפקרו • אבל ולחק קאמר גבור בארץ יהיה זרעו וגו' • הון ועושר  
בביתו וגו' • ועקב אמר אז יבקע כשקר אורך וכל שאר דרוקיות  
אמריו ונחך ה' תמיר והשביע וגו' • דוד מלכא אמר כל כלי וולר  
עליך לא ולח דהא הוא על כל זיני עלמא אתפקר • זכאה חולקיה  
דב"כ רזכי לכל האי זכאה חולקיהון דרוקיות בעלמא דין ובעלמא  
דאתי עליוהו כתיב ועמך כלם דרוקים וגו' :

ליל ב' פרשת פנחס דף רנ"ח ע"ב

**ובחמשה** עשר יום וגו' • רבי אבא פתח ותנח התיבה בחדש  
הז' וגו' • ת"ח כל הני יומין אזלת אימא על בניו  
בנין דלא ושלוט סטרא אחרא עליוהו ובנין לשזבא לון כיון דאשתזיבו  
בנהא והא יתבין בסכת מתנטרין בנטורא יומא קרמאה ויומא תנייבא  
פקדת לון לישראל למעבר סעורתא לממנן דשאר עמין ואיהו לא שריא  
תמן מיומא תליתאה דאיהו ו"ז למדש שריאת למשרי עליוהו ה"ד ותנח  
התיבה בח' ה' כו"ז ויס למדש על קרי אררט טורין דכל לווטין ומרדון  
שראן בנוויהו • א"ר אלעזר וומא קרמאה דחג לא שריא עליוהו ולא  
יומא תנייבא אלא יומא תליתאה דאוסוף וברע שרייא עליוהו אוסיף  
אתוון וברע קרבנין דכתיב עשתי עשר וגו' והכי אתתו לרע עין בנין  
דיומא קרמאה ויומא תנייבא חרווא רבנאה ואינון מעלני עדאן לון •  
מיומא תליתאה ולהלאה דאיהו שריא עליוהו מה כתיב והמים היו הלך  
וחסור עד הקרס העשירי בעשירי כא' למדש נראו ראשו הקרים •  
והמים היו הלך וחסור אלון קרבנין דאזלון ומתמעטין וכמה דאינון  
מתמעטין ס"כ מתמעט טובא דילהון • אר"ש אלעזר ת"ח מיומא

תנייבא

תניינא שריאון מייא לאתחזאה כיון דשריאון מייא מיומא תלתאה איהו  
 שרת עליוהו ואינון מים לא הוו ירעו בכלאי (ס"א בכלא) אמאי רשימין  
 הכא דהא טובא דישראל לא הוו באתר דמעוטא אלא באתר דרבוותא  
 ובגין דאלין מיון דרשימין הכא אתמעטון אתא קרא לאשמועינן דכתיב  
 והמים אינון ידועין בוומי דגב אינון רשימין גו קרבנין דאינון  
 טורי לוטין היו הלך ומסור טובא דילהון ונגידו דאנגיד עליוהו היו  
 הלך ומסור ובגין דאינון מים דלסון הוא לא אתסכרן אתוון דלא  
 ותסכר טובא דלסון אלא זעיר זעיר . אבל לישראל דאינון מקב"ה מה  
 כתיב ודורשי ה' לא יסרו כל טוב . דשיה קרא כפירי רשו ורעבו  
 אלון ממנן דשאר עמין ודורשי ה' אלון ישראל לא יסרו כל טוב אלון  
 אזלון ואסתלקו לעילא לעילא ובגין כך טובא דילהון דאינון מים היו  
 הלך ומסור . עד הקדש העשירי . דא טבת דהא כדון ימי סרעה הוו  
 ואתערת ההיא רעה ואתתקפת וכלה קדושא לא אתהירת מגו שמשא  
 כדון נראו ראשי הסרים אלון אינון הרי חסוכא טורין דלווטין אתתוון  
 ואתתקפו ועבדין כישין בעלמא בוומין אלון . אשה כהאי עולה דהא  
 כדון הני אשים אכלי חולקסון . ע' פריק אלון אינון לקבל שבעין  
 ממנן רשטיו על שבעים עמין וסלקין בוומא קדמאה ונחתו בכל  
 וומא וומא וקרון פרים מננחים בוומין דילהון . אלים ארכוסר  
 תרין בכל וומא אינון ו"ד ס' ו"ד ה' . ודא רשטיא עליוהו תריר בכל  
 וומא וומא . אמרין בני שנה מניינא דלסון ח"ץ . ואי תימא אי הכי  
 דע עין הוינן לבנייהו אין דהא כתיב כי גמלים אתה חותה על  
 ראשו . אכל חנן לא יחבינן אלא במדותא דלית בוומי שגא מדוותא  
 כאלון וומין . ובגין דאנן יחבינן בטוב לבא ובמדוותא דרעותא  
 אתהפק עליוהו גמלים על דשיהון גומרין מלסטן דמדוותא דילן  
 עבדי לון בני ו"ד ע' ומ"ץ כד סלקין בחושבנא דילהון . וכל דא אי  
 תימא מאן יחבי לן לאקרבא עליוהו דלמא אינון לא בעאן כל דא .  
 אלא לית מדוה לכל אינון ממנן . בכל אינון תורים אלים ואמרין  
 כהני בשעתא דישראל יחבינן להון סעודתין אלון . ועס כל דא לא  
 מתקרב כלא . אלא לקב"ה בלמודיו ואינון מתקרבו תמן ואיסו  
 פלוג לון ועל דא כתיב אש רעב שונאך האכולהו לחם אלון אינון  
 קרבנין דגב . ואם למא השקפו מים אלון מים דרשימין הכא בוומי  
 דגב בוומא תניינא ובוומא שתיתאה ושביעאם וסימן בר"ז יכוזו לו .  
 מים רבים לא יוכלו לכבות את האשבה אלון אינון מים די מנסכי  
 ישראל בגב במדוק ובכחמו דקב"ה דכתיב ושאתם מים בששון

ונקרות

המד אלהים

3

ג

ואשלים רונח  
 דאין קא מיידי  
 דאין זמון  
 דאין עלמא  
 דר' ר' אלעזר  
 יוכל דכתיב  
 בקרמיתא  
 דאין קרו  
 דאין תצעב  
 דר"ש האו  
 בדווי דרור  
 דאין ועושר  
 דר' לריוקיא  
 כליו וולר  
 חולקסיה  
 ובעלמא

ב

בה בחרש  
 כל כיווא  
 דאשתזכר  
 דא תניינא  
 לא שריא  
 ד' ותנא  
 וומרין  
 ויוהוולא  
 דאוסיק  
 עין כנין  
 דאין לון .  
 דאין הלך  
 דקרוס  
 דאין דאין  
 דא מומא  
 דאין



ונקרות לא ושטופה אלן אינון נהיו דאפרסמונא דכיא דכלסו דבקי  
 ומתקשרו ברקמו דא . אס יתן איש את כל הון ביתו באהבה כוז דא  
 סמ"אל באהבה דישאל למהוי ליה חולקא בהריוהו באינון מוס דרשימין  
 סכא כפרשתא דכתיב אס יתן איש את כל הון ביתו באהבה כוז יכוזו  
 סימנא דאינון מוס כוז יכוזו לו ודאי דקא כלסו אסתשיכו לבני חרש כשבר  
 דלית ליה תקנה לעלמין . מוס דילהון אסתפליבו ביומין כוז' אשתארו  
 שאר יומין דאינון ג' ד' ה' וסימנ' ח"ט את פרשי האדמה ולית לון תקונא  
 בהרן ולא לעלמין . ואי תימא כוז יכוזו לו כתיב התם כי לא כזה ולא  
 שקץ ענות עני יומא קרמאה מאי עביר ליה אלא לא אקרי ראשון ולא  
 אקרי אחר אלא ט"ו סתם בלא רשומא כלל אבל שירתא דרשימו דמיס  
 מיום שני הוי' . והכו אסתזוי בנין דלית טוב כשני ובנין כך לא רשים  
 ראשון ולא אחר כלל והוי בסתם ושרי רשמו דיומין ביום שני וסתפלו  
 מוס כוז ושתארו ביומין חר"ט כמה דאחמד וכלא כרפא יאות .  
 זכאה חולקסון דישאל דידעי לאעלאה לנו מוסא דאגוזא ובנין למיעט  
 לנו מוסא מתברין קלופין אלן ועאלין מה כתיב לבתר כל האי ביום  
 השמיני עזרת תהיה לכם לבתר דתברו כל הני קלופין ותברו כמה  
 גניזין וכמה נחשים קטלו וכמה עקרבוס דסוו לון באינון טורי דחשוכא  
 עד דאשכחו אחר דטובא וקרתא קדישא מקפא שרין ספור ספור  
 כרין עאלו לנבה למעבר ניוחא תמן ולמחדי בה וסא אוקומנא מלה  
 ורא איהו עלרת כנישו אחר דמתכנש כלא לנבה תהיה לכם ולא לאחרא  
 למחדי אתון במאריכוון ואיהו בהריוכו ועל דא כתיב שמתו כה' וגילו  
 דריקים וקרנונו כל ושרי לב :

ליל ג' פרישת תצוה דף קפ"ב ע"ב

**את** חג המלות תשמור האי איהו אחר דאקרי שמור וכנ"כ כתיב  
 את חג המלות תשמור ז' ימים תאכל מלות כאשר לויתיק . ז'  
 ומיס אלן לאו אינון כז' הוימס דסכות דאינון עלאין ואלן תחאין ועל  
 דא באינון הלל במור ובהני לאו הלל גמור ועל דאינון לתתא ז' ימים  
 תאכל מלות : מלת כתיב סדר בלא ו' דער לא שראן אינון יומין עלאין  
 דזא ר' . ואי תימא כיון דחג המלות אסתקדא אמאי נחתא דסא תנין  
 מעלן בקדש ולא מורידין אמאי נחתא לתתא באינון יומין תחאין .  
 ת"ס כתיב וכפר בעדו וכפר ביתו וגו' מאן דוכפר אלטרין לכפרא עליה  
 כקדמיתא וכתר על ביתיה . כגוונא דא האן דרגא שארי לאסתקדא  
 ולנפקא בקדושה לכפרא עליה וכיון דאיהו אסתקדא בעי לכפרא על  
 ביתיה

ביתיה ולקדשא לון ועל דא נחית לתתא לקדשא ביתיה . ובמה מקדש לון  
 לישראל דלתתא בחושבנא דעומר וכיון דאילין מחקדשן כעינן לסלקא  
 לה לעילא דהא כר ביתא דמטרוניתא אתקדשת כדון סלקת לעילא  
 לאתקשרא באינון יומין עילאין לעילא . ועל דא אכן עבדין חושבנא  
 בקיומא על קיומ' קיימין בגין דאינון יומין עילאין אינון וכן ככל  
 זמנא דעאל כ"כ לאינון יומין עילאין בין בללותא בין בשבחה אלטרין  
 לקיימא על רבלוי ורכין וגופא כהרא דתמן ירכין וגופא לקיימא  
 כדכורא דקיימא בחוליה ולא כנוקבא דארחה למיתב . ועוד בגין  
 שבחא דעלמא עילאה ובגין דאיהו דא דכורא נשם פטורות  
 מחושבנא דא ולא מתחייבן למימני בר דכורין לאתקשרא כל חד  
 כדקא יאות . כנוונא דא יראה כל זכורך דכורין ולא נשין בגין דרזא  
 דברית דכורא איהו ולא כנוקבא ובגין דקיימא דא לעילא נשין לא  
 מתחייבין . ורזא אולפנא הכא דככל ז' יומין מאלין יומין עילאין  
 נטלא קרושה יומא חד דאילין תתא ופאי תתאה אקרי שבוע דאתקדש  
 בז' יומין עילאין . וכן ככל ז' וז' מאינון חמשין יומין עד ולא עד  
 בכלל וכד אשתכחו ארבעין ותשע יומין עילאין אשתכחו לתתא ז'  
 יומין דאתקדשו בהו וכל חד אקרי שבוע דעאל באינון שבוע ועל דא  
 כתיב שבוע שבתות תמימות תהיינה בגין דאינון נוקבין נקט קרא  
 ליגנא דנוקבין וכד אתקדשו בהו וביתא מתתקבא לאתקברא אתתא  
 בכעלה כדון אקרי חג שבועות מאינון נוקבי דשאריו עלייהו אינון  
 יומין עילאין דאתקדשו בהו . ובג"כ כתיב בשבועותיכו אינון דילכו  
 ולא כתיב בשבועות . בגין דהכי נמי מתקדשין ישראל לתתא עמהון .  
 ועל דא כר מטון לתשעה וארבעין יומין ההוא יומא עלאה דעלייהו  
 דאיהו יומא דחמשין דשלוט על תשעה וארבעין יומין דא דכללא  
 דאורייתא במ"ט ענפין . וכדון ההוא יומא עלאה יומא דחמשין  
 באתערותא דלתתא אפיס אורייתא כלילא בתשעה וארבעין אנפין :

ליל ד' פרישת תצוה דף קפ"ו ע"ב

**וכר** ישראל אינון בחמושר יומין כדון נטול לבנוי לפרסא גרסוי  
 עליוהו ולמחדו עמהון ועל דא כתיב ולקחתם לכם ביום הא'  
 פרי דא איהו אילנא דאקרי עץ פרי ואשתכח ביה פרי . עץ הדד כר"א  
 הוד והדר לפנו מ"ט אקרי הדד ומאן איהו הדד אלל דא לודין . אמאי  
 אקרי הדד והא אחר טמורא איהו דלית ליה גלויא ולרובא לאתכסוא  
 טדיר ולית הדד אלל מאן דאתגלויא ואתמוזי . אלל אע"ג דאיהו דרגא  
 טמורא

דקין  
 דהו דא  
 דשומין  
 דבין יתרו  
 דרש נש  
 דשפתא  
 דתקופא  
 דזא ולא  
 דזון ולא  
 דרמיס  
 דהיס  
 דתפלגו  
 דאית  
 דמיעל  
 דיום  
 דמה  
 דשוכא  
 דחור  
 דמלה  
 דאחר  
 דגילו  
 דתיב  
 דין ז'  
 דין ועל  
 דומס  
 דעילאין  
 דתינין  
 דתחין  
 דעלה  
 דתקדשא  
 דא על

זוהר ליר רביעי

טמירא קדורא איהו דכל גופא ולא אשתכח קדורא לגופא אלא ביה •  
 מ"ט מאן דלית עמיה האו דרגא לית ביה קדורא למיעל בכני נשא •  
 קלא לאו עמיה • ברבורא וקדורא (ס"א ודבורא) רקלא אשתסת  
 מיניה • דיקנא וקדורא דריקנ' לאו עמיה ואע"ג דאשתכסוי' הוא דרגא  
 כל קדורא גופא ביה תלויא • ואשתכסוי' ואשתגלויא • ובג"כ עץ הדור איהו  
 עץ רכל קדורא גופא ביה תלויא ודא איהו עץ עושה פרו • כפת תמרים  
 הכא אשתכלילת אשתא כבעלה בלא פרורא • כפת תמרים כחדא • וענף  
 עץ עבות תלתא • ועלון דיליה דא בסטרף דא ודא בסטרף דא ודא  
 דשליט עליוהו • וערכי נחל תרין • דלית להו רוחא וטעמא כשוקין  
 בכני נשא • ובגין כך לולב נטיל כלהו כחוטא דהדרה קיימא גופא  
 ומה דנפיק לבר טעח הכי הוא בגין לאשלמא ולאפקא כלא ולשמא  
 כרקא חזי • ובגין כך בהני זנין בעי כ"ג לאשתחזיה קמי קב"ה • עלון  
 וטרפין דהני תמרים אינון כל שאר חילין דאשתאחדן באינון כנויין  
 דקב"ה אקרי בהו • בגין דבעינן (ס"א לאשתאחדא) לתתא כנוונא  
 דלעילא דלית לך מלא בעלמא דלא אית לה דוגמא לעילא • כנוונא  
 דלעילא הכי אית לתתא ובעו ישראל לאשתאחדא ברזא דא דמהימנותא  
 קמי קב"ה • כתיב בסכת תשבו ז' ימים דא הוא רזא דמהימנותא האו  
 קרא על עלמא עלאה אשתמר והכי חנינן כד אשתברו עלמא אשתמר האו  
 קרא כד שרא חכמה עלאה לפקא מאתר דלא ודיע ולא אשתמו כדון  
 נפיק חר משחתא ובטט וההיא חכמתא עלאה נלוץ ואשתפט לכל  
 סטרין ברזא דמשכנא עלאה וההיא משכנא עלאה אפיק שית סטרין  
 וכדון ההוא נלוץ דמשחתא נהיר לכלא ואמר בסכת תשבו ז' ימים •  
 מאן סכת חסר ר' • דא משכנא תתאה דאיהו כעשיתא לאחזאה לכל  
 נהרין וכדון אמר בסכת תשבו ז' ימים • מאן ז' ימים מעלמא עלאה  
 לתתאה דכלהו קיימו כקומא לאנהרא להאי סכת • ומאן איהו • דא  
 סכת דור הנופלת סכת שלום • ובעי עמא קדישא למיתב תחות ללהא  
 ברזא דמהימנותא ומאן דיתוב כללא דא ותיב באינון יומין עלאין וע"ד  
 כללהו בסכת בסכת ומר בסוכות שלום חר שלום לאחזאה דמאן דיתוב  
 כללא דא ותיב באינון יומין עלאין לעילא דקיימין על האו תתאה  
 לאנהרא ליה לתפוא עליה ולאגנא ליה בשעתא דאלטרין • ותו כלסון  
 אקרון סכות בשלימו וכד איהו חסר כתיב סכת דא עלמא תתאה  
 דבעא בהני ז' יומין קדישין למיזן לשאר ממנן דברכין דעמינן בעור  
 דאיהו נטלא חדוה כבעלה ולא יקטרגון חדוהא ובגין דיתערכבון  
 (כ"א דיתערכבון) ובההוא מוונא קרבנין דילסון סגיאין משאר יומין  
 בגין

בגין דיתע  
 רשעא דר  
 ואכלין  
 מתתא  
 מרבתא  
 דבגין  
 כענין  
 קדושין  
 דקא ככ  
 חר וקס  
 דא איהו  
 ככושין  
 ימי  
 מתעורר  
 מנוח ש  
 דק' • כ  
 אשתמי  
 קין וסו  
 עלמא וע'  
 קס דרע  
 דעא דע  
 אשתק  
 כלום • א  
 דעור ת  
 רשעא  
 כד סת  
 לאו ד  
 ה למ  
 אשתל  
 וכו' מ  
 אשת  
 אשת  
 אשת  
 אשת

בנין דיתעסקון בהו ולא יתעברון לבתר כהרוס דישראל . ומאן חרוס  
 דישראל דא יומא תמינאה דעלרת . ות"ס בעור דאינון שאר ממנן חראן  
 ואכלין בההוא מזונא דמתקני לון ישראל . אינון מתקני כורסויא לקב"ה  
 מתתא ולסלקא ליה לעילא באינון זינין ונחרותא וכהלולא ולסקפא  
 מרבחא . כדון איהו סלקא ונטלא ברכאן וחרוה כבעלה . ושאר חיוון  
 דברכן ממנן דעמין אכלן ומדקן ורפסן ואחזנו . ואיהו נקטא נפשאן  
 כענונין לעילא כמה דאחמר . כיון דנחתא והא נקטא כל ברכאן וכל  
 קדושין וכל ענונין וישראל כל הני ז' יומין הוו משכין לה באינון עוברין  
 דקא עברין ומקרבין בהרה כדון נחתא לקרבא בכנסא ולמחדו לון יומא  
 חד וסהוא יומא איהו וומא תמינאה בנין דכל ז' יומין אחרטין בהרה ועל  
 דא איהו תמינאה ותמינא יומין כחדא . ובנין כן אקרי עלרת כנישין .  
 כנישין כללו בהאי יומא ואקרי שמיני ולית שמיני אלא מגו שבכא כתיב  
 ויהי שם ה' מבורך מאי מבורך (אלא בלא ידעני) . אכל דא חרא ידע חד  
 מתכונא במדברא אחזיאו ליה בחלמא ורבי ולקס כפתורא שמיא . מאי  
 מבורך שירותא קשה וסופיה דך . מ"ב קשה ודינא איהו ודאיו . ולכתר  
 (דך) . כנו ונא דא יומא דר"ה מ"ב דהא במ"ב (וברזא דמ"ב) אהוון  
 אכתרי עלמא וע"ד אכתרי דיינא . לבתר דך וע"ד תנינן כל שירותין  
 קשין וסופא דלהון רכין . (ס"א דהא במ"ב וברזא דמ"ב אהוון אכתרי  
 עלמא וע"ד אכתרי דיינא . לבתר דך . כנונא דא) . כיומא דר"ה מ"ב  
 קשה דיינא . כיומא דעלרת דך כהרוס ה"ח מה בון דינא עלאה להאי  
 דינא דינא עלאה שירות' וסופא קשה ולית מאן דיקוס ביה וכל מה דאזיל  
 אשתקף וכתר דשארי לא . סליק מוניה עד דאכיל ושלי כלא דלא אשתאר  
 כלום . אכל דינא אחרא דתתא שירותא קשה וכל מה דאזיל אשתקף עד  
 דנהיר אנפין כנונא דא דינא דנוקב' דחלש קולהא . אימתו אשתר דינא  
 דלעילא למשרי על עלמא כיומא דרופנא וע"ד לא אשתאר כלום בעלמ'  
 בר ההוא תיבותא דנח ראייה . כנונא עלאה דסביל לההוא תוקפא ואי  
 לאו דזמין קב"ה ואשחכא כרמיו על עלמא כל עלמא אשתאביר דכתוב  
 ה' למבול ישב וע"ד לא שריא דינא דלעילא על עלמא דלא יכיל עלמא  
 למסכל ליה אפילו דנשא חרא . אדהכי הוה ר"ה ככי ומדי . זקפו עיינין  
 וחמו חמשה מאינון פרושים דהוו אזלי אכתריה למחבב ליה . קמו אמר  
 ד"ה מכאן ולהלאה מה שמך . אמר נהוראי סבא בנין דנהוראי אחרא  
 אית גבן . אזלו ר"ה ואינון חברייה עמיה חלת מילין . אמר ד"ה לאינון  
 אחרטין ומה אכתא דא בפייכו . אמרו . למחבב ליה להאי סבא דמימיו  
 אטן שתאן במדברא . אמר ר"ה ונשקיה אמר ליה נהוראי שמך ונהוראי

אנת

אלא ביה .  
 וכו' .  
 חתמת  
 הוה דינא  
 הדר חמו  
 תתמרוס  
 א' וענף  
 דא ומר  
 כשוקן  
 רנפא  
 לשמש  
 ה' עלון  
 כנויון  
 כנונא  
 כנונא  
 וימנותא  
 חא האו  
 מר האו  
 זיו דיון  
 ט לכל  
 סטרוין  
 ומוס .  
 ה' לכל  
 עלאה  
 ה' דא  
 תלחא  
 ז' וע"ד  
 דיתוב  
 תתאה  
 כלסון  
 תתאה  
 ז' בעור  
 ערבון  
 ד יומין

אנת ונהורא עמך שרי פתח ר"ש ואמר הוא גלא עמוקתא ומסתרתא  
 ידע מה בחשוכא ונהורא עמה שרא . הוא גלא עמוקתא ומסתרתא  
 קב"ה גלי עמוקתא ומסתרתא דכל עמוקין סתומין עלאין איהו גלי  
 לון . ומאי טעמא גלי לון . כגון יודע מה בחשוכא דאלמלא חשוכא  
 לא אתידע נהורא ואיהו יודע מה בחשוכא וכגון כך גלי עמוקתא  
 ומסתרתא דאי לאו חשוכא לא ותגליין עמוקין ומסתרתין . ונהורא  
 עמיה שרא . מאן נהורא דא נהורא דאתגלייא מנו חשוכא ואנן מנו  
 חשוכא רהוק במרכא אתגליין נהורא דא רחמנא ושדו עמך נהורא  
 בעלמא דין ובעלמא דאתי . אזלו ר"ש וחברויא אלון . תלת מילין  
 אבתריה אמר ליה אמאי לא אזלו אלון עמך כקדמתא . אמר ליה לא  
 בעינא לאתרשא לבר נש עמי השתא דאתו נוזל כחדא . אזלו ר"ש אזל  
 לארקיה . אמר רבי אבא הא אנן יודענא שמה ואיהו לא יודע שמה  
 דמר . אמר ליה מניה יודענא דלא לאתזאס :

ליל ה' פרישת ויחי דף רך ע"א

תא

חזי כד אתער דינא בעלמא דקב"ה יתיב על כרסי דרינא למיזן  
 עלמא בעי כ"כ לאתערא (כרינא) תשובה דריתוב מחויבא (כ"א)  
 מחובו) דהא דהוא יומא פתקין כתיבו ומשתכחו כלבו באחמתא הא  
 כתיבין אי זכי ב"כ דריתוב קמי מאריה קרעין פתקין דעליה לכתר קב"ה  
 זמין קמיה דכ"כ יומא דכפורי וומא דתשובה אי תב מחטאוי טב ואי לא  
 פקיד מלכא למחתם פתקין ווי דהא תשובה בעינא לאסתלקא מניה אי  
 זכי בתשובה ולאו שלומת' כרקא יאות תליין ביה עד ההוא יומא בתראה  
 דעלרת דהוא תמינאס לחג . ואי עביר תשובה שלומתא לקמי מאריה  
 אתקרעו ואי לא זכי אינון פתקין נפקין מבי מלכא ואתמסרן כידוי  
 דסניטירא ודינא מתעביר ופתקין לא מהדרן תו לבי מלכא כדון לולמין  
 אתעבירו מניה ולא משתכחין עמיה כיון דמתעבירן מניה הא ודאי  
 טופסקא דמלכא עבר עליה ויטעום כסא דמותא ובההוא ליליא דחגא  
 בתראה סניטירין ומינין ופתקין נטלין בתר דנטלי לון לולמין מתעבירן  
 ולא משתכחין בהו ודי ואי משתכחין בהו ודי (יערי) דינא גריעא או  
 יעבר עלוי דינא מרעין בישין בגריעותא דילהון והא אוקימנא להא .  
 ובספרי קדמאי אמרו ויתיר כד רישא אנרע וישתכח גופא כריה או  
 אנתתיה ישתכחו והוא יסתלק וה"מ כד לא אהדר כל ההוא זמנא  
 בתוכתא אבל אי אהדר טעמא דמותא יטעם ויתסי ואי גופא לא יתסוי  
 וישתכח רישא אינון סלקין והוא אתקיים וה"מ כד כריה זעורא

כרשותיה

כרשותיה  
 עליה ע  
 יתן ער  
 קסודי  
 מעלתא  
 אסיא  
 בשמי  
 בדין  
 לון עת  
 נה ענו  
 קדישא  
 לעולא  
 חזיה  
 מנה גנו  
 לאתערא  
 קי עשו  
 דתתיב  
 ונען עך  
 ולקחיה  
 הירשין  
 לביה  
 מתל למלכא  
 לון למור  
 ותין חמת  
 וי"כ לישק  
 אשנת  
 שילנא  
 דא כשריא  
 אי ענין  
 ומינא  
 ופתקין  
 רלס  
 גענין

ברשותה ואי ידוי פנימו עבודתא רידוי פנימו רבלוי מרעין ררעין  
עליה ערק לולמא ואהדר ערק ואהדר עליה כתיב בכקר תאמר מי  
יתן ערב והאי כד נהרא סיהרא וליליא אתתקן כנהורא . אבל זכאי  
חסידו ככל יומא ויומא מסתכלי בלביהו כאילו הסוא יומא מסתלקי  
מעלמא ועברין תיובתא שלימתא קמי מאריהון ולא יטרכון למלא  
אשרא זכאה חולקסון בעלמא דין ובעלמא דאתי . ת"ח כל הנקרא  
בשמי כמה עילאין עוברי מלכא קרישא דהא באינון עוברי (כ"א)  
בריון דאיהו עביר לתתא קטור לון במלין עלאין דלעולא ובר נטלון  
לון לתתא ועברו בהו עוברא אתער הסוא עוברא . דלעילא דקטור  
בה כנון אזוכא עץ ארו והא אוקימנא מלי ואיה מנייהו דאחידן בשמא  
קרישא כנון לולב ואתרוג הדס וערבה רכלהו אחידן בשמא קרישא  
לעילא ועל דא בעינן לאשרא לון ולמעבר בהו עוברא בנין לאתערא  
חדוה הסוא דאחיד ביה ועל דא תנינן במלון ועוברא בעינן לאחזאה  
מלא בנין לאתערא מלא אשרא ה"ד כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו  
לאתערא וקרי בראתיו ליוקרא לוי יצרתיו למעבר ביה עוברא (כ"א חילא)  
אף עשיתיו לאתערא ביה חילא דלעילא . ד"א כל הנקרא בשמי היינו  
דכתיב פרי עץ הדר . ולכבודי בראתיו היינו כפת תמרים . יצרתיו היינו  
וענף עץ עבות . אף עשיתיו היינו וערבי נחל ותקונא דהאי דאמר קרא  
ולקחתם לכם ביום הראשון ריוקא דהוא חמושאה על עשור אבל כיום  
הראשון הסוא יום ראשון מאן הוא אלא יום דנפיק ראשון לנטלא (ד"א)  
לכולא) כמבועו דמיון נבועין . ואנן בעינן לאמשכא ליה לעלמא .  
מתל למלכא דקטר בני נשא בקטרוי אמיה מטריניתא אתת ואפיקת  
לון לחירו ומלכא אשגא לוקרא דילה ויהב לון בידהא אשכחת לון כייפין  
ולחין אמרת הא אפיקת לון לחירו אייתי לון מיכלא ומשתויא כך הוא  
יו"כ אפיק לכלא לחירו ואנן כפנו מונא קאימנא ולחונן למשתויא היא  
אעטרת למלכא בעטרוי בהאי יומא ודענא דהא מיון נבועין עמה שריון  
שאילכא למשתויא למאן דאפיק לון לחירו וע"ד קרינן ליה יום ראשון  
דא כספרא דאגרת' ושפיר הוא . אבל בהאי יומא אברהם שירותא רכלא  
אי בענני וקר הוא שירותא אי במיא הוא שירות' דאברהם שארי למחפר  
בירו דמיו . פרי עץ הדר דא בירא דילחק דילחק אהדר ליה לקב"ה וקרא  
ליה עץ הדר פרי דהאי עץ הדר ידועא כפות תמרים דכתי' לרוק כחמר  
יפרח ולא אשכחמ בינייהו פירא וע"ד לא כתיב וכפות אלא כפות בנין  
דלא סליק דא כלל דא ובהאי אתמלויא האי באר מבאר מוס עלאין  
נבועין דהוא אתמלי בקרמיתא ומניה אתמלויא בורא עד דאיהו נביעו  
לכלא

מחמתא  
מחמתא  
ויחיו עלו  
חמשה  
מחמתא  
כנהורא  
בן מנר  
נהורא  
מילין  
ה לא  
חול  
שמעו  
מירון  
(כ"א)  
הא  
ב"ה  
לא  
אי  
יהא  
רדיה  
ירדיו  
למין  
דדאי  
חבא  
נכרן  
או  
הא .  
ה או  
מנא  
תחיו  
יורא

זוהר ליל חמישי

לכלא וענף עץ עבות דא ענפא דאילנא רכרכא דאתקוף ואשתדשא  
בשרשו ואתעבוד אילנא עלאה על כלא דאחור ככל סטרון ענף דאיהו  
עץ עבות עץ דאחור לאכו' דהא מהאי נטל וסודא דעלמא דאתמלויא  
לארקא כבירא האי הוא עלמא ארקא דסקיותא וערכו נחל תרי אינון  
תרין נחלין דמזא אתכנוס בהו לארקא לזרוק . ד"א וערכו נחל אליון  
אינון גבורן דאחורין ביה בילסק דאתיון מסטרא דהסודא נחל עלאה  
ולא מסטרא דאבא . כנ"כ כולא יאי ולא כסימא לפירין ולא עבוד  
פירין . וערכו נחל תרין קיומין דגופא קיומא עליוהו אבל וערכו נחל  
ודאו כמה דאתמר . ואליון אינון כלהו לארקא מייא לכבוד . מאו פרו  
עץ הדר אילנא דאתרובא ומאו הדר היינו הדר על הכל והוינו הדר  
דשיר השירים רכתיב ביה מי זאת הנשקפה כמו שחר והוינו על סם נקבה  
ועל שמה נלקחה נקבה מארס שאי אפשר להתקיים עולם התחתון כלא  
נקבה ואמאי טעמא אקרי נקבה על סם שנקביה רכבים ויש לה נקבים  
ותרים על האיש ומאי ניהו נקבים שדים ורחם מאי ניהו שאמרה שיר  
השירים שהוא הדר לכל ספרו הקדש דאמר רבי יוחנן כל הספרים קדש  
ושיר השירים קדש קדשים ומאי ניהו קדש קדשים אלא קדש שהוא קדש  
לקדשים ומאי הם קדשים אלו שכנגדו' קלוות שבארס וקדש הוי להו  
קדש לכלהו ומאי ניהו קדש זה אתרוב שהוא הדר הכל ולמה נקרא שמו  
הדר אל תקרי הדר אלא הדר זה אתרוב שהיא נפרד מאגד הלולב ואין  
מזות לולב קיימת אלא כו והוא ג"כ אגוד עם הכל שעם כל אחר הוא  
ועם כולן יחד הוא ומאי לולב כנגד חוט השדרה וענף עץ עבות שענפיו  
חופין את רוכו ואם אין ענפיו חופין את רוכו אינו כלום מפני מה  
משל לארס שבדורותיו יגן על ראשו הרי זדועותיו שנים וראשו שלשה  
והוינו ענף לשמאל עבות לימין ונמלא עץ באמצע ולמה נאמר כו עץ  
שהוא שורש האילן ומאי ערכו נחל כנגד שוקי הארס שהם שתיים ומאי  
ניהו ליטנא דערכו נחל משום דגדול שבהם הוי למערכ ומשם יונק כחו  
ושל לפון הוא קטן ממנו מהלך ת"ק שנה והוא ברוח לפונות מערבית  
וכו פועל ונקרא על שמו והם שניהם עלים . ד"א ערכו שפעמים  
מערכין פעולתן זה עם זה מאי ערכו נחל נחל הוי על סם המקום שהם  
קבועים כו ששמו נחל כדכתיב כל הנחלים הולכים אל הים מאי ניהו  
יס הוי אומר זה אתרוב ומנא לן דכל מרה ומרה מאלו השבעה איקרי  
נחל שנאמר וממתנה נחלואל אל תקרי נחלואל אלא נחלי אל ועוד סם  
מה לכ הדר פרו הגוף אף ושראל פרו עץ הדר מה אילן תמר ענפיו  
סבוכיו ולולבו באמצע אף ושראל נעלו גוף האילן הזה שהוא לכו וכנגד

הגוף

הגוף אף לכ מ  
נתיב מקו  
לכם ביום  
וענף עץ  
ומאי ומה  
דא וענף  
תחתיה יכ  
בסדנלוהו  
עלמא דא  
ככל סטר  
דכפאוי  
הבא סרי  
והי יכ  
אינא ונעש  
מנויה איו  
אתרוב  
ליק כסות  
ובשתיא ונ  
קדש כהאי  
למלכ בערוב  
ארמו דארו  
דאיו כותא ד  
לחין דיה ומה  
לחין בני נשא  
לחין נחל  
סימון המלכ  
וחלון לון מו  
תחתיה ושראל  
דש חלון נחל  
דשחן כווייה  
ברשת ומה  
לולב כווייה  
פתחו ומה

הנוף קוט השדרה בארס שהוא עיקר הנוף ולמה לולב זה כתיב לו לב  
 אף לב מסור לו ומה לב זה שלשים ושתיים נתיבות חכמה בו אף בכל  
 נתיב מהן לורה שומרת שנאמר לשמור את דרך עץ החיים ד"א ולקחתם  
 לכם כיום ראשון פרי עץ הדד דא אברהם • כפת תמרים דא ילמך •  
 וענף עץ עבות דא יעקב • וערבי נחל אלון אינון תרין רבין דאמרן  
 ומאי דמתני האי בגין דעץ עבות דא יעקב דאמיד לכלהו חלקין ודאי  
 דא יעקב אבל הא אוקימנא פרי עץ הדד דא כירא דולמך דא גבורה  
 תתא • כפת תמרים • כפת חסר קשורא דאתקשר בכירא כר"א כפתו  
 בסרכלוהון בגין דאלין לא סלקין דא כלל דא וענף עץ עבות ענשא הוא  
 עלאה דאתעביד עץ עבות ואמיד לכל סטרא כר"א • ערבי נחל דא ולמך  
 בכל סטרי דאחורין בסטרא דנחלא ולא בסטרא דאבא דתנין אע"ב  
 דכהאו נחל דינא לא אשתכח ביה דינון מתערין מינוס • ורב המנונא  
 סבא פריז וערבי נחל אינון תרין קיימין דקאמרן דמיוא נפקי מנייהו  
 ושפיר • אבל ת"ס הא חזוין דתרין רבין אלון דקיימוי על דרבא דרדוק  
 איבא וכנישו דברבא (ס"א דברכאן) נפקי מנייהו וערבי נחל לא נפקי  
 מנייהו איבא ולא טעמא ולא ריחא והא אוקימנא וכלא שפיר ועל דא  
 אתרוב בשמאלא לקביל לבא לולב בימינא כפת ככלא וקטיר ככלא דהא  
 לריוק כפות הוא ככל סטרוין וקטיר ככלא ודא הוא קשורא דמהימנותא  
 ובסערא דאגדתא שפיר קאמר רכל אלון אינון ארבעין רומינין עמא  
 קרישא כהאו וומא דרבעין לשאכמא להו כיון דומין לון כהו כעי בר נש  
 למלכא בעותיה • זכאין אינון ישראל יודעין ארחו דמלכא קדיש וודעין  
 ארחו דאורוותא למסך באורח קשוט למוכי כהו בעלמא רין ובעלמא  
 דאתי בוומא דא נפקי ישראל כסימנין דשימין מנו מלכא בגין דאינון  
 נלחין דינא ומאי סימנין אינון סימנין מהימנותא חותמא דמלכא עלאה •  
 לתרי בני נשא דעאלו קדם מלכא לדינא ולא ידעו עלמא מאן מנייהו  
 נלח נפק חר לביון מבי מלכא שאילו ליה אמר לון מאן דיעוק וכידוי  
 סימנין דמלכא הוא נלח • כך כולי עלמ' עאלין לדינא קדם מלכא עלאה  
 וראין לון מיומא דר"ה וור"ה כ עד חמש סרי וומין לירחא וכין כך  
 אשתכחו ישראל זכאין כלהו בתיובתא טרחין בסכה ולולב ואחרוב ולא  
 ידעו מאן נלח דינא מלאכי עלאוי שאלו מאן נלח דינא • קב"ה א"ל אינון  
 דמעקי כדויהו סימנין דילי אינון נלחין דינא כהאו וומא נפקי ישראל  
 ברשימו דמלכא בתושבתתא דהילולא עאלין בסכת אתרוב בשמאלא  
 לולב בימינא חמאן כלהו דישאל דשימין ברשימין דמלכא קרישין •  
 פתחי ואמרו אשרי העם שככה לו אשרי העם ש' אלהיו • עד כאן

אשתדשא  
 דא דאסור  
 דא תמלווא  
 דא פרי אשון  
 חל אלון  
 עלאה  
 דא עביר  
 כיו נחל  
 דא פרו  
 דא הרר  
 נקבא  
 דא נלח  
 דא קבוס  
 דא שיר  
 דא קרש  
 דא קרש  
 דא להו  
 דא שמו  
 דא ראיין  
 דא הוא  
 דא נפיו  
 דא מה  
 דא שלשה  
 דא עין  
 דא ומאי  
 דא כמו  
 דא רבית  
 דא מינס  
 דא שחס  
 דא ניהו  
 דא זוקרי  
 דא דס  
 דא ענפיו  
 דא כנגר



מרוותא רכלא מרוותא ראושפיון :

ליל ו' פרישת ויקרא דף כ"ד ע"א

**רבי** יסודא פתח כתיב פרו עץ הדר כפת תמרים • פרו עץ הדר  
מאן הוא דא אתרוג • וכי אתרוג מעץ הדר הוא והא כמה  
קולין אית ספרים מכאן ומכאן ואת אמרת פרו עץ הדר • אלא רזא  
דמלה דכתיב ויבן ה' אלהים את הללע אשר לקח מן הארס לאשה  
ויבאה אל הארס • וכתיב עלם מעלמי ובשרי מבשרי ורזא הוא פרו עץ  
הדר • מנלן דארס עץ אקרי דכתיב כי הארס עץ השדה • כפת תמרים  
דסליק לשבעין שנין וכיה אשחכללו שבעין שנין עלאין • ורזא אכפת  
ואתקשר לעילא ותתא וע"ד אקרי כפות כר"א כפתו דסליק להכא  
ולכא • ה"ד כי כל בשמים ובארץ דייקא • רבי יוסי אומר פרו עץ הדר  
דא מזבח דעבוד פירין וסליק אבין לכל סטרין מ"ט • בנין רכל ע' שנין  
ויבין ליה חולקא ואתכרכאן מכלהו • מאי קא מיירי • בנין דמאן דחטו  
לבני מזבח ככלא חטו דהא כפית לקבלים הקוא דכפית לעילא ועל דא  
אתקשר דא ברא • פרו עץ הדר כפת תמרים ולא כתיב וכפת תמרים •  
כתיב זאת משחת אהרן ומשחת בניו • מאי קא מייריאלא זאת דא מזבח  
דאתמשק על ידא דאהרן דכתיב ומשחת את מזבח העולה ואת כל בלו  
ומשחת זו משחת בניו דהא מכלהו אתמשק ואתרבי ואתכרכא ואתרכא •  
ת"ח כחב סוכים את המזבח ומנא חדא בכל יומא וז' זמנין לבחרי •  
מאי קא מיירי אלא למלכא דזמין ראושפיון ואתעסק בהו והוא ליה  
למלכא בת וקוראה אמרה ליה מארי מלכא בנין ראושפיון לא אשגחת  
עלי • א"ל חייך בתי פרקטא חדא אסליק לך בכל יומא דשוי בכלהו • כך  
בכל יומא ויומא דחב מקריבין ושראל לקבל אומין דעלמא • אמר מזבח  
למלכא קדושא לכלהו משתכחו מאבין וחולקין ולי מה אנת יהוב • אמר  
לה בכל יומא ויומא יסוכבון לך ז' יומין עלאין לכרכא לך ויהבין לך  
ז' חולקין • (בכל יומא) רבי יוסי אמר ע' חולקין בכל יומא לקבל ע'  
פריס דמתקרבין בחב • ר' יהודה אמר ז' בכל יומא בנין דהא אתכרכא  
(מאתר) דכלהו ולסוף ז' יומין מתכרכא מאתרי דמשח רבותא אשחכא  
(ולבתי) ז' זמנין לקבל כל אינון ז' יומין בנין ליומא לה ברכאן מן  
מבועא דנחלא דנגיד תריר ולא פסיק • אשחכא דאתכרכא תריר בכל  
יומא ויומא עד ז' יומין דאתכרכא ממבועא דנחלא • וכן זמנא אקרא ז'  
זמנין כדא ואתקיימו ברכאן לבחרי מאתרי עלאה דמבועא נפיק ולא  
פסיק כדקאמרן • בכל יומא מכריון עלא ואמרין עד עקרה ולרה שבעה  
ורבס

ורבת בניס אמללה • עד עקרה ילרה ז' דא כ"ו ראתברכא מז' בכל יומא  
 וסליק לחושבן עלאה • ורבת בניס אמללה אליון אומיון עע"ז דסלקיון  
 ביומא קדמאה לחושבן רב ולכתר מתמעטיון ואזלוין בכל יומא ויומא •  
 וע"ד מוזכא מכפר על חוכיהון דישראל • מוזכא מדרי להון ואדיוק להון  
 ברכאן מעולא לתתא • וענף עץ עבות דא מלכא קדישא דאחיד לתרין  
 סטרין ובנ"כ הדס תלת ענף ריתעבוד ענף עץ עבות דאחיד לכל סטרא  
 וערכי נחל אליון תרין קיימיון דמהכא נפיק לכפת תמרים • כפת תמרים  
 אחיד לעולא ואחיד לתתא והא אתמר • אתרוג נפקא מגו כובין דאולנא  
 וקכי הוא • כפת תמרים הכי נמי אחיד בהו ודאי כל מה דנפיק מעלמא  
 מהכא נפקא ומהכא אתיון • (ס"א לתיון) רבי יוסי פתח ואבא אל  
 מוזכא אלהים • מאן מוזכא אלהים דא הוא מוזכא דלעולא מוזכא אלהים  
 ודאי והיונו באר דילקח • ולזמנין מוזכא ה' כר"א קס מלפני מוזכא ה'  
 וע"ד ירתיון עלמין מהכא • דינא ורמני בגין דהיא ינקא כהאי סטרא  
 וכהאי סטרא והא אוקמוה מלה :

ליל ז' פרישת נח דף ס"ג ע"א

**פתח** רבי יוסי ואמר להלי קולך בת גלים הקשיבו לישה ענייה  
 ענתות האי קרא אוקמוה כדריא אכל האי קרא על כ"ו  
 אתמר להלי קולך בת גלים כדריה דאברהם אבינו הכי אוקמוה בת  
 גלים כדכתוב גל נעול • גלים אינון נהורין דמתכנשי ואזלו ועאליון  
 לגווה ומליון לה כדכתוב שלחך פירם דמונים • הקשיבו לישה כר"א  
 ליש אובר מבלי טרף ליש דכר • לישה נוקבא • אמאי אקרי ליש אי משום  
 דכתיב ליש גבור כהמה או משום דכתיב ליש אובר מבלי טרף • אלא  
 כלא איהו • ליש גבור בשעתא דמקבלא גבורה תתאה מגבורה עלאה  
 ליש אובר מבלי טרף • דא איהו בשעתא דאינון נחליון מסתלקין ולא  
 עאליון לגווה כדיון אקרי ליש דאכירת מבלי טרף דכתיב ליש אובר  
 מבלי טרף וכני לכיא ותפרדו • ומה דאמר ליש היונו ענייה ענתות  
 מסכנא דמסכנותא כר"א מן הכהנים אשר בענתות • וכתיב ענתות לך  
 על שך מאי אירויא • לא כל זמנא דרוד מלכא הוה קיים אסתלק אכיתר  
 בעותרא ובכלא לכתר א"ל שלמה ענתות לך על שך • אמאי קרי ליה  
 שלמה הכי • אלא אמר ליה ביומך הוה אבא במסכנו והשתא לך על שך •  
 השתא אית לומר אמאי אקרי אכיתר ענתות אי תימא דהוה מן ענתות  
 הא תנינן דכתיב וימלט בן א' לאחימלך בן אשיטוב וזמו אכיתר והוא  
 מנוכ הוה דהא נוכ עיר הכהנים הוה • ואע"פ דאמרן דהוא נוכ הוה  
 ענתות

זוהר ליל שביעי

ענתוא ואמאי אקרי לה ענתות בנין דנחתא למסכנו ואתאכיד קרתא  
על ידא דשאול ואתאכידו כהני . אלא ענתות כפר הוה ולאן הוה נוב  
וע"ר קריו ליה לאכיתר ענתו' בנין דאמר וכי התענית בכל אשר התענס  
אבי ומקרתא דנוכ הוה ועל מסכנו דרוד דהוה בומוי אקרי ליה הכי .  
אמר רבי מיוס במסכתא הוה עלמא מיומא דעבר ארס על פקודי  
קב"ה ער דאתא נח וקריב קרבן ואתיישב עלמא . אפר רבי יוסי לא  
אתיישב עלמא ולא נפקא ארעא מווסמא דנחש ער דקיימו ישראל על  
טורא דסיני ואתאקירו באילנא דקוי כרין אתיישב עלמא . ואלמלא  
דהרודו ישראל ומאכו קמיה קב"ה לא פוו מתין לעלמין דהא אתעסק  
מנייהו וזהמא דנחש כוון דמכו כרין אתכדו אינון לוחי קדמאי דהוו כהו  
קורו דכלא קורו דהסוא נחש דאיהו קץ כל כשר . וכד קמו ליואי לקטלא  
קטלא כרין אתער מוויא כושא וקוה חזול קמייכו ולא יוכל לשלטאה כהו  
בנין דהוו ישראל תזרזון כולהו במגירו מזיונן ולא יוכל הסוא נחש  
לשלטאה כהו . וכיון דאמר משס . ועתה הורד עדיין מעליך אתיוהיב  
רשו להאי נחש לשלטאה עליוהו . ת"מ מס כתיב ויתכללו בני ישראל את  
עדיי מהר חרב ויתכללו . וינללו מכעי ליה . אלא ויתכללו על ידא  
דאתרא בנין דאתיוהיב רשו לנחש לשלטאה . את עדיי מהר חרב דקבלו  
מטורא דחורב כד אתיוהיב אורייתא לוישראל . פ"ד חייא נח דהוה נריק  
אמאי לא הוה בטול מותא מעלמא . אלא בנין דפר לא סלקת זוהמא  
מעלמא . ועוד דאינון לא הוו אהימנין ביה כקב"ה וכלהו אחידין כטרעפי  
אלנא לתתא ומתלבשן כרוס מסאכא ותו לבתר אוספי למחטוי ולמהך  
בחר ונפ"ר כרבקדמיתא ואורייתא קרישא דאיהו אילנא דקוי אכתו לא  
נחית לה קב"ה בארעא ותו דאיהו אמשיך ליה בעלמא לבתר דכתיב  
וישה מן היין ויטכר ויתגל בתוך הסלה והא אתמר ער דהוו אזלי חמו  
חר וירדאי דהוה אתו אתמר ר' יוסי האי ב"נ יורדאי אוהו ואתחזו כד מטא  
בכיוהו שאילו ליה אתמר לון שלוסא דמלוח אנא דהא אכן יורדי ככפר  
דראתין ומטי זמנא דקב ואנן לריכין לולב וזינן דעמיה ואנא אזול  
לקטעא לון למלוח אזולו כמדא . פ"ג הסוא יורדאי הכי ארבע מינין דלולב  
דככלהו אתאן לרלווי עלמא (כ"א על תיא) שמעתון אמאי אכן לריכין  
לון כמנ . פ"ג ככר אתערו כהו חכדייא . אכל אי מלס מרתא אויה חקות  
ידך אימא לה . אמר לון ורדאי הסוא אתר דאנן דיוודי ביה הוה ; עיר וכלהו  
עסקי באורייתא ואות עלן לורכא מרבנן ר' ילחך כר ווסי מחזאה שמוה  
ובכל יומא ויומא אתר לן מלין חרתין באורייתא ואמר דהא כמנ זמנא  
פוא לשלטאה (ישראל שלטין כהקורא זמנא ונקיטנא לולב דמחזו דאנן  
בנכא

נלחמא עלויהו על כל אינון דאיקרדון המון פעם ולשלטא עלויהו) אזו  
 עבר על נפשנו המים הזירונים כדוך ה' שלא נתחנו טרף לשוניהם וכי  
 אית שינוס למים אלא אינון שאר עמין אינון דברכין ממנן על שאר  
 עמים ע"ז ומתברכאן מסטרויהו דישאל וקרינן לון מים הזירונים  
 כר"א המים הזירונים ובנין לשלטא עלויהו אחינא ברזא דשמא קרישא  
 באינון ארבע מינין שכלולב לרזוי ליה לקב"ה ולשלטא עלויהו ברזא  
 דשמא קרישא ולא תעריא עלן מיין קרישין לכסכא ע"ב מדכחא . תו אמר  
 לון ברזא השנה אתערותא קדמאה איהו בעלמא . מאו אתערותא  
 קדמאה דא כי דינא לתתא (נ"א דא ר"ה ממא) דאתער למידן עלמא  
 וקב"ה יתיב על עלמא כדונא ודאין עלמא ושלטא האו כי דינא למידן  
 עלמא עד יומא דכפודי דנקדין אנפיהו ולא אשתכח תווא דלטורא  
 בעלמא דאיהו אתעסק במה דאחיין ליה ההוא שעיר דאיהו מסטרא  
 דרוח מסאבא כדקא חזי ליה . ובנין דאתעסק בההוא שעיר לא קריב  
 למקרא . ושעיר דא בההוא שעיר דר"ח דאתעסק ביה ואנהירו אנפיהו  
 דר"ה (נ"א כן בר"ה) (נ"א אנהירו אנפיו דמקרא) וע"ד ישראל כלהו  
 אשתכחין דמיו קמי קב"ה ואתעבר כובויהו ורזא חדא אער לן ולא  
 אתויהיב רזו לגלאה בר לחסידו קדושין עליוטין חכומין א"ר ווסי מאן  
 איהו אמר לון עד דלא בדיקא ככו . אזלו לבתר אמר לון בר סיהרא  
 אתקריבא בשמא אתער קב"ה סטרא דרפון ואחור בה ברחמו ומשיך  
 לה לגביה ודרום אתער מסטרא אחרא וסיהרא סלקא ומתברא  
 במזרח וכדין ינקא מתדין סטרין ונטיל ברכאן בתשאי וכדין אתברכא  
 סיהרא ואתמלייא והכא אתקריבא לתתא כבעלה במה דאית רזא  
 דיוקנא דשייפי (נ"א בתיוקנא דשייפי) דארס ותיוקנוי הכי נמי אית (נ"א  
 איהו) רזא דריוקנא דשייפי נוקבא ותקוני דנוקבא וכלא פריט בנוון  
 הכי נמי אית לעילא (ר"א מאן) אחור בה ואתער לקבל ברחימו ה"כ אית  
 לתתא רזא ותקונא דארס תתאה אחרא תחות סיהרא (ר"א ותיוקנא  
 דנוקבא) כמה דררועא שאלא לעילא אחור בה ואתער לקבל ברחימו  
 ה"כ אית לתתא (ווי העמודים כולהו קיימי שייפין לאתאחדא דא ברא  
 ולא תקשרא דא ברא קשרי מהימנותא סטרא דקרושא מסטרא דרוח  
 מסאבא דאיהו רזא רנחא לתתא) האו נקא איהו דרועא שאלא דרוח  
 מסאבא ואחור ביה מאן דרכיב ביה וקריבא לגביה דסיהרא ומשיך לה  
 בניויהו (נ"א דרכין) דקוטפא ואסתאבת וכדין ישראל לתתא מקריבין  
 שעיר וההוא נקא אתמשך אכתריה דההוא שעיר וסיהרא אתרכיבא  
 וסלקת לעילא ואתקשרת לעילא לאתברכא ונהירין אנפיהו מה  
 דאתקשרת

זוהר ליר שביעי

ואתחשבת לתתא • כיון הכא ביומא דכיפורי כיון דההוא חויא כושא  
 אתעסק בקהוא שציר סיהרא אתפרשת מניה ואתעסקת (בישראל)  
 לאולפא עלויהו סנובורווא וסוככת עלויהו כאומא על כנין וקב"ה כיון  
 לון מלשילא ומחיל לון לבתר ישראל • כד מטו לחג מתערי סטרא  
 דיומא לעולא • כנין דיתקשר ביה סיהרא ויתנהירו אנפא כרקא חוי  
 וכיון עלנת (יחבי) חולקא דברכאן לכל אינון ממנן דלתתא דיתעסקון  
 בחולקאון ולא ייתון לינקא ולקרבא בסטרא דחולקאון דישאל • כנוונא  
 דא לתתא כד שאר עמין מתברכין כלהון אינון מתעסקין באחסנת  
 חולקאון ולא הוו אחיין לתערבא בהדויהו דישאל ולחמרא חולק  
 אחסנתאון • וכן"כ ישראל אינון משכין ברכאן לכל אינון ממנן כנין  
 דיתעסקון בהדויהו • וכד סיהרא אתמלי ברכאן לעולא כרקא ואת  
 ישראל אחיין ונקין מנה כלחורויהו • וע"ר כתוב ביום השמיני עלנת  
 תהיה לכם • מאי עלנת כתרומו כנישו כל מה דכנישו מאינון ברכאן  
 עלאין לא ינקין מניה עמין אחרנין כד ישראל כלחורויהו וכן"כ כתוב  
 עלנת תהיה לכם • לכם ולא לשאר עמין לכם ולא לשאר ממנן • ועל דא  
 אינון מרין על המים למוחב לון חולק ברכאן דיתעסקין ביה ולא  
 ותערבון לבתר בחרותא דישאל כד ינקין ברכאן עלאין ועל ההוא  
 וומא כתיב דרולי ואנילו רלא אתערב אורחא בהרן • למלכא דזמין  
 דחומיו בסעודתא עלאה דעביר ליה לומא רשימא • הא דחומיו דמלכא  
 ודע דמלכא אתרעבי ביה • אמר מלכא השתא אנא בעי למחרי עם רחומאי  
 דחילנא דכד אנא בסעודתא עם רחומאי ועלון כל אינון קסטורו ממנן  
 ויתבון עמנא לפתורא למסער סעודתא דחדוה עם רחומאי מה עבד  
 אקרים ההוא רחומיו קוסטורין דירוקי וכשרא דתורי ואקריב קמויהו  
 דאינון קרוסוטי ממנן למיכל • לבתר ותיב מלכא עם רחומיו להסיא  
 סעודתא עלאה מכל עדונין דעלמא • וכעוד דאיהו כלחורו עם מלכא  
 שאיל ליה כל זרכו ויהיב ליה וחדו מלכא עם רחומיו כלחורו ולא  
 אתערבון אחרנין ביניהו • כך ישראל עם קב"ה כג"כ כתוב ביום  
 השמיני עלנת תהיה לכם • אמרו ר' יוסיור' חויא קב"ה אחקין אורחא  
 קמן זכאין אינון דמשתדלי בארויתא • אתו ונשקוהו • קרא עליה רבי  
 יוסי וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך :

**וראוי** לכל ארס לקרות ככל לילה ולילה מסכת סוכה כו וש  
 בה חמשה פרקים כנגד חמשה חסדים חמשה ענני כבוד  
 כי השנים אינם רק בחינת הכללות כנודע ליודעי דעת ואסדר אותם  
 לפיכך :

פרק  
 עשרה  
 מאה  
 ואיזה  
 יום אב  
 בשרה  
 חבית  
 פסול  
 בשרה  
 הנשר  
 על גבי  
 ואת  
 סוף ה  
 שואה  
 כו וכל  
 כו : ח  
 וכדו  
 בנשים  
 שואה  
 יתקרה  
 וטל אר  
 דני מאי  
 כש  
 הרב  
 שלש

מסכת סוכה לכל לילה

**פרק א** סָכָה שֶׁהִיא גְבוּהָה לְמַעַל מֵעֲשָׂרִים אַמָּה  
 פְּסוּלָה רַבִּי יְהוּדָה מְכַשֵּׁיר • וְשֵׁאִינָה גְבוּהָה  
 עֲשָׂרָה טַפְחִים וְשֵׁאִין לָהּ שְׁלֹשׁ דַּפְנוֹת • וְשִׁחַמְתָּה מְרוּבָה  
 מִצִּלְתָּהּ פְּסוּלָה • סָכָה יִשְׁנָה בִּישׁ פּוֹסְלִין וּבִיהַ מְכַשֵּׁרִין  
 וְאִיזוּ הִיא סָכָה יִשְׁנָה • כָּל שֶׁעָשְׂתָה קוֹדֵם לְחַג שְׁלֹשִׁים  
 יוֹם אֲבָל אִם עָשְׂתָה לְשֵׁם חַג אֶפִּילוּ מִתְחַלְתָּ הַשְּׁנָה  
 בְּשָׂרָה : • הַעוֹשֶׂה סָכְתוֹ תַּחַת הָאֵילָן • כְּאִלוֹ עָשְׂתָה בְּתוֹךְ  
 הַבַּיִת • סָכָה עַל גְּבִי סָכָה • הַעֲלִינָה בְּשָׂרָה וְהִתְחַמְתָּנָה  
 פְּסוּלָה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם אֵין דִּיּוּרִין בְּעֲלִינָה הִתְחַמְתָּנָה  
 בְּשָׂרָה : • פָּרַס עֲלֶיהָ סָרִין טַפְנֵי הַחֲמָה אוֹ תַּחְתֵּיהָ מִפְּנֵי  
 הַנֶּשֶׁךְ • אוֹ שִׁפְרִים עַל גְּבִי הַקִּינוֹף פְּסוּלָה אֲבָל פּוֹרַס הוּא  
 עַל גְּבִי נִקְלִיטֵי הַמֶּטֶה : • הַדֹּדָה עֲלֶיהָ אֵת הַנֶּפֶן וְאֵת הַדְּלַעַת  
 וְאֵת הַקִּיסוֹם וְסָבֵךְ עַל גְּבֵה (נִיא עַל גֶּבֶן) פְּסוּלָה וְאִם הִיָּה  
 סָנוּף הַרְבֵּה מֵהֵן אוֹ שֶׁקִּצְצוּן בְּשָׂרָה • זֶה הַכֹּל לְכָל דֹּבַר  
 שֶׁהוּא מְקַבֵּל טוֹמְאָה וְאֵין גְּדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ • אֵין מְסַבְּכִין  
 כּוֹ וְכֹל דֹּבַר שֶׁאֵינוֹ מְקַבֵּל טוֹמְאָה וְגְדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ מְסַבְּכִין  
 כּוֹ : • חֲבִילֵי קֶשׁ וְחֲבִילֵי עֲצִים וְחֲבִילֵי זָרְדִין אֵין מְסַבְּכִין כִּי הֵן  
 וְכֵן שֶׁהִתִּירָן בְּשָׂרוֹת • וְכֵן בְּשָׂרוֹת לְדַפְנוֹת : • מְסַבְּכִין  
 בְּנִסְרִים דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה • וְרַבִּי מֵאִיר אוֹסֵר • גִּתָּן עֲלֶיהָ נִסֵּר  
 שֶׁהוּא רַחֵב אַרְבָּעָה טַפְחִים בְּשָׂרָה וּבִלְבָד שְׁלֹשׁ יִישׁן תַּחְתּוֹ :  
 • תִּקְרָה שֵׁאִין עֲלֶיהָ מְעוֹזֵבָה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּשֵׁאִ מְפַקֵּק  
 וְנוֹטֵל אַחַת מִבְּנֵיטִים וּבֵהִיא מְפַקֵּק אוֹ נוֹטֵל אַחַת מִבְּנֵיטִים  
 רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר נוֹטֵל אַחַת מִבְּנֵיטִים וְאֵינוֹ מְפַקֵּק : • הַמְקַרְהָ  
 סָכְתוֹ בְּשִׁפּוּרִין אוֹ בְּאֵרוֹכוֹת הַמֶּטֶה אִם יִשְׁרִיחַ בִּינֵיהֶן בְּמֹתָן  
 בְּשָׂרָה הַחוּטֵט בְּגָדִישׁ לַעֲשׂוֹת כּוֹ סָכָה אֵינָה סָכָה :  
 • הַמְשַׁלְּשֵׁל דַּפְנוֹת מִלְּמַעַל לְמַטָּה • אִם גְּבוּהָ מִן הָאָרֶץ  
 שְׁלֹשָׁה טַפְחִים פְּסוּלָה • מִלְּמַטָּה לְמַעַל אִם גְּבוּהָ מִן הָאָרֶץ  
 עֲשָׂרָה

ויח נטף  
 (שילוף)  
 ס' מיוך  
 ס' טרף  
 דקס מו  
 תעסקון  
 כנוונס  
 תסכנה  
 חולק  
 כן כנו  
 ואת  
 ענת  
 כרכסן  
 כתיב  
 על דא  
 ג' ולא  
 הסוף  
 דומין  
 תלכס  
 קומאי  
 ממנן  
 ענד  
 קמוויו  
 להסוף  
 מלכס  
 ולא  
 כיום  
 ורמס  
 רבי  
 כי יט  
 ככור  
 אותם

מסכת סוכה לכל לילה

עשרה טפחים בשרה רבי יומי אומר בשם שמלמטה למעלה  
עשרה טפחים כף מלמעלה למטה עשרה טפחים הרחיק את  
הספוק מן הדפנות שלשה טפחים פסולה בית שנפתח  
וספוק על גביו אם יש מן הכותל לספוק ארבע אמות פסולה  
וכן חצר שהיא מוקפת אכסדרה ספה גדולה שהקיפוח  
בדבר שאין מסבכים בו אם יש תחתיו ארבע אמות פסולה  
העושה סבתו במין צריך או שסמכה לכותל רבי אליעזר  
פוסל מפני שאין לה נג וחכמים מכשירין מחצלת קנים  
גדולה עשאה לשכיבה מקבלת טומאה ואין מסבכין בה  
לספוק מסבכין בה ואינה מקבלת טומאה רבי אליעזר  
אומר אחת קטנה ואחת גדולה עשאה לשכיבה מקבלת  
טומאה ואין מסבכין בה לספוק מסבכין בה ואינה מקבלת  
טומאה :

**פרק ב הישן תחת המטה בסכה לא יצא ידי חובתו**  
א"ר יהודה נוהגין היינו שהיינו ישנים תחת  
המטה בפני הזקנים ולא אמרו לנו דבר א"ר שמעון מעשה  
בטבי עברו של רבן גמליאל שהיה ישן תחת המטה ואמר  
להן רבן גמליאל לזקנים ראיתם טבי עברי שהוא תלמיד  
חכם ויודע שעבדים פטורין מן הסכה לפיכך ישן הוא תחת  
המטה ולפי דרכנו למדנו שהישן תחת המטה לא יצא ידי  
חובתו : יחסימה סבתו בכרעי המטה בשרה רבי יהודה  
אומר אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה פסולה סכה  
המדובלת ושצלתה מרבה מחמתה בשרה המעוּבָה כמין  
בית אף על פי שאין הבוכבים נראים מתוכה בשרה : העושה  
סבתו בראש העגלה או בראש הספינה בשרה ועולין לה  
ביום טוב בראש האילן או על גבי גמל בשרה ואין עולין  
לה ביום טוב שתיים באילן ואחת בידי אדם או שתיים בידי  
אדם ואחת באילן בשרה ואין עולין לה ביום טוב שלשה  
בידי

בְּיָדֵי אָדָם וְאַחַת בְּאֵילָן כְּשֶׁרָה וְעוֹלִין לָהּ בַּיּוֹם טוֹב זֶה הַכֹּלֵל  
 כָּל שֵׁנִטֵּל הָאֵילָן וַיְכֻלָּה לְעִמּוֹד בְּפָנָי עֲצָמָה כְּשֶׁרָה וְעוֹלִין  
 לָהּ בַּיּוֹם טוֹב : י הַעוֹשֶׂה סִכָּתוֹ בֵּין הָאֵילָנוֹת וְהָאֵילָנוֹת דְּפָנוֹת  
 לָהּ כְּשֶׁרָה שְׁלוּחֵי מִצְוָה פְּטוּרִין מִן הַסִּכָּה • חוֹלִים וּמְשַׁמְשֵׁיהֶן  
 פְּטוּרִין מִן הַסִּכָּה • אוֹכְלֵין וְשׁוֹתִין עֲרָאֵי חוּץ לַסִּכָּה : • מַעֲשֶׂה  
 וְהִבְיָאוּ לוֹ לְרֶכֶן יוֹחֲנָן בֶּן זָכָאֵי לְטַעֵם הַתְּבָשִׂיד וְלִרְבֵּן נְמֻלְיָאֵל  
 שְׁתֵּי כוֹחֲבוֹת וְדִלִּי שֶׁל מִים וְאָמְרוּ הָעֵלוּם לַסִּכָּה וְכִשְׁנָתְנוּ לוֹ  
 לְרַבִּי צְדוֹק אוֹכֵל פָּחוֹת מִכִּבְיָצָה נָטְלוּ בַּמִּפָּה וְאָכְלוּ חוּץ  
 לַסִּכָּה וְלֹא בִירָךְ אַחֲרָיו : י רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אֲרַבְעַ עֶשְׂרֵה  
 סְעוּדוֹת חֵיב אָדָם לֶאֱכֹל בַּסִּכָּה אַחַת בַּיּוֹם וְאַחַת בַּלַּיְלָה  
 וְחֻכָּא אֵין לְדַבֵּר קִצְבָה חוּץ מִלִּילֵי יוֹם טוֹב רֵאשׁוֹן שֶׁל חַג  
 בְּלִבָּר • וְעוֹד אֵיךְ אֱלִיעֶזֶר מִי שְׁלֹא אָכַל בְּלִילֵי יוֹם טוֹב  
 הָרֵאשׁוֹן יִשְׁלִים בְּלִילֵי יוֹם טוֹב הָאַחֲרוֹן וְחֻכָּא אֵין לְדַבֵּר  
 תְּשׁוּלוּמִין עַל זֶה נֶאֱמַר מַעֲנֵת לֹא יוֹכֵל לְחַקּוֹן וְחֻסְרוֹן לֹא יוֹכֵל  
 לְהַמְנוֹת : י מִי שֶׁהָיָה רֵאשׁוֹ וְרַבּוֹ בַּסִּכָּה וְשִׁלְחָנוּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת •  
 בִּשְׁפֹסְלִין • וְכִּי מְכַשִּׁירִין • אָמְרוּ לֵהֵן בִּיָּה לְבִישׁ • לֹא כִּי  
 הָיָה מַעֲשֶׂה שֶׁהִלְכוּ זְקֵנֵי בִישׁ וְזְקֵנֵי בִיָּה לְבַקֵּר אֶת רַבִּי יוֹחֲנָן  
 בֶּן הַחֹרֶנִי • וּמִצְאוּהוּ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב רֵאשׁוֹ וְרַבּוֹ בַּסִּכָּה וְשִׁלְחָנוּ  
 בְּתוֹךְ הַבַּיִת • (וְלֹא אָמְרוּ לוֹ דְּבַר) אָמְרוּ לֵהֵן בִּישׁ מִשֶּׁם רֵאִיתָ  
 אֵיךְ הֵם אָמְרוּ לוֹ אִם בֶּן הָיִיתָ נוֹהֵג לֹא קִיַּמְתָּ מִצְוַת סִכָּה מִיָּמֶיךָ :  
 • גִּשְׁמִים וְעֵבֶדִים וְקִטְנִים • פְּטוּרִים מִן הַסִּכָּה • קָטָן שְׂאִינוֹ צָרִיךְ  
 לְאִמּוֹ חֵיב בַּסִּכָּה • מַעֲשֶׂה וַיִּלְדָּה כִּלְתוֹ שֶׁל שְׂמַאי הַזִּקֵּן •  
 וּפִיחַת אֶת הַמַּעֲזוּבָה • וּסְבָךְ עַל גַּבִּי הַמַּטָּה בְּשִׁבִּיל הַקָּטָן :  
 • כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים • אָדָם עוֹשֶׂה סִכָּתוֹ קָבַע • וּבִיתוֹ עֲרָאֵי •  
 יִרְדּוּ גִשְׁמִים מֵאֵימַתִּי מִתָּר לְפָנוֹת מִשְׁתַּסְּרַח הַמַּקְפָּה • מְשֻׁלוֹ  
 מְשָׁל לְמָה הַדְּבַר דּוֹמָה • לְעֵבֶד שֶׁבֵּא לְמִזוּג כּוֹס לְרַבּוֹ • וְשִׁפְךָ  
 לוֹ קָתוֹן עַל פָּנָיו :

**פֶּרֶק ג** לִוְלֵב הַגְּזוּל וְהִיבֵשׁ פְּסוּל • שֶׁל אֲשֶׁרָה וְשֶׁל עֵיר  
 ה' חמד אלהים 5 הנרחת

מעלה  
 חת  
 סוכה  
 פסוקה  
 יקפוח  
 סילה  
 ליעור  
 קנים  
 ין כה  
 גליעור  
 קבלת  
 קבלת  
 חובתו  
 תחת  
 מעשה  
 ואמר  
 תמיד  
 תחת  
 צא ידי  
 יהודה  
 סכה  
 המין  
 עושה  
 יין לה  
 עולין  
 סבידי  
 שלשה  
 די



מסכת סוכה בכל לילה

הנדרחת פסול • נקטם ראשו נפרצו עליו פסול • נפרצו  
עליו כשר • רבי יהודה אומר יאגרנו מלמעלה • ציני הר  
הברזל כשרות • לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו  
כשר • כהדרם הנזול והיבש פסול • של אשרה ושל עיר הנדרחת  
פסול • נקטם ראשו • נפרצו עליו או שהיו ענביו מרבות מעליו  
פסול • ואם מיעטן כשר • ואין ממעטין ביום טוב • • ערבה  
נזולה ויבשה פסולה • של אשרה • ושל עיר הנדרחת פסולה •  
נקטם ראשה נפרצו עליה • והצפצפה פסולה • כמושה •  
ושנשרו מקצת עליה • ושל בעל כשרה • • ר' ישמעאל אומר  
שלשה הדמים ושתי ערבות • לולב אחד ואתרוג אחד אפילו  
שנים קטומים ואחד אינו קטום • רבי טרפון אומר אפילו  
שלשתן קטומים • ר' עקיבא אומר כשם שלולב אחד ואתרוג  
אחד • כן הדם אחד וערבה אחת • • אתרוג הנזול והיבש  
פסול • של אשרה • ושל עיר הנדרחת פסול • של ערלה פסול  
של תרומה טמאה פסול • של תרומה טהורה לא יטול • ואם  
נטל כשר • של דמאי בית שמאי פוסלין • וביה מכשירין • של  
מעשר שני בירושלם • לא יטול • ואם נטל כשר • • עלתה  
חזוית על רבו • נטלה פטמתו נקלף נסדק נקב • והסר כל  
שהוא פסול • עלתה חזוית על מיעושו • נטל עוקצו נקב ולא  
חסר כל שהוא כשר • אתרוג חבושי פסול • והירוק ככרתי •  
רבי מאיר מכשיר • ורבי יהודה פוסל • • שיעור אתרוג הקטן  
ר' מאיר אומר פאגוז • ר' יהודה אומר כביצה • ובגדול כדי  
שיאחוז שנים בידו אחת ד"ר יהודה • רבי יוסי אומר אפילו  
(אחד) בשתי ידיו • • אין אוגדין את הלולב אלא במינו • ד"ר  
יהודה • רבי מאיר אומר אפילו במשיחה • א"ר מאיר מעשה  
באנשי ירושלם שהיו אוגדין את לולביהן בגימונים של זהב  
אמרו לו במינו היו אוגדין אותה מלמטה • • והיכן היו מנענעין  
בהורו ל"י תחלה וסוף • ובאנא • • הושיעה נא • דברי ב"ה •  
כשא

בש"א אף באנא יי הצליחה נא \* אמר רבי עקיבא \* צומח  
 הייתי ברבן נמליאל ורבי יהושע שכל העם היו מנענעין את  
 לורביהו והן לא נענעו אלא באנא יי הושיעה נא (בלבד) מי  
 שבא בדרך ולא היה בידו לולב ליטול \* לכשיכנס לביתו  
 יטול על שלחנו \* לא נטר שחרית יטול בין הערבים שכל היום  
 כשר ללולב \* מי שהיה עכר או אשה או קטן מקרין אותו \*  
 עונה אחריהן מה שהן אומרין \* ותהי לו מארה אם היה גדול  
 מקרא אותו עונה אחריו הללויה \* יי מקום שנהגו לכפול \*  
 יכפול \* לפשוט \* יפשוט \* לברך אחריו \* יברך אחריו \* הפל  
 כמנהג המדינה \* הלוקח לולב מחבירו בשביעית \* נותן  
 לו אתרוג במתנה \* לפי שאין רשאי ללוקחו בשביעית \*  
 יי בראשונה היה לולב נטל במקדש שבעה \* ובמדינה יום  
 אחד \* משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא  
 לולב נטל במדינה שבעה זכר למקדש \* ושיהא יום הנף בלו  
 אסור \* יי יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת \* כל  
 העם מוליכין את לורביהן לבית הכנסת למחרת משבימין  
 ובאין \* כל אחד ואחד מכיר את שלו ונוטלו מפני שאמרו  
 חכמים אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג  
 בלולבו של חבירו \* ושאר ימי החג אדם יוצא ידי חובתו  
 בלולבו של חבירו \* יי רבי יוסי אומר יום טוב הראשון של חג  
 שחל להיות בשבת \* ושכח והוציא את הלולב לרשות  
 הרבים פטור \* מפני שהוציאו לרשות \* יי מקבלת אשה מיד  
 בנה \* ומיר בעלה ומחזירתו למים בשבת \* רבי יהודה אומר  
 בשבת מחזירין \* ביום טוב מוסיפין \* ובמועד מחליפין \* קטן  
 היודע לנענע חייב בלולב :

**פרק ד** לולב וערבה ששה ושבעה \* ההלל והשמחה  
 שמונה \* סבה ונטוה המים שבעה \* והחליל חמשה  
 וששה \* לולב שבעה כיצד \* יום טוב הראשון של חג שחל  
 להיות

נפרד  
 ג' הר  
 עננו  
 הנהגת  
 מעלי  
 ערבה  
 סוכה  
 ששה  
 אומר  
 אפילו  
 אפילו  
 חרוג  
 חבש  
 פסול  
 ואם  
 של  
 ולתה  
 ר כל  
 ב ולא  
 רתי  
 הקטן  
 ל בדי  
 אפילו  
 ד"ר  
 מעשה  
 של זהב  
 מנענעין  
 ביה  
 יא

מסכת סוכה לכל לילה

להיות בשבת \* לולב שבעה ושאר כל הימים ששה \* ערבה  
שבעה כיצד \* יום שביעי של ערבה שחל להיות בשבת \*  
ערבה שבעה ושאר כל הימים ששה \* מצות לולב כיצד יום  
טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת \* (כל העם) מוליכין  
את לולביהם להר הבית מערב שבת \* והחוננים מקבלין מהן  
וסודרין אותן על גבי אצטבא והזקנים מניחין את שלהן  
בלשכה ומלמדים אותם לוטר כל מי שמניע לולבי בידו הרי  
הוא לו במתנה \* למחר משבימין ובאין והחוננים זורקין אותם  
לפניהם \* והן מחטפין ומפין איש את חברו \* וכשראו בית  
דין שבאו לדי סכנה \* התקינו שיהא כל אחד ואחד נוטל  
בביתו \* מצות ערבה כיצד \* מקום היה למטה מירושלם  
ונקרא מצא יורדין לשם ומלקטין משם מורכבות של ערבה \*  
ובאין וזוקפין אותן בצדי המזבח \* וראשיהן כפופין על גבי  
המזבח \* תקעו והריעו ותקעו בכל יום מקפין את המזבח  
פעם אחת \* ואמר אנא \* הושיעה נא אנא \* הצליחה נא \*  
רבי יהודה אומר אני והו הושיעה נא ואותו היום מקפין את  
המזבח שבעה פעמים \* בשעת פטירתן מה הן אומרים \* יופי  
לך מזבח יופי לך מזבח \* רבי אליעזר אומר ליה ולך מזבח  
(ליה ולך מזבח) \* כמעשהו כחול כך מעשהו בשבת \* אלא  
שהיו מלקטין אותן מערב שבת ומניחים אותן בניגיות של  
זהב כדי שלא יכמוש \* רבי יוחנן בן ברוקא אומר חריות של  
דקל היו מביאין וחובטין אותן בקרקע בצדי המזבח \* ואותו  
היום נקרא יום חבוט חריות \* מיד התינוקות שומטין את  
לולביהן \* ואוכלין את רוגיהן \* ההלל והשמחה שמונה כיצד  
מלמד שחייב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון  
של חג כשאר כל ימות החג \* סבה שבעה כיצד גמר מלאכול  
לא יתיר סבתו \* אבל מוריד את הכלים מן המנחה ולמעלה  
מפני כבוד יום טוב האחרון של חג \* גסוף הפנים (שבעה)

כיצד

כיצד השל ופנה אומ ומני שהיו של יו יצא אומרי ודגמו בשבת מקדשת זה ממ פרק טו אומר קאה שמחה יורדין כעני וזה היו שם שלמות לבל ובידות כרם לבל ספר ומי מקצין וכו' מיתה מאור מרובת לפניהן ובמצותיה

פיצור צלוחית של זהב מחוקת שלשה לוגים היה ממלא מן השלוח הגיעו לשער המים תקעו והריעו וחקעו עלה בכבש ופנה לשמאלו ושני ספלים של כסף היו שם רבי יהודה אומר של סיד היו אלא שהיו מושחרין פניהם מפני היין ומנוקבין כמין שני חוטמין דקין אחד מעבה ואחד דק כדי שיהיו שניהם כלין בבת אחת מערבי של מים מזרחי של של יין עירה של מים לחוף של יין ושל יין לחוף של מים יצא רבי יהודה אומר בלוג היה מנסך כל שמונה ולמנסך אומרים לו הגבה ירך שפעם אחת נסך אחד על גבי רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן כמעשהו בחור כך מעשהו בשבת אלא שהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקדשת מן השלוח ומניחה בלשכה נשפכה או נתגלתה היה ממלא מן הפיור שהיין והמים המגלין פסולים על גבי המזבח :

ברק ה החליל חמשה וששה זהו החליל של בית השואבה שאינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב אמרו כל מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו כמוצאי יום טוב הראשון של חג (היו יורדין לעזרת נשים ומתקנין שם תקין גדול ומנורות של זהב היו שם וארבעה ספלים של זהב בראשיהן וארבע סלמות לכל אחד ואחד וארבעה ילדים מפרחי כהנה ובידיהם כדים של שמן של מאה ועשרים לוג שהן מטילין לכל ספל וספל : סבלאי מכנסי כהנים ומהמיניהן היו מפקיעין ובהן היו מדליקין לא היתה חצר בירושלם שאינה מאירה מאור בית השואבה חסידים ואנשי מעשה היו מרקדים לפניהם באבוקות של אור שבידיהן ואומרים לפניהן דברי שירות ותשבחות והלויים בכנורות ובנבלים ובמצלתים ובחצוצרות ובכלי שיר בלא מספר על חמשת

עשר

ערכה  
מכת  
צד יום  
וליקין  
יו מהן  
שלהן  
הרי  
אותם  
בית  
נוטל  
שנים  
בה  
ל גבי  
מזבח  
נא  
את  
יופי  
מזבח  
אלא  
ת של  
ת של  
ואותו  
יו את  
ה פיצור  
אחרון  
לאכול  
למעלה  
שבעה  
ער

מסכת סוכה לכל לילה

עֶשֶׂר מַעֲלוֹת הַיּוֹרְדוֹת מֵעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל לְעֹרַת נָשִׁים • כְּנָגֵד  
חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת שֶׁבַת הַלַּיִל • שְׁעָלֵיהֶן לַיּוֹם עֹמְדִים  
בְּכָלֵי שִׁיר • וְאוֹמְרִים שִׁירָה • עָמְדוּ שְׁנֵי הַכֹּהֲנִים בְּשֵׁעַר  
הָעֲלִיּוֹן • שִׁיּוֹרֵד מֵעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל לְעֹרַת נָשִׁים וְשְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת  
בִּידֵיהֶן • קָרָא הַגָּבֵר • תִּקְעוּ וְהִרְעוּ וְתִקְעוּ • הִגִּיעוּ לַמַּעֲרָה  
עֲשִׂירִית • תִּקְעוּ וְהִרְעוּ וְתִקְעוּ • הִגִּיעוּ לְעֹרָה • תִּקְעוּ וְהִרְעוּ  
וְתִקְעוּ • הָיוּ תוֹקְעִים וְהוֹלְכִים עַד שִׁמְנֵי עִים לְשֵׁעַר הַיּוֹצֵא  
לְמִזְרַח • הִגִּיעוּ לְשֵׁעַר הַיּוֹצֵא מִמִּזְרַח • הִפְכוּ פְּנֵיהֶם לַמַּעֲרָב  
וְאָמְרוּ • אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהָיוּ בְּמִקּוֹם הַזֶּה • אַחֲרֵיהֶם אַל תִּכַּל יי  
וּפְנֵיהֶם קִדְמָה • וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִיִּתָם קִדְמָה לְשִׁמְשׁ • וְאָנוּ לֵיה  
עֵינֵינוּ • רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הָיוּ שׁוֹנֵין וְאוֹמְרִין אָנוּ לֵיה וְלֵיה  
עֵינֵינוּ • אִין פּוֹחֲתִין מֵאַחַד וְעֶשְׂרִים תִּקְיֵעוֹת בְּמִקְדָּשׁ • וְאִין  
מוֹסִיפִין עַל אַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה • בְּכָל יוֹם הָיוּ שֵׁם עֶשְׂרִים וְאַחַת  
תִּקְיֵעוֹת (בְּמִקְדָּשׁ) שְׁלֹשׁ לַפְּתִיחַת שְׁעָרִים תִּשְׁעָה לַתְּמִיד שֶׁל  
שַׁחַר וְתִשְׁעָה לַתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבִים • וּבְמוֹסַפִּין הָיוּ מוֹסִיפִין  
עוֹד תִּשְׁעָה וּבְעַרְבַּיִם שֶׁבַת הָיוּ מוֹסִיפִין עוֹד שֵׁשׁ • שְׁלֹשׁ לַהֲבַטִּיל  
הָעֵם מִמְּלֶאכֶה • וְשֹׁלֵשׁ לַהֲבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל • עַרְבַּיִם שֶׁבַת  
שְׁבַתוֹךְ הַחַג הָיוּ שֵׁם שִׁמּוֹנָה וְאַרְבָּעִים שְׁלֹשׁ לַפְּתִיחַת שְׁעָרִים  
שְׁלֹשׁ לְשֵׁעַר הָעֲלִיּוֹן • וְשֹׁלֵשׁ לְשֵׁעַר הַתְּחַתּוֹן וְשֹׁלֵשׁ לְמַלּוֹי  
הַמַּיִם • וְשֹׁלֵשׁ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ • תִּשְׁעָה לַתְּמִיד שֶׁל שַׁחַר וְתִשְׁעָה  
לַתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבִים • וְתִשְׁעָה לְמוֹסַפִּין שְׁלֹשׁ לַהֲבַטִּיל אֶת  
הָעֵם מִן הַמְּלֶאכֶה • וְשֹׁלֵשׁ לַהֲבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל • יוֹם טוֹב  
הִרְאִשׁוֹן שֶׁל חַג הָיוּ שֵׁם שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים פָּרִים וְאִילִים שְׁנַיִם •  
וְשִׁעִיר אֶחָד • נִשְׁתַּיְרוּ שֵׁם אַרְבָּעָה עֶשֶׂר כִּבְשִׂים • לְשִׁמּוֹנָה  
מִשְׁמֵרוֹת • בַּיּוֹם הִרְאִשׁוֹן שִׁשָּׁה מִקְרִיבֵין שְׁנַיִם שְׁנַיִם וְהִשְׂאֵר  
אֶחָד אֶחָד • בְּשֵׁנֵי חֲמִשָּׁה מִקְרִיבֵין שְׁנַיִם שְׁנַיִם וְהִשְׂאֵר אֶחָד  
אֶחָד • בְּשִׁלְשֵׁי אַרְבָּעָה מִקְרִיבֵין שְׁנַיִם שְׁנַיִם וְהִשְׂאֵר אֶחָד  
אֶחָד • בְּרִבְעֵי שְׁלֹשָׁה מִקְרִיבֵין שְׁנַיִם שְׁנַיִם וְהִשְׂאֵר אֶחָד

אחד

אחד • בחמישי שנים מקריבין שנים שנים והשאר אחד אחד  
 בששי אחד מקריב שנים והשאר אחד אחד • בשביעי כלן  
 שוין • בשמיני חזרו לפיס כברגלים אמרו מי שהקריב פרים  
 היום • לא יקריב למחר אלא חוזרין חלידה • ובשלשה פרקים  
 בשנה היו כל המשמרות שוות • באימורי הרגלים • ובחלוק  
 לחם הפנים • בעצרת אומרים לו הילך מצה הילך חמץ משמר  
 שזמנו קבוע הוא מקריב תמידין נדרים ונדבות ושאר  
 קרבנות צבור • ומקריב את הכל • יום טוב הסמוך לשבת בין  
 מלפניה בין לאחריה היו כל המשמרות שוות בחלוק לחם  
 הפנים • חל להיות יום אחד להפסיק בנתיים משמר שזמנו  
 קבוע היה נוטל עשר חלות • והמתעבב נוטל שתיים • ובשאר  
 ימות השנה • הנכנס נוטל שש • והיציא נוטל שש • ר' יהודה  
 אומר הנכנס נוטל שבע • והיציא נוטל חמש • הנכנסין חולקין  
 בצפון • והיציאים בדרום • בלגה לעולם חולקת בדרום •  
 וטבעתה קבועה • וחלונה סתומה :

ומלאתי כחוב מהקדמונים לקרות בסוכה :

**ליל א**

פרק ד' רקירותין שמוכר מעלתו של אברהם אבינו ע"ה  
 מלנו שקיים אברהם אבינו ע"ה כל סתורה :

**פרק ד**

עשרה יחסין עלו מבבל • כהני • לוי • וישראלי •  
 חללי • גירי • וחרורי • ממזרי • נתיני • שתוקי •  
 ואסופי • כהני לוי וישראלי מותרים לבא זה בזה • לוי  
 ישראלי חללי גירי וחרורי • מותרים לבא זה בזה • גירי  
 וחרורי ממזרי ונתיני שתוקי ואסופי (כלן) מותרין לבא זה  
 בזה • ואלו הם • שתוקי • כל שהוא מכיר את אמו • ואינו  
 מכיר את אביו • אסופי • כל שנאסף מן השוק • ואינו מכיר  
 לא אביו ולא אמו • אבא שאור היה קורא לשתוקי בדוקי •  
 • כל האסורים לבא בקהל • מותרים לבא זה בזה • רבי  
 יהודה אומר • רבי אליעזר אומר ודאן בודאן מותר • ודאן

בספיקן

אחד •  
 בששי •  
 שוין •  
 היום •  
 בשנה •  
 לחם •  
 שזמנו •  
 קרבנות •  
 מלפניה •  
 הפנים •  
 קבוע •  
 ימות •  
 אומר •  
 בצפון •  
 וטבעתה •  
 ומלאתי •  
 פרק ד' •  
 מלנו •  
 פרק ד •  
 עשרה •  
 חללי •  
 ואסופי •  
 ישראלי •  
 חללי •  
 גירי •  
 וחרורי •  
 ממזרי •  
 נתיני •  
 שתוקי •  
 ואסופי •  
 מכיר •  
 אביו •  
 אמו •  
 אבא •  
 שאור •  
 היה •  
 קורא •  
 לשתוקי •  
 בדוקי •  
 כל •  
 האסורים •  
 לבא •  
 בקהל •  
 מותרים •  
 לבא •  
 זה •  
 בזה •  
 רבי •  
 יהודה •  
 אומר •  
 רבי •  
 אליעזר •  
 אומר •  
 ודאן •  
 בודאן •  
 מותר •  
 ודאן

פיר דקדושין לליל א

בספיקן וספיקן בודאן וספיקן בספיקן אסור • ואלו הן  
הספיקות שחוקי ואסופי וכותי • י הנושא אשה כהנת צריך  
לבדוק אחריה ארבע אמהות • שהן שמנה • אמה ואם אמה •  
ואם אבי אמה • ואמה • ואם אביה • ואם אבי אביה •  
ואמה • לזיה וישראלית • מוסיפין עליהן עוד אחת • אין  
בודקין לא מן המזבח ולמעלה • ולא מן הדוכן ולמעלה ולא  
מן סנהדרין ולמעלה • וכל שהוחזקו אבותיו משוטרי הרבים  
ונבאי צדקה משיאין לכהונה • ואין צריך לבדוק אחריהן •  
רבי יוסי אומר אף מי שהיה חתום (ער) בעורכי הישנה של  
צפורי • רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר אף מי שהיה מוכתב  
באסטרטאי של מלך • בת חלל זכר פסולה מן הכהונה  
לעולם • ישראל שנשא חללה • בתו כשרה לכהונה • חלל  
שנשא בת ישראל • בתו פסולה לכהונה • רבי יהודה אומר  
בת גר זכר כבת חלל זכר • רבי אליעזר בן יעקב אומר  
ישראל שנשא גיורת • בתו כשרה לכהונה • וגר שנשא בת  
ישראל בתו כשרה לכהונה • אבל גר שנשא גיורת • בתו  
פסולה לכהונה • אחד גרים ואחד עבדים משוחררים • אפילו  
עד עשרה דורות • עד שתהא אמן מישראל • רבי יוסי אומר  
אף גר שנשא גיורת • בתו כשרה לכהונה • האומר בני זה  
ממזר • אינו נאמן • אפילו שניהם אומרים על העובר שבמעיה  
ממזר הוא אינם נאמנים • רבי יהודה אומר נאמנים • מי  
שנתן רשות לשלוחו לקדש את בתו והלך הוא וקדשה • אם  
שלו קדמו • קדושו קדושין • ואם של שלוחו קדמו • קדושו  
קדושין • ואם אינו ידוע • שניהם נותנים גט • ואם רצו אחד  
נותן גט ואחד כונם • וכן האשה שנתנה רשות לשלוחה  
לקדשה • והלכה וקדשה את עצמה • אם שלה קדמו קדושה  
קדושין • ואם של שלוחה קדמו קדושו קדושין • ואם אינו  
ידוע שניהם נותנים לה גט ואם רצו אחד נותן (לה) גט ואחד

כונם

כונם  
וכניו  
כניה  
מתה  
דאיה  
ואלו  
על ה  
ועל הבני  
אחת מ  
אחד מ  
במקומ  
במקומ  
זה ימ  
אשר מ  
למד ש  
ישו ע  
דשים  
אשה ב  
במקומ  
שני א  
מן דא  
וכתי  
יש ל  
גמאל  
אח  
שנבר  
אלא  
איש צ  
6 1

כונם : מי שיצא הוא ואשתו למדינת הים וּבא הוא ואשתו  
 ובניו ואמר אשה שיצאת עמי למדינת הים הרי היא זו ואלו  
 בניה אין צריך להביא ראיה לא על האשה ולא על הבנים  
 מתה ואלו בניה מביא ראיה על הבנים ואינו מביא  
 ראיה על האשה : י אשה נשאתי במדינת הים הרי היא זו  
 ואלו בניה מביא ראיה על האשה ואין צריך להביא ראיה  
 על הבנים מתה ואלו בניה צריך להביא ראיה על האשה  
 ועל הבנים : י לא יתיחד איש אחד עם שתי נשים אכל אשה  
 אחת מתיחדת עם שני אנשים רבי שמעון אומר אף איש  
 אחד מתיחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו וישן עמהם  
 בפונדקי מפני שאשתו משמרתו מתיחד אדם עם אמו ועם  
 בתו וישן עמהם בקרוב בשר ואם הנדירו זו ישנה בכסותה  
 וזה ישן בכסותו : י לא ילמד אדם רוק סופרים ולא תלמד  
 אשה סופרים רבי אלעזר אומר אף מי שאין לו אשה לא  
 ילמד סופרים : י רבי יהודה אומר לא ירעה רוק בהמה ולא  
 יישנו שני רוקים בטלית אחד וחכמים מתירין כל שעסקו עם  
 הנשים לא יתיחד עם הנשים ולא ילמד אדם את בנו  
 אומנות בין הנשים רבי מאיר אומר לעולם ילמד אדם את  
 בנו אומנות נקיה וקלה ויתפלל למי שהעושר והנכסים  
 שלו שאין אומנות שאין בה עניות ועשירות שלא עניות  
 מן האומנות ולא עשירות מן האומנות אלא הכל לפי  
 זכותו רבי שמעון בן אלעזר אומר ראית מימך חיה ועוף  
 שיש להם אומנות והן מתפרנסין שלא בצער והלא לא  
 נבראו אלא לשמשני ואני נבראתי לשמש את קוני ומה  
 אלו שנבראו לשמשני הם מתפרנסין שלא בצער אני  
 שנבראתי לשמש את קוני אינו דין שאתפרנס שלא בצער  
 אלא שהרעותי מעשי וקפחתי את פרנסתי אבא גורין  
 איש צידן אומר משום אבא גוריא לא ילמד אדם את בנו



פִּיר דְקָרוּשִׁין לָלִיל א

חֶמֶר • נֶמֶל • סֶפֶר סֶפֶן • רוּעָה • וְחֲנוּנֵי • שְׂאוּמְנוֹתָן אוּמְנוֹת  
לְסֻטִים • רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר מִשְׁמוֹ • הַחֶמְרִין רַבֵּן רְשָׁעִים •  
הַנְּמָלִים רַבֵּן כְּשָׂרִין • הַסֶּפְגִּין רַבֵּן חֲסִידִים • טוֹב שְׁבָרוּפָאִים  
לְנִיחָנָם וְהַכָּשָׁר שְׁבַטְבָּחִים שׁוֹתְפוֹ שֶׁל עַמְלָק • רַבִּי נְהוֹרָאי  
אוֹמֵר מְנִיחַ אֲנִי בֵּל אוּמְנִיּוֹת שְׁבָעוּלָם וְאִינִי מְלַמֵּד אֶת בְּנֵי  
אֶלָּא תוֹרָה • שְׂאֵדָם אוֹכֵל מִשְׁכָּרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה • וְהַקָּרָן קִיַּמַּת  
(לו) לְעוֹלָם הַבָּא • וְשֵׁאֵר כָּל אוּמְנִיּוֹת אֵינָן בֵּן כְּשֵׂאֵדָם בְּאֵי  
לִידֵי חוּלֵי • אוֹ לִידֵי זְקֵנָה אוֹ לִידֵי יִסְרוּן וְאִינוּ יְכוּלִים לְעִסוֹק  
בְּמִלְאָכְתּוֹ • הַרִי הוּא מֵת בְּרַעַב • אֲבָל הַתּוֹרָה אֵינָה בֵּן אֶלָּא  
מִשְׁמֵרְתּוֹ מִכָּל רַע בְּנִעְרוּתוֹ • וְנוֹתְנָת לּוֹ אַחֲרֵית וְתִקְוָה  
בְּזֻקְנוֹתוֹ • בְּנִעְרוּתוֹ מְהוּ אוֹמֵר • וְקוּיִי יְיָ יַחֲלִיפוּ כַח • בְּזֻקְנוֹתוֹ  
מְהוּ אוֹמֵר • עוֹד יִגּוּבוֹן בְּשִׁיבָה • וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּאַבְרָהָם  
אֲבִינוֹ • וְאַבְרָהָם זָקֵן וַיִּבְרַךְ אֶת אַבְרָהָם כָּכֵל • מְצִינוֹ שְׁקִיִּים  
אַבְרָהָם אֲבִינוֹ אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה עַד שֶׁלֹּא נִתְּנָה • שְׁנֵאֵמַר  
עַקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקוּלֵי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמֵרְתֵי מִצְוֹתֵי  
חֻקֵּי וְתוֹרוֹתַי :

**לִיר שְׁנֵי** מִטְּנֵה פֶרֶק ה' דְּזֻכְמוֹס לְזֻכוּר עִקְדוּתוֹ טַל וְלֶחֶק טַנְעַקֵּד  
עַל גְּבוּי סְמוּכָס וּמִטְּסֵס נַחֲקֵנוּ הַקְּרַכְנוֹת כְּנוֹרַע ז"ל :

**פֶּרֶק ה'** אֵיזְהוּ מְקוּמָן שֶׁל זְבָחִים • קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים שְׁחִיטָתָן  
בְּצִפּוֹן • פֶּר וְשְׁעִיר שֶׁל יוֹם הַבְּפִירִים שְׁחִיטָתָן  
בְּצִפּוֹן • וְקָבוּל דָּמָן בְּכִלֵי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן • וְדָמָן טְעוּן הַזֵּיהַ עַל  
בֵּין הַפָּדִים • וְעַל הַפְּרוּכָת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב • מִתְּנָה אַחַת מִהֵן  
מְעַפְכָּת • שִׁירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵף עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח  
הַחִיצוֹן אִם לֹא נִהָן לֹא עֵפֶב : • פָּרִים הַנְּשָׂרְפִים וְשְׁעִירִים  
הַנְּשָׂרְפִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן • וְקָבוּל דָּמָן בְּכִלֵי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן •  
וְדָמָן טְעוּן הַזֵּיהַ עַל הַפְּרוּכָת • וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב • מִתְּנָה אַחַת  
מִהֵן מְעַפְכָּת • שִׁירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵף עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח  
הַחִיצוֹן • אִם לֹא נִהָן לֹא עֵפֶב • אֱלוֹ וְאֱלוֹ נְשָׂרְפִין בְּבֵית הַדְּרָשׁן :

חטאות

חטאות הצבור והיחיד • אלו הן חטאות הצבור • שעירי  
 ראשי קדשים ושל מערות • שחיטתן בצפון • וקבול דמן  
 בכלי שרת בצפון • ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע  
 קרנות • כיצד • עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית  
 מזרחית • מזרחית צפונית • צפונית מערבית • מערבית  
 דרומית שירי הדם היה שופך על יסוד דרומית ונאכלין לפני  
 מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל • ליום ולילה עד חצות •  
 העולה קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי  
 שרת בצפון • ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע • וטעונה  
 הפשט ונתוח וכליל לאשים • זבחי שלמי צבור ואשמות • אלו  
 הן אשמות • אשם גזילות אשם מעילות אשם שפחה חרופה •  
 אשם גזיר • אשם מצורע • אשם תלוי שחיטתן בצפון • וקבול  
 דמן בכלי שרת בצפון • ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע  
 ונאכלין לפני מן הקלעים לזכרי כהונה • בכל מאכל • ליום  
 ולילה עד חצות • התורה ואיל גזיר קדשים קלים • שחיטתן  
 בכל מקום בעזרה • ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע •  
 ונאכלין בכל העיר • לכל אדם • בכל מאכל • ליום ולילה עד  
 חצות • המורס מהם ביוצא בהם • אלא שהמורס נאכל  
 לפהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם • שלמים קדשים קלים •  
 שחיטתן בכל מקום בעזרה • ודמן טעון שתי מתנות שהן  
 ארבע • ונאכלין בכל העיר • לכל אדם בכל מאכל • לשני  
 ימים ולילה אחד • המורס מהם ביוצא בהם • אלא שהמורס  
 נאכל לפהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם • הפסח  
 והמעשר והפסח קדשים קלים • שחיטתן בכל מקום בעזרה •  
 ודמן טעון מתנה אחת • ובלבד שיתן בנגד היסוד • שנה  
 באכילתן • הפסח נאכל לפהנים • והמעשר לכל אדם •  
 ונאכלין בכל העיר • בכל מאכל • לשני ימים ולילה אחד •  
 הפסח אינו נאכל אלא בלילה • ואינו נאכל אלא עד חצות

ומנות  
 עים  
 פאים  
 הוראי  
 ת בני  
 קימת  
 ס בא  
 עסוק  
 אלא  
 תקות  
 ונתו  
 דהם  
 קיים  
 אמר  
 צותי  
 בעקד  
 :  
 יטתן  
 יטתן  
 ה על  
 ת מהן  
 מופת  
 ערים  
 צפון  
 אחת  
 מופת  
 הרשון  
 ת

פיה דזכחים לליל ב

ואינו נאכל אלא למנויו • ואינו נאכל אלא צלי :

ליל שלישי משנה פרק ז' דמולין שמזכיר המלה שנטווה  
בה ועקב ע"ה ז"ל :

פרק ז' גיד הנשה נוהג בארץ ובחוץ לארץ • בפני הפית  
ושלא בפני הפית • בחולין ובמוקדשים • ונוהג  
בבהמה ובחיה • בירך של ימין ובירך של שמאל ואינו נוהג  
בעוף • מפני שאין לו כף • ונוהג בשליל • רבי יהודה אומר  
אינו נוהג בשליל • וחלבו מותר • אין הטבחין נאמנין על גיד  
הנשה • ד"ר מאיר וחכ"א נאמנין עליו ועל החלב : • שולח  
אדם לנכרי ירך • שגיד הנשה בתוכה מפני שמקומו נכר •  
הנוטל גיד הנשה צריך שיטול את כולו • רבי יהודה אומר  
כדי לקיים בו מצות נטילה : • האוכל מגיד הנשה פזית סופג  
ארבעים • אכלו ואין בו פזית חייב • אכל מזה פזית ומזה  
פזית • סופג שמונים • רבי יהודה אומר אינו סופג אלא  
ארבעים : • ירך שנתבשל בה גיד הנשה • אם יש בה בנותן  
טעם הרי זו אסורה • ביצד משערין אותה • כבשר בלפת :  
• גיד הנשה שנתבשל עם הגידים בזמן שמפירו בנותן טעם •  
ואם אינו מפירו • כדן אסורין • והרוטב בנותן טעם • וכן  
חתיכה של גבלה • וכן חתיכה של דג טמא • שנתבשלו עם  
החתיכות בזמן שמפירן בנותן טעם • ואם לאו כדן אסורות •  
והרוטב בנותן טעם : • נוהג בטהורה ואינו נוהג בטמאה • רבי  
יהודה אומר אף בטמאה • א"ר יהודה והלא מבני יעקב  
נאסר גיד הנשה • ועדין בהמה טמאה מותרת להן • אמרו  
לו בסיני נאמר • אלא שנכתב במקומו :

ליל רביעי משנה פרק ה' דאבות שמזכיר בתוכה מעלת משנה  
דינו עליו השלום משנה זכה וזוכה את סריס וכ' :

פרק ה' בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר  
והלא במאמר אחד (היה) יכול להבראות אלא  
להפרע

להפרע מן הרשעים • שמאבדין את העולם שנברא בעשרה  
 מאורות • וליתן שכר טוב לצדיקים שמקימין את העולם  
 שנברא בעשרה מאורות : • עשרה דורות מאדם ועד נח •  
 להודיע במה ארך אפים לפניו • שכל הדורות היו מכעיסין  
 (לפניו) ובאין • עד שהביא עליהם את מי המבול • עשרה  
 דורות מנח ועד אברהם • להודיע במה ארך אפים לפניו •  
 שכל הדורות היו מכעיסין (לפניו) ובאין • עד שבא אברהם  
 אבינו וקבל (עליו) שכר בלם : • עשרה נסיונות נתנסה  
 אברהם אבינו (עליו השלום) ועמד בכלם להודיע במה חבתו  
 של אברהם אבינו (עליו השלום) : • עשרה נסים נעשו  
 לאבותינו במצרים • ועשרה על הים • (עשר מכות הביא  
 הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ועשר על הים) עשר  
 נסיונות נסו אבותינו את המקום • (ברוך הוא) במדבר •  
 שנאמר ונסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי : • עשרה  
 נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש • לא הפילה אשה מריח  
 בשר הקדש • ולא הסריח בשר הקדש מעולם • ולא נראה  
 זכוב בבית המטבחים • ולא אירע קרי לכהן גדול ביום  
 הכפורים • (ולא כבו הנשמים אש של עצי המערכה • ולא  
 נצהה הרוח את עמוד העשן) ולא נמצא פסול בעומר ובשתי  
 הלחם • ובלחם הפנים • עומדים צופים ומשתחוים רוחים •  
 ולא הזיק נחש ועקרב בירושלם מעולם • ולא אמר אדם  
 לחכרו צר לי המקום שאלין בירושלם : • עשרה דברים  
 נבראו בערב שבת בין השמשות • ואלו הן • פי הארץ • ופי  
 הבאר • ופי האתון • והקשת • והמן • והמטה • והשמיר •  
 והתב • והמכתב • והלוחות • ויש אומרים אף המזיקין •  
 וקבירתו של משה ואילו של אברהם אבינו • ויש אומרים אף  
 הצבת בצבת עשויה : • שבעה דברים בנוסם ושבעה בחכם •  
 חכם אינו מדבר בפני מי שהוא גדול ממנו בחכמה (ובמנין)

ואינו

ואינו נכנס לתוך דברי חברו ואינו נכהל להשיב שואל  
 בענין ומשיב כהלכה ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון  
 אחרון ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומורה על  
 האמת וחלופיהו בגולם: שבעה מיני פורעניות באין לעולם  
 על שבעה גופי עבירה מקצתן מעשרין ומקצתן שאינן  
 מעשרין רעב של בצורת באה מקצתן רעבים ומקצתן  
 שבעין גמרו שלא לעשר רעב של מהומה ושל בצורת באה  
 ושל לא לטול את החדה רעב של קליה באה דבר בא לעולם  
 על מיתות האמורות בתורה שלא נמסרו לבית דין ועל  
 פירות שביעית חרב בא לעולם על עניי הדין ועל עוות הדין  
 ועל המורים בתורה שלא כהלכה: חיה רעה באה לעולם  
 על שבושת שוא ועל חלול השם גלות בא לעולם על עובדי  
 עבודת אלילים ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים ועל  
 שמישת הארץ בארבעה פרקים הדבר מתרבה ברביעית  
 ובשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה  
 ושנה ברביעית מפני מעשר עני שבשלישית בשביעית  
 מפני מעשר עני שבששית ובמוצאי שביעית מפני פירות  
 שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גזל  
 ומתנות עניים: ארבע מדות באדם האומר שלי שלי  
 ושלי שלי וזו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום  
 שלי שלי ושלי שלי עם הארץ שלי שלי ושלי שלי  
 חסיד שלי שלי ושלי רשע: ארבע מדות בדעות נוח  
 לבעוס ונוח לרצות יצא שכרו בהפסדו קשה לבעוס וקשה  
 לרצות יצא הפסדו בשכרו קשה לבעוס ונוח לרצות חסיד  
 נוח לבעוס וקשה לרצות רשע: ארבע מדות בתלמידים  
 מהר לשמוע ומהר לאבד יצא שכרו בהפסדו קשה לשמוע  
 וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו מהר לשמוע וקשה לאבד  
 חכם קשה לשמוע ומהר לאבד זה חלק רע: ארבע מדות  
 בנותני

בנותני צדקה · הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל  
 אחרים · יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו · יתן ויתנו  
 אחרים חסיד · לא יתן ולא יתנו אחרים רשע · י ארבע מדות  
 בהולכי לבית המדרש · הולך ואינו עושה · שכר הליכה בידו  
 עושה ואינו הולך · שכר מעשה בידו · הולך ועושה חסיד ·  
 לא הולך ולא עושה רשע · י ארבע מדות ביושבי לפני  
 חכמים · ספוג · ומשפך · משמרת · ונפה · ספוג שהוא ספוג  
 את הכל · משפך שמכניס בזו ומוציא בזו · משמרת שמוציאה  
 את היין וקולטת את השמרים · נפה שמוציאה את הקמח  
 וקולטת את הסלת · י כל אהבה שהיא תלויה בדבר · בטל  
 דבר בטלה אהבה · ושאינה תלויה בדבר · אינה בטלה  
 לעולם · איזו היא אהבה התלויה בדבר · זו אהבת אמנון  
 ותמר · ושאינה תלויה בדבר · זו אהבת דוד ויהונתן · י כל  
 מחלוקת שהיא לשם שמים · סופה להתקיים · ושאינה לשם  
 שמים · אין סופה להתקיים · איזו היא מחלוקת שהיא לשם  
 שמים · זו מחלוקת הלל ושמאי · ושאינה לשם שמים זו  
 מחלוקת קרח וכל עדתו · י כל המזכה את הרבים · אין חטא  
 בא על ידו · וכל המחטיא את הרבים · אין מספיקין בידו  
 לעשות תשובה · משה זכה וזכה את הרבים · זכות הרבים ·  
 תלוי בו · שנאמר צדקת יי עשה · ומשפטיו עם ישראל ·  
 ירבעם חטא · והחטיא את הרבים · חטא הרבים תלוי בו ·  
 שנאמר על חטאות ירבעם בן נבט אשר חטא ואשר החטיא  
 את ישראל · י כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו  
 מתלמידיו של אברהם אבינו ושלשה דברים אחרים  
 מתלמידיו של בלעם הרשע · עין טובה ורוח נמוכה · ונפש  
 שפלה · מתלמידיו של אברהם אבינו · עין רעה ורוח גבוהה ·  
 ונפש רחבה · מתלמידיו של בלעם הרשע · מה בין תלמידיו  
 של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע · תלמידיו של

אברהם

פ"ה ראבות לליל ד

אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין לעולם הבא :  
שנאמר להנחיל אהבייש ואוצרותיהם אמלא . אבל תלמידיו  
של בלעם הרשע יורשים גיהנם ויורדין לבאר שחת . שנאמר  
ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא  
יחצו ימיהם ואני אכטח בך : \* יהודה בן תימא אומר הוי עו  
כנמר . וקל כנשר . ורץ כצבי וגבור כארי . לעשות רצון  
אביה שבשמים . הוא היה אומר עו פנים לגיהנם . ובושת  
פנים לגן עדן . יהי רצון מדפניה יי אלהינו שתבנה עירך  
במהרה בימינו . ותן חלקנו בתורתך : \*\* הוא היה אומר בן  
חמש שנים למקרא . בן עשר שנים למשנה . בן שלש עשרה  
למצות בן חמש עשרה לתלמוד . בן שמונה עשרה לחפה .  
בן עשרים לדרוף . בן שלשים לפח . בן ארבעים לפינה . בן  
חמשים לעצה . בן ששים לזקנה . בן שבעים לשיכה . בן  
שמונים לגבורה . בן תשעים לשוח . בן מאה כאלו מת ועבר  
ובטל מן העולם : \*\* בן כג כג אומר הפוך בזה והפוך בזה  
דכולא בזה ובה תחזי וסיב ובלת בזה . ומינה לא תזוע . שאין  
לה מדה טובה הימנה : \*\* בן הא הא אומר לפום צערא

אנרא :

ליל חמישי משנה פרק ה' רמרת שמוכר בו כרוך שכר  
באסין וכניו וכו' וז"ל :

ברק ה כל העזרה היתה ארף מאה ושמונים ושבע . על  
רחב מאה ושלושים וחמש מן המזרח למערב  
מאה ושמונים ושבע . (מקום דריסת ישראל אחת עשרה אמה)  
מקום דריסת הכהנים אחת עשרה אמה . המזבח שלשים  
ושתיים . בין האולם ולמזבח עשרים ושתיים אמה . ההיכל  
מאה אמה . ואחת עשרה אמה לאחורי בית הכפורת : \*\* מן  
הצפון לדרום מאה ושלושים וחמש הכבש והמזבח ששים  
ושתיים . מן המזבח לטבעות שמונה אמות . מקום הטבעות  
עשרים

עשרים וארבע \* מן הטבעות לשלחנות ארבע \* מן השלחנות  
 ולננסין ארבע מן הננסין לכותל העזרה שמנה אמות \*  
 והמותר מן הככש לכותל ומקום הננסין \* י שש לשכות היו  
 בעזרה \* שלש בצפון ושלוש בדרום \* שבצפון לשכת המלח \*  
 לשכת הפרוה \* לשכת המדיחים \* לשכת המלח \* שם היו  
 נוהנין מלח לקרבן \* לשכת הפרוה \* שם היו מולחין עורות  
 קדשים \* ועל גנה היה בית הטבילה \* לכהן גדול ביום  
 הכפורים \* לשכת המדיחין \* שם היו מדיחין קרבי הקדשים \*  
 ומשם מסיבה עולה לגג בית הפרוה \* י שבדרום לשכת העץ \*  
 לשכת הנולה \* לשכת הגזית \* לשכת העץ \* א"ר אליעזר בן  
 יעקב שכחתי מה היתה משמשת אבא שאול ואמר לשכת  
 כהן גדול היתה \* והיא היתה אחורי שתיהן \* ונג שלשתן  
 שנה \* לשכת הנולה שם היה בור קבוע \* והנלגל נתון עליו \*  
 ומשם מספקין מים לכל העזרה \* לשכת הגזית שם היתה  
 סנהדרי גדולה של ישראל יושבת \* ודנה את הכהונה \* וכהן  
 שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא  
 והולך לו \* ושלא נמצא בו פסול \* לובש לבנים ומתעטף לבנים  
 נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים ויום טוב היו עושים שלא  
 נמצא פסול בזרעו של אהרן הכהן \* וכך היו אומרים ברוך  
 המקום ברוך הוא \* שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן \* וברוך  
 הוא שבחר באהרן ובכניו \* לעמוד לשרת לפני יי בבית  
 קדשי הקדשים :

ליל ישיבי מטנה פ"א רסוטס שמזכיר מעלתו של יוסף \* יוסף  
 זכה לקבור את אביו וח"ל \*

פרק א המקנא לאשתו \* ר' אליעזר אומר מקנא לה על  
 פי שנים \* ומשקה על פי עד אחר \* או על פי עצמו  
 רבי יהושע אומר מקנא לה על פי שנים ומשקה על פי שנים :



כִּיצַד מִקְנֵא לֵה אָמַר לֵה בְּפָנַי שְׁנַיִם אֶל תִּדְבְּרֵי עַם אִישׁ  
 פְּלוּגֵי וְדַבְרָה עִמּוֹ עֵדוּן הִיא מִתְּרַת לְבֵיתָהּ וּמִתְּרַת לֶאֱכֹל  
 בְּתֵרוּמָה נִכְנְסָה עִמּוֹ לְבֵית הַסֵּתֵר וְשִׁתְּתָה עִמּוֹ כְּדֵי טוּמְאָה  
 אִסוּרָה לְבֵיתָהּ וְאִסוּרָה לֶאֱכֹל בְּתֵרוּמָה וְאִם מִת חוֹלְצַת  
 וְלֹא מִתִּיבְסַת וְאִלּוּ אִסוּרוֹת מִלֶּאֱכֹל בְּתֵרוּמָה הָאוֹמְרַת  
 טְמֵאָה אֵינִי לָךְ וְשָׂבֵאוּ עֵדִים שֶׁהִיא טְמֵאָה וְהָאוֹמְרַת אֵינִי  
 שׁוֹתָה וְשָׂבַעְתָּה אֵינִי רוֹצָה לְהִשְׁקוּתָהּ וְשָׂבַעְתָּה כֹּא עֲלֶיהָ  
 בְּדֶרֶךְ כִּיצַד עוֹשֶׂה לֵה מוֹלִיכָה לְבֵית דִּין שְׂבֵאוֹתוֹ מְקוּם  
 וּמוֹסְרִין לוֹ שְׁנֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂמָא יבֵא עֲלֶיהָ בְּדֶרֶךְ רַבִּי  
 יְהוּדָה אוֹמֵר בְּעֵלָה נֶאֱמַן עֲלֶיהָ הִיוּ מַעֲלִין אוֹתָהּ לְבֵית דִּין  
 הַגְּדוֹל שְׁבִירוֹשָׁלַם וּמֵאִימִין עֲלֶיהָ בְּדֶרֶךְ שְׂמָאִימִין עַל עַרְוֵי  
 נַפְשׁוֹת וְאוֹמְרִים לֵה בְּתֵי הַרְּבָה יוֹן עוֹשֶׂה הַרְּבָה שְׁחִיק  
 עוֹשֶׂה הַרְּבָה יִלְדוֹת עוֹשֶׂה הַרְּבָה שְׂכָנִים הַרְּעִים עוֹשִׂים  
 עֲשִׂי לְשִׁמּוֹ הַגְּדוֹל שְׁנִכְתָּב בְּקִדְשָׁה שְׁלֹא יִמְחָה עַל הַמִּים  
 וְאוֹמְרִים לְפָנֶיהָ דְּבָרִים שְׂאִינָה כְּדֵי לְשׁוּמְעֵן הִיא וְכֹל מִשְׁפַּחַת  
 בֵּית אָבִיהָ אִם אָמְרָה טְמֵאָה אֵינִי שְׁבֵרַת כְּתוּבָתָה וְיִוצֵאת  
 וְאִם אָמְרָה טְהוֹרָה אֵינִי מַעֲלִין אוֹתָהּ לְשַׁעַר הַמְּזוּרָה שְׁעַל  
 פֶּתַח שַׁעַר נִקְנוֹר שְׁשֵׁם מִשְׁקִין אֶת הַסּוֹטוֹת וּמִטְהַרִּין אֶת  
 הַיּוֹלְדוֹת וּמִטְהַרִּין אֶת הַמְּצוֹרְעִים וְכֵהֵן אוֹחוֹ בְּכַנְדִּיהָ אִם  
 נִקְרְעוּ נִקְרְעוּ וְאִם נִפְרְמוּ נִפְרְמוּ עַד שֶׁהוּא מְגַלָּה אֶת לְבָהּ  
 וְסוֹתֵר אֶת שַׁעְרָה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם הִיא לְבָהּ נֶאֱהָה לֹא  
 הִיא מְגַלָּהוּ וְאִם הִיא שַׁעְרָה נֶאֱהָה לֹא הִיא סוֹתֵרוּ הִיתָה  
 מְכַסָּה כְּלָבָנִים מְכַסָּה בְּשַׁחוּרִים הִיא עֲלֶיהָ כְּלֵי זָהָב  
 וְקַטְלֵיאוֹת נְזָמִים וְטַבְּעוֹת מַעֲבִירִם מִמֶּנָּה כְּדֵי לְגוֹלָה וְאַחַר  
 כֵּךְ מְבִיא חֶבֶל מִצְרֵי וְקוֹשְׁרוֹ לְמַעַל מִדְּרִיָּה וְכֹל הַרוֹצָה  
 לְרֵאוֹת כֹּא לְרֵאוֹת חוּץ מִעֲבָרֶיהָ וְשִׁפְחוֹתֶיהָ מִפְּנֵי שְׁלֵכָה  
 גַּם כֵּהֵן וְכֹל הַנְּשִׂיִם מִתְּרוֹת לְרֵאוֹתָהּ שְׁנֵאֱמַר וְנוֹסְרוּ כֹל  
 הַנְּשִׂיִם וְלֹא תַעֲשִׂינָה כְּזַמְתְּכֵנָה בְּמַדָּה שְׂאֵדָם מוֹרֵד בָּהּ

מוֹרְדִין לוֹ • הִיא קִשְׁטָה אֶת עֲצֵמָה לְעֵבִירָה • הַמְקוֹם גְּלוּלָה •  
 הִיא גְּלוּלָה אֶת עֲצֵמָה לְעֵבִירָה • הַמְקוֹם גְּלוּלָה עָלֶיהָ • הִירָה  
 הַתְּחִילָה בְּעֵבִירָה תַּחֲלָה • וְאַחַר כֵּן הַבֶּטֶן • לְפִיכָּךְ תִּלְקַח  
 הִירָה תַּחֲלָה • וְאַחַר כֵּן הַבֶּטֶן • וְשָׂאֵר כָּל הַנוּף לֹא פִלְטָה :  
 • שִׁמְשׁוֹן הִלָּךְ אַחַר עֵינָיו • לְפִיכָּךְ נִקְרוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת עֵינָיו •  
 שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּזְחַזְחוּהוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ אֶת עֵינָיו • אֲבִשְׁלוּם נִתְּנָאָה  
 בְּשַׁעֲרוֹ • לְפִיכָּךְ נִתְּלָה בְּשַׁעֲרוֹ • וּלְפִי שֶׁבֵּא עַל עֶשֶׂר פְּלִגְשֵׁי  
 אָבִיו • לְפִיכָּךְ נִתְּנוּ כּוֹ עֶשֶׂר לּוֹנְבִיּוֹת • שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּסְבוּ עֲשָׂרָה  
 גְּעֵרִים נוֹשְׂאֵי כְּלֵי יוֹאֵב • וּלְפִי שֶׁנֶּגַב שְׁלֹשָׁה לִבְבוֹת • לֵב אָבִיו  
 וְלֵב בֵּית דִּין • וְלֵב יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּנְגַב אֲבִשְׁלוּם אֶת לֵב  
 אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל • לְפִיכָּךְ נִתְּקְעוּ כּוֹ שְׂרָשָׁה שְׁבֻטִים • שֶׁנֶּאֱמַר  
 וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שְׁבֻטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְּקֵםם בְּלֵב אֲבִשְׁלוּם : • וְכֵן לְעַנְיָן  
 הַטִּיבָה • מְרִים הַמְתִּינָה לְמִשָּׁה שְׁעָה אַחַת • שֶׁנֶּאֱמַר וַתִּתְּצַב  
 אַחֲתוֹ מִרְחוֹק • לְפִיכָּךְ נִתְּעַכְבוּ לָהּ יִשְׂרָאֵל שְׁבָעָה יָמִים  
 בְּמִדְבָּר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָעָם לֹא נָסַע עַד הָאֶסְף מְרִים • יוֹסֵף זָכָה  
 לְקַבֵּר אֶת אָבִיו • וְאִין בְּאֲחִיו גְּדוּל מִמֶּנּוּ • שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעַל יוֹסֵף  
 לְקַבֵּר אֶת אָבִיו וְגוֹמֵר • וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם רַכֵּב גַּם פָּרָשִׁים • מִי לָנוּ  
 גְּדוּל מִיוֹסֵף • שְׁלֹא נִתְּעַסֵּק כּוֹ אֵלָא מִשָּׁה • מִשָּׁה זָכָה בְּעֲצֻמוֹת  
 יוֹסֵף • וְאִין בִּישְׂרָאֵל גְּדוּל מִמֶּנּוּ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת עֲצֻמוֹת  
 יוֹסֵף עִמּוֹ • מִי לָנוּ גְּדוּל מִמִּשָּׁה • שְׁלֹא נִתְּעַסֵּק כּוֹ אֵלָא הַמְקוֹם  
 שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקַּבֵּר אוֹתוֹ בְּנֵיאָ • לֹא עַל מִשָּׁה בְּלִבְד אֲמָרוֹ •  
 אֵלָא עַל כָּל הַצְּדִיקִים • שֶׁנֶּאֱמַר וְהִקֵּה לְפָנָיָהּ צְדָקָה כְּבוֹד !!  
 יֵאֲסֹפָה :

ליל שביעי

משנה פדק שני רתענית שמוכיר בתוכו מו טענה  
 את דוד ואת שלמה בנו כירושלם קוף יענה  
 סתכס ושמע בקול לעקתכס ע"כ :

פרק ב

סדר תעניות ביצד • מוציאין את התיבה לרחובה  
 של עיר • ונותנין אפר מקלה על גבי התיבה •  
 וכראש

עמ איש  
 לאכול  
 טומאה  
 חולצת  
 אומרת  
 ת איני  
 עליה  
 מקום  
 רפי  
 ית דין  
 ערי  
 שתיק  
 שים  
 חמים  
 שפחת  
 צאת  
 שעל  
 דין את  
 יה אס  
 מת לבה  
 אה לא  
 היתה  
 כלי זהב  
 ה ואחר  
 ל הרוצה  
 גני שלבה  
 ונסרו כל  
 מורד בה  
 מורדין

ובראש הנשיא ובראש אב בית דין • וכל אחד ואחד נוטל •  
 ונותן בראשו • הזקן שבהן אומר לפניהן דברי כבושין •  
 אחינו • לא נאמר באנשי נינוה • וירא אלהים את שקם ואת  
 תעניתם • אלא וירא האלהים את מעשיהם • כי שבו מדרךם  
 הרעה • ובקבלה הוא אומר • וקרעו לבבכם ואל בגדיכם •  
 עמדו בתפלה • מורידין לפני התיבה • זקן ורגיל ויש לו  
 בנים • וביתו ריקם • כדי שיהא לבו שלם בתפלה • ואומר  
 לפניהם ארבע ועשרים ברכות • שמנה עשרת שבכל יום •  
 ומסיף עליהן עוד שש • ואלו הן • זכרונות • ושפורות • אל  
 בַּצְרָתָהּ לִי קִרְאתִי וְעֵנִי • אִשָּׁא עֵינֵי אֵל הַהַרִים וְגוֹמֵר •  
 מִמַּעַמְקִים קִרְאתִיךָ • תַּפְלָה לְעֵינֵי כִּי יַעֲטוּף • ר' יהודה אומר  
 לא היה צריך לומר זכרונות ושפורות אלא אומר תחתייהן •  
 רַעַב כִּי יִהְיֶה בָאָרֶץ דָּבָר כִּי יִהְיֶה וְגוֹמֵר • אֲשֶׁר הָיָה דָבָר •  
 אֵל יִרְמִיָּהוּ עַל דְּבָרֵי הַבְּצֻרוֹת • וְאֹמֵר חוֹתְמִיָּהוּ • י עַל  
 הַרְאֻשׁוֹנָה הוּא אֹמֵר מִי שַׁעֲנָה אֶת אֲבֹרָהֶם בְּהַר הַמּוֹרִיָּה  
 הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה • בְּרוּךְ  
 אַתָּה • יי גואל ישראל • עַל הַשְּׁנִיָּה הוּא אֹמֵר מִי שַׁעֲנָה אֶת  
 אֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף • הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם  
 הַיּוֹם הַזֶּה • בְּרוּךְ אַתָּה • יי זוכר הנשפחות • עַל הַשְּׁלִישִׁית הוּא  
 אֹמֵר • מִי שַׁעֲנָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּנִלְגַל • הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע  
 בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה • בְּרוּךְ אַתָּה • יי שומע תרועה • עַל  
 הַרְבִּיעִית הוּא אֹמֵר • מִי שַׁעֲנָה אֶת שְׂמוּאֵל בְּמַצְפָּה הוּא  
 יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה בְּרוּךְ אַתָּה • יי  
 שומע צעקה • עַל הַחֲמִישִׁית הוּא אֹמֵר מִי שַׁעֲנָה אֶת אֱלִיהוּ  
 בְּהַר הַפְּרָמֵל הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם  
 הַזֶּה בְּרוּךְ אַתָּה • יי שומע תפלה • עַל הַשְּׁשִׁית הוּא אֹמֵר מִי  
 שַׁעֲנָה אֶת יוֹנָה מִמַּעַי הַדְּגָה הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וְיִשְׁמַע בְּקוֹל  
 צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה בְּרוּךְ אַתָּה • יי העונה בעת צרה • עַל

השביעית

השביעית הוא אומר מי שענה את דוד ואת שלמה בנו  
בירושלם הוא יענה אהכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה  
ברוך אתה יי המרחם על הארץ : \* מעשה בימי רבי חלפתא  
ורבי חנניה בן מרדיון שעבר אחד לפני התיבה וגמר את  
הברכה בלה ולא ענו אחריו אמן \* תקעו הכהנים תקעו מי  
שענה את אברהם אבינו בחר המורה הוא יענה אהכם  
וישמע בקול צעקתכם היום הזה \* הריעו בני אהרן הריעו מי  
שענה את אבותינו על ים סוף הוא יענה אהכם וישמע בקול  
צעקתכם היום הזה \* וכשכא הדבר אצל חכמים אמרו לא  
היו נוהגין בן אלא בשער מזרח ובהר הבית : \* שלש תעניות  
הראשונות \* אנשי משמר מתעניין ולא משלימין ואנשי בית  
אב לא היו מתעניין כלל \* שלש שניות אנשי משמר מתעניין  
ומשלימין ואנשי בית אב מתעניין ולא משלימין שבע אחרונות  
אלו ואלו מתעניין ומשלימין דברי רבי יהושע וחכמים אומרים  
שלש תעניות הראשונות אלו ואלו לא היו מתעניין כלל שלש  
שניות אנשי משמר מתעניין ולא משלימין ואנשי בית אב לא  
היו מתעניין כלל \* שבע אחרונות אנשי משמר מתעניין  
ומשלימין ואנשי בית אב מתעניין ולא משלימין : \* אנשי  
משמר מותרים לשתות יין בלילות אבל לא בימים ואנשי  
בית אב לא כיום ולא בלילה \* אנשי משמר ואנשי מעמד  
אסורים מלספר ומלכתם \* ובחמישי מותרין מפני כבוד  
השבת : \* כל הפתוב במגילת תענית דלא למספר \* לפניו  
אסור לאחריו מותר רבי יוסי אומר לפניו ולאחריו אסור  
דלא להתענאה בהון לפניו ולאחריו מותר רבי יוסי אומר  
לפניו אסור לאחריו מותר : \* אין נזרין תענית על הצבור  
בתחלה בחמישי שלא להפקיע השערים \* אלא שלש  
תעניות הראשונות שני וחמישי ושני \* ושלש שניות חמישי  
שני וחמישי \* רבי יוסי אומר בשם שאין הראשונות בחמישי

פ"ב דהעניית לריר ז

כך לא שניות ולא אחרונות : אין גוזרין תענית על הצבור  
בראשי חדשים בחנכה ובפורים ואם התחילו אין מפסיקין  
דברי רבן גמליאל : א"ר מאיר אף על פי שאמר רבן גמליאל  
אין מפסיקין מודה היה שאין משלימין : וכן תשעה באב  
שחל להיות בערב שבת :

**ואחר** כך יאריך כשולחנו כשירים ותשכחות לכבוד הרגל הקדוש  
כמו שכתבו רבותינו ז"ל מעלת וקר קשורים והתשכחות  
על השולחן בשבתות ובחגים ובמועדים :

**ואם** רולה ללאת מסוכתו באמצע סעודתו לסוכת חבירו חייב  
לברך שנית ברכת הסוכה בסוכת חבירו אפילו היה דעתו  
בשעה שברך בסוכתו לשנות מקומו אפילו הכי לריך לחזור  
לברך :

**ואם** לא הניח שם זקן או חולה על שולחנו כשחוזר לסוכתו לריך  
לחזור ולברך על הסוכה אבל אם ולא מסוכתו לטויל כחוק  
ביתו אין לריך לברך ראשי להרמב"ם ז"ל דפסק רמברך בכל פעם הוא  
רוקא כשילא חוץ לביתו וחזר אבל אם יולא מן הסוכה לחוך ביתו אינו  
נראה שילריך לברך בכל פעם : והכו משמע מרבירו כפ"ב דהלכות  
ברכות שכתב ז"ל היה אוכל וקראו חבירו לברך עמו וילא לפתח ביתו  
וחזר הואיל ושינה מקומו לריך ברכה למפרע על כן נראה דרוקא  
אם יולא לפתח ביתו אבל אם הלך בביתו משמע דילא הוא היסח  
הרעת :

**ובברכת** המזון כל ימי החג ואמר הרמזן הוא יפרוס עלינו  
סוכת שלומו :

**הרחמן** הוא יזכנו ליטב בסוכה של לויתן :

**הרחמן** הוא ישפיע עלינו ועל כפשותינו שפע קדושה וטהרה  
מו' אושפיון עולאין קדושו וזכותם תהיה מנן לנה  
בערנו אמין : ושוב ישכב וערכה שנתו :

**ומצוה** מוטלת על כל איש ירא ה' לישן בסוכתו עם אשתו אם  
יש לו סוכה לו לכו ולחן לזרים אתו וכ"ש כיום שסייבין  
הכל ליטב בסוכה ולא לפטור עצמם מעבודת ה' בטענות רעועות  
ואם ירנש מעט לער עליו וסכול ולא יקוץ שע"כ אז"ל שהסוכה היא  
חמה גלות לאדם וכער עליו מאשר היה נע ונד כלילות בסעודות  
הראות ולא קש על שינתו אל מקום אשר יהיה שמה הרוח ולינה ולא  
ושב

ישוכ מפני כל כופר :

סדר יום הסוכות

לאור הכוקר יום חג הסוכות וקום לעבודת בוראו

זמנהג

חסידים הראשונים ללמוד מאמרי הזוהר המדברים בסוד המלוא הזאת בפרשת וחי רך ק"ד ע"א . ת"ח כל הנקרא בשמי וכו' עד אשרי העם שככה לו כנו' לעיל בסעודת ליל ה' ובזוהר פ' תלוה רך קפ"ו ע"ב כד ישראל אינון בט"ו יומין עד ונהורא עמיה שרי כנ"ל כליל ד' . וביותר מבואר בפרשת פנחס רך רל"ה כללות סוד הלולב ונענועיו ובמאמרים אלו רמזו כל סודי הדברים ויעלה לאדם קריאת הדבר בזוהר כאילו כיוון בכל יומיו זוג מדות העלווים אף אם לא בא בסוד ה' ולא ידע מאי קאמר לשון הזוהר מסוגל מאד לנשמה ומעורר אהבת דודים למעלה וכן על זה הדרך בכל מלוא ומלוא היה דרך המקובלים הראשונים ללמוד תחלה קודם עשיית המלוא הדין פרט המלוא הדין בזוהר כי כל סודות שגבלו על פי האר"י ז"ל ושעתידים להגלות הכל כאשר לכל דמוזים בדברי הרשב"י זלה"ה ומי שאינו בר הכי לפנות יקרא פסקוי המלוא הדין במקראו התורה קודם עשיית מלותו שירע ושכיל ליווי ה' אשר קדשו כ"ו ויעשה הדברים לשם פועלן כי הכל מודים כי מלות לריכות כוונה ואם לא כיוון בהם לא עשה ולא כלום :

ואחר

כך יתעסק במלותו לאגוד לולבו כי אע"ג שמן הראוי היה נראה שיותר טוב לאגודו מעי"ט כי א"א לאגודו כי"ט בקשר גמור אלא בענינה מ"מ דבר בעתו מה טוב לאגודו בשעת מלותו רק שיהיו הדם והערבה מוכנות כשעורן מבע"ו ואף אם יפול מהן איזה עליון בשעת אגודתו אין בכך כלום דבר שאינו מתכוין הוא ודרך אכשי מעשה לאגודו במין הלולב בעליון המוכן להם מבע"ו וקשרין אותו ופה אף בי"ט כי לא שייך ענינה וקשר בעליון ולא אסרו אלא בקשרין אותו שלא במינו וראוי שיכוין באגודתו לקשר קשרא דמהמנותא אותיות שם הקדוש הו"ה כ"ה ע"י ג' כדי הדם אות וי"ד במלואה זכר לאבות וע"י שני כדי ערכות אות ה"ה במילואה על שם יכין ובעזו וע"י הלולב מלוו ו"ו השם ועל ידי האתרוג ה"ה אחרונה במלואה ומלוא לאגרים בקשר גמור ליוקרים וע"כ ראוי לעשות שני קשרים

יצבור  
י'קין  
ליאל  
באב

קדוש  
במות  
חייב  
דעתו  
למור

לדין  
כמוך  
ס הדין  
זו אינו  
הלכות  
ח ביתו  
דרוקא  
היסמ

עליו

וטתה  
נגן לנה  
שתו אס  
סחייבין  
דעשות  
כה הדין  
סעדות  
ינה ולא  
ב

תפלה פשוטה לנטילת לולב

קשרים זע"ז לפי שהמלוויים הללו כולם הם כפולים ולכן כריך להיות קשר ראשון לענין כמות הזכר שנקשרים ומתקשרים זע"ז השושינוים עם המתן . ואחר כך קשר לקשור המתן עם הכלה ולכן יהיה זע"ז והיינו משום נוי אל הכלה כנודע ועכ"ז תשכול ותבין לבלתי ערוב קשירתו יחד הדם וערכה רק אופן קשירתו יהיה איש על מקומו ועל כנו כמ"ש הרב זל"ה כשתהיה שררת הלולב כנגד פניו של האדם ויטק הב' הדסים אחד לימינו והוא קשר ואחד לשמאלו והוא גבורה ואחד באמצע השדרה והוא ת"ת כוטה קלת לימין והלולב עלמו הנכונה מהם סוד היסוד המושך מן הרעפת דרך קוט השדרה והשני כרי ערבות ויטס אחד לימינו והוא נלס ואחד לשמאלו והוא יסוד :

**ונמצא** למסידים הראשונים נוסח תפלה אחת לאומרים בעת אגודת לולב ובעת נטילת לולב וזה נוסחה :

**לשם** יחוד קודשא כריך הוא ושכינתיה בדמולו ורקומו וכו' ליחרא שם י"ה כו"ה בוקורא שלים וכו' הרי אני עושה מצות אגודת ד' מינין אלו לקיים מצות זה אלו ואנוהו ולתקן את שורשם במקום עליון כשיעור קומתם ככל פרטיה ורקרוקיה לעשות את כוונת יולרי שזרתי לעשות מצוה זו :

**י"ה** רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתקשרו על ידי אגודת לולב זה עם מיניו הגדולה והגבורה והתעארת והכלל וההודו כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה . יחד כולם כמבלי עבותות האהבה ויתוקן על ידי קשר זה מה שצבמתי בעבותתי להיות נדבן מפריד אלוף עתה ישונו ויתייחדו המתן והכלה וב' עררי לאן רובלים עליו בוקורא שלים ויהי הקשר אמין קשרא דמהומנותא . וככן בני לבוא יתפררו אשת כסילות הומים הקשורה באיש הכליעל יתפררו אש מעל אחיו והיו כלל היו כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ שלא יפתחו ושלא יתנרו בנו וינחמונו לעבוד את ה' אלהינו כאשר עם לבבנו ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הכרואים ויעשו כלם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם ונעשנו רוחנו וכשמנתו יקיו קשרים ולרורים בלרור הקיים שעולה כמספר הד"ס וכמספר לול"ב ותתן לנו זר"ע כשר ומכ"ס ולרויק שעולה כמספר ערב"ס ומכנו מאתך כמנה ובינה רעת והשכל להבין ולהשכיל התורה הקדושה שעולה כמנין אתרו"ב :

**וישפיע** עלינו שפע רוח עהרה וקדושה משמך הקדוש והטהור שם כ"ן המצויינת ע"ב' הדסים אות יו"ד שמך הקדוש ועל

ועל  
מל  
שמ  
וכי  
ה  
מ  
וז  
במקו  
לכ  
ז' וזה  
מ  
לש  
ועק  
קו  
ידי  
קוד  
ויש  
ובלוק  
מס  
ובנינו  
קוד  
שמש  
קוד  
ובנינו  
יא  
נ

חפרה פשוטה לנטילת לולב כט

ועל ודי שני כדו ערכות מלוי ה"ה שמו הקדוש ועל ודי הלולב  
מלוי ו"ן שמו הקדוש ועל ודי האחרון מלוי ה"ה אחרונה  
שמו הקדוש ויחשב לפניך לולב באגרו כאילו עליו לירושלם  
וכנינו מוכח והקרבנו עליו קרבן כאמור אסרו חב בעבודתם עד קרנות  
המזבח ותחפץ בנו ותדלנו ותחזיקנו עינינו בשוכך לזיון וארמון על  
משפטו ישב כבראשונה אז תחפץ זכמי לרק עולה וכליל אז ועלו על  
מזבחך פדים במהרה בימינו אבי"ר :

**והנה** כתבתי לפניך נוסח תפלה א' שיה לכל נפש לומר קודם נטילת  
לולב וזה לפי פשוטן של דברים אכן לפי שורן של דברים  
הנקיאים בסוד ה' הנה ראו מעשה ה' מה ענין הנענועים ומה נעשה  
בהם :

**לכן** אם ידעת בחכמ' ויש כ"ח כך לעמוד בהיכל המלך מלכו של עולם  
אסור לפניך נוסח תפלה אחת כוללת כל הכוונה לפי דעת הרב  
ז"ל וזה נוסחה אשר בה תבין ותשכיל את מעשה האיש הישראלי בו רב  
הוא מאד וכונה בשמים מעלותיו ומה טוב חלקו ומה נעים גורלו :

**רשם** יתור קב"ה ושכינתיה וכו' הנה אנוכי בא לקיים מצות  
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדור כפות תמרים  
וענף עץ עבות וערבי נחל לחתן את שורשם במקום עליון כשעור  
קומה בכל פרטים ותקומה ודקדוקיה לעשות כוונה וולרו :

**ויהי** רזון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שנכת סגולת ארבעה  
מונין אלו הרמוזים לאותיות סס ב"ן הקדוש יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה  
תקרב אותם א' אל א' והיו לאחרים כדו ובנענועי אותם ותנענו  
ויעלו השמשה חסדים שנתפשו כנפא דזעיר אנפין מחסר עד הור  
וכללותם שניסור עד הירש שלהם דעת עליון דזעיר ויקבלו אור רב  
משם להביא הארה משם א ראש נוקבא דזעיר העומדת מול הקוה שלו :

**ובנענועי** לגר דרום בחינת חסד המסר שדעת שלשה הולכות  
נגד ג' מוקין שבו הם **יהו יוד הי ויו** וימשך  
חסד המסר שחסר שדעת ז"א לחסר יי יי יי חסד  
שחסר ששש קלוותיו ושלשה הובאות אל החזה להמשיך חסד  
ההוא אל הנוקבא דז"א בחינת ה' אחרונה ששש ואשלמה ליו"ה :

**ובנענועי** לגר לפון בחינת נבירה שחסר שדעת זעיר אנפין  
שלשה הולכות נגד שלשה מוקין שבו הם **הוי הי**  
וימשך נבירת חסד המסר שדעת ז"א לנבירת  
חסד המסר ששש קלוותיו וג' הובאות אל החזה להמשיך  
ח



סדר הנענועים

הנבירה הדין ל נוקבא רז"א בחי' ה'י אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי**

לגד מזרח בחינת תפארת החסד שבחסד שברעת זעיר אנפין שלשה הולכות נגד שלשה מוחין שבו שם ויה ואו יוד הא וימשך תפארת חסד שבחסד שברעת זעיר אנפין לתפארת החסד שבשם קלוותיו ושלש הובאות אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא רזעיר אנפין בחינת הא אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי**

למעלה בחינת נלח החסד שבחסד שברעת ז"א שלשה הולכות נגד שלש מוחין שבו שם ויה יוד ויו ה'י וימשך נלח החסד שבחסד שברעת ז"א לנלח החסד שבחסד שבשם קלוותיו ושלש הובאות אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא רזעיר אנפין בחינת ה'י אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי**

למטה בחינת הוד החסד שבחסד שברעת זעיר אנפין שלש הולכות למטה נגד שלש מוחין שבו שם ה'י וימשך הוד החסד שבחסד שברעת זעיר אנפין להוד החסד שבחסד שבשם קלוותיו ושלש הובאות למעלה אל החזה להמשיך אותו אל נוקבא רזעיר אנפין בחינת ה'י אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי**

למערכ בחינת יסוד החסד שבחסד שברעת זעיר אנפין שלשה הולכות נגד שלשה מוחין שבו שם ויה ה'י וימשך יסוד החסד שבחסד שברעת

ז"א ליסוד החסד שבחסד שבשם קלוותיו ושלש הובאות אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא רזעיר אנפין בחינת הווא אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה ויכנסו בה היום כל ר' קלוות דחסד המתפשט בחסד ז"א בכח שש קלוות שבחסד שברעת :

**יומם** יגוה ה' חסדו וכו' : ה'ראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו : וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו ולדקתו לכני כנים : הודו לאל השמים כי לעולם חסדו : אהב לרקע ומשפט חסד ה' מלאה הארץ : דמינו אלהים חסדך בקרב היכולך : נמית בחסדך עם זו נאלת נהלת בעוזך אל כוה קדשך : י'הי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך :

**ובכן** יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שבכח סגולת מלוא זו יתקן מה שאבינו הראשון חטא בפירות האילן ואכל מפרי עץ הדד ויתקן מה שעבדנו בלב קושב מחשבות און בסגולת

בסבולת מלות אחרונ דרומה ללב ובסבולת מלות הלולב דרומה לשרה  
 יתוקן פגמינו בהולאת ש"ז לבטלה ריך חוט השדרה ובסבולת מלות  
 קהרם דרומה לעינים יתוקן אשר פגמנו בעינים רמות ובסבולת מלות  
 ערכה דרומה לשפתיים יתוקן אשר פגמנו בשפת חלקות לשון מרבית  
 גדולות וזכות מלות ולקחתם לכם כיום הראשון חבנה ותכונן כסא  
 כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו ואת למח דוד מקרם תלמיט ככתוב  
 ראשו"ן לזיון הנה הנס ולירושלם מבשר אתן במהרה בימינו אכו"ר :  
**יום ב** לשם יסוד וכו' כנו"ל ער מול הקזה שלו ונענועי ללך  
 דרום במינת חסד רבבורה שבבורה שדרעת ז"א ב' הולכות  
 נגר ב' מוסין שבו שם **יהו יוד הי ויו** יומשך חסד שבבורה  
 שדרעת ז"א לחסד **י** שבבורה שכש  
 קלוותיו ושלשה הובאות אל הקזה להמשיך אותו אל הנוקבא במינת  
**הי** אחרונה שכשם ואשלמה ליקו"ה :

**ובנענועי** ללך לפון במינת נכורת החסד שבבורה שדרעת ז"א  
 ב' הולכות נגר שלשה מוסין שבו שם **הוי הי ואו**  
**יוד** יומשך נכורת החסד שבבורה שדרעת ז"א  
 לנכורת החסד שבבורה שכש קלוותיו וג' הובאות אל הקזה  
 להמשיך אותו אל הנוקבא במינת **הי** אחרונה שכשם ואשלמה ליקו"ה :

**ובנענועי** ללך מזרח במינת תפארת החסד רבבורה שדרעת  
 ז"א שלשה הולכות נגר שלשה מוסין שבו שם  
**ויה ואו יוד הא** יומשך תפארת החסד רבבורה שדרעת  
 ז"א לת"ת החסד שבבורה שכו"ק דירוק  
 ושלשה הובאות אל הקזה להמשיך אותו אל הנוקבא במינת **הא**  
 אחרונה שכשם ואשלמה ליקו"ה :

**ובנענועי** למעלה במינת נלח החסד שבבורה שדרעת ז"א ב'  
 הולכות נגר ב' מוסין שבו שם **ויה יוד ויו הי**  
 יומשך נלח דחסד רבבורה שדרעת ז"א ללח  
 חסד רבבורה שכש קלוותיו ושלשה הובאות אל הקזה להמשיך אותו  
 אל הנוקבא במינת **הי** אחרונה שכשם ואשלמה ליקו"ה :

**ובנענועי** למטה במינת חור חסד רבבורה שדרעת ז"א שלשה  
 הולכות למטה נגר שלשה מוסין שבו שם **היו הי**  
**יוד ואו** יומשך חו"ר החסד שבבורה שדרעת זעיר **הי**  
 אכפין

סדר הנענועים

אנפין להר"ר חסד הנבורה שבשש קלוותיו ושלשה הובאות למעלה  
אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת ה' אחרונה שבשש ואשלמה  
ליהו"ם :

**ובנענועי** למערב בחינת יסוד חסד הנבורה שברעת ז"א נ'  
הולכות נגד שלשה מוחין שבו שם ווהויו וואויו  
**הואו יוורו** יומשך יסוד החסד שנבורה

שברעת ז"א ליסוד החסד שנבורה שבשש קלוותיו  
וג' הובאות אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא רז"א בחינת ה' הואו  
אחרונה שבשש ואשלמה ליהו"ם ויכנסו בה היום כל שש קלוות  
חסד שנבורה המתפשט בחסד נבורה שבשש קלוות ככח שש קלוות  
חסד הנבורה שברעת :

**יומם** ולזה ה' חסדו וכלילה שירה עמי וכו' : הללוהו בנבורותיו  
הללוהו ברוב גדלו : וגם עדי זקנה ושיבה אלהים אל  
תעזבני עדי אביר וירעך לרור לכל יבא נבורתך : הורו לה' כי טוב  
כי לעולם חסדו : אבא בנבורות ה' אלהים אזכיר לרקתך לכרך :  
דור לרור ישבח מעשיך ונבורותיך יגידו : נוראות בלר"ק תעננו  
אלהי ושענו מנחמנו כל קליו ארץ וים רחוקים : יי בנבור ילא כאז  
מלחמות ועיר קנאה וכו' : ובכן יר"מ וכו' כנו"ל ביום א' :

**יום ג** לשם יסוד קב"ה ושכינתיה וכו' כרעילו ובנענועי לר'  
דרום בחי' חסד שבת"ת שברעת ז"א שלשה הולכות נגד ב'  
מוחין שבו שם יהו יוד ה' ויו יומשך חסד שבת"ת שברעת ז"א  
לחסד שבת"ת שבשש קלוותיו ושלשה הובאות אל  
החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת ה' אחרונה שבשש ואשלמה  
ליהו"ם :

**ובנענועי** לר' לפון בחינת נבורת חסד שנתפארת שברעת ז"א  
ב' הולכות נגד ב' מוחין שבו שם הוי ה' וואו  
יוד יומשך נבורת חסד שבת"ת שברעת ז"א לנבורת  
חסד שבת"ת שבשש קלוותיו ושלשה הובאות אל החזה להמשיך  
אותו אל הנוקבא בחינת ה' אחרונה שבשש ואשלמה ליהו"ם :

**ובנענועי** לר' מזרח בחינת תפארת דחסד שבת"ת שברעת  
זעיר אנפין ב' הולכות נגד ב' מוחין שבו ויה וואו  
יוד הא יומשך ת"ת דחסד שברעת ז"א לתפארת דחסד  
שבת"ת שבשש קלוותיו וג' הובאות אל החזה להמשיך  
אותו אל הנוקבא בחינת הא אחרונה שבשש ואשלמה ליהו"ם :  
ובנענועי

**ובנענועי**

למעלה כחונת נלח דחסד שכתפארת שברעת זעיר  
אנפין ב' הולכות נגר ב' מוחין שבו שם **ויה' יוד**  
**ויו' הי'** יומשך נלח דחסד שכתפארת שברעת ז"א לנלח  
דחסד שכתפאר"ת ששש קלוותיו ושלשה הובאות אל החזה  
להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הי'** אחרונה ששש ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי**

למטה בחונת הוד דחסד שכת"ת שברעת זעיר אנפין  
ב' הולכות למטה נגר ב' מוחין שבו שם **היו' הי'**  
**יוד ואו'** יומשך הוד דחסד שכתפארת שברעת ז"א להוד  
דחסד שכתפארת שבו"ק ושלשה הובאות למעלה אל החזה  
להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הי'** אחרונה ששש ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי**

למערב בחונת יסוד דחסד שכת"ת שברעת ז"א שלשה  
הולכות נגר שלשה מוחין שבו שם **ויהיו' וואויו'**  
**הואו' ווודו'** יומשך יסוד דחסד שכת"ת שברעת  
ז"א ליסוד דחסד שכתפארת ששש קלוותיו ושלשה  
הובאות אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הואו'** אחרונה  
ששש ואשלמה ליהו"ה :

**ובכנ**

יכנסו בה היום כל שש קלוות חסד שכת"ת המתפשט בחסד  
ת"ת ששש קלוות בכח ר"ק חסד שת"ת שברעת ז"א . ובכנ  
ור"מ יאו' א' וכו' כדלעיל כיום א' :

**יומם**

ולזה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חוי : **הוד**  
והדר לפניו עזו ותפאר"ת במקדשו : **ועתה** אלהינו  
מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך : **הודו** לאל השמים כי  
לעולם חסדו : **אמרתי** עולם חס"ד יבנה שמים תכין אמונתך בהם :  
**דרשו** ה' ועוזו בקשו פניו תמיד : **נהד** עלננו ישמחו עיור אלהים  
קרוש משכני עליון : **ימלא** פי תהלתך כל היום תפארתך :

**יום ד**

לשם יסוד קב"ה וכו' כדלעיל כיום ראשון . ובנענועי ללך  
דרום בחינת חסד דנלח שברעת ז"א שלשה הולכות נגר  
שלשה מוחין שבו שם **יהו' יוד הי' ויו'** יומשך חסד דנלח שברעת  
זעיר אנפין לחסד **יוד הי' ויו'** נלח שבו"ק ושלשה הובאו  
אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הי'** אחרונה ששש ואשלמה  
ליהו"ה :

**ובנענועי**

ללך לפון בחינת גבורת חסד דנלח שברעת זעיר  
אנפין שלשה הולכות נגר שלשה מוחין שבו שם  
**הי'**

סוד הנענועים

**הוי הי ואו יוד** יומשך נבורת חסד רנלח שברעת ז"א לנבורת  
חסד רנלח שבש קלוותיו ושלשה הובאות אל  
החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הי** אחרונה שבשם ואשלמה  
ליהו"ה :

**ובנענועי** לר מזרח בחינת תפארת חסד רנלח שברעת זעיר  
אנפין שלשה הולכות נגד שלשה מוחין שבו **ס ויה**

**ואו יוד הא** יומשך תפארת חסד רנלח שברעת זעיר אנפין  
לתפארת חסד רנלח שבש קלוותיו ושלשה הובאות  
אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הא** אחרונה שבשם  
ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למעלה בחינת נלח חסד רנלח שברעת ז"א שלשה  
הולכות נגד ב' מוחין שבו **ס ויה יוד ויו הי**

יומשך נלח חסד רנלח שברעת זעיר אנפין לנלח  
החסד שבנלח שבו"ק ושלשה הובאות אל החזה להמשיך אותו אל  
הנוקבא בחינת **הי** אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למטה בחינת הו"ד החסד רנלח שברעת זעיר  
אנפין שלשה הולכות למטה נגד שלשה מוחין שבו **ס**

**היו הי יוד ואו** יומשך הו"ד החסד רנלח שברעת ז"א להו"ד  
החסד רנלח שבש קלוותיו ושלשה הובאות  
למעלה אל החזה להמשיך אותו אל רחל נוקבא זעיר אנפין בחינת  
**הי** אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למערב בחינת יסוד החסד רנלח שברעת ז"א שלשה  
הולכות נגד שלשה מוחין שבו **ס ויהויו וואווו**

**הואו יוודו** יומשך יסוד החסד רנלח שברעת  
זעיר אנפין ליסוד החסד רנלח שבש קלוותיו ושלשה  
הובאות אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הואו** אחרונה  
שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובכן** וכנסו בה היום כל שז קלוות חסד שבנלח המתפשט בחסד  
שבנלח שבש קלוות בכח ו"ק חסד הנלח שברעת ז"א :

**יומם** וזוה"ה חסדו ובלילה שירה עמו תפלה לאל קוי : **יהוה**  
אלהי לבאות מו כמוד חסין יו ואמונתך סביבותיך :

**הללויה** הללו אל בקדשו הללויה בקייע עוון : **ותהי** ס' אלקים  
**בבאו"ת** אלהי ישראל הקימה לפקוד כל הגוים אל תחון כל כוגרי און  
**אלם** : **הראנו** ס' חסדך וישעך תתן לנו :

אלקים

**אלהים** זכארת טוב נא הכט משמוס וראה ופקוד גפן זאת :  
 דמינו אלהים חסדך בקרב היוכלך : גורא אלהים  
 ממקדשך אל ישראל הוא נותן עז וחעזומות לעם ברוך אלהים :  
**יום ה'** לשם יסוד קב"ה וכו' כרלעיל כיוס ראשון . וכנענועו  
 ללך דרוס בחינת חסד דהוד שברעת ז"א שלשה הולכות  
 נגר שלשה מוחין שבו שם **יהו יוד הי ויו** יומשך חסד דהוד  
 שברעת ז"א לחסד דהוד **הי** ששש קלוותיו וג'  
 הובארת אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הי** אחרונה  
 ששש ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** ללך לפון בחינת גבורת חסד דהוד שברעת זעיר  
 אפנין שלשה הולכות נגר ג' מוחין שבו שם **הוי הי**  
**ואו יוד** יומשך גבורת חסד דהוד שברעת זעיר אפנין :  
 לגבור' חסד דהוד ששש קלוותיו ושלשה הובארת אל החזה  
 להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הי** אחרונה ששש ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** ללך מזרח בחינת תפארת דחסד דהוד שברעת זעיר  
 אפנין שלשה הולכות נגר שלשה מוחין שבו שם **ויה**  
**ואו יוד הא** יומשך תפארת דחסד דהוד שברעת זעיר אפנין  
 לת"ת דחסד דהוד ששש קלוותיו וג' הובארת אל  
 החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הא** אחרונה ששש ואשלמה  
 ליהו"ה :

**ובנענועי** למעלה בחינת נלח דחסד דהוד שברעת ז"א שלשה  
 הולכות נגר שלשה מוחין שבו שם **ויה יוד ויו הי**  
 יומשך נלח דחסד דהוד שברעת ז"א לנלח דחסד  
 דהוד שבו"ק ושלשה הובארת אל החזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחי'  
**הי** אחרונה ששש ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למטה בחינת הו"ד דחסד דהוד שברעת ז"א שלשה  
 הולכות למטה נגר שלשה מוחין שבו שם **היו הי**  
**יוד ואו** יומשך הו"ד דחסד דהוד שברעת ז"א להו"ד  
 דחסד דהוד ששש קלוותיו ושלשה הובארת למעלה אל  
 החזה להמשיך אותו אל רחל נוקבא רז"א בחינת **הי** אחרונה ששש  
 ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למערב בחינת יסוד דחסד דהוד שברעת ז"א שלשה  
 הולכות

סוד הנענועים

הולכות נגד שלשה מוחין שבו הם ויהיו וואווו הואו יוורו  
יומשך יסוד דחסד דהוד שברעת  
ז"א ליסוד דחסד דהוד שגשג קלוותיו ונ' הובאות אל החוזה להמשיך  
אותו אל הנוקבא דזעיר אפעין כחונת הואו אחרונה שגשג ואשלמה  
ליהו"ם :

**ובכן** יכנסו בה כל ו"ק חסד שבהוד המתפשט בחסד שבהוד  
שבו"ק ככה ו"ק חסד הוד שברעת :

**יומם** ילוה ה' חסדו וכלילה שירה עמי תפלה לאל קיי . דהר  
כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ואמר הושיענו  
אלהי ישענו וקבלנו והצילנו מן הגוים להודו"ת לשם קרשך להשתבח  
בתהלתך : הוד והוד לפנינו עזו וחרוה במקומו . אלהים לכא"ת  
שוכ נא הכט משמים ודאך ופקוד גפן זאת : דמינו אלהים חסדך  
בקרב היכלך : נ"הר פלגיו ישמחו עיר אלהים וכו' : י"ו לכחות עמנו  
משגב לנו אלהי יעקב סלה : ובכן יסר"מי או"א וכו' כדלעיל כיום א' :  
**יום ו** לשם יסוד קב"ה כדלעיל כיום א' . ובנענועי לגד דרום  
כחונת חסד דיסוד שברעת ז"א שלשה הולכות נגד שלשה  
מוחין שבו הם **יהו יוד הי ויו** יומשך חסד דיסוד"ר שברעת ז"א  
לחסד דיסוד"ר שגשג קלוותיו ושגשג הובאות  
אל החוזה להמשיך אותו אל הנוקבא כחונת **הי** אחרונה שגשג  
ואשלמה ליהו"ם :

**ובנענועי** לגד לפון כחונת נבורת חסד דיסוד"ר שברעת ז"א  
שלשה הולכות נגד ב' מוחין שבו הם **הי הי ואו**  
**יוד** יומשך נבורת חסד שביסוד שברעת זעיר אפעין  
לנבורת חסד דיסוד"ר שגשג קלוותיו ושגשג הובאות אל החוזה  
להמשיך אותו אל הנוקבא כמי **הי** אחרונה שגשג ואשלמה ליהו"ם :

**ובנענועי** לגד מזרח כחונת תפארת דחסד דיסוד שברעת זעיר  
אפעין שלשה הולכות נגד שלשה מוחין שבו **ויה ואו**  
**יוד הא** יומשך ת"ת דחסד דיסוד שברעת ז"א לתפארת  
דחסד דיסוד"ר שבו"ק ונ' הובאות אל החוזה להמשיך אותו  
אל הנוקבא כחונת **הא** אחרונה שגשג ואשלמה ליהו"ם :

**ובנענועי** למעלה כחונת נלח דחסד דיסוד שברעת זעיר אפעין  
שלשה הולכות נגד שלשה מוחין שבו הם **יוד יוד**  
**יו הי** יומשך נלח דחסד דיסוד שברעת זעיר אפעין לנלח  
דחסד

דקסר דיסור"ד שכש קלוותיו וב' הוכחות אל הקזה להמשיך אותו אל  
הנוקבא בחינת ה' אחרונה שכש ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למטה בחינת הוד דקסר דיסור"ד שכרעת זעיר אכפין

ב' הולכות למטה נגד שלשה מוחין שבו שם **היו ה'י**

**יור ואו** יומשך הוד דקסר דיסור"ד שכרעת ז"א להוד

דקסר דיסוד שבו"ק וב' הוכחות למעלה אל הקזה להמשיך

אותו אל הנוקבא בחינת ה' אחרונה שכש ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למערב בחינת הוד דקסר דיסור"ד שכרעת זעיר אכפין

ב' הולכות נגד ב' מוחין שבו שם **וודויו וואויו**

**הואו יוודו** יומשך יסוד דקסר דיסוד שכרעת

זעיר אכפין ליסוד דקסר דיסור"ד שכש קלוותיו

ושלשה הוכחות אל הקזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הואו**

אחרונה שכש ואשלמה ליהו"ה :

**ובכן** וכנסו בה היום כל שז קלוות חסד שניסוד המתפשט כחסד

שניסוד שבו"ק ככח שז קלוות חסד דיסוד שכרעת עליון :

**יומם** ילוח ה' חסרו וכלולה שירה עמי תפלה לאל סוי : **הטיבה**

ברלויך את ליון תכנה חומות ירושלם : **וענוים** יורשו ארץ

והתענגו על רוב שלום : **הולואה** ממסגר נפשי להורות את שמך בו

יכתירו לריקים כי תגמול עליו : **אוקב** ה' שערו ליון מכל משכנות

ועקב : **דמינו** אלהים חסדך בקרב הוכלך : **גכספה** וגם כלתה נפשי

לחלרות ה' לבי ובשרי ורגני אל א"ל סוי : **מלוך** ה' לעולם אלהיך ליון

לדוד ודוד הללויה : **וכן** יסר"מ וכו' כדלעיל ביום א' :

**יום ז** לשם יחוד קב"ה וכו' כדלעיל . **ובנענועי** לזר דרום בחו'

חסד רכללות ה' חסדים ומלכות שכרעת זעיר אכפין שלשה

הולכות נגד ב' מוחין שבו שם **הו יוד ה'י ויו** יומשך חסד רכללות

ה' חסדים ומלכות שכרעת ז"א לחסד רכללות

ה' חסדים ומלכות שכש קלוותיו ושלשה הוכחות אל הקזה להמשיך

אותו אל הנוקבא בחינת ה' אחרונה שכש ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** לזר לפון בחינת נבורת חסד רכללות ה' חסדים

ומלכות שכרעת ז"א ב' הולכות נגד ב' מוחין שבו שם

**הו' ה'י ואו יוד** יומשך נבורת חסד רכללות ה' חסדים ומלכות

שכרעת ז"א לנבורת חסד רכללות ה' חסדים



סוד הנענועים

שכלכות שכו"ק ושלשה הובאות אל המזה להמשיך אותו אל הנוקבא  
בחינת ה' אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** לדר מזרח בחינת תפארת דחסד רכללות ה' חסדים  
דמלכות שדדעת ז"א ב' הולכות נגר ב' מוחין שבו שם  
**ויה ואו יוד הא** יומשך ת"ח דחסד רכללות ה' חסדים דמלכות  
שדדעת ז"א לתפארת דחסד רכללות ה' חסדים  
דמלכות שכו"ק ונ' הובאות אל המזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת  
**הא** אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למעלה בחינת נלח דחסד רכללות חמשה חסדים  
דמלכות שדדעת ז"א שלשה הולכות נגר ב' מוחין  
שבו שם **ויה יוד ויו ה'** יומשך נלח דחסד רכללות ה' חסדים  
שדדעת ז"א לנלח דחסד רכללות חמשה חסדים  
שבשם קלוותיו ושלשה הובאות אל המזה להמשיך אותו אל הנוקבא  
בחינת ה' אחרונה שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למטה בחינת הו"ד דחסד רכללות חמשה חסדים  
דמלכות שדדעת ז"א שלשה הולכות למטה נגר ב'  
מוחין שבו שם **היו הי יוד ואו** יומשך הו"ד דחסד רכללות  
חמשה חסדים דמלכות שדדעת ז"א להו"ד  
דחסד רכללות חמשה חסדים דמלכות שבשם קלוותיו ושלשה הובאות  
למעלה אל המזה להמשיך אותו אל הנוקבא דז"א כחי' ה' אחרונה  
שבשם ואשלמה ליהו"ה :

**ובנענועי** למערב בחינת יסוד דחסד רכללות חמשה חסדים  
דמלכות שדדעת ז"א ב' הולכות נגר ב' מוחין שבו שם  
**וההויו וואונו הואו יוודו** יומשך יסוד דחסד רכללות ה'  
חסדים דמלכות שדדעת זעיר  
אנפין ליסוד דחסד רכללות ה' חסדים דמלכות שכו"ק ונ' הובאות אל  
המזה להמשיך אותו אל הנוקבא בחינת **הואו** אחרונה שבשם  
ואשלמה ליהו"ה :

**ובכנ** וכנסו בה היום כל ו"ק חסד רכללות ה' חסדים דמלכות  
המתפשט דחסד רכללות ה' חסדים דמלכות שכו"ק בכח  
ו"ק חסד רכללות ה' חסדים דמלכות שדדעת עליון :  
**יומם** יזוה ה' חסדו וכלילה שורה עמו תפלה לאל מוי : דקטיבה  
לקול

לקול שופי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל : ואלהים מלכי מקרם  
 פועל ישועות בקרב האר"ץ : דעירה והקילה למשפטי אלהי  
 וארני לריבו : אהב לרק"ה ומשפ"ט סדר ה' מלאה הארץ : דכקה  
 נפשו אחריו כי תמכה ומינך . נכבדות מרובך כך עיר האלהים סלה :  
 יו מלך גאות לבש לבש ה' עוז התאזר אף תכון תכל כל תמוט : וכן  
 והר"מ וכו' כדלעיל ביום א' :

**ורענין**

הקף פנות הנענועים רבו דעות הקדמונים ז"ל . אכן  
 לבאים בסוד ה' לא ימושו מדעת הרב זל"ה לנענע  
 תחילה ללך דרום כי המשכה הראשונה היא מן הימין כחינת הסדר  
 ומשם ילך צפון וסי' הולך אל דרום וסובב אל צפון ומשם יחזור למזרח  
 כחינת התפארת ה' הולא ממזרח ומשם ינענע למעלה ואח"כ למטה  
 בסוד הנלחום שנאמר בהם והא' גבוהה מן השנית ואח"ך ינענע ללך  
 מערב שהוא כחינת היסוד בסוד ה' והאחרון כלוא אליו בסוד שכינה  
 במערב כי לא אמרו שכינה הוא מערב אלא שכינה במערב והבן :

**סדר תפלת שחרית**

**וראוי**

שמעיה ראשונה שבידך עליו לא וינחהו מירוגם אם יעלה  
 לקרות בס"ת . ומ"מ לא נאמרו כל השיעורים הללו אלא  
 לאוש הירא המרדק גם כן בשאר עניניו אך מי שאין מרדק בשאר  
 מעשיו מיקויו כוהרא ומזה נתבטל המנהג הזה עכשיו ליתר העם אך  
 ליראי ה' ולמושבי שמו להם יאותה לנהוג כמנהג אנשי ירושלים :

**ובתפלה**

אחר קורת העמידה אם אפשר בהלנע לריך אז על  
 הלוכל בסוכה קודם אמירת הלל הנה מה טוב ומה  
 יפה דנענועין דהלל אינון משתפיע לנענועים דנטילת לולב כמ"ס  
 בזוהר פנחס דף קי"ט ויעשה ח"י נענועים בסוכה ואחר כך לרמוז  
 לחס"ד הראשון שמתפשט בכל יום יעשה ד' פעמים ח"י נענועים בקלל  
 שמשפרם חס"ד והו סידרון ח"י בהודו ראשון . ומ"ו באנא ה' הושיעה  
 נא ומ"ו כשכופלים אותו ומ"ו בהודו אחרון הירד"פ ח"י כמספר ע"ב  
 שהוא חס"ד שעולה ע"כ וזהו עיקר עפ"י רדך האמת . ויזהר שלא  
 ינענע בשעה שיאמר השם לא באנא ולא בהודו . והטעם משום שבעת  
 שיאמר השם לריך לכיון יתיר וכשמנענע הוא ערוד בניענוע ואינו  
 יכול לכיון כ"כ ואשמכוהו אקרא אז ירכנו עליו היער תלפני ה' ולא  
 בה' בשעה שאומר ה' ויחלק הנענועים בהודו ובכי טוב קלת וקתל  
 בכל"ח

סדר תפלת שחרית

בכל"ח וכן באנא אלא שנהודו ועשה בכל תיבה נענוע אחר ובאנא  
בכל תיבה ב' נענועים :

**וראוי**

ונכון שיטורף האדם עם הזכור לקרות את ההלל בו רב  
מאד גדולתו לעולם וביחוד כימי החג הקדוש הזה ויגמור  
אותו מלה במלה שלא יחסר דבר לקיים ברכתו שבידך לגמור דמשמע  
כולו ואפי' כשהש"ל אומר ואמר נא ישראל והקהל עונים אחריו אהודו לה'  
וכו' יש מדרקקים שאינם מעלון זה בזה אלא הם אומרים בלחש ואמר  
נא וכולו וכן ראוי לעשות כדו שלא יחסר כל בו ואפילו מלה אחת :  
**ועד** כן ראוי ונכון לשלוח זכור למשוך ההלל כנעומה קדושה מלה  
במלה כדו שכל הזכור יהיו נמשכים עמו ולא יעדר דבר מה

שאין בן כשהש"ל איש הרעים אז ידלג כאילו פסח ומכליב את השם  
כנעומה חוטא ומחטוא את כל אחינו בני הקהל כי גם המה יענו  
אחריו הרעים ולא דאופים בדבר המלך בעונותינו הרבים והאנשים  
הננשים אל ה' ותקדשו ויזכרו לערוש מן הזכור ולבכור הרע כמישטור  
ולקרותו כימור וכודאי על ש"ץ כאלה נאמר כד רגזו רעוא על ענא  
עביר להו נבירא סמיותא \* על כן מלה על השלוח זכור להיות עינו  
תמיד אל ה' ולא בבני אדם שאין להם תשועה המלפנינום עליו \* ויזהר  
לקרות ההלל כנעומה קדושה מלה במלה כדו לזכות לרבים עמו ויחד  
כולם ועשו הנענועים כל הקהל עם ש"ל וטוב יותר לבטל השיר אשר  
יושר באיזה פסוקים בהלל ששם יתעכבו כל הקהל אל קול השיר ולא  
יחשו ויחיד ההלל ימקרו ויחשו על התעכבותם \* כי לא נכון הדבר  
לעשות כן וטוב שיבטל השיר ויתנהלו לאיטם באמירת ההלל מלה  
במלה ושומע לנו ישכון בטח :

**ומנהג**

ירושלם תוב"ב להקיק את התיבה תכף ומיד אחר ההלל  
והוא מנהג ותיקין ורבו מחלוקות בענין הזה בין רבני  
ירושלם שהיו מהם אומרים לעשות ההושענות אחר המוסף משום  
שהוא אחר קריאת התורה שהעם מקובלים בשביל קריאת התורה וברוב  
עם הדרת מלך ושאר רבנים הסכימו לעשות מיד אחר ההלל מטעם  
דיריוון מקדומין למליה והיבא דאיבא זרו מלה מלה להקדים ולא  
אולינן בתר רוב עם הדרת מלך :

**ומבאן**

תבין ותשכיל כי מי שאין לו לולב אין ראוי להקיק את התיבה  
ואף שכתבו בעלי המנהגים ז"ל נוהגים להקיק אף מי שאין  
לו לולב ע"כ אין זה מנהג רק למי שאינו יודע למה מקיפין את התיבה  
כי בודאי מי שאין לו סימנין אלה ומקיף התיבה פוגם ונעבם לפי שהכלה  
הנעומה

הנעומה התקונה עלמה להתחבר עם דודה ואדם זה מנע היחוד דשמא קדושא לא שרייא ברוקניוא כמו שאמרו בזוהר דרומה • ולכן ראוי להקדר שלא יתקיים בו מ"ש הכתוב וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מוצנח ה' מסוכת מאין פנות אל המנחה חלילה וכן משמע מלשון הזוהר פרשת פנחס ז"ל ביומא קדמא דתרגו יתעד ומינא לקבלא לתפלה וכדון כל חדרותא. וכל אנפין נהרין וחדותא במיין ללין לנסכא ע"ג מרבאא ובעיין בני כשא למתרו בכל זונין דחרוה דהא ומינא גרוס ע"כ • ובתיקונים דף כ"ה ג' הדסים גוף ותרין דרועי וכו' שני בדי ערבות לקבל תרין זוקין וכד אינון אגודה אמת כלולב דאיהו שדרה מה כתוב אע"ה כתמר אל"ף אחרוג ע' ערבה ל' לולב ה' הדס כולהו איתעבדו לקבל ד' מינון דמרכבה הרוכב בהון יהו"ה וזריך לסדרא בהון בהקפה כגוונא רמוכא ולמאן לבן דאתנטעו אילין נטיעין ביה • והנה מבואר כי כל עיקר התיקון הוא נעשה בארבעה מינון אלו וע"כ מי שאין לו לולב יזהר שלא להקיף ושב ואל תעשה עדיף :

**והנה** כנטילת לולב שהיא להמשיך אורות פנימיים אלו לריכוס לנענע כל אותם הנענועים כדי להמשיך החסדים משרשם שהוא הרעת אבל את"כ כשמקיף את המוצנח אז אין לריך לנענע כי האורות הם מקיפים ומגולים ואין לריך לנענע כלל בהן :

**ואשר** בא כבוד ה' ראוי לכון בכל פרטי אורות המקיפים הנמשכים ווס ווס וכסוד לרופי השמות הקדושים הולאים מהם ואסדר לפניך נוסח תפלה אחת לאומרה קודם הקפה אשר בה ויכלל כל פרטי הכוונות שבענין • וזה נוסחה :

**לשם** יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחומו ורחומו ודחילו לייחדא שם י"ה כו"ה בשם כל ישראל הנה אנכי בא להקיף את התיבה שבה ספר התורה דוגמא עליונה ועיר ונוקביה יחדיו • זכר להקפת המוצנח נוקבא קדישא אשר תסובב גבר • אנא האל עליון גומל חסדו"ם טובים מעשה ידינו כוננה עליונו וכח סגולת הקפתנו יהי מושך חסד אל"ף **אדרה למ"ד** העולה במספר הק"ף אור מקיף החסד אשר משלשה שמות **יהו** שכלל חסד וחסד שמספר שלשתן שם ס"ג יו"ד ה"ו וא"ו ה"ו שזרש זה השם הוא **י"אי** כמספר **א"ל** ומשרשו ופירא ומספרו גם כן כמספר השלשה יודו"ן של שלשה שמות **יהו** עם כללותם יחד **אל** ועם הקפה הזאת ראשונה :

**יום** ראשון וימשך בחינת מקיף חסד שבחסד שברעת זעיר אפנין

חפלה להושענות

אלפין במסר המסר שבש קלוות גופא קרישא אשר בו שם **יוד הא**  
**ואו הא** שהשלשה אלפין שבו הם שורש שלשה אהי"ה

במילואותם כוודי"ן אשר מספר ג' שמות אהי"ה בפשיטותם

ועלו למספר שם ס"ג יו"ד ה"י וק"ו ס"י שממנו יולא חסד **אל** פשוט  
ומשם יומשך אור המקיף הזה אל התיבה נוקבא קרישא רחל אמנו.  
**וממנה** ישתלשל דרך עולמות העליונים לנו בני רחל אמנו : י"ה

חסדן ס' עלינו כאשר יתלנו לך : הריאנו ס' חסדן וישעך  
מתן לנו : וחסד ס' מעולם ועד עולם על יראיו וירקתו לבני בניו :

הודו לאל השמים כי לעולם חסדו : **אוהב** לרקע ומשפט חסד ס'

מלאה הארץ : דמינו אלהים חסדן בקרב הכולך : נחית בחסדן עם

זו גאלת נהלת בעזן אל נוח קדשן : יומה ילוח ס' חסדו וכלילה שירה

עמי תפלה לאל חיו : (ד"ת יהו"ה ואדנ"י) אגא ברחמיך הרבים ובחסדך

תלמות אויבי והאברת כל לוררו נפשו כי אני עבדך כמ"ש עד עקרה

ילדה שבנע ורבת בניו אומללה (הגה א"ה טעם לתפלה זו כי בכל

הקפה אנו נגולים משר אקר הכולל עשרה שרים משבעים אומות

כנו"ל) שובה ס' חלגה נפשו הושיעני למען חסדך : טוב ומטיב הדרש

לנו שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רלוך ככה בותך

כבתחילה כוכן מקדשך על מכוננו שממנו בתקונו : וגסובבה את מזבחך

ס' בקול רנה ותודה המון חוגב . למען יתלנו יודיך הושיעה ומיךך

וענני יהיו לרלוך אמרו עו וכו' :

**יום** שני ואמר לשם יתוד וכו' כדלעיל כיום ראשון ועם הקפה זאת

השנית יומשך בקינת אור מקיף חסד גבורה שברעת ז"א לחסד

שכנברה שבש קלוות גופא קרישא שבו שם מ"ה **יוד הא ואו**

**הא** שהג' אלפין שבו הם שורש ג' שמות אהי"ה

במילואותם בההי"ן ואשר מספר ג' שמות אהי"ה בפשיטותם

ועלו למספר שם ס"ג שמשרשו יולא חסד **אל** פשוט ומשם יומשך

אור המקיף הזה אל התיבה נוקבא קרישא רחל אמנו :

ואחר כך ואמר וממנה ישתלשל וכו' .

**יום** שלישי ואמר לשם יתוד וכו' כדלעיל ועם הקפה זאת השלישית

יומשך בקינת אור מקיף חסד רת"ת שברעת ז"א לחסד שבת"ת

שבש קלוותיו דגופא קרישא שבו שם מ"ה **יוד הא ואו הא**

שהשלשה אלפין שבו הם שורש שלשה שמות

אהי"ה במילואותם כלפי"ן ואשר מספר שלשה שמות אהי"ה בפשיטותם

ועלו למספר שם ס"ג שמשרשו יולא חסד **אל** פשוט וממנו

יומשך

חפלה להושענות

יומשך אור המקיף הזה אל התיבה נוקבא קרישא רחל אמנו :  
ואחר כך יאמר וממנה ישתלשל וכו' :

**יום** רביעי ויאמר לשם יקוד כרלעיל ועם הקפה זאת הרכיבית  
יומשך בחינת אור מקיף חסד רלנא שכרעת ז"א לחסד שכנלס  
שכשש קלוותיו רבופא קרישא שבו שם מ"ה **יוד הא ואו הא**  
שהשלשה אלפין שבו הם שורש ג' שמות אהי"ה  
במילואותם אל"ף ה"י וו"ד ה"א במלוי וו"ד בה"י ראשונה ומלוי אל"ף  
בה"א אחרונה ואשר מספר שלשה שמות אהי"ה בפשיטותם יעלו  
למספר שם ס"ג שמשורשו יולא חסד **אל** פשוט וממנו יומשך  
אור המקיף הזה אל התיבה נוקבא קרישא רחל אמנו :  
ואחר כך יאמר וממנה ישתלשל וכו' :

**יום** חמישי ויאמר לשם יקוד וכו' כרלעיל ועם הקפה זאת החמישית  
יומשך בחינת אור מקיף חסד רהור שכרעת ז"א לחסד הור  
שכשש קלוותיו רבופא קרישא שבו שם מ"ה **יוד הא ואו הא**  
שהשלשה לפי"ן שבו הם שורש ג' שמות אהי"ה  
במילואותם אל"ף ה"א וו"ד ה"א במלוי ה"א בה"א ראשונה ומלוי  
אל"ף בה"א אחרונה ואשר מספר שלשה שמות אהי"ה בפשיטותם יעלו  
למספר שם ס"ג שמשורשו יולא חסד **אל** פשוט וממנו יומשך אור  
המקיף הזה אל התיבה נוקבא קרישא רחל אמנו :  
ואחר כך יאמר וממנה ישתלשל וכו' :

**יום** ששי ויאמר לשם יקוד וכו' כרלעיל ועם הקפה זאת הששית  
יומשך בחינת אור מקיף כללות חמשה חסדים דיסוד שכרעת  
זעיר אנפין לכללות ה' חסדים שבו"ק רבופא קרישא שבו שם מ"ה  
**יוד הא ואו הא** שהשלשה אלפין שבו הם שורש שלשה שמות  
אהי"ה במילואותם אל"ף ה"א וו"ד ה"א בה"א ראשונה ומלוי  
אל"ף בה"א אחרונה ואשר מספר שלשה שמות  
פשוט וממנו יומשך אור המקיף הזה אל התיבה נוקבא קרישא  
רחל אמנו :

ואחר כך יאמר וממנה ישתלשל וכו' :  
**יום** שביעי ויאמר לשם יקוד כרלעיל ועם שבעה הקפות בכללותם  
יומשך בחינת אור מקיף כללות חמשה חסדים שבמלכות  
שכרעת ז"א לכללות ה' חסדים שבו"ק רבופא קרישא שבו שם מ"ה  
**יוד הא ואו הא** שהשלשה אלפין שבו הם שורש ג' שמות  
אהי"ה

### תפלה להושענות

אפי"ה במילואותם אל"ף ה"א יו"ר ה"א ואשר מספר נ' שמות אפי"ה  
אלה בפשיטותם ועלו למספר שס ס"ג שמאורשו יולא חסד אל  
עשׂו וממנו יומשך אור המקיף הזה אל התוכה נוקבא קדישא  
רחל אמנו :

ואחר כך ואמר וממנה ישתלשל וכו' :

**ואחר** כל הקפה של כל יום ואמר פסוק א' נגר המרה של כל  
הקפה והקפה כזכר לעיל בסוף תפלת הלולב . ואחריו  
הודיע אלהינו אותנו יקר תפארת גדולת הוושענות ומה נעשה כס  
ראוי לכל אדם להזהר לעשותם בכונה טובה ורצויה וכשמחש ובנהלה  
ולעשותם במקום הראוי להם לעורר השרשים העליוני' ויהיו תאומים  
מלמטה ויחדיו יהיו תמים על השמים ממעל אפי"ה :

### תפלה להוצאת ספר תורה

**ואח"כ** ווליוו ספריו תורה שני ספרים כנו' במנהגים ועת רלון  
היא מאד בעת ההיא לומר הו"ג מרות שלשה פעמים  
ואחר כך ואמר נוסח תפלה הזאת :

**י"מ יו"ר ה"א ה"א** אלהינו ואלהי אבותינו אל עליון  
גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר  
חסדי אבות שהקדשנו במלותיך ותשים חלקנו בתורתך ובמשך החסדים  
העליונים מרעת עליון על תורה שבכתב ותורה שבעל פה כחג הקדוש  
הזה יקי חסדך ה' עליון ופתח לבנו בתלמוד תורתך ותורת חסד על  
לשוננו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד  
תורתך באהבה והאר עינינו בעמקי סוד תנחומיה עשה עם עבדיך  
כחסד"ך וחוקיך למדנו ויחד לבכנו לאהבה וליראה את שמך יראת  
הרוממות תמיד כל הימים וגמלנו חסדים טובים ותתנו לחן ולחסד  
ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו :

**ובשם** שבאת ישראל ממזרים פרכת עליהם סוכת שלומך ותקשרם  
ככלה בשבעה ענני יקר כבוד מלכותך קשרא דמסימנותא  
לאשתובא מדינוי רלוק ולתפאה סכת שלמא עליוהו כן ה' אלהינו עמוד  
לימין אביון בזכות ספר התורה הזה ופרוש עליונו סוכת שלומך והבן  
בערנו משלכותיו ומדינוי רלוק כי עד לר"ק ישוב משפט ואחריו כל  
ושרי לב לר"ק ומשפ"ט מכון כסאך חס"ד ואמת יקדמו פניך . ושפוק  
חמתך אל הגוים אשר לא ירעון ועל ממלכות אשר בשמן לא קראו .  
זאת

זאת תהיה המנפה על כל הגוים אשר לא יעלו לחונן את חנן הסוכות  
המק כשרו והוא עומד על רגליו ועיניו תמקנה כמוריהן ולשונן תמק  
בפיהם ותעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם  
במלכות שרי ויהיה ביום ההוא ילאו מים חיים מירושלם (חכמה עילאה)  
חלויים אל הים הקדמוני (חסד עילאה) וחלויים אל הים האחרון (נבירה  
תתאה ועלאה) בקיץ ובחורף יהיה (כסטרא ראשא וכסטרא רמיוא) אשר  
לא ישאר דין בעולם ויתכוננו סדרי ה' הכי"ר : ואני תפלתו לך ה' עת  
רנן אלקים ברוב חסדך ענני באמת ישעך : ג"פ

### לימוד לשבעת ימי החג

**ואנכי** חכמתו סדר לימוד לשבעת ימי החג תנ"ך דשויכו לכל אחר  
מהאבות איש וזמו כי הם יאכלו לקס לחמה של תורה וינולדו  
וישמחו בו כהזכיר מעשיהם הטובים אשר פעלו ועשו והתחסדו עם  
קונם בעולם הזה וזה הדבר אשר לזה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'  
זה סדרו :

יום ראשון אברהם נסיון עזיבת ארץ מולדתו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית  
אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵרָאָה : וְאָעֲשֶׂה לְגֹי גְדוֹל  
וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדַּלְךָ שִׁמְךָ וְהָיָה בְרַכְּךָ : וְאֶבְרַכְךָ מְבָרְכֶיךָ  
וּמְקַלְלֶיךָ אֲיָר וְנִבְרַכְוּ בְךָ כָּל מְשַׁפְּחַת הָאָדָמָה : וְיִלְךְ אַבְרָם  
כִּי־אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וְיִלְךָ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חַמֶּשׁ שָׁנָיִם  
וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן : וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ  
וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנֶּגֶפֶשׁ  
אֲשֶׁר־עָשׂוּ בַחָרָן וַיֵּצְאוּ לִלְכַת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן :  
וַיַּעֲבֵר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׂכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי  
אֵז בְּאֶרֶץ : וַיֵּרָא יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לִדְרֹעָה אֲתָן אֶת־  
הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו : וַיַּעֲתֵק  
מִשָּׁם הָהָרָה מְקַדֵּם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֶהְרָה בֵּית־אֵל מִים וְהָעִי  
מְקַדֵּם וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיִּסַּע אַבְרָם  
הַלּוֹךְ וַנְּסֹעַ הַנֶּגְבָה :



לימוד לשבעת ימי החג יום א

נסיון הרעב

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם פי כבד  
 הרעב בארץ: ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר  
 אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת־מראה את:  
 והיה כִּי־ראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי  
 ואתך יחי: אמר־נא אחתי את למען יטב־לי בעבורך וחיתה  
 נפשי בגלגלך: ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את־  
 האשה כִּי־יפה הוא מאד: ויראו אתה שרי פרעה ויהללו  
 אתה אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה: ולאברם היטיב  
 בעבורה ויהיללו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת  
 וגמלים: ויננע יהוה את־פרעה ננעים גדלים ואת־ביתו על־  
 דבר שרי אשת אברם: ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה  
 זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך הוא למה אמרת  
 אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח וקח:  
 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־כל־  
 אשר־לו: ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ורוט  
 עמו הנגבה: ואברם כבד מאד כמקנה בכסף ובזהב: וילך  
 לכסעיו מנגב ועד־בית־אל עד־המקום אשר־היה שם אהלה  
 בתחלה בין בית־אל ובין העי: אל־מקום המזבח אשר־עשה  
 שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה:

שם נסיון המלכים

ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר  
 מלך עלים ותדעל מלך נזים: עשו מלחמה את־פרע  
 מלך סדם ואת־ברשע מלך עמרה שנאב ו מלך אדמה  
 ושמאבר מלך צבונים ומלך בלע היא־צער: כל־אלה חברו  
 אל־עמק השדים הוא ים המלח: שתיים עשרה שנה עברו  
 את־כדרלעמר ושלוש־עשרה שנה מרדו: ובארבע עשרה  
 שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויבנו את־דפאים

בעשתרת

בעשתרת קרנים ואת הזוים בהם ואת האימים בשוה  
 קריתים : ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על  
 המדבר : וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל  
 שרה העמלקי וגם את האמרי הישב בהצצן תמר : ויצא  
 מן סדום ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבאים ומלך בלע  
 היא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים : את כדרלעמר  
 מלך עלים והדעל מלך נזים ואמרפל מלך שנער ואריוה מלך  
 אלסר ארבעה מלכים את החמשה : ועמק השדים בארת  
 בארת חמר וינסו מן סדום ועמרה ויפלו שמה והנשאים  
 הרה נסו : ויקחו את בלרכש סדום ועמרה ואת כל אכלם  
 וילכו : ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא  
 ישב בסדום : ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שבן  
 באלני ממרא האמרי אחי אשבל ואחי ענר והם בעלי ברית  
 אברם : וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילדי  
 ביתו ששנה עשר ושש מאות וירדף ערדן : וחלק עליהם  
 לילה הוא ועבדיו ויפס וירדפם עד חובה אשר משמאל  
 לדמשק : וישב את בלרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב  
 וגם את הנשים ואת העם : ויצא מן סדום לקראתו אחרי  
 שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל  
 עמק שוה הוא עמק המר : ומלכי צדק מלך שלם הוציא  
 לחם ויין והוא כהן לאל עליון : ויברכהו ויאמר ברוך אברם  
 לאל עליון קנה שמים וארץ : וברוך אל עליון אשר ממנו צדיק  
 בידו ויתן לו מעשר מכל : ויאמר מלך סדום אל אברם תן לי  
 הנפש והרכש קח לך : ויאמר אברם אל מלך סדום הרמתי  
 ידי אליהוה אל עליון קנה שמים וארץ : אס מחוט ועד  
 שרוך נעל ואסדאקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי  
 את אברם : בלעני רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים  
 אשר הלכו אתי ענר אשבל וממרא הם יקחו חלקם :

ככר  
 ויאמר  
 את  
 אתי  
 וחימה  
 את  
 ויחללו  
 היטיב  
 ואתנת  
 חו על  
 מה  
 אמרת  
 חורף  
 חכל  
 וורוט  
 וילך  
 אהלה  
 עשה  
 דלעמר  
 תברע  
 אדמה  
 חבור  
 חבור  
 עשה  
 דפאם  
 רת

לימוד לשבעת ימי החג יום א

נסיון מעמד בין הבתרים

אחר | הדברים האלה היה דבר יהוה אלי אברם במחזה  
לאמר אלי תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה  
מאד : ויאמר אברם אדני יהוה מהיתתן לי ואנכי הולך עירי  
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר : ויאמר אברם הן לי לא  
נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי : והנה דבר יהוה אליו  
לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעך הוא יירשך :  
ויצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים  
אסתוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך והאמן ביהוה  
ויחשבה לו צדקה : ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך  
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה : ויאמר  
אדני יהוה במה אדע כי אירשנה : ויאמר אליו קחה לי עגלה  
משלשת ועז משלשת ואיל משדש ותר וגוזל : ויקח לו את  
כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש כתרן לקראת רעהו  
ואתה צפור לא כתר : וירד העיט עליהפגרים וישב אתם  
אברם : ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה  
אימה חשכה גדלה נפלת עליו : ויאמר לאברם ידע תדע כי  
גר ויהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע  
מאות שנה : וגם אתהנני אשר יעבדו הן אנכי ואחרי כן  
יצאו ברכש גדול : ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר  
בשביבה טובה : ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי  
עדי הנה : ויהי השמש באה ועלטה היה והנה חנור עשן  
ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה : כיום ההוא ברית  
יהוה את אברם ברית לאמר לזרעה נתתי את הארץ הזאת  
מנהר מצרים עדי הנהר הגדל נהר פרת : את הקני ואת  
הקניז ואת הקדמני ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים :  
ואת האמרי ואת הפנעני ואת הנרגשי ואת היבוכי :

שם נסיון מצות המילה

ויהי אברם בדת ששים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל-  
אברם ויאמר אליו אניאל שדי התהלך לפני והיה  
תמים : ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד :  
ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר : אני הנה  
בריתי אתך והיית לאב המון נזים : ולא יקרא עוד את שמה  
אברם והיה שמה אברהם כי אבי המון נזים נתתיך : והפרתי  
אתך במאד מאד ונתתיך נזים ומלכים ממך יצאו : והקמתי  
את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריה לדרתם לברית עולם  
להיות לך לאלהים ולזרעך אחריה : ונתתי לך ולזרעך  
אחריה את ארץ מגרית את כל ארץ פנעו לאחזת עולם  
והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים אלי אברהם ואתה את-  
בריתי תשמר אתה וזרעך אחריה לדרתם : זאת בריתי אשר  
תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריה המול לכם כל זכור :  
ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם :  
ובן שמינת ימים ימול לכם כל זכור לדרתיכם יליד בית  
ומקנת כסף מכל בן זכר אשר לא מזרעך הוא : המול ימול  
יליד ביתך ומקנת כסף והייתה בריתי בבשרכם לברית  
עולם : וערלו זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה  
הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר : ויאמר אלהים אל-  
אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה :  
וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והייתה נזים  
מלכי עמים ממנה יהיו : ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר  
בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת הששים שנה  
תלד : ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יהיה לפניך :  
ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את  
שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו  
אחריו : ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי

אתו

במחזה  
הרבה  
דעירי  
לי לא  
האלו  
ירשה  
בוכים  
ניהות  
וצאתה  
ויאמר  
יעלה  
לו את  
רעו  
ב אתם  
הנה  
דע כי  
ארבע  
חריבן  
הקבר  
האמרי  
ור עשן  
א ברית  
הזאת  
גי ואת  
רפאים  
וסו  
שם

לימוד לשבעת ימי החג יום א

אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים יוליד  
ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד  
לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל  
אלהים מעל אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת  
כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כסף כל זכר באנשי בית  
אברהם ומל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר  
אתו אלהים: ואברהם בן השעים ותשע שנה בהמלו בשר  
ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר  
ערלתו: בעצם היום הזה נסול אברהם וישמעאל בנו: וכל  
אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן זכר נמלו אתו:

נסיון דשרה עם אבימלך פ' וירא

ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור  
ויגר בגרר: ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחותי  
היא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים  
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה  
אשר לקחת והוא בעלת בעל: ואבימלך לא קרב אליה  
ויאמר אדני הגוי גס צדיק תהרג: הלא הוא אמר לי אחותי  
הוא והוא גס הוא אמרה אחי הוא בתם לבני ובנקין כפי  
עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי  
בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטוא לי ער  
כן לאנתתיך לנגע אליה: ועתה השב אשת האיש כי ינביא  
הוא ויתפלל בעדך וחייה ואס אינך משיב דע כימות תמות  
אתה וכל אשר לך: וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו  
וידבר את כל הדברים האלה באזניהם ויראו האנשים מאד:  
ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי  
לך כי הביאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר  
לא יעשו עשית עמדי: ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית  
כי עשית את הדבר הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין

יראת

יֵרָאֵת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִרְגִנִי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי : וְגַם־אֲמַנָּה  
אֲחֹתִי בַת־אָבִי הוּא אֵךְ לֹא בַת־אֲמִי וְתַהֲיִלִי לְאִשָּׁה : וַיְהִי  
כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִכִּית אָבִי וְאָמַר לֵה זֶה חֲסֹדְךָ אֲשֶׁר  
תַּעֲשֶׂי עִמָּדִי אֵל כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבֹא שָׁמָּה אֲמַרְיִלִי אֲחִי  
הוּא : וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֶאֱזָן וּבִקֵּר וְעַבְדִּים וּשְׂפָחַת וַיִּתֵּן לְאֹבְרָהֶם  
וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ : וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ  
בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שָׁב : וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלֶיךָ כֶּסֶף לְאַחֶיךָ  
הִנֵּה הוּא־לְךָ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אֲתָךְ וְאֵת כָּל וְנִכְחַח :  
וַיִּתְפַּלֵּל אֹבְרָהֶם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אֲבִימֶלֶךְ  
וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִמְתָּהוּן וַיִּלְדוּ : כִּי עָצַר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל־רַחֲמֵם  
לְבַיִת אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֹבְרָהֶם :

נסיון דישמעאל שם

וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת־בְּנֵי־הַגֵּר הַמִּצְרַיִת אֲשֶׁר־יִלְדָה לְאֹבְרָהֶם  
מִצַּחֲקָ : וְתֹאמַר לְאֹבְרָהֶם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־  
בְּנֶיהָ כִּי לֹא יִירֶשׁ בְּנֵי־הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עַם־יִצְחָק : וַיִּרַע  
הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אֹבְרָהֶם עַל אֹדֶת בְּנֵו : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־  
אֹבְרָהֶם צִירַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנֶּעַר וְעַל־אִמָּהֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר  
אֵלֶיךָ שָׂרָה שָׁמַע בְּקִלָּהּ כִּי בִי־צַחֲקָ יִקְרָא לָךְ זֶרַע :

נסיון העקידה שם

וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אֹבְרָהֶם וַיֹּאמֶר  
אֵלָיו אֹבְרָהֶם וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי : וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־  
יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְקַח־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמִּצְרַיִת  
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ : וַיֵּשֶׁב  
אֹבְרָהֶם בְּכַקֵּר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ  
וְאֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּם וַיִּלְךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר  
אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֹבְרָהֶם אֶת־עֵינָיו  
וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרַחֵק : וַיֹּאמֶר אֹבְרָהֶם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לְכֶם  
פֹּה עִם־הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעַר נִלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה  
אֵלֵיכֶם

לימוד לשבעת ימי החג יום א

אליכם : ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו  
ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו :  
ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני  
ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה : ויאמר אברהם  
אלהים יראה לך השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו : ויבאו  
אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את  
המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו  
על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם את ירו ויקח את  
המאכלת לשחט את בנו : ויקרא אליו מלאך יהוה מן  
השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל  
תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי  
כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנה את יחידך ממני :  
וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך  
בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו :  
ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר  
היום בהר יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית  
מן השמים : ויאמר כי נשבעתי נאס יהוה כי יען אשר עשית  
את הדבר הזה ולא חשכת את בנה את יחידך : כי ברכך  
אברכה והרבה ארבה את זרעך בכוכבי השמים וכחול אשר  
על שפת הים וירש זרעה את שער איביו : והתברכו בזרעה  
כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי : וישב אברהם אל  
נעריו ויקמו וילכו יחדו אל פאר שבע וישב אברהם בפאר  
שבע :

נביאים ישעיה סימן לנ

הרך צדקות ולבר משרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו  
מתמך בשחר אמס אזנו משמע דמים ועצם עינו  
מראות ברע : הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו  
נתן מימיו נאמנים : מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ  
מרחקים

מרחקים : שם סימן מ"א

מִי הָעִיר מְמֹרָח צָרַק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו נוֹיִם  
 וּמַלְכִים יִרְדּוּ יִתֵּן בְּעַפְרֵי חֲרָבוֹ בְּקֶשׁ נִדְף קִשְׁתּוֹ : יִרְפֵּם  
 יַעֲבֹר שְׁלוֹם אֶרֶץ בְּרַגְלָיו לֹא יִבֹּא : מִי־פֶעַל וְעִשָּׂה קִרְא  
 הַדְּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יִהְיֶה רֹאשׁוֹן וְאֶת־אֲחֵרִים אֲנִי־הוּא : רְאוּ  
 אֵיִם וְיִרְאוּ קִצּוֹת הָאָרֶץ יִחַרְדוּ קִרְבוֹ וְיֵאֲתִיו : אִישׁ אֶת־  
 רַעְהוֹ יַעֲזֹרוּ וְלֹא־תִחוּ יֹאמֶר חֹזֵק : וְיִחֹזֵק חֲרָשׁ אֶת־צֶרֶף סַחֲלִיק  
 פְּטִישׁ אֶת־הוֹלֵם פֶּעַם אָמַר לְדַבֵּק טוֹב הוּא וְיִחֻקְהוּ בְּמַסְמְרִים  
 לֹא יִמוּט : וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זָרַע  
 אֲבָרְהָם אֲהַבִּי : אֲשֶׁר הִחֻקְתִּיךָ מִקִּצּוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיךָ  
 קִרְאתִיךָ וְאָמַר לְךָ עֲבָדֵי אֶתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מֵאִסְתִּיךָ : אֶל־  
 תִּירָא כִּי־עַמָּה אֲנִי אֶל־תִּשְׁתַּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אֲמַצְתִּיךָ אֶף־  
 עֲזַרְתִּיךָ אֶף־תִּמְכַתִּיךָ בִּימֵי צָדִיק : הֵן יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים  
 בְּךָ יִהְיוּ כֵאֲזֵן וְיִאֲבְדוּ אֲנָשֵׁי רִיבָה : תִּבְקֶשׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אֲנָשֵׁי  
 מִצְחָה יִהְיוּ כֵאֲזֵן וְכֵאֲפֶס אֲנָשֵׁי מִלְחָמָה : כִּי אֲנִי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ  
 מִחֻזֵּק יִמִּינֶךָ הָאָמַר לְךָ אֶל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ : אֶל־תִּירָאֵי  
 תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתֵּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נֹאס־יִהְיֶה וְנִגְאַלְךָ  
 קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : הִנֵּה שְׁמַתִּיךָ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חֲרָשׁ בַּעַל פִּיפּוֹת  
 תִּדְוֶשׁ הָרִים וְתִדְקַע וְנִבְעוֹת בְּמִץ תִּשָּׂים : תִּזְרַם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם  
 וּסְעָרָה תִּפְיֹץ אוֹתָם וְאַתָּה תִּגִּיל בִּיהוָה בְּקָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל  
 תַּתְּהַלֵּל :

כתובים תהלים סימן מ"ה

לְמַנְצַח עַל־שֹׁשְׁנִים לְבְנֵי־קָרַח מִשְׁכִּיל שִׁיר יִדִּידֹת : רַחֵשׁ  
 לְבִי וְדַבֵּר טוֹב אָמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנֵי עַט  
 סוֹפֵר מֵהִיר : יִפְיֹפֵת מִבְּנֵי אָדָם הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן  
 בְּרַכָּה אֱלֹהִים לְעוֹלָם : חֲגוּר־חֲרָבָה עַל־יְרֵךְ נִבְּוֹר הוֹדָה וְהַדְרָה :  
 וְהַדְרָה וְצֹלַח רֶכֶב עַל־דְּבַר־אֱמֶת וְעִנְיֹה צָדֵק וְתוֹרָה נוֹרָאוֹת  
 יִמְיָנֶךָ : חֲצִיף שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחַתֶּיךָ יִפְלוּ כָּל־בְּלִב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ :



לימוד לשבעת ימי החג יום א

כסאך אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך: אהבת  
צדק ותשנא רשע על-כן משחה אלהים אלהיה שמן ששון  
מחברך: מרואהלות קציעות כל-בגרותיך מן-היכלי שן מני  
שמחה: בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינה בכתם  
אופיר: שמעיבת וראי והטי אונה ושכחי עפר ובית אביך:  
ויתאו המלך יפה כי-הוא אדניך והשתחווילו: ובת-צרו  
במנחה פניך יחלו עשירי עם: כל-כבודה בת-מלך פנימה  
ממשפחות זהב לבושה: לרקמות תובל למלך בתולות  
אחריה רעותיה מוכאות לה: תוכלנה בשמחת וגיל תבאינה  
בתיכל מלך: תחת אכתיה יהיו בנייה תשיתמו לשרים בכל-  
הארץ: אזכירה שמך בכל-דר ודר על-כן עמים יהודוך  
לעולם ועד:

למנצח לבני-קרח מזמור: כל-העמים תקעו-כף הריעו  
לאלהים בקול רנה: ביהוה עליון נורא מלך גדול  
על-כל-הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו:  
יבחר לנו את-נחלתנו את נאון יעקב אשר-אהב סלה: עליה  
אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו  
למלכנו זמרו: כי מלך כל-הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך  
אלהים על-נזים אלהים ישב על-כסא קדשו: נדיבי עמים  
נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני-ארץ מאד  
נעלה:

קי לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני ער-אשית  
איביה הדם לרגלך: מטה ענה ישלח יהוה מציון  
רדה בקרב איביך: עמה נדבות ביום חילה בהדריו-קדש  
מרחם משחר לה טל ילדתה: נשבע יהוה ולא ינחם אתה  
כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק: אדני על-ימינה מחץ ביום  
אפו מלכים: ידון בנזים מלא גויות מחץ ראש על-ארץ רבה:  
מנחל בדרך ישתה על-כן ירים ראש:

נחמיה

נחמיה סימן ט

אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים  
 וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר  
 בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לה משתחוים :  
 אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור  
 כשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את לבבו נאמן לפניך  
 וברות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי  
 והפרזי והיבוסי והגרנזשי לתת לרעהו ותקם את דברך כי  
 צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם  
 שמעת עלי סוף : ותתן אתם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו  
 ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש להם שם כהיום  
 הזה : והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת  
 רדפיהם השלכת במצולת כמו אכן במים עזים : ובעמוד ענן  
 הנחיתם ימם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר  
 ילכו בה : ועד היום סיני ירדת ורבר עמם משמים ותתן להם  
 משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים : ואת שבת  
 קדשה הורעת להם ומצות וחקים ותורה צוית להם ביד  
 משה עבדך : ולהם משמים נתת להם לרעכם ומים מסלע  
 הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לכוא לרשת את הארץ  
 אשר נשאת את ירך לתת להם :

ספר יצירה לאברהם אבינו ע"ה

**ספר** ולירה מוגה מלאנו כבית גניזתו של הרב המובהק נשיא  
 נשיאו הלוי כמקור ר' בנימין הלוי זל"ה וכתוב שם מכתובת  
 יד מר אביו הרב מהר"ש הלוי זל"ה שסוגה מעו הרב המופלא המקובל  
 האלסקי כמקור ר' סולומן ׳ אוחנא זל"ה :

אחת  
 ששון  
 שן מני  
 ככתם  
 אביה  
 כת צר  
 פנימה  
 כתולות  
 תבאינה  
 ים ככל  
 יהודה  
 הריעו  
 קד גדול  
 גרניו :  
 ערה  
 ומרו  
 מקד  
 עמים  
 מאד  
 דאשית  
 יה מציון  
 רי קדש  
 חם אתה  
 חן ביום  
 רן רבה :  
 חמיה

פרק א

**בשרשים** ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק י"ה יהו"ה לנאות  
אלהים חיים ומלך עולם אל שדי רחום וחנון רם ונשא  
שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש הוא וברא את עולמו בשלשה ספרים  
בספר ספר וסיפור

**עשר** ספירות בלימה עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע  
כפולות ושתים עשרה פשוטות :

**עשר** ספירות בלימה כמספר עשר אלכצות חמש כנגד חמש וברית  
יקוד מכוון באמצע במילת קלסון ובמילת המעור :

**עשר** ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשרה הבן  
בחכמה וחכם בבונה בחון בהם וחקור בהם והעמד דבר  
על כוריו והושב וילך על מכורו :

**עשר** ספירות בלימה מרתן עשר שאין להם סוף עומק ראשית  
ועומק אחרית עומק טוב ועומק רע עומק רום ועומק  
תחת עומק מזרח ועומק מערב עומק לפון ועומק דרום  
ארון יקיר אל מלך נאמן מושל בכולם ממעון קדשו **אשר**  
עדי עד :

**עשר** ספירות בלימה לפייתן כמראה הכזק ותכליתן אין להם  
קץ ודברו בהם ברזאף ושוב ולמאמרו כסופה ירדפו ולפני  
כסאם הם משתחווים :

**עשר** ספירות בלימה געוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן כשלהבת  
קשורה בתחלת שארון יקיר ואין לו שני ולפני מה אתה סופר :

**עשר** ספירות בלימה בלום פיק מלדבר ולכך מלהרהר ואם רץ  
פיק לדבר ולכך להרהר טוב למקום שלכך נאמר והקיות  
לוא ושוב ועל דבר זה נכרת ברית :

**עשר** ספירות בלימה אחת רוח אלהי"ם חיים ברוך ומבורך שמו  
של מי העולמים קול רוח ודבור ורוח הקדש . שתים רוח  
מרום חקק וחלכ בה עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות  
וז' כפולות ושתים עשרה פשוטות ורוח לכל אחת מהן :

**שליש** מים מרום חקק וחלכ בה עשרים ושתים אותיות מתהו ובהו  
רפש וטיט חקקן כמין ערוגה חלכין כמין חומה סיבכין כמין  
מעזיכה ויזק עליהם שלג ונעשה עפר שנאמר כי לשלג  
ואמר הוי ארץ :

ל ט ו

ס כל זנו רוח וקול

לימוד לשבעת ימי החג יום א מג

אז ממים חקק וחלב בה כסא הכבוד שרפים ומיות ואופני הקדש ומשלשתן יסוד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אז להט • בירר שלש אותיות מן הפשוטות כסוד שלש אמות אמ"ש וקבעם בשמו הגדול יה"ו ותתם בהם שש קלוות :

א	תתם רוח ופנה למטה ותתמו	כי"הו	חמש
ב	תתם תחת ופנה למטה ותתמו	כהו"ו	שש
ג	תתם מזרח ופנה לפניו ותתמו	כו"ה	שבע
ד	תתם מערב ופנה לאחוריו ותתמו	כז"ו	שמונה
ה	תתם דרום ופנה לימינו ותתמו	כח"ה	תשע
ו	תתם צפון ופנה לשמאלו ותתמו	כט"ו	עשר

עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהי"ם חיים רוח מרום מים מרום אז ממים רוח ותתם מזרח ומערב צפון ודרום :

פרק ב

ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות שלש אמות אמ"ש יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בנתים ב' אמות אמ"ש מ' רוממת ש' שורקת א' אויר רוח מכריע בנתים :

ושתים אותיות יסוד חקקן חלבן לרפן שקלן והמירן וזר בהם את כל היגור ואת כל העתיד לצוד :

ושתים אותיות יסוד חקקן בקול חלבן ברום קבען כפה בחמש מקומות אותיות :

בגרון • ביכ"ק בחיך • רטלנ"ת בלשון • זסדר"ץ בשיניים • בומ"ף בשפתים :

ושתים אותיות יסוד קבען בגלגל כמין חומה ברל"א שערים וחוזר הגלגל פנים ואחור וסימן לרבר אין בטובה למעלה מענג ואין ברעה למטה מנגע :

לרפן שקלן והמירן א' עם כולן וכולן עם א' • ב' עם כולן וכולן עם ב' וחוזרות חלילה ונמצאו ברל"א שערים ונמצא כל היגור וכל הרבור יולא משם אחד וזר ממש מתוקו ועשה אינו

לימוד לשבעת ימי החג יום א

ישנו וחלכ עמודים גדולים מאויר שאינו נתפס זה סימן אות א' עם כולן וכולן עם א' לופה ומימר ועשה את כל הילוד ואת כל הדיבור שם אשר וסימן לדבר עשרים ושתים חפלים בגוף א' :

פרק ג

ש"ש אמות אמ"ש יסודן כף זכות וכף טובה ולשון חק מכריע בנתיים :

ש"ש אמות אמ"ש סוד גדול מופלא ומכוסה וחתום בשש טבעות וילאו מהם שלש אמות והם אויר ומים ואש ומהם נולדו אבות ומאבות תולדות :

ש"ש אמות אמ"ש חקקן חלבן לרפץ שקלן והמירן ולר בהם שלש אמות אמ"ש בעולם ושלש אמות אמ"ש בשנה ושלש אמות אמ"ש כנפש זכר ונקבה :

ש"ש אמות אמ"ש בעולם אויר ומים ואש • שמים נבראו מאש • וארץ נבראת ממים ואויר מרוח חק מכריע בנתיים :

ש"ש אמות אמ"ש בשנה • קום וקור ורויה • קום נברא מאש קור ממים • ורויה מרוח חק מכריע בנתיים :

ש"ש אמות אמ"ש כנפש זכר ונקבה ראש ובטן וגויה • ראש נברא מאש • ובטן ממים • וגויה מרוח חק מכריע בנתיים :

בבא א המליך אות א' ברוח וקשר לו כתד ולרפץ זה בזה ורר בהם אויר בעולם רויה בשנה גויה כנפש זכר באמ"ש ונקבה באש"ם :

בבא ב המליך אות מ' במים וקשר לו כתד ולרפץ זה בזה • ורר בהם ארץ בעולם וקור בשנה ובטן כנפש זכר במא"ש ונקבה במש"א :

בבא ג המליך אות ש' באש וקשר לה כתד ולרפץ זה בזה ורר בהם שמים בעולם וקום בשנה וראש כנפש זכר בשא"ם ונקבה בשמ"א :

פרק ד

שבע כפולות בג"ד כפר"ת ומתנהגות בשתי לשונות כ"ב ג"ג ר"ד כ"ך פ"ך ר"ר ת"ת תכנית רך וקשה גבור ומלם :

שבע כפולות בג"ד כפר"ת יסודן חכמה ועושר ורע וקיים וממשלה שלום ומן :

שבע כפולות בג"ד כפר"ת והם תמורות • תמורת חכמה אולת תמורת

לימוד לשבעת ימי החג יום א מד

תמורת עושר עונו תמורת זרע שממה תמורת קיים מות •  
תמורת ממעלה עבדות • תמורת שלום מלחמה • תמורת  
חן כיעור :

כפולות כג"ד כפר"ה מעלה ומטה מזרח ומערב לפון  
ודרום והיכל הקדש מכוון באמצע והוא נושא את כולן :  
כפולות כג"ד כפר"ה שבע ולא שש שבע ולא ח' כמון בהם  
וקמור בהם והעמד דבר על כוריו והושב יולר על מכורו :  
כפולות כג"ד כפר"ה יסוד חקקן חלכין לרפין שקלן והמירן  
ולר בהם שבעה כוכבים בעולם שבעה ימים בשנה ושבעה  
שערים בנפש זכר ונקבה :

הן שבעה כוכבים בעולם שבת"ו לר"ק מאריו"ם חמ"ה כג"ה  
כוכ"ב לבנ"ה :

הן שבעה ימים בשנה שבעה ומו השבוע שבעה שערים בנפש  
זכר ונקבה שתי עינים שתי אזנים שני נקבי האף והפה :

המליך אות כ' בחכמה וקשר לה כתר ולרפין זה בזה •  
ולר בהם לבנ"ה בעולם יום ראשון בשנה ועין ימין  
בנפש זכר ונקבה :

המליך אות ג' בעושר וקשר לה כתר ולרפין זה בזה ולר  
בהם מאריו"ם בעולם יום כ' בשנה ואין ימין בנפש זכר  
ונקבה :

המליך אות ד' בזרוע וקשר לה כתר ולרפין זה בזה ולר  
בהם חמ"ה בעולם יום ג' בשנה ונקוד ימין בנפש זכר  
ונקבה :

המליך אות כ' בחיים וקשר לה כתר ולרפין זה בזה ולר  
בהם נוג"ה בעולם יום רביעי בשנה ועין שמאל בנפש  
זכר ונקבה :

המליך אות פ' בממשלה וקשר לה כתר ולרפין זה בזה  
ולר בהם כוכ"ב בעולם יום חמישי בשנה ואין שמאל  
בנפש זכר ונקבה :

המליך אות ר' בשלום וקשר לה כתר ולרפין זה בזה ולר  
בהם שבת"ו בעולם יום ששי בשנה ונקוד שמאל בנפש  
זכר ונקבה :

המליך אות ת' בחן וקשר לה כתר ולרפין זה בזה ולר  
בהם לר"ק בעולם יום שבת בשנה ופה בנפש זכר ונקבה :  
שבע

שבע

שבע

שבע

אלו

אלו

בבא א

בבא ב

בבא ג

בבא ד

בבא ה

בבא ו

בבא ז

אות ח' עש  
כל הדיבור  
: ח'

חן מרוע

חיים בשש  
אש ומחם

חכם שלש  
שלש אמות

חן מאש •  
חיים :

חברא מאש

חיש כדרא  
חיים :

חזה ולר  
באמ"ש

חזה • ולר  
במא"ש

חלר בהם  
בשא"ס

ח"ב ג"ג  
: ח :

חיים

חמה אולת  
דת

לימוד לשבעת ימי החג יום א

**שבע**

כפולות כב"ד כפר"ת שכהן נחלקין שבעה עולמות ושבעה  
רקיעין ושבעה ארלות ושבעה ימים ושבעה נהרות ושבעה  
מדברות ז' ימים וז' שבעות ז' שנים ושבעה שמוטין ושבעה  
וובלות והיכל הקדש לפיכך חכב השביעיות תחת השמים :

**כיצד**

לרפן שתי אבנים בנות שתי בתים \* שלשה אבנים בנות  
ששה בתים \* ארבעה אבנים בנות ארבע ועשרים בתים \*  
חמשה אבנים בנות מאה ועשרים בתים \* ששה אבנים בנות שבע  
מאות ועשרים בתים \* שבעה אבנים בנות חמשת אלפים וארבעים  
בתים \* מכאן ואילך לא ומשוב מה שאין הפה וכולה לדבר ולא האזן  
יכולה לשמוע :

**פרק ה**

**שתים**

עשרה פשוטות הו"ז חט"י לכ"ס על"ק יסודין שמה הרהור  
הלון ראיה שמועה מעשה תשמיש רוח שונה רובו לעיטה  
שחוק :

**שתים**

עשרה פשוטות הו"ז חט"י לכ"ס על"ק יסודין שתיים עשרה  
גבולי אלכסון \* גבול מזרחית רומית \* גבול מזרחית  
לפניו \* גבול מזרחית תחתית \* גבול דרומית רומית \* גבול דרומית  
מזרחית \* גבול דרומית תחתית \* גבול מערבית רומית \* גבול מערבית  
דרומית \* גבול מערבית תחתית \* גבול לפניו רומית \* גבול לפניו  
מערבית \* גבול לפניו תחתית \* ומתרחבין והולכין עד עדי עד וכן  
זרועות עולם :

**שתים**

עשרה פשוטות הו"ז חט"י לכ"ס על"ק יסודין חקקן ומלכין  
ולרפן ושקלן והמירין ולר בהם שנים עשר מזלות בעולם  
ועשר חדשים בשנה שנים עשר מנהיגים בנפש זכר ונקבה :

**אלו**

הם שנים עשר מזלות בעולם טלה שור תאומים סרטן אריה  
בחולה מאזנים עקרב קשת גרי רלי דגים :

**אלו**

הם שנים עשר חדשים בשנה ניסן אייר סיון תמוז אב אלול  
תשרי חשוון כסלו טבת שבט אדר :

**אלו**

הם שנים עשר מנהיגים בנפש זכר ונקבה \* שתי יודים שתי  
דגלים שתי כליות מרה כבד דקיס קיבה קורקבן טחול :

**בבא א**

מן הא' המליך אות ה' בשיתה וקשר לה כתר ולרפן  
זה בזה ולר בהם טל"ה בעולם וניסן בשנה ורגל ומן  
בנפש זכר ונקבה :

רימוד לשבעת ימי החג יום א מה

**בבא ב** מן הא' המליך אות ו' בקהור וקשר לה כתר ולרפן זה  
 בזה ולר בהס שו"ר בעולם ואייר בשנה וכוליה ימניה  
 כנפש זכר ונקבה :

**בבא ג** מן הא' המליך אות ז' כהלוך וקשר לה כתר ולרפן זה  
 בזה ולר בהס תאומי"ם בעולם וסיון בשנה ורגל שמאל  
 כנפש זכר ונקבה :

**בבא א** מן השניה המליך אות ח' בראייה וקשר לה כתר ולרפן  
 זה בזה ולר בהס רט"ן בעולם ותמוז בשנה ויר ומיון  
 כנפש זכר ונקבה :

**בבא ב** מן השניה המליך אות ט' בשמיעה וקשר לה כתר ולרפן  
 זה בזה ולר בהס ארו"ה בעולם ואב בשנה וכוליה שמאל  
 כנפש זכר ונקבה :

**בבא ג** מן השניה המליך אות י' כמעשה וקשר לה כתר ולרפן  
 זה בזה ולר בהס כתול"ה בעולם ואלול בשנה ויר שמאל  
 כנפש זכר ונקבה :

**בבא א** מן השלישית המליך אות ל' בתשמיש וקשר לה כתר ולרפן  
 זה בזה ולר בהס מאוני"ם בעולם ותשרי בשנה ומרס  
 כנפש זכר ונקבה :

**בבא ב** מן השלישית המליך אות כ' ברוח וקשר לה כתר ולרפן  
 זה בזה ולר בהס עקר"ב בעולם וחסון בשנה ורקיס  
 כנפש זכר ונקבה :

**בבא ג** מן השלישית המליך אות ס' בשניה וקשר לה כתר ולרפן  
 זה בזה ולר בהס קש"ח בעולם וכסלו בשנה וקיינה  
 כנפש זכר ונקבה :

**בבא א** מן הרביעית המליך אות ע' ברוגז וקשר לה כתר  
 ולרפן זה בזה ולר בהס גר"י בעולם וטבת בשנה וכבר  
 כנפש זכר ונקבה :

**בבא ב** מן הרביעית המליך אות ל' בלפיטה וקשר לה כתר  
 ולרפן זה בזה ולר בהס רל"י בעולם ושכט בשנה  
 וקורקבן כנפש זכר ונקבה :

**בבא ג** מן הרביעית המליך אות ק' בשחוק וקשר לה כתר ולרפן  
 זה בזה ולר בהס רנו"ס בעולם ואדר בשנה וטחול  
 כנפש זכר ונקבה עשאן כמין ערוכה סדרן כמין קומה  
 ערכן כמין מלחמה :

מדת ושנעה  
 ברת ושנעה  
 טוין ושנעה  
 ש השמים :  
 גינס בנות  
 ש בתים  
 בנות שבע  
 דארבעים  
 בלף סאון

ה קהור  
 ל לטוטה

יום עשרה  
 מזרחית  
 ררומות  
 מערבית  
 לפניות  
 ער וסן

ין וחלכון  
 בעולם  
 קבה :  
 ון ארוה

ב אלול

יום שתי  
 ול :  
 ולרפן  
 גל ומיון

א



פרק ו

**אלו** הם שלש אמות אמ"ש וילאו מהם ג' אבות והם אויר ומים ואש ומאבות וילאו תולדות ג' אבות ותולדותיהם זו' כוכבים ולבאותיהם ושנים עשר גבולי אלכסון . ראיה לרבר עדים כאמנים בעולם שנה נפש חק ושנים עשר ושבעה ושלשה וא גרן בתלי בגלגל ולכ' שלש אמות אמ"ש אויר מים ואש אש למעלה ומים למטה רוח מכריע בנתים וכו' לרבר האש נושא את המים מ' דוממת ש' שורקת א' אויר חק מכריע בנתים . תלי בעולם כמלך על כסאו בגלגל בשנה כמלך על חומת לב בנפש כמלך במדינה גם את זה לעומת זה עשה אלקים טוב לעומת רע ורע לעומת טוב טוב מטוב רע מרע הטוב מכחין את הרע והרע מכחין את הטוב טוב שמורה לטובים ורע שמורה לרעים . ג' כל אחד לבדו עומד א' מוכה וא' מקויב וא' מכריע בנתים . שבעה ג' מול ג' וא' מכריע בנתים . שנים עשר עומדיו בתלממה . ג' אוקוס ג' שוגאים . ג' מחיים . וב' ממותים . ג' אוקוס הלב והאזניים . ג' שוגאים הכבר והמרה והלשון . שלשה מחיים שני נקבי האף והעמול . ג' ממותים שני נקבים והפה . ואל מלך כאמן מושל בכולם ממעון קדשו עד עדי עד אחד על גבי שלשה . ושלשה על גבי שבעה ושבעה על גבי שנים עשר וכולם ארוקים זה בזה . אלו הם עשרים ושתיים אותיות שבהן

**אָהִי"ה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה**

**צְבָאוֹת אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֵל שְׁרֵי יְהוָה אֲדֹנָי**

ועשה בהם ג' ספרים וברא מהם את עולמו ובר' בהם את כל היצור ואת כל העתיד לעור :

**בשבת**

אברהם אבינו ע"ה הביט וראה והבין ומקד ומקד ומקד ולרף ועלתה בידו הכריאה שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן ונגלה עליו ארוץ הכל והושיבו בחיקו ונשקו על ראשו וקראו אברהם ונלה לו הסוד וכרת לו ברית ולזרעו אחריו עד עולם שנאמר והאמין בו' ויחשבה לו נדקה . וכרת לו ברית בון עשר אלבעות וריו והוא ברית הלשון . ובין עשר אלבעות רגלוו והוא ברית המעלה . וקשר לו עשרים ושתיים אותיות בלשונו . משכן כמים . דלקן באש . רעשן ברוח . בערן בשבעה . נהגן בשנים עשר :

**אם**

חידה לידע כלל להוליא החשבון שנסוף פרק רביעי חכה השבון עם שלפניו וילא חשבוןך כמו שתי אותיות בנות שתי

בתום אם תרצה לודע שלשה כמה כונת תחשוב שתי פעמים שלשה  
ויעלה ששה ועל זה הדרך כולם כמו שז' אותיות כונת שבע מאות  
ועשרים כתיב אם תרצה לודע שבע אותיות כמה כונת תחשוב שבע  
פעמים שבע מאות ועשרים ויעלה חמשת אלפים וארבעים מכאן  
ואילך לא תחשוב וכו' :

### זוהר ליום ראשון

דף ע"ז ע"כ לך לך מאריך וגו' רבי אבא פתח ואמר שמעו  
אלו אבירי לב הרחוקים מלדקה שמעו אלי  
אבירי לב כמה תקיפין לבייהו רחוקיב רחמאן שכיילי ואורתי דאורייתא  
ולא מסתכלן בהו ולבייהו תקיפין דלא מהדרין בתיובתא לבני מאריהון  
ואזרון אבירי לב הרחוקים מלדקה רמתרחקי מאורייתא ר' חזקיה אמר  
רמתרחקי מקב"ה ואינון רחוקין מניה ובג"כ אקרון אבירי לב הרחוקים  
מלדקה דלא בעאן לקרבא לבני קב"ה בג"כ אינון רחוקים מלדקה  
כיון דאינון רחוקים מלדקה רחוקים אינון משלוס דליח לון שלום  
דכתיב אין שלום אמר ה' לרשעים מ"ט בגין דאינון רחוקים מלדקה  
תא חזי אברהם בעי לקרבא לקב"ה ואתקרב ה"ד אהבה לך ותשנא  
דשע בגין דאהב לך ושנא דשע אתקרב ללדקה וע"ד כתיב אברהם  
איהבי מ"ט איהבי בגין דכתיב אהבה לך רחומתא דקב"ה רחמים  
ליה אברהם מכל בני דריה דהו אבירי לב ואינון רחוקים מלדקה כמה  
דאתמר ר' יוסי פתח מה ידירות משכנותיך וי' לבאות כמה אית לון  
לבני נשא לאסתכלא בפולחנא דקב"ה דהא כל בני נשא לא ידעו ולא  
מסתכלי על מה קאים עלמא ואינון על מה קיימין דכד ברא קב"ה  
עלמא עבר שמיא מאש וממים מתערבין כדרא ולא הו גלדי ולכתרי  
אגלדו וקיימו כדרא עלאס ומתמן שתיל עלמא לקיימא על סמכין  
לא קיימין אלא בההוא רוא ונשעתא דההוא רוא אסתלק כלהו  
מרפין וזעין ועלמא ארתת ה"ד המרגו ארץ ממקומה ועמודיה  
ותפלגון וכלא קאים על אורייתא דכד ישראל משתדלי באורייתא  
מתקיים עלמא ואינון קיימין וסמכין קיימין באתרייהו בקיימא שלים  
ת"ח כשעתא דאתער פלגות ליליא וקב"ה עש לבנתא דערין לאשתעשעא  
עס לדיקויא כלהו אילנין רבננתא דערין מומרין ומשכחן קמיה דכתיב  
אז יכנו עני הוער מלפני ה' וגו' וכדרא קרי כחיל ואמר לבון אמרין  
קדישין עליונין מאן מנכון דעויל רואא באורגו למשמע ועינוו פסקין  
למחמי

אור ומס  
וככנס  
נאמנט  
לכל ולכי  
מכרוע  
אור תק  
על קומת  
לעצות  
ע וקדע  
כל אמר  
ול ג' וא'  
סוגאים  
יס סכר  
מקום שני  
ד ערו ער  
בני שנים  
יות שכן  
יהוה  
אדני  
כל סגור  
קק ומלב  
זר עשו  
וקראו  
שנאמר  
דת ודיו  
שמילה  
ק באש  
ועי חכה  
ונות שתי  
ס

לימוד לשבעת ימי החג יום א

למחמיו ולכיה פתוח למנרע כשעתא דרוחא דכל רוחין ארים כסומא  
דנשמתא ומתמן נפיק קלא דקליא חילין אתבררו לארבע סטרי עלמא  
חד סליק לסטר חד • חד נחית להווא סטר • חד עיול בין תרין • תרין  
מתערין (ומתערין) בתלת • תלת עיולי בחד • חד אפיק גוונין •  
שית מנהון לסטר חד ושית מנהון נחית להווא סטר • שית עיולי  
בתרסר • תרסר מתערין בעשרין ותרין • שית כלילן בעשרה • עשרה  
קאימין בחד • ווי לאינן דנימיו שינתא כחוריהון ולא ירעי ולא מסתכלן  
איך יקומון כרינא דחושבן אתפקר כד אסתאב נופא ונשמתא שטיא  
על אנפי דאוירא דטיהרא וסלקא ונחתא ותערין לא מתפתחון מתגלגלן  
כאכנין בנו קוספיתא • ווי לון מאן יתבע לון דלא יקומון בערונא דא  
בנו דוכתי דענוגי דריוקיא אתפקרן דוכתייהו אתמסרון כירא דרומה  
נחתא ולא סלקי • עליוהו כתיב כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה  
בהסיא שעתא אתער שלהובא חד מסטר לפון וכטש בד' סטרי עלמא  
ונחית ומטי בין גרפי דתרנגולא ואתער ההוא שלהובא ביה וקריו ולית  
מאן דאתער כד אינן זכאי קשוט דקיימי ואתערו באריותא וכרין  
קב"ה וכל אינון דריוקיא רבנו נחתא דערן ליתון לקליהון כד"א היושבת  
בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעוני :

דף פ"ה ע"ב ו'יהי בימי אמרפל מלך שבער וגו' ר' יוסי פתח מי  
העיר ממזרח לרק וקראהו לרגלו וגו' האי  
קרא אוקמוה חבריו • אבל האי קרא ברזא דחכמתא איהו דהא תנינן  
שבעא ריקיעין עבר קב"ה לעילא וכלהו לאשתמורעא יקרא דקב"ה  
וכלהו קיימין לאורעא רזא דמקומותא עילאה • ת"א אית ריקיעא עלאה  
סתים לעילא מנייהו דאינון ז' ורא הוא ריקיעא דרבר לון ונהיר לון  
לכלהו ורא לא אתיירע וקיימא בשאלתא דלא ידועא בנין דאיהו סתים  
ועמיק וכלא תוהין עליה ובג"כ אקרי מ"י כמה דאוקמוה דכתיב  
מכטן מי ולא הקרם • ואתמר והאי הוא ריקיעא עלאה דקיימא על כל  
אינון שבעה • ואית לתתא ריקיעא דאיהו תתאה מכלהו ולא נהיר ובגין  
דאיהו תתאה דלא נהיר ההוא ריקיעא דעלייהו אתחבר ביה ואלין תרין  
אתוון כליל לון בנויה ואקרי ים דהוא ריקיעא עלאה דאקרי מ"י ובגין  
דכל אינון ריקיעין אתרנין אתעבדו כחלין ועאלין לגביה וכרין איהו ים  
עלאה ועבר איבין ונונין לזנייהו ועל דא אמר דוד זה הים גדול ורחב  
ידיה שם דמש ואין מספר חיות קטנות פס גדולות ועל דא כתיב מי  
העיר ממזרח לרק וקראהו לרגלו • מי העיר ממזרח דא אברהם לרק  
יקראהו לרגלו • (כ"א דא שיה ד"א לרק וקראהו לרגלו וגו') • דא הוא  
ריקיעא

רקיעא תתא דכלהו רקיעין דאתעביד ים • יתן לפניו גוים מאן האי  
 הוא רקיעא תתא דתמין דעביד נוקמין ואפיל שגאין ובהאי אשתכח  
 דוד ואמר • ואויבי תתא לי עורף השגאי ואלמיתם • יתן לפניו גוים •  
 אלון אינון עמין דהוה דריף עליהון אברהם וקב"ה הוה קטיל לון •  
 ומלכים ירד • (מאי ירד אלא) אלון מלכים דממנן לעילא עליוהו • יתן  
 לפניו גוים אלון עמין דלתתא) ומלכים ירד אלון ממנן דרברבן דלעילא  
 דכר עביד קב"ה דינא (בעלמא ד"א בעמא) בכלא עביד דינא בעולא  
 ותתא • ירדפס ועבור שלום אורח ברנליו לא יבא ירדפס דא אברהם  
 דאברהם הוה דריף לון וקב"ה הוה עבד קמיה וקטיל לון דכתוב ועבור  
 שלום דא קב"ה דאקרי שלום אורח ברנליו לא יבא • וכי סלקא דעתך  
 דהוה אברהם אזיל בנו ענני או בנו סוסוון ורתיכין אלא אורח ברנליו  
 לא יבא דלא הוה אזיל קמיה דאברהם לא מלאכא ולא שלימא אלא קב"ה  
 כמחורוי דכתוב אורח ברנליו • מאן רנליו אלון מלאכין דאזינון תחותוי  
 דקב"ה כד"א ועמדו רנליו ביום ההוא וגו' • ד"א מי העיר ממזרח  
 ת"מ כשעתא דקב"ה אתער עלמא לאויתתא לאברהם ולקרבא ליה  
 לנביא האי אתערותא בנין דזמין ועקב למופק מניה ולקוימא תרוסד  
 שבעין כלסו זכאין קמיה דקב"ה • דק יקראהו לרנלו דקב"ה הוה קרי  
 ליה תדיר מן יומא דאתעביד עלמא כד"א קורא הדורות מראש ובג"כ  
 דק יקראהו ודאי לרנלו לאתעביד ביה בפולחניה ולקרבא ליה לנביא  
 כד"א העם אשר ברנליו ד"א מי העיר ממזרח רמתמן שירותא דנהורא  
 לא נהרא בנין דררוס ההוא תוקפא דנהורא דיליה מנו מזרח איהו •  
 ועל דא מי העיר ההוא נהורא דררוס • ממזרח בנין דאיהו נטיל ואתון  
 בקדמותא ותיובתא דההוא רקיעא עלאס למהב ליה למזרח • דק  
 יקראהו לרנלו דא מערב דאיהו קרי ליה תדיר ולא שכיך כד"א אלהים  
 אל דמי לך אל חמרש ואל תשקוט אל בנין דמערב אתער תדיר לנביא  
 יתן לפניו גוים ומלכים ירד דהא מניה קביל תוקפא לאכנעא כל אינון  
 עמין דעלמא • רבו וסורה אמר מי העיר ממזרח דא אברהם דלא נטיל  
 אתערותא לנבו קב"ה אלא ממזרח בנין דמתא שמשא דנפיק כלפרא  
 מסטרא דמזרח נטיל אתערותא לנפשיה דאיהו קב"ה • אמר דא הוה  
 מלכא דברא יתי פלח ליה כל ההוא יומא לרמשא מתא שמשא דאתכניש  
 (וירחא נפקא) וסיקרא נהרא אמר דא הוה ודאי דשליט על ההוא  
 פולחנא דעלמות כל האי יומא דהא אתפשך קמיה ולא נהור פלח ליה  
 כל ההוא ליליא • לנפרא מתא דאזולא קסוכא ואתנהור סטרא דמזרח •  
 אמר ודאי כל אלון מלכא אית עליוהו ושליט דאנסוב לון כיון דמתא

קב"ה

ב סומר  
 עלמא  
 תרין  
 בוטון  
 עוילו  
 עשרה  
 גסחלן  
 שטוף  
 חגלגלן  
 ונא דא  
 דומה  
 א יעלה  
 עלמא  
 ריוולת  
 ח וכוין  
 קיושכח  
 פתחתי  
 ר האי  
 א תנין  
 דקב"ה  
 עלאס  
 היר לון  
 ו סתים  
 דכתוב  
 על כל  
 ר ובנין  
 ין תרין  
 י בנין  
 איהו ים  
 על ורב  
 כתוב מי  
 קס דק  
 דא הוא  
 א

לימוד לשבעת ימי החג יום א

קב"ה תיאובתא דאברהם לגביה כרין אהבלי עלוי ומליל עמיה דכתוב  
 לרק יקראתו לרבנו דמליל עמיה ואהבלי עלוי • ר' יצחק פתח דובר  
 לרק מגיד מושרים קב"ה כל מלוי אינון בקושטא ועבד מושרים במה  
 עבד מושרים בנין דכר כר"ה עלמא לא הוה קאים והוה מתמוטט  
 להכא ולהכא • א"ל קב"ה לעלמא מה לך דאת מתמוטט • א"ל רבנו  
 של עולם לא יכולנא למוקס דלות בי יסורא על מה דאתקיים אמר  
 ליה הא אנא זמין למוקס כך חר לרוק דאיהו אברהם רי ורקוס לי מיד  
 קאים עלמא בקיומיה הה"ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם  
 אל תקרי בהבראם אלא באברהם באברהם מתקיים עלמא • אמר רבי  
 חייא ומגיד מושרים דהא אתיב ליה עלמא לקב"ה ההוא אברהם זמין  
 הוא דיפקון מניה בנין דיסריבו מקדשא ויוקירו אריותא (כ"א לנפקא  
 מניה ושמאל א"ל הא ולקס א"ל זמין למופק מניה עשו חייבא דיתרב  
 בי מקדשא ויוקיר אריותא) א"ל זמין חר ב"כ למופק מניה דאיהו ועקב  
 ויפקון מניה תריסר שבטין כלסו זכאין • מיד אתקיים עלמא בגימיה  
 הה"ד מגיד מושרים • ר' אלעזר אמר הא אתערנא וידבר ויגר ויאמר  
 כלסו לטעמיהו מתפרשן וידבר איהו באהבליא דרבא לבר דלא איהו  
 דרבא פנימאה כאינון דרבין עלאין ורא איהו דובר לרק • ויגר איהו רמו  
 לרבא פנימאה עלאה דשלטא על דבור ורא הוא מגיד מושרים מאן  
 מושרים דא דרבא עלאה ויעקב שריא ביה הה"ד אתה כוננת מושרים •  
 ובג"כ ומגיד כתוב ולא כתוב דובר • א"ל ולקס וקא כתוב ויגר לכס  
 את בריתו • א"ל הכי הוא וראי איהו דרבא דשלטא על תתאה ראינו  
 דובר לרק וכלא (בה) איהו לאסתכלא אתיבא (כ"א לאשתלא אובא)  
 הכא • ת"ח דאע"ג דרבין איהו תתאה לא תומא דלאו עלאה איהו לא  
 דאי דבר מלויא איהו מכלא ודרבא עלאה איהו וקומינך בי לא דבר  
 דק הוא מכס • ר' אלעזר הוה אזיל לבי חמוי וקוו עמיה ר' חייא ור'  
 ויסי ור' חזקיה א"ר אלעזר הא חמינא דאתערותא לעולא בתיאובתא דלתתא תלוא  
 אלא כד אתער לתתא דהא אתערותא לעולא בתיאובתא דלתתא תלוא  
 (מלתא) • פתח ואמר אלהים אל דמי לך אל חמרש ואל תשקוט אל דא  
 הוא אתערותא דלתתא בנין לשלטה • אמר דוד אלהים אל דמי לך  
 לאתערא לגבי עלאה ולאסתברא גבי ימינא • ת"ט בנין כי הנה  
 אויבך יסמיון ונו' (וכתוב) כי נועלו לב ימדיו עליך ברית וכרותו  
 ובג"כ אלהים אל דמי לך לאתערא לגבי עולא דהא כרין אתערק ימינא  
 וקטירת לה בהרה • ובר אתקשרת בימינא כרין אתבר שזאין דכתוב  
 ומינך וי' נאדרי ככא ומינך וי' תרעץ אויב • ות"ס בשעתא דאתקברו

כל אינון מלכין לאנחא קרבא עלוה דאברהם אתויעטו לאעברא ליה  
מן עלמא וכיון דשלטו בלוט בר אחוה דאברהם מיד אזלו דכתו' ויסקו  
את לוש ואת רכוסו בן אחי אברהם וילכו מ"ט כגון דדיוקניה דלוט הוה  
דמי לאברהם וכג"כ וילכו דכל הקוא קרבא כגויה הוה . מ"ט כגון  
דהוה אברהם אפיק בני עלמא מפולחנא נוכראה ואעיל לון כפולחנא  
רקב"ה ותו קב"ה אשער לון בעלמא כגון לגרלא שמה דאברהם  
בעלמא ולקרבא ליה לפולחניה . ורזא דמלה כיון דאברהם אתער  
למרדך אכתרייהו כדון אלהים אל דמי לך עד דאתקשר כולא באברהם  
וכר אתקשר כולא באברהם כדון אתברו כולאו מלכין מקמיה כרקא  
אמרן דכתוב ימינך וי' תרעץ אויב וגו' :

דף פ"ח ע"א **אחר** הרברים האלה הוה דבר ה' אל אברהם וגו' .

דני יהודה פתח אתו לרודי ועלי תשוקתו  
הא אוקמוה אבל באתערותא דלתתא אשתכח אתערותא לעילא דהא  
לא אתער לעילא עד דאתער לתתא . וברכאן דלעילא לא משתכחי  
אלא כמה דאית ביה ממשא ולאן איהו רוקניא מנלן מאשת עובדיהו  
דאמר לה אלושע הגירי לי מה יש לך בבית . דהא ברכאן דלעילא לא  
שריון על פתורא רוקניא ולא באחר רוקניא . מה כתוב ותאמר אין  
לשפחהך כל בבית כי אם אסוך שמן מאי אסוך אלא אמרה ליה שיעורא  
דהאי משחא לאו איהו אלא כרו משחת אלבעא זעירא . אמר לה  
נחמתי דהא לא ירענא היאך ישרון ברכאן דלעילא בדוכתא רוקניא  
אבל השתא דאית לך שמן דא הוא אתר לאשתכחא ביה ברכאן מנלן  
דכתוב כשמן הטוב וגו' וסופיה מה כתוב כי אם ליה יי' את הכרבה  
חיים עד העולם . ובאתרא דא שראן ברכאן . (ואתמר) ואי תומא כטל  
חרמון שורר על הררי ליון ולא כתוב שמן אלף טל . אלף איהו שמן  
ואיהו טל ההוא טל הוא איהו דאטיל קב"ה ממש' עלאה דההוא שמן  
נפק לסטר דיומנא תדון אינון יין ושמן ואזלי לתדון סטרו . יין  
לסטר שמאלא שמן לסטר ימונא . ומסטר דיומנא נפקי ברכאן לעלמא  
ומתמן אתמשח מלכותא קדישא ובגין דשמן הוה אתתקן לתתא  
בקרמיתא שמן אורמן לעילא אריקו דרכאן . ת"ח מאתערותא דהאי  
שמן דלעילא קאים לארקא על דוד ושלמה לאתברא (על) כנוי מ"ל  
דכתוב ויעמוד השמן כתוב הכא ויעמוד וכתוב התם שורש ושי אשר  
עומד לנש עמים . ת"ח משלחן דלחם הפנים דרכאן נפקין מתמן  
ומזונא לעלמא לא בעי לאשתכחא רוקניא אפי' רבשא חרא כגון דלא  
יסתלקון ברכאן מתמן אף הכי לא מברכין על שלחן רוקניא דהא

ברכאן

ה דכתוב  
הח דובר  
יום כמה  
מתמוטט  
ל רכונ  
יום אמר  
לי מוד  
בהבראם  
אמר רבי  
הס זמן  
לא לנפקא  
א דיתרכ  
הו ועקב  
כגויה  
וואמר  
לא איהו  
ויהו רמו  
יום מאן  
ושרים  
בר לכס  
ראיהו  
אובא  
ויהו לא  
לא רבר  
איהו ור'  
איהו  
א תלו  
אל דא  
דמי לך  
בי הנה  
וכדומו  
ת ימונא  
ין דכתוב  
אתתקו  
בל

**לימוד לשבעת ימי החג יום א**

בדכאן דלעילא לא שריון על שלחן דוקניא • ת"ח מה כתוב אני לרודי  
ועלי תשוקתו • אני לרודי בקרמיתא • ולכתר ועלי תשוקתו אני לרודי  
לאחנא ליה דוכתא בקרמיתא • ולכתר ועלי תשוקתו • ד"א אני לרודי  
דחא תנין שכינתא לא אשתכחת עמהון דחויביא כיון דאתי בר נש  
לאחרכאה ולמקרב גביה דקב"ה כרין שכינתא שריא עליה ה"ה ד"ר אני  
לרודי בקרמיתא • ועלי תשוקתו לכתר • אתי בר נש לאחרכאה מרכאן  
ליה • ת"ח אחר הדברים האלה רדף אברהם בתר אלון מלכין וקטיל  
לון קב"ה • הוה אברהם תוהא אמר דילמא ח"ו נרענא ההוא אגרא  
דחוינא אהרר בני נשא לבני קב"ה ואחורנא בהו לקרבא לון לבניה  
והשתא אחטילו בני נשא על ידי מיר א"ל קב"ה אל תירא אברהם אנכי  
מגן לך שכרך הרבה מאד :

**דף ל"ה ע"א פתח**

אודך ואמר ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע  
שנים וירא וגו' אני אל שדי התהלך לפני וגו'  
האי קרא אית לעיינא ביה וקשיא בכמה אורחין וכי עבד השתא לא אחגלי  
ליה קב"ה לאברהם אלא (עבד) האירנא כד מטא להני יומין וירא וי'  
אל אברהם ולא קורס והכתוב ויאמר ה' אל אברהם • ווי' אמר אל אברהם  
וואמר לאברהם ורוע חרע וגו' והאירנא מני חושבן וימין וכד מני להו  
כתוב וירא וי' אל אברהם אשתמע דער השתא לא אחגלי עליו ועוד  
דכתוב בן תשעים שנה ותשע שנים בקרמיתא שנה ולבסוף שנים אלא  
הכי תאנא כל אינון יומין לא כתוב וירא מאי טעמא אלא כל כמה  
דחיה אטיס וסתים (כך) קב"ה לא אחגלי עליה כדקחזי האירנא אחגלי  
עליה דכתוב וירא • מ"ט • משום דנעא לגלי ביה האי את כתר  
קדישא ועוד דנעא קודשא ב"ה לאפקא מניה זרעא קדישא וקדישא לא  
להוי כעוד דאיהו אטיס כשרא אלא אמר השתא דהוא בן תשעים ותשע  
שנים וזמן קריב הוא דינפוק מניה זרעא קדישא להוי הוא קדישא  
בקרמיתא ולכתר ינפוק מניה זרעא קדישא כב"כ מני יומיו כהאי ולא  
בכל הני זמני קרמיתא • תו תשעים שנה דכל יומי קרמאי לא הוו שנים  
אלא כמד שנה דלא הוו יומיו וימין השתא דמטא להאי שנים שנים  
אינון ולא שנה :

**ויאמר**

אליו אני אל שדי מאי משמע דער השתא לא קאמר אני  
אל שדי אלא הכי תאנא עבד קב"ה כתרין תתאין ולא  
קדישין לתתא וכל אינון דלא אתגורו יסתאכון בהון ורשימין בהון •  
ומאי רשימא אית בהון דאתחזי בהו ש"ן דל"ת ולא יתיר וכנין כך  
אסתאכון בהו ואתדכקון בהו • בתר דאתגורו נפקין מאלין ועאלין  
בגרפוי

בנרפיו דשכונתא ואתגלויא כהו יו"ד רשומא קרישא את קיומא שלים  
ואתרישים כהו שד"י ואשתלום בקיומא שלים ועל דא דכתיב בהאי אנו  
אל שרי התהלך לפני והיה תמים שלים דקשחא את חסר ברשימא דש"ן  
וד"ל ת גזר גרמך והווי שלים ברשימא דיו"ד ומאן דאיהו ברשומא דא  
אתקווי לאתברכא בשמא דא דכתיב ואל שדוי וברך אוהך מהו אל שדוי  
ההוא דברכאן נפקן מניה הוא דשליט על כל כתיבין תתאין וכלא  
מדחלתיה דתלין ומזרעונו כנינו כך מאן דאתגזר כל אינון דלא קדישוין  
אתרחקן מניה ולא שלטון ביה ולא עור אלא דלא נחית לנהינס דכתיב  
ועמך כלם לדויקים וגו' כל אינון דאתגזרו אוקרוו לדויקים ובג"כ  
לעולם וירשו ארץ דלא ויית האי ארץ אלא ההוא דאקרוו לדויק ארץ  
הכא ועמך כלם לדויקים לעולם וירשו ארץ וגו' :

דף קי"א ע"א **ויסע** משם אברהם ארלה הנגב כל מטלניו הוו  
לסטרא דדרומא יתיר מסטרא אחרא כנין  
דא בנחמא עבר לאתברקא כדרומא :

**ויאמר** אברהם אל שרה אשתו אחרתי היא • תמינן (כיון) לא  
ליכעבי ליה לב"כ לסמכא על נוסא ואי קב"ה ארחיש נוסא  
לב"כ לא אית ליה לסמכא (תדיר) על נוסא זמנא אחרא כנין דלאו  
בכל שעתא ושעתא אחרתיש נוסא ואי ויעול ב"ג גרמיה באתר דנוקא  
אשתכח לעינא הא פקע כל זכותיה דעבר בקרמיתא ואוקמוה • כד"א  
קטנתי מכל הספרים ומכל האמת וגו' • ואברהם כיון דסליק ממלרום  
ואשתויב זמנא חדא השתא אמאי אעול גרמיה בלערא בקרמיתא ואמר  
אחרתי היא • אלא אברהם לא סמוך על גרמיה כלום וקמא שכונתא  
תדיר כדיוקא דשרה ולא אערו מתמן וכנין דהוה תמן אסמוך אברהם  
ואמר אחרתי היא כמא דכתיב אמר לחכמה אחרתי את ובג"כ אמר  
אחרתי היא :

**ויבא** אלהים אל אבימלך וגו' • וכי קב"ה אתא לנכויקו דרשיעויא  
כמא דכתיב ויבא אלהים אל בלעם • ויבא אלהים אל לבן •  
אלא ההוא ממנא שליחא דאתפקדא עליוהו הוה כנין דכלהו בד עברי  
שליחותא נטלי שמא דא ומסטרא דרונא קא אטיין • ועל דא ויבא  
אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר  
לקחת וגו' • ר' שמעון פתח ואמר שפת אמת וגו' שפת אמת תכון  
לעבד דא אברהם דכל מלוי בקרמיתא וכסופא הוו באמת • ועד ארנושה  
לשון שקר דא אבימלך • אברהם אמר ויאמר אברהם אל שרה אשתו  
אחרתי היא דא בקרמיתא דאמר כנין שכונתא דהוה עמא דשרה אחרתי  
היא



לימוד לשבעת ימי החג יום א

ק"ו ואברהם בחכמתו עבר • מאי טעמא בגין דאברהם מסטרא  
דמונא איהו אמר אחותי הוא ורזא כד"א אחותי רעותי ונתי תמתי  
ועל דא אברהם קרא לה תדיר אחותי בגין דאתרביק בהרה ולא יתעדון  
דא מן דא לעלמין • לסוף מה כתיב וגם אמנה אחותי בת אבי היא  
אך לא בת אמי וכי הכי הוה אלא כלא בגין שכינתא קאמר אחותי  
היא בקרמיתא רכתיב אמור לחכמה אחותי את ולכתר וגם אמנה מאו  
וגם לאתוספא על מה דקאמר בקרמיתא אחותי בת אבי היא כרתיה  
דחכמה עלאה ובג"כ אתקרי אחותי ואתקרי חכמה אך לא בת אמי  
מאתר דשירותא רכלא סתמא עלאה ועל דא ותהי לי לאשה באחיה  
כתיבותא רכתיב וימינו תחכמי וכלא רזא דחכמתא איהו :

דף קי"ח ע"ב **ותרא** שיה את בן הגר המלרית אשר ילרה לאברהם  
מלחק • אמר רבי קו"א מומא דאתיליד ולחק  
והוה ושמעאל בנותא דאברהם לא אשתלק ושמעאל בשמא אתר דרהבא  
שריא סוספיתא לא אדכר קמיה ובג"כ את בן הגר המלרית גבר דלא  
ותתוי לאדכרא קמיה דילחק • אמר רבי ולחק ותרא שיה בעינא דקלנא  
קמאת ליה שיה דלא קמאת ליה בעינא דאיהו כרא דאברהם אלא  
דאיהו כרא דהגר המלרית ובג"כ ותרא שיה • דשרה קמאת ליה בעינא  
דא ולא אברהם דאילו באברהם לא כתיב את בן הגר אלא את בנו •  
תא חזי לכתר מה כתיב וירע הרבר מאד בעיני אברהם על אורות  
בנו ולא כתיב על אורות בן הגר המלרית בגין כך ותרא שיה את בן  
הגר המלרית ולא קמאת דאיהו כריה דאברהם • רבי שמעון אמר האי  
קרא תושבחתא דשרה איהו בגין דקמאת ליה קא מלחק לעבורה זרה  
אמרה וראי לאו כרא דא כרא דאברהם למעבר עוברוי דאברהם אלא  
כרא דהגר המלרית איהו אהדר לחולקא דאמיה בגין כך ותאמר  
לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת  
עם בני עם ולחק וכי סלקא דעתך רקני לה שיה או לכרה או הכי לא  
אורי קב"ה עמה רכתיב כל אשר תאמר אליך שיה שמע בקולה • אלא  
בגין דקמאת ליה בע"ז ואמיה אולפא ליה נמוסי דע"ז בג"כ אמרה  
שרה כי לא יירש בן האמה הזאת אנא ידענא דלא ורית לעלמין חולקא  
דמהימנותא ולא יתא ליה עם ברי חולקא לא בעלמא דין ולא בעלמא  
דאתי ובג"כ אורי עמה קב"ה • וקב"ה בעא לאשרא כלחורוי זרעא  
קדישא כרקא ואת רבג"כ כרא עלמא דהא ישראל סלוק כרעותא  
דקב"ה עד לא וברי עלמא ובג"כ נפק אברהם לעלמא ועלמא מתקיים  
בגויה ואברהם ולחק קו"מי ולא אתיישבו בדוכתויהו עד דנפק ועקב  
לעלמא



לימוד לשבעת ימי החג יום א

רא עאל אש"א כמי"א ואשתלים רא עם רא . ורא עכיר רינא לאתכללא  
רא כרא וכרין ויה"ר אתא לקטרגא עליה דאברהם רלא אשתלים  
כרקא יאות עד דועביר רינא בילחא וירא הרע אחר הדברים איוו  
ואתא לקטרגא ותא חזי רזא רמלה אע"ג דקאמרן דאברהם כתיב ולא  
ילחא וילחא נמי אתכליל ביה כהאוי קרא רזא דכתיב והאלהים נסה  
את אברהם . נסה לאברהם לא כתיב אלא את אברהם את דייקא ורא  
ילחא דהא כהאוי אשתא כנבור"ה תתאה שריא כיון דאתעקד ואזרמן  
ברינא על ירא דאברהם כרקא יאות כרין אתעטר באתריה בסריה  
דאברהם ואתכלילו אש"א כמי"א וסליקו לעילא וכרין אשתכח מחלוקת  
כרקא יאות מיש באשא מאן (עכר) חמא אבא רמנא דאתעביר אכור  
אלא כגון לאשתכחא מחלוקת מיש באשא ולאשתעטרא באתריהו (ר"א  
ל"ג כרקא יאות) עד דאתא יעקב ואתחקן כלא כרקא יאות ואתעבירו  
תלתא אבהן שלמון ואתחקנו עלאי ותתאו :

ויאמר

קח נא את בנך וכי היאך ויכל אברהם ראיוו סבא . או  
תימא כגון דילחא לא נפק מרשותיה כלל יאות אכל כמה  
דאת אמר קח את אהרן ואת אלעזר בנו אלא כגון לאשתכח לון במלון  
ולארכיב לון לרעותא דקב"ה אוק הכא קח במלון את בנך את יסורך  
אשר אהבת והא אוקממה ולך לך אל ארץ המוריה כר"א אלך לוי אל הר  
המור לאתקנא באתרא דיתתיו :

ביום

השלישי ויש"א אברה"ם א"ת עיניו ויר"א א"ת המקו"ם  
מרחוק ביום השלישי הא אוקממה אלא כיון דאתמר ויקם  
וילך למקום אשר אמר לו השמים מ"ט ביום השלישי וירא את המקום  
מרחוק אלא כגון דכתיב כי בילחא וקרא לך זרע ורא הוא יעקב רנפק  
מניה והאוי הוא ביום השלישי . וירא את המקום מרחוק כר"ה מרחוק  
וי' כרא לוי . וירא את המקום . רא הוא יעקב דכתיב ויקם מאבני  
המקום אשתכל אברהם ביום השלישי ראיוו דרגא תליתאה וממא ליה  
ליעקב דזמין למיעק מניה . מרחוק כמה דאמרן מרחוק ולא לזמן קרוב  
אמר ליה רבי אלעזר מאי שבחא איהו לאברהם . כר אשתכל וממא  
רומין למיעק מניה יעקב דהא כר אזיל למעקד ליה לילחא לאו שבחא  
כל כך איהו דילוח א"ל וראוי (והא) חמא ליה ליעקב דהא מקרמת דנא  
ורע אברהם חכמתא ואשתכל השתא ביום השלישי ראיוו דרגא תליתאה  
למעבר שלימו וכרין חמא ליה ליעקב דכתיב וירא את המקום . אכל  
השתא קוימא ליה מלה מרחוק כגון דאזיל למעקד ליה לילחא ולא כעא  
להרר אכתריה דקב"ה מרחוק חמא ליה גו אספקלריא רלא נהרא  
כלאודוי

בלחודו וכנ"כ חמא ליה ולא אחגלי כלל דאלו אספקלריא דנהרא הוה  
שכיח על האי אספקלריא דלא נהרא אתקיים עליה אברהם דקרא יאות  
אכל מרחוק בלחודו הוה מרחוק מ"ט אסתלק מהאי מלה אספקלריא  
דנהרא בגין דהאי דנהא דיעקב הוה ובגין דיעקב עד לא אשתילוד לא  
אשתכח השתא על האי דנהא ותו בגין דיהך ויקבל אנהא וירא את  
המקום מרחוק דא יעקב כמה דאתמר מרחוק דלא זכה ביה (ראייה  
בעיננו כהאי עלמא אלא מרחוק מנו האי דנהא דהא כד אתא יעקב  
מית הוה אברהם ואסתלק מעלמא וירא את המקום מרחוק אבל לא  
בראייה אחרא :

**ויבאו** אל המקום אשר אמר לו האלהים וגו' רמזו (חמא) הכא  
דאף על גב דאתי להקיא ראייה וחמא ליעקב אמר אברהם  
וראי קב"ה ירע בגוונא אחרא דאתחזי מיד ויבן שם אברהם את המזבח  
וגו' מה כתיב לעילא ויאמר ויחק אל אברהם אביו הוה אוקמוהו אבל  
מ"ט לא כתיב ליה (מדוי) מיד אלא בגין דהא אסתלק מרחמי דאבא  
על דרא וכנ"כ כתיב הנני בני הנני דאסתלקו רחמי ואהתפק לדינא :  
**ויאמר** אברהם ולא כתיב ויאמר אביו דהא לא קאים עליה כאבא  
אלא בעל מחלוקת הוה ביה . אלהים וירא לו השה .  
וירא לו מבני ליה מאי וירא לו אלא א"ל אלהים וירא לו לגרמיה  
כד איהו ילטריך אבל השתא בני ולא אחרא . מיד וילכו שניהם ומדוי .  
ר' שמעון פתח ואמר הן אראלם לעקו חולה מלאכי שלום מר וכיון .  
הן אראלם אליו מלאכי עלאי . לעקו בההוא שעתא ובעו לקוימא על  
ההיא מלה דכתיב ויולא אותו החולה בג"כ לעקו חולה . מלאכי שלום .  
אליו אינו מלאכין אחרנין דהו זמנין למיהך קמיה דיעקב ובניניה  
דיעקב אכטח לון שלימו קב"ה דכתיב ויעקב הלך לדרכו וישגעו בו  
מלאכי אלהים . ואליו אקרון מלאכי שלום ככו כד חמו ליה לאברהם  
דעקיד ליה לנחם ואזרעו עלאי ותתאי וכלהו עליה דינחם :

**ויקרא** אליו מלאך יי' וגו' פסיק טעמא בגוייהו דלאו אברהם  
בתראא כקדמאא בתראא שלים קדמאא לא שלים בגוונא  
דא שמואל שמואל בתראא שלים קדמאא לא שלים . בתראא נבוא קדמאא  
לא נבוא . אבל משה משה לא פסיק בגין דמיומא דאשתילוד לא אערי  
מניה שכינתא . אברהם אברהם . רבי חיוא אמר בגין לאתערא ליה  
ברוחא אחרא בעוכרא אחרא כלבא אחרא . רבי יקודה אמר אשתכיד  
ולחך ואסתלין ברעותא קמו קב"ה כדיוחא דקטרת בוסמין דקריבין  
כהניווי קמיה תנין זמנין בוומא ואשתלום קרבנא דהא לערא דאברהם

לחלל  
אשתלים  
יום חמו  
כתיב ולא  
הים נסה  
קא ורא  
ואזרמן  
כסרוה  
מחלוקת  
ד אכור  
מו (ר"א)  
אשתערו  
בא . אי  
כל כמה  
גון במלון  
את ויודך  
לי אל הי  
המקום  
מר וקס  
ת המקום  
קב רנפק  
ה מרחוק  
מאכני  
חמא ליה  
תן קריב  
וחמא  
שכמא  
מת דכא  
ליתתא  
אכל  
לא בעא  
לא נהרא  
וי

לימוד לשבעת ימי החג יום א

הוא כשעתא דאתמר ליה אל תשלח ירך אל הנער ואל תעש לו מאומה  
 חשיב דקרבוניה לא אשתלים ולמננא עבר וסדר כלל וכנה מזבח מיד :  
**וישא** אברהם את עיניו וירא והנה איל אשר וגו' הא תנינן הוא  
 דאתברי בין השמשות הוא וכן שנתו הוא כר"א ככש אשר  
 בן שנתו והכי אלטרין (והא ילחק לא הוא בעלמא) ואת אמרת בין  
 השמשות אלא אתפקד חילא לאזרמנא ההוא אימרא כשעתא דאלטרין  
 ליה לאברהם כמה דכל אינון מלון דהוו בין השמשות אתמנא חילא  
 לאזרמנא ההוא מלה (לההוא זמנא) כשעתא דאלטרין ליה הכי נמי  
 האי איל דאתקריב סחותיה דינחק . פתח ואמר בכל לרחס לו לר ומלאך  
 פניו הושיעם וגו' . ת"ח רבכל לרחס דישאל כר אזרמן לון עקאן  
 כתיב לא באל"ק וקרי בוא"ר בנין דקב"ה עמהון בעקו . לא באל"ק  
 אתר עלאה ותיור אע"ג דלאו בההוא אתר רבנא ועקו להתס לעולא  
 מטא עקתא דישאל . לא באל"ק כר"א הוא עשנו ולא אנחנו . כתיב  
 באל"ק וקרי בוא"ר ומלאך פניו הושיעם והא איהו עמהון בההוא עקו  
 ואת אמרת הושיעם אלא מושיעם לא כתיב אלא הושיעם מקדמת דנא  
 דאיהו זמין בההוא עקו למסבל עמהון . ת"ח ככל זמנא דישאל אינון  
 בגלותא שכינתא עמהון בגלותא והא אוקמוה דכתיב ושכ"ו' אלהיך  
 את שבותך ורחמך וגו' ר"א ומלאך פניו הושיעם דא שכינתא דאיהו  
 עמהון בגלותא ואת אמרת דאיהו הושיעם אלא הכי הוא וראוי דאלון  
 אינון משכינותו דקב"ה בגלותא ובגין דשכינתא עמהון קב"ה אדכר  
 לון לאוטבא לון ולאפקא לון מן גלותא דכתיב ואזכור את בריתי  
 בקרמיחא ולבתי ועתה הנה לעקת בני ישראל באה אלי . וגם ראיתי  
 לאסנאס דאיהו אחרא דאיהו קרמאס דכלא וכתיב ויזכור אלהים את  
 בריתו דא שכינתא את אברהם לאברהם מצעי ליה אלא את אברהם  
 דא הוא חברתא וזוגא דילא באבהן את אברהם דא הוא מערבית  
 דרומית את ילחק דא הוא לעובית מערבית ואת יעקב דא הוא זוגא  
 חרא כללא חרא זוגא שלים כדקא יאות כגוונא דא את השמים דא  
 הוא כללא מרת לילה ביום ואת הארץ דא מרת יום כלילה כדרא אוק  
 הכא בכלהו את וביעקב ואת למהוי כלל זוגא חרא דלא מתפרטין  
 דכר ונוקבא לעלמין . וזמין קב"ה לאכרזא בכל עלמא ולאשמעא קל  
 דיומא ויאמר אך עמי המס כנים לא יסקרו ויהי להם למושיע :

תפלה אהר הלימוד

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעמור לנו זכות  
 אברהם

לימוד לשבעת ימי החג יום א נב

אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד להליל ארתנו ולאלאינו  
ולאלאי לאלאינו מכל מכסול ועון יהי ה' אלהינו עמנו כאשר היה עם  
אבותינו אל ועזבונו ואל יטחנו להטות לכבנו אליו ללכת ככל דרכיו  
ולשמור מצותיו ומקויו ומשפטיו אשר לזה את אבותינו וישים כלכנו  
אהבתו ויראחו ויסודו לעשות רצונו ולעבדו כלכב שלם :

**ובזכות** אברהם רחמנא הסתום במדת הסדר קומה עזרתה לנו  
ופרנו למען חסדך יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך  
ואת למח דוד מסרה חלמיו וקרנו תרום כישועתך וקיים בנו מקרא  
שכתוב מגדול ישועות מלכו ועושה חס"ד למשיחו לרוד ולזרעו עד  
עולם אכ"ר :

יום שני יצחק פ' וירא

ויהוה פקד את־שרה באשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר  
דבר : ותהר ותלד שרה לאברהם בן זקניו למועד  
אשר־דבר אתו אלהים : ויקרא אברהם את־שם־בנו הולד־  
לו אשר־יקרה־לו שרה יצחק : ומל אברהם את־יצחק בנו  
בן־שמנת ימים באשר צוה אתו אלהים : ואברהם בן־מאת  
שנה בהולד לו את יצחק בנו : ותאמר שרה צחק עשה לי  
אלהים כל־השמע יצחק לי : ותאמר מי מלל לאברהם היניקה  
בנים שרה בן־יכרתי בן זקניו : ויגדל היגד ויגמל ויעש  
אברהם משתה גדול ביום הגמל את־יצחק :

ואח"כ בפ' העקידה הנזכר לעיל באברהם ואח"כ

פרשת תולדות יצחק

ויהי רעב בארץ מצרים הרעב הראשון אשר היה בימי  
אברהם וילך יצחק אל־אבימלך מלך־פלשתים נגרה :  
וירא אליו יהוה ויאמר אל־תירד מצרימה שכן בארץ אשר  
אמר אליך : גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכהך פיך  
ולרעהך אתן את־כל־הארצת האל והקמתי את־השבועה  
אשר נשבעתי לאברהם אביך : והרפיתי את־זרעך ככוכבי  
השמים ונתתי לזרעך את־כל־הארצת האל והתברכו בזרעך

כל

מאומה  
מירד  
בין סוף  
סוף סוף  
הת בין  
לטרין  
חולת  
י נמי  
מלאך  
עקאן  
כח"ל"q  
לעולא  
כתוב  
א עקו  
מת דכ  
ל אונן  
אלהין  
ראיהו  
דאלון  
ארכר  
ברתי  
דאיתי  
יום את  
אברהם  
עברית  
א זונג  
מיום דא  
ה סוף  
תפרטין  
אעל קל  
יוע :  
לנו זכות  
ס

לימוד לשבעת ימי החג יום ב

כָּל גֵּוֵי הָאָרֶץ : עָקַב אֲשֶׁר־שָׁמַע אֲבֵרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמַר  
מִשְׁמַרְתִּי מִצֹּתֵי חֲקוּתֵי וְתוֹרַתִּי : וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּנֵרֶד : וַיִּשְׁאַלֵּנוּ  
אֲנִישׁ הַמָּקוֹס לֵאשְׁתוֹ וַיֹּאמֶר אַחֲתִי הוּא כִּי יֵרָא לֵאמֹר אֵשְׁתִּי  
פְּנֵי־הַרְגָנִי אֲנִישׁ הַמָּקוֹס עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מְרֵאָה הוּא :  
וַיְהִי כִּי אֲרָכּוּ־לוֹ שֵׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקֶף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים  
בְּעַד הַחֲלוֹן וַיֵּרָא וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחָק אֶת רִבְקָה אֵשְׁתּוֹ : וַיִּקְרָא  
אֲבִימֶלֶךְ לִיִּצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אֵשְׁתְּךָ הוּא וְאַיֶּךָ אָמַרְתְּ  
אַחֲתִי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פְּנֵי־אֲמוֹת עָלַיָּה :  
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מִהֲזֹאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעַם  
אֶת־אֵשְׁתְּךָ וְהִבַּאתָ עָלֵינוּ אֵשׁ : וַיֵּצֵא אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כַּרְתֵּי־הָעַם  
לֵאמֹר הַנִּנְעַ כְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאֵשְׁתּוֹ מוֹת יוֹמָת : וַיִּזְרַע יִצְחָק  
בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בִּשְׁנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה :  
וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיִּלֶךְ הַלֶּוֹךְ וְגִדְּלָ עַד כִּי־גִדְּלָ מְאֹד : וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־  
צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וְעִבְדָּה רַבָּה וַיִּקְנֵאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים : וְכָל־  
הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אֲבִיו בְּיַמֵּי אֲבֵרָהָם אֲבִיו סָתְמוֹם  
פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלֹאוּם עֵפֶר : וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֵלֵי־יִצְחָק לָךְ מַעֲמֵנוּ  
כִּי־עֲצַמַת מִמֵּנוּ מְאֹד : וַיִּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחֲל־גֵרָר וַיֵּשֶׁב  
שָׁם : וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיַמֵּי  
אֲבֵרָהָם אֲבִיו וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אֲבֵרָהָם וַיִּקְרָא  
לְהֵן שְׁמוֹת בְּשֵׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לְהֵן אֲבִיו : וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדֵי־יִצְחָק  
בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים : וַיְרִיבוּ רַעִי גֵרָר עִסְרֵעִי  
יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ  
עִמּוֹ : וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֲרַת וַיְרִיבוּ נִסְעֵעִיָּה וַיִּקְרָא שְׁמָהּ  
שְׁטֵנָה : וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֲרַת וְלֹא רָבוּ עָלָיָה וַיִּקְרָא  
שְׁמָהּ רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עָתָה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפְרִינוּ כְּבָאֶרֶץ :  
וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע : וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה כְּלִילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר  
אֲנִכִּי אֱלֹהֵי אֲבֵרָהָם אֲבִיךָ אֶל־תִּירָא כִּי־אַתָּה אֲנִכִּי וּבְרַכְתִּיךָ  
וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ בְּעֵבֹר אֲבֵרָהָם עֲבָדֵי : וַיְבֹן שָׁם מִזְבֵּחַ  
וַיִּקְרָא

ויקרא בשם יהוה ויטשם אהלו ויכרושם עבדי יצחק באר :  
ואבימלך הלך אליו מנרר ואחזת מרעהו ופילל שר צבאו :  
ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי  
ותשלחוני מאתכם : ויאמרו ראו ראינו כי יהיה יהוה א עמך  
ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו וכינה ונכרתה ברית  
עמך : אסית עשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו  
עמך רק טוב ונשלחה בשלום אתה עתה ברוך יהוה : ויעש  
להם משתה ויאכלו וישתו : וישכמו בבקר וישבעו איש  
לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום : ויהי ביום ההוא  
ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אדות הבאר אשר חפרו  
ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה על פני שמה עיר  
באר שבע עד היום הזה :

נביאים ביהושע סימן כ"ד

ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לוקני  
ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני  
האלהים : ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי  
ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם  
ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים : ואקח את אביכם את  
אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארבה  
את זרעו ואתן לו את יצחק : ואתן ליצחק את יעקב ואת  
עשו ואתן לעשו את הנהר שער ררשת אותו ויעקב ובניו ירדו  
מצרים : ואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר  
עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם ואוציא את אבותיכם  
מצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב  
ובפרשים יסוף : ויצעקו אלי יהוה וישם מאפל ביניכם ובין  
המצרים ויבא עליו אתהים וכסחו ותראינה עיניכם את  
אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים : ואביא  
אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם



לימוד לשבעת ימי החג יום ב

ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם :

ישעיה סימן ס"ג

הבט משמים וראה מזבל קדשה ותפארתה איה קנאתה  
וגבורתה המון מעיה ורחמיה אלי התאפקו : כי אתה  
אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יבירנו אתה יהוה  
אבינו נאלנו מעולם שמה : למה התענו יהוה מדרךך תקשיח  
לבנו מראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתה :

כחובים תהלים סימן פ"ד

למנצח עליהנותית לבני קרח מזמור : מה ידירות משכנותיה  
יהוה צבאות : גבספה וגם כלה נפשי לחצרות יהוה  
לבו וישרי ירננו אל אל חי : גם צפור מצאה בית ודרור  
קן לה אשר שחה אפרתיה את מזבחותיה יהוה צבאות  
מלכי ואהי : אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה : אשרי  
אדם עזילו בה מסלות בלבכם : עברי בעמק הכבא מעין  
ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה : ילכו מחיל אלחיל יראה  
אל אלהים בציון : יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי  
האזינה אלהי יעקב סלה : מגננו ראה אלהים והבט פני  
משיחך : כי טוב יום נחצריך מארך בחרתי הסמופך בבית  
אלהי מדור באהלי רשע : כי שמש ומנן יהוה אלהים חן  
וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים : יהוה צבאות  
אשרי אדם בטח בה :

קה הורו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו :  
שירו וזמרו ושיחו בכל נפלאותיו : התהללו  
בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה : דרשו יהוה ועזו בקשו  
פניו תמיד : זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו :  
זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו : הוא יהוה אלהינו בכל  
הארץ משפטיו : זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור :  
אשר ברה את אברהם ושבעתו וישחק : ויעמידה ליעקב

לחק

לחק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן  
 חֵבֶל נַחֲלֹתְכֶם : בְּהֵיוֹתֶם מֵתִי מִסֵּפֶר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ :  
 וַיִּתְּלֶכּוּ מִנּוּי אֶל-נְוִי מִמַּמְלַכָּה אֶל-עַם אֲחֵר : לֹא-הֵנִיחַ אֲדָם  
 לְעִשְׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מִלְכִּים : אֶל-תִּנְעוּ כַּמְשִׁיחִי וְלִנְבִיאִי  
 אֶל-תִּרְעוּ : וַיִּקְרָא רַעַב עַל-הָאָרֶץ כֹּל-מִטְהֵלֶחֶם שָׁבֵר : שְׁלַח  
 לַפְּנֵיהֶם אִישׁ לְעִבְדֵי נַמְכָר יוֹסֵף : עֲנֵו בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרוֹל בָּאָה  
 נַפְשׁוֹ : עֲדַעַת בְּאֵדְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפַּתְהוּ : שְׁלַח מֶלֶךְ  
 וַיִּתִּירְהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמוֹשֵׁל בְּכָל  
 קְנִינֹו : לֵאמֹר שְׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקִנְיוֹ יִחַפֵּם : וַיְבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם  
 וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם : וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצִימְהוּ מִצְרָיו :  
 הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְּנִיף בְּעַבְדֵיו : שְׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ  
 אֶהְרֹן אֲשֶׁר-בָּחַר בּוֹ : שְׁמוֹ-בֵּם דְּבַרִי אֶתוֹתַי וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ  
 חָם : שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשִׁיךְ וְלֹא מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ : הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם  
 לָרֶם וַיִּמַּת אֶת-דִּגְתָּם : שָׂרֵץ אֶרֶץ צַפְרָדַיִם בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם :  
 אָמַר וַיְבֹא עֶרֶב בְּנִים בְּכָל-נְכוּלָם : נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִשׁ  
 לְהַכּוֹת בְּאֶרֶץ חָם : וַיֵּךְ גַּפְנֵם וַחֲאֲנָתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ נְכוּלָם : אָמַר  
 וַיְבֹא אֲרֶבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסֵּפֶר : וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ חָם וַיֹּאכַל  
 פְּרִי אֲדָמָתָם : וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ חָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנֶם :  
 וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַהֲבִי וַאֲיִן כִּשְׁכָּטוֹ כְּוָשֵׁל : שְׁמַח מִצְרַיִם בְּצֹאתָם  
 כִּי-נִפְלַח פַּחַדָם עֲלֵיהֶם : פָּרַשׁ עֲנַן לְמִסְךָ וְאִשׁ לְהֹאִיר לֵידָה :  
 שָׁאֵל וַיְבֹא שְׁלֵוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : פָּתַח צוּר וַיּוֹזְבוּ מִיַּם  
 הַלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהַר : כִּי זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עַבְדּוֹ :  
 וַיּוֹצִיא עַמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו : וַיִּתֵּן לָהֶם אֶרְצוֹת נְוִים  
 וַעֲמַל לְאִמִּים יִירָשׁוּ : בְּעִבְרוֹ וַיִּשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ  
 הַלְלוּיָהּ :

ח"כ וקרא בספר הזוהר כפרשת העקידה כמו שכתוב באברהם  
 ואח"כ ואמר תפלה זו  
 יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהינו אבותינו שתעמור לנו זכות  
 אברהם ויחזק ויעקב משה ואהרן ויוסף ודוד לסגול אותנו  
 ואלהינו

לימוד לשבעת ימי החג יום ג

ולאזאנו ולאזאנו מכל מכלול ועון ופי ה' אלהינו עמנו כאשר  
היה עם אבותינו אל ועזבנו ואל יטשנו להטות לבבנו אליו ללכת ככל  
דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר לזה את אבותינו וזוים  
בלבנו אהבתו ויראתו ויחודו לעשות רצונו ולעבדו כלבב שלם :

**ובזכות** ילחץ עקיףך הסתום כמדת הנבונה עוררם את גבורתך  
ולכה לישועתה לנו ה' כנבון ולא כאיש מלחמות ועיר  
קנאה ירוע אף ילויס' וכסא דוד מהרה תבין וקיים בנו מקרא שכתוב  
עתה ידעתיו כי הושיע ה' משיחו ועבדו משמו קדשו כגבורות ישע  
ומינו אכ"ר :

יום שלישי יעקב פרשת תולדות יצחק

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק :  
ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת  
בתואל הארמי מפרן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה :  
ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה  
ותהר רבקה אשתו : ויתרצו הפנים בקרבה ותאמר אם כי  
למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה : ויאמר יהוה לה שני  
גוים בבטןך ושני לאמים ממעיה יפרדו ולאם מלאם יאמץ  
ורב יעבד צעיר : וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה :  
ויצא הראשון אדמוני כלו באדרת שער ויקראו שמו עשו :  
ואחרי כן יצא אחיו וידו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב  
ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם : ויגדלו הנערים ויהי עשו  
איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים :

ואחר כך בפרשת ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום וילן שם  
כי יבא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתו  
וישכב במקום ההוא : ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו  
מגיע השמים והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו : והנה  
יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך וארתה  
יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לה אתננה ולזרעה :  
והיה

וְהָיָה זִרְעֶךָ בְּעֵפֶר הָאָרֶץ וּפְרֻצַת יְמֵהּ יִקְדְּמָה וְצִפְנָה וּנְגַבָּה  
וּנְכַרְכוּ בָךְ כָּל־מְשַׁפְּחַת הָאָדָמָה וּבִזְרָעָהּ : וְהָיָה אֲנֹכִי עִמָּךְ  
וְשָׁמְרַתִּיךָ כְּכָל אֲשֶׁר־תִּלְךָ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל־הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי  
לֹא אֶעֱזֹבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ : וַיִּקָּץ  
יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֹן יֵשׁ יְהוָה בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא  
יָדַעְתִּי : וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מִה־נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית  
אֱלֹהִים : וְהֵן שַׁעַר הַשָּׁמַיִם : וַיִּשְׁכֵם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן  
אֲשֶׁר שָׁם מִרֹאשֵׁיתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ :  
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלַם לִוֹ שֵׁם־הָעִיר  
לְרֵאשֹׁנָה : וַיֵּרֶד יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יְהִיֶּה אֱלֹהִים עִמָּדִי  
וְשָׁמְרַנִּי בְּדַרְךָ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנִתְּנָלִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְנֶדֶר  
לְלֶכֶשׁ : וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לְאֱלֹהִים :  
וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי מַצְבֵּה יְהִיֶּה כֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר  
תִּתְּנָלִי עֲשֵׂר אֶעֱשֶׂרְנִי לָךְ :

וַיֵּשֶׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו וַיִּלֶךְ אֶרְצָה כְּנִי־קַדְשׁ : וַיֵּרָא וְהָיָה כְּאֹר  
בְּשָׂרָה וְהָיָה שֵׁם שְׁלֹשָׁה עֶדְרִי־צֹאן רֶבְעִים עָלֶיהָ כִּי  
מִן־הַבָּאָר הַהוּא יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים וְהָאֶבֶן נִדְלָה עַל־פִּי הַבָּאָר :  
וְנִאֲסַפּוּ־שָׁמָּה כָּל־הָעֵדְרִים וְנָלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר  
וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהִשִּׁיבּוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבָּאָר לְמַקְמָה :

ואחר כך כפרשת וישלח

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית־אֵל וּשְׁכֵשֶׂם וַעֲשֵׂה־  
שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הַנְּרָאָה אֵלֶיךָ בְּבָרְחָה מִפְּנֵי עֲשׂוֹ  
אָחִיךָ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרוּ אֶת־  
אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּתַכְכֶם וְהִטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׁמֹלְתֵיכֶם :  
וְנִקְמָה וְנִעְלָה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אֶתִּי  
כִּי־עָרַתִּי וַיְהִי עִמָּדִי בְּדַרְךָ אֲשֶׁר הִלַּכְתִּי : וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב  
אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאוֹנֵיהֶם  
וַיִּסָּמֵן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֲלֵה אֲשֶׁר עִם־שָׁכֶם : וַיִּסְעוּ וַיְהִי

חתת

ונני כאשר  
לכח ככל  
רו וטוס  
לסם :  
בכורתך  
ת ועור  
שכחוב  
ת וטע  
יצחק :  
ה בת  
אשה :  
ו יהוה  
אספן  
ה שני  
יאמן  
במנה :  
עשו :  
ועקב  
תי עשו  
ים :  
לן שם  
אשתיו  
וראשו  
: והנה  
ה ואלהי  
לזרעה :  
היה

לימוד לשבעת ימי החג יום ג

חתת אלהים עליהערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב : ויבא יעקב לווה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו : ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגדו אליו האלהים בברחו מפני אחיו : ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות :

וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפני ארם ויברך אתו : ויאמר לו אלהים שמה יעקב לא יקרא שמה עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמה ויקרא את שמו ישראל : ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה נוי וקהל נויים יהיה ממך ומלכים מחלציה יצאו : ואת הארץ אשר נתתי לאבותי לאברהם וליצחק לה אתנגנה ולרעהך אחריה אתן את הארץ : ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו : ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסף עליה נסך ויצק עליה שמן : ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל : ואחר כך כפרשת ויחי

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים : הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם : ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז : פחו כמים אליתותר כי עליה משבכי אביה אז חללת יצועי עליה : שמעון ולוי אחים כלי חס מכרתיהם : בסדם אליתבא נפשי בקהלם אליתחר כבדי כי באפס הרגו איש וברצנם עקרו שור : ארור אפס כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל : יהודה אתה יודיה אחיה ידה בערף איביה ישתחוו לה בני אביה נור אריה יהודה מטרף בני עליה כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקיסנו : לא יסור שכט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים : אסרי לגפן עירה ולשרקה

בני אתנו כפס ביינ לבשו וברם ענבים סוטה: חכלילי עינים  
 מיין ולכן שנים מחלב: זכורן להף ימים ישכון והוא להף  
 אנית וירכתו על צידן: יששכר חמר נרם רבץ בין המשפחים:  
 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסכל ויהי  
 למס עבד: הן ידיו עמו כאחד שבטי ישראל: יהידן נחש  
 על ידרך שפיפן על י ארץ הנשה עקבי סוס ויפל רכבו אחור:  
 לישועה קייתי יהוה: נד נדוד יגודנו והוא יגד עקב: מאשר  
 שמנה לחמו והוא יתן מערני מלה: נפתלי אילה שלחה הנחן  
 אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת על יעין בנות צערה על י  
 שור: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן  
 קשתו ויפזו זרעי ידיו מירי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל:  
 מאל אביה ויעזרה ואת שדי ויברכה ברכת שמים מעל ברכת  
 תהום רכצת תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביה נברו  
 על ברכת הורי עד תאות נבעת עולם תהיון לראש יוסף  
 ולקדקד נזיר אחיו: בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב  
 יחקק שלל: בל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר  
 דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם:  
 נביאים מלאכי סימן א

משא דברי יהוה אל ישראל ביד מלאכי: אהבתי אתכם  
 אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אה עשו  
 ליעקב נאס יהוה ואהב את יעקב: ואת עשו שנאתי ואשים  
 את יריו שממה ואת נחלתו לחנות מדבר: כיתאמר אדום  
 רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו  
 ואני אהרום וקראו להם נבול רשעה והעם אשר זעם יהוה  
 עד עולם: ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל  
 לנבול ישראל: ואחר כך בהושע סימן יב  
 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב בדרךיו כמעלליו  
 ישיב לו: בבטן עקב את אחיו ובאונן שרה את  
 אלהים

אחרי  
 בית אל  
 קום אל  
 ותמת  
 האלון  
 אתו:  
 יעקב  
 אמר לו  
 ממך  
 ברהם  
 ויעל  
 מצבה  
 עליה  
 שם  
 אשר  
 עו בני  
 חתי  
 תר כי  
 אחים  
 לתחר  
 כפם כי  
 מראל:  
 לך בני  
 כאריה  
 בין רגליו  
 ולשרקה  
 בני

לימוד לשבעת ימי החג יום ג

אלהים: וישר אל-מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית-אל ימצאנו  
ושם ידבר עמנו: ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ואתה  
באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקנה אל-אלהיך תמיד:  
בנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב: ויאמר אפרים אף  
עשרתי מצאתי און לי בל-יגיעי לא ימצאו לי עון אשר-חטא:  
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבה באהלים כימי  
מועד: ודברתי על-הנביאים ואנכי חוון הרביתי ובידה-הנביאים  
אדמה: אם-גלעד און אד-שוא היו בגלגל שורים זבחו גם  
מזבחותם בגלים על תלמי שדי: ויברח יעקב שדה ארם  
ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: ובנביא העלה יהוה  
את-ישראל ממצרים ובנביא נשמר:

ואחר כך בעובדיה סימן א'

חוון עבדיה כה-אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו  
מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה  
למלחמה: הנה קטן נתתיה בגוים בזוי אתה מאד: זרון לכה  
השיאה שכני בחגוי-סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני  
ארץ: אם-תגביה בנשר ואם-בין-פוככים שים קנה משם  
אורידה נאם-יהוה: אם-גנבים באורכה אם-שודרי לילה איה  
נדמיתה הלוא יגנבו דים אם-בצרים באו לך הלוא ישאירו  
עליות: איה נחפשו עשו נבעו מצפניו: עד-הגבול שלחוף כל  
אנשי בריתה השיאה יכלו לך אנשי שלמה לחמה ישימו  
מזור תחתיה אין תבונה כו: הלוא ביום ההוא נאם-יהוה  
והאכרתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: וחמו גבוריך  
תימן למען יברת-איש מהר עשו מקטר: מחמם אחיה יעקב  
תכסה כושה ונכרת לעולם: ביום עמדה מנגד ביום שבות  
זרים חילו ונכרים באו שעריו ועל-ירושלם ידו גורל גם-אתה  
באחד מהם: ואל-תרא ביום-אחיה ביום גכרו ואל-תשמח  
לכני-יחודה ביום אבדס ואל-תגדל פיה ביום צרה: אל-תבוא

בשער

כשֶׁעֲרַעְמֵי בַיּוֹם אִירָם אֶל־תָּרָא נִס־אֶתָּה בְּרַעְחֹ בַיּוֹם אִירוּ  
 וְאֶל־תִּשְׁלַחְנָה בְּחִילוֹ בַיּוֹם אִירוּ : וְאֶל־תַּעֲמֵד עַל־הַפָּרֶקֶת  
 לְהַכְרִית אֶת־פְּלִיטוֹ וְאֶל־תִּסְגֵּר שְׂרִידוֹ בַיּוֹם צָרָה : כִּי־קָרוֹב  
 יוֹם־יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָּךְ נִמְלֵךְ יֵשׁוּב  
 בְּרֹאשֶׁהָ : כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתָם עַל־הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָּל־הַגּוֹיִם  
 תִּמִּיד וְשָׂתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ : וּבַהֲרַ צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה  
 וְהָיָה קָדֵשׁ וִירֵשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם : וְהָיָה בֵּית־יַעֲקֹב  
 אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהַבָּה וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֶשׁ וּדְלָקוּ בָהֶם וְאֶכְלוּם  
 וְלֹא־יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֲשׂוֹ כִּי יִהְיֶה דָבָר : וִירֵשׁוּ הַנֹּגֵב אֶת־  
 הָר עֲשׂוֹ וְהִשְׁפִּדָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וִירֵשׁוּ אֶת־שָׂרָה אֶפְרַיִם וְאֶת־  
 שָׂרָה שְׁמֵרוֹן וּבְנֵימָן אֶת־הַגִּלְעָד : וְגַלְתָּ הַחֲלִיזָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל  
 אֲשֶׁר־כִּנְעָנִים עַד־צַרְפַּת וְגַלְתָּ יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסַפְרָד יִרְשׁוּ  
 אֶת עַרְי הַנֹּגֵב : וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהָר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הָר עֲשׂוֹ  
 וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה :

ואחר כך בישעיה סימן כ"ט

לְכֹן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אֲבֹרָהֶם  
 לֹא־עָתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יְחֹרְרוּ : כִּי בְּרֹאוֹתוֹ  
 יִלְדּוּ מַעֲשֵׂה יָדֵי בְּקִרְבּוֹ יִקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְרוֹשׁ  
 יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ : וְיִדְעוּ תַעֲרִיחַ בִּינָה  
 וְרוֹגְנִים יִלְמְדוּלֶקַח :

ואחר כך בסימן מ"ג

וְעָתָה כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּרֹאֵךְ יַעֲקֹב וַיַּצְרֵךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּירָא  
 כִּי גִאֲלִיתִךָ קְרֹאֲתִי בְּשִׁמְךָ לִי־אֶתָּה : כִּי־תַעֲבֹר בְּמַיִם  
 אֲתָךְ אֲנִי וּבְנִהְרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ כִּי־תִלְךָ בְּמַו־אֵשׁ לֹא תִכְוֶה  
 וְלִהְבֶּה לֹא תִבְעַרְכֶּךָ : כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל  
 מוֹשִׁיעֶךָ נִתְּתִי כַּפְרֶךָ מִצָּרִים כּוֹשׁ וּסְכָא תַחְתֶּיךָ : מֵאֲשֶׁר יִקְרָת  
 בְּעֵינֵי נִכְבְּדָת וְאֲנִי אֶהְבַּתִּיךָ וְאַתָּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ וְלֹא־מִיִּם תַּחַת  
 נַפְשֶׁךָ : אֶל־תִּירָא כִּי־אֲתָךְ אֲנִי מִמְּזֹרֶת אָבִיא זֶרַעַךְ וּמִמַּעַרְבַּךְ

אקבצך



לימוד לשבעת ימי החג יום ג

אֶקְבֹּצֶךָ : אִמַר לְצִפּוֹן תָּנִי וּלְתִימָן אֶל־תִּכְלְאֵי הַכִּיָּאִי בְּנֵי מְרוֹחַק  
וּבְנֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ : כָּל הַנִּקְרָא כְּשֵׁמִי וּלְכַבּוֹדִי בְּרֵאתִיו  
יִצְרָתִיו אֶף־עֲשִׂיתִיו : הוֹצִיא עַם־עוֹר וְעֵינַיִם יֵשׁ וְחַרְשִׁים וְאוֹנִים  
לְמוֹ : כָּל־הַנְּוִיִּים נִקְבְּצוּ יַחַד וַיֹּאסְפוּ לְאִמִּים מִי בָהֶם יָגִיד זֹאת  
וְרֵאשֹׁנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ יִתְּנוּ עֵינֵיהֶם וַיִּצְדְּקוּ וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ אָמֵן :  
אַתֶּם עֲדֵי נְאֻם־יְהוָה וְעַבְדֵי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי לְמַעַן תִּדְרְעוּ וְתֵאֱמִינּוּ  
לִי וְתִבְנֶינּוּ כִּי־אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נֹצֵר אֵל וְאַחֲרַי לֹא־יְהִי :  
אֲנֹכִי אֲנֹכִי יְהוָה וְאִין מִפְּלִעְדֵי מוֹשִׁיעַ : אֲנֹכִי הַנְּדַתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי  
וְהִשְׁמַעְתִּי וְאִין בְּכֶם זֵר וְאַתֶּם עֲדֵי נְאֻם־יְהוָה וְאֲנִי־אֵל :

כתובים ט"ז שיר המעלות שדרשו בישראל סבא

קכ שיר המעלות אליהוה בצרתה לי קראתי ויענני : יהוה  
הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה : מהיתן  
דה וטה יסף דה לשון רמיה : חצי נבור שנונים עם נחלי  
רתמים : אויה לי בייגרתמי משך שכנתתי עם־אהלי קדר : רבת  
שכנה־לה נפשי עם שונא שלום : אני שלום וכי ארבר המה  
למלחמה :

קכא שיר המעלות אשא עיני אליההרים מאין יבוא עזרי :  
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : אלייתן למוט  
רגלה אל־ינום שמרה : הנה לא־ינום ולא יישן שמר ישראל :  
יהוה שמרה יהוה צלה עליך מינה : ימם השמש לא־יכבה  
וירח בקילח : יהוה ישמרה מפלרע ישמר את־נפשך : יהוה  
ישמר־צאתה ובואה מעתה ועד־עולם :

קכב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה  
גלה : עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם :  
ירושלם הבנויה בעיר שחברה־לה יחדו : ששם עדו שבטים  
שבטייה עדות לישראל להודות לשם יהוה : כי שמה ישבו  
כסאות למשפט כסאות לבית דוד : שאלו שלום ירושלם  
ישליו אהביה : יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך : למען

אחי ורעי אדברהנא שלום בך : למען בית יהוה אלהינו  
אבקשה טוב לך :

כג שיר המעלות אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים :  
הנה כעיני עבדים אליך אדוניהם כעיני שפחה  
אליך נברתה בן עינינו אליהוה אלהינו עד שיחננו : חננו  
יהוה חננו כירב שבענו כוז : רבת שבעה ליה נפשונו הלעג  
השאננים הפוז לגאיונים :

קכר שיר המעלות לרוד לולי יהוה שהיה לנו יאמרנא  
ישראל : לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם :  
אזי חיים בלעינו בחרות אפם בנו : אזי חיים שטפונו נחלה  
עבר עלינו שנו : אזי עבר עלינו שנו חיים הזדונים : ברוך  
יהוה שלא נתגנו טרף לשניהם : נפשונו בצפור נמלטה מפח  
יִקְשִׁים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם יהוה עשה  
שמים וארץ :

קכה שיר המעלות הכתחים ביהוה בהר ציון לא יפוט  
לעולם ישב : ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב  
לעמו מעתה ועד עולם : כי לא ינוח שבט הרשע על גורל  
הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם : הטיבה  
יהוה לטובים ולישרים בלבנותם : והמטים עקלקלותם יוליכם  
יהוה את פעלי האון שלום עלי ישראל :

קכו שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו  
בחלמים : אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז  
יאמרו בנוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה : הגדיל יהוה  
לעשות עמנו היינו שמחים : שוכה יהוה את שכיהנו  
כאפיקים בנגב : הזרעים בדמעה ברנה יקצרו : הלוד ילך ו  
יבכה נשא משך הזרע באיבא ברנה נשא אלמתי :

קכז שיר המעלות לשלמה אסיהוה לא יבנה בית שוא  
עמרו בניו בו אסיהוה לא ישמר עיר שוא

שקר

דחוק  
אחי  
אונים  
ואת  
מסת  
מינו  
יהוה  
עתי  
יהוה  
גיתן  
נחלי  
רבת  
המה  
עזרי  
למוט  
ראל  
יבכה  
יהוה  
יהוה  
שלם  
שכמים  
הו ישנו  
ירושלם  
למען  
אחי

לימוד לשבעת ימי החג יום ג

שָׁקֵד שׁוֹמֵר: שׁוֹא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי שִׁבְת אֲכָלֵי לֶחֶם  
הַעֲצָבִים בֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נִחַלְתָּ יְהוָה בְּנִים שָׂכָר  
פְּרֵי הַבֶּטֶן: כַּחֲצִים בִּידֵי גִבּוֹר בֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁרֵי הַגִּבּוֹר  
אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יִכְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת־אֵיבִים  
בְּשַׁעַר:

קַח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָל־רֵא יְהוָה הַחֲלֶךְ בְּדַרְכָיו:  
יָגִיעַ כַּפִּיָּה בִּי תֹאכֵל אֲשֶׁרִיָּה וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתֶּךָ ו  
כַּנְּפֵן פְּרִיָּה בִּירְבֵתִי בִּיהָ בְּנִיָּה בְּשִׁתְּלֵי זִיתִים סָבִיב  
לְשַׁלְחָנָךְ: הִנֵּה כִּי־בֵן יִכְרֶךְ גִּבּוֹר יֵרֵא יְהוָה: וְכִרְכָּךְ יְהוָה  
מִצִּיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאֵה־בְּנִים לְבְנֶיךָ  
שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קַכֵּט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרַרוֹנֵי מְנַעֲרֵי יֹאמְרֵנָא יִשְׂרָאֵל:  
רַבַּת צְרַרוֹנֵי מְנַעֲרֵי נִם לֹא־יִכְלוּ לִי: עַרְגֵּי־בִי  
חֲרָשׁוּ חֲרָשִׁים הֲאֵרִיכוּ לְמַעֲנִיתֶם: יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת  
רְשָׁעִים: יִכְשׁוּ וְיִסְגּוּ אַחֲוֹר כֹּל שֵׁנָא צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גִּנּוֹת  
שְׁקֵדְמַת שֶׁלֶף יִבֵּשׁ: שְׁלֵא מֵלֵא כְּפוֹ קוֹצֵר וְחֻצְנוֹ מַעֲמֵר: וְלֹא  
אָמְרוּ הַעֲבָרִים בְּרַבַּת־יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֹתְכֶם בְּשֵׁם־  
יְהוָה:

קַל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתֶיךָ יְהוָה: אֲדַנִּי שְׁמַעֵה  
בְּקוֹלִי תְהִינֵה אֲזַנְךָ בְּשִׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם־  
עֲוֹנוֹת תִּשְׁמְרֵיָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד: כִּי־עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן  
תִּגְרֵא: קִוִּיתִי יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְרָכָו הוֹחֵלְתִי: נַפְשִׁי  
לֹאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְכַקֵּר שְׁמָרִים לְכַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה  
כִּי־עַסִּי־יְהוָה הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְרוֹת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־  
יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

קֵלֵא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹר יְהוָה: לֹא־גִבָּה לְבִי וְלֹא־רָמוּ עֵינַי  
וְלֹא־הִלַּכְתִּי בְּגִדְלוֹת וּבְנַפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם־רֵא  
שׁוֹיִתִּי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגַמֵּל עַל־י אִמּוֹ בְּגַמֵּל עַל־י נַפְשִׁי: יַחַל  
יִשְׂרָאֵל

ישראל אל־יהוה מעתה ועד־עולם :  
 קלב שיר המעלות זכור־יהוה לדוד את כל־ענותו : אשר  
 נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב : אם־אבא באהל  
 ביתי אם־אעלה על־ערש יצועי : אם־אתן שנת לעיני לעפעפי  
 חנומה : עד־אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב : הנה  
 שמענוה באפרתה מצאנוה בשרי־יער : נבואה למשכנותיו  
 נשתחוה להלם רגליו : קומה יהוה למנוחתה אתה וארון  
 עזך : כהניך יבשו־צדק וחסידיך ירננו : בעבור דוד עבדך  
 אל־תשב פני משיחך : נשבע־יהוה לדוד אמת לא־ישׁוב  
 ממנה מפרי בטנה אשית לכסא־לך : אם־ישׁמרו בנך בריתי  
 ועדתי זו אלמדם גם־בניהם עדי־עד ישבו לכסא־לך : כי־בחר  
 יהוה בציון אלה למושב לו : זאת־מנוחתי עדי־עד פה אשב  
 כי אויתיה : צידה בך אברך אבי־יניה אשביע לחם : וכהניה  
 אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו : שם אצמיח קרן לדוד  
 ערכתי נר למשיחי : אויביו אלביש בשׂת ועליו יציץ נזרו :  
 קלג שיר המעלות לדוד הנה מה־טוב ומה־נעים שבת  
 אחים נס־יחד : בשמן הטוב על־הראש ירד על־  
 הזקן זקן־אהרן שירד על־פי מדותיו : כמל הרמון שירד על־  
 הררי ציון כי שם צוה יהוה את־הברכה חיים עד־העולם :  
 קלד שיר המעלות הנה ברכו את־יהוה כל־עבדי יהוה  
 העמדים בבית־יהוה בלילות : שאו ידיכם קדש  
 וברכו את־יהוה : יברכה יהוה מציון עשה שמים וארץ :  
 כ למנצח מזמור לדוד : יענה יהוה ביום צרה ישנכה שם  
 אלהי יעקב : ישלח־עזרה מקדש ומציון יסערה :  
 יזכר כל־מנחתיה ועולתיה ירשנה סלה : יתן־לך כל־בבך וכל־  
 עצתך ימלא : נרננה : בישועתך ובשם־אלהינו נדגל ימלא  
 יהוה כל־משאלותיך : עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו  
 יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו : אלה פרכב ואלה

בסוסים

אכלו לחם  
 יום שני  
 דרי הנבר  
 ת־אינים  
 דרכיו :  
 אשתך ו  
 סביב  
 יהוה  
 לננה  
 שראל :  
 על־נפי  
 עבות  
 רגנות  
 ולא  
 בשם־  
 שמעה  
 י : אם־  
 למען  
 גפשי  
 ל־יהוה  
 את  
 דמו עני  
 אמלא  
 שני יחל  
 ראל

דימור לשבעת ימי החג יום ג

בסיסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה ברעו ונפרו  
ואנחנו קמנו ונתעורר: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום  
קראנו:

### ואחר כך ילמוד בספר הזוהר בפ' ויצא

**ויצא** יעקב מבאר שבע וילך חרנה • רבי קווא פתח ואמר זרח  
השמש ובא השמש ואל מקומו שאף זרח הוא גם האי קרא  
אוקמוה אבל זרח השמש דא יעקב כד הוה בבאר שבע • ובא השמש  
כד אזל לחרן דכתיב וילך גם כי בא השמש • ואל מקומו שאף זרח דכתיב  
וישכב במקום ההוא ות"ח שמשא אע"ג דנהיר לכל עלמא מטלנו  
בתרין סטרין אינון כד"א הולך אל דרום וסובב אל צפון כגון דרא ומינא  
ורא שמאלא (וכנ"ן) נגיד ונפיק כל יומא מסטרא מזרח ואזיל לסטרא  
דררום (כ"א מערב) ולבחר לסטרא דצפון ומסטרא דצפון לסטרא  
דמערב וכרין שמשא אכתניט ואזיל לגבי מערב נפיק ממזרח דכתיב  
וילא יעקב מבאר שבע ואזיל למערב דכתיב וילך חרנה • ר"ש אמר  
נפיק מכללא דארעא דישאל דכתיב וילא יעקב מבאר שבע ואזיל לרשו  
אחרא דכתיב וילך חרנה (ס"א נפיק ממזרח דכתיב וילא יעקב מבאר  
שבע דא שמשא דנטיל מעומקא עלאה נהירו דנהיר ואזיל למערב  
דכתיב וילך חרנה אתר דנינא ורובנא תמן • רבי יוסו מוקי האי קרא  
בבלותא בקדמיתא הוה נחית נהירו מעומקא עלאה ויעקב הוה נטיל  
ליה ואזיל לגבי באר שבע באר דאפרה שריס דהוה נהיר מתמן ואשלים  
לההוא באר בכל שלימו וכיומי דבלותא נטיל מהאי באר שבע ואזיל  
לגבי חרנה דכתיב וילך חרנה כלומר חרון אף ומאי קרא חרון אפו  
דקב"ה דרגא בישא) ארעא דרשו אחרא אמר ר' קווא כד אזיל שמשא  
למערב האי מערב אקרו מקומו דשמשא כרסיוא דיליה אתר דשידא  
עליה ה"ד ואל מקומו שאף זרח הוא גם דאזיל לגביה לאנהרא  
עליה ונטיל כל נהרין וכניט לון לגביה והיינו כמה דתנינן קב"ה אנט  
תפילי (ס"א ותנינן קב"ה אנט תפילין דכתיב מימינו אש דת למו ובזרוע  
ערוז אלון תפילין וכלהו נטיל יעקב ומכניט לגבי מערב וסיחרא כנוס  
לבחר כל אינון נהרין וכוונין דנטיל יעקב דאיהו יקיב לה ואנהר  
לה והיינו דתנינן קב"ה אנט תפילין) כגון דנטיל כל כתרין עלאין ומאן  
נינהו רזא דאבא עלאה ורזא דאימא עלאה ואינון תפילין שבראש כמה  
דתנינן כהן גדול נוטל בראש ולבחר דנטיל אבא ואימא נטיל ומינא  
ושמאלא ואשתכח (דקב"ה) דנטיל כלא • רבי אלעזר אמר תפירת  
ישאל

ושראל נטיל כלל וכו' אתמטכא כנסת ושראל לעילא נטילא אוק הכו  
כלל עלמא דרכורא רב"ה וכו' עלמא דנוקבא רב"ה כמה דנפקו  
כל נהורין מהאוי עלמא הכו נמו נטיל כלל סאי עלמא דהא דא כנוונא  
דדא וכנין כך באר שבע דא ויכלא באר (שבע) דא אוהי שמיטה (כ"א)  
דהא דא כנוונא דא) (כלל לקב"ה) ושמשא לא נהיר אלא מיוכלא  
(ס"א ואוהו נטיל כל נהורין ויהיב לנו שמיטה) וכנין כך וילא יעקב  
מבאר שבע וילך חרנה דא מערב דאוהי שמיטה • רבי שמעון אמר  
וילא יעקב מבאר שבע דא מערב שנת השמיטה • וילך חרנה דא שנת  
ערלה כנין דנפק מרשו קדישא לרשו אחרא דהוה ערוק מאתוי כמה  
דאחמר • וכו' מטא לבית אל דאוהו ברשו קדישא מה כתוב :

**ויפגע**

במקום • מאן מקום • רבי חייא אמר דא הוא מקומו  
דקאמרין דכתיב ואל מקומו שואף (זורח הוא סס) וילן סס  
כו בא השמש כד"א שואף זורח הוא סס דהא כנין לאנהרא ליה קאחיא  
ווקא מאכני המקום • אכני המקום לא כתיב אלא מאכני המקום •  
אלין אינון אכני וקר מרגלאן טבאן דאינון תרוסר אכנין עלאין כמה  
דכתיב שהים עשרה אכנין ותחות אלין תרוסר אלף רבוון אכני  
פסילן וכלהו איקרון אכנין כנין כך מאכני המקום ולא אכני (ס"א)  
המקום) דא הוא מקום דקאמר ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

ואמר כך ואמר זו התפלה

**יהי** רזון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעמוד לנו זכות  
אברהם ויחם ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד להליל אותנו  
ולא לאינו ולא לאוי לא לאינו מכל מכשול ועון יהי ה' אלהינו עמנו כאשר  
היה עם אבותינו אל ועזבנו ואל ועזנו להטות לבבנו אליו ללכת בכל  
דרכיו ולשמור מלותיו וחקיו ומשפטיו אשר ליה את אבותינו וישים  
בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו כלכב שלם :

**ובזכות**

ועקב שלימא הקתום כמדת התפארת כי תפארת  
עוזמו אתה וברלונך הרום קרנו ועל כן נקוה לך ה'  
אלהינו לראות מהרה בתפארת עווןך להעביר גלולים מן הארץ  
והאלילים כרות וכרתון לחקן עולם במלכות שדי ויקוים בנו מקרא  
שכתוב לא יהיה לך עוד השמש לאור וומם ולנונה הירח לא ואור לך  
והיה לך ה' לאור עולם ואלהיך לתפארתך ביום ההוא יהיה ה' לבואות  
לעטרת כני ולתפירת תפארה לשאר עמו והיית עטרת תפארת ביד  
ה' ולניף מלוכה בכף אלהיך אכ"ד :

לימוד לשבעת ימי החג יום ד

יום רביעי משה פ' ואלה שמות

וילך איש מבית לוי ויקח את־בת לוי : ותהר האשה ותלד  
בן ותרא אתו כִּי־טֹב הוא ותצַנְהוּ שְׁלֹשֶׁה יָרְחִים :  
ולא־יִכְרֶה עוֹד הַצִּפְּנִינֹו וּתְקַח־לוֹ תֵּבֶת גִּמָּא וּתְחַמְרֶה כַּחֲמֹר  
וּבֹזֶפֶת וּתְשֵׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וּתְשֵׂם כְּסוּף עַל־שֵׁפֶת הַיָּאָר :  
וּתְחַצֵּב אַחְתּוֹ מִרְחֵק לְרֵעָה מִה־יַּעֲשֶׂה לוֹ : וּתְרַד בַּת־פְּרָעָה  
לְרַחֵץ עַל־הַיָּאָר וּנְעִרְתִּיהָ הַלְּבוּת עַל־יַד הַיָּאָר וּתְרֹא אֶת־  
הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וּתְשַׁלַּח אֶת־אִמְתָּהּ וּתְקַחְהָ : וּתְפַתַּח  
וּתְרֹאֶהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נֶעַר בָּבָהּ וּתְחַמֵּל עָלָיו וּתֹאמֶר  
מִי־לִדִי הַעֲבָרִים זֶה : וּתֹאמֶר אַחְתּוֹ אֶל־בַּת־פְּרָעָה הַאֲלֶךְ  
וְקִרְאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקַת מִן הַעֲבָרִית וּתְנִיֵק לָךְ אֶת־הַיֶּלֶד :  
וּתֹאמְרֶלֶה בַּת־פְּרָעָה לְכִי וּתְלַךְ הָעֹלְמָה וּתְקַרָא אֶת־אִם  
הַיֶּלֶד : וּתֹאמֶר לָהּ בַּת־פְּרָעָה הַלִּיכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינִקְהוּ  
לִי וְאֲנִי אֲתֵן אֶת־שִׁכְרֶךָ וּתְקַח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וּתְנִיִקְהוּ : וַיְגַדֵּל  
הַיֶּלֶד וּתְבָאֵהוּ לְבַת־פְּרָעָה וַיְחַיֶּלֶה לְבָן וּתְקַרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה  
וּתֹאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מִשִּׁיתָהוּ : וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיְגַדֵּל מֹשֶׁה  
וַיֵּצֵא אֶל־אֲחָיו וַיֵּרָא כְּסִבְלָתָם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ  
עֲבָרִי מֵאֲחָיו : וַיִּפֶן בָּהּ וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיֵּךְ אֶת־הַמִּצְרִי  
וַיִּטְמְנֶהוּ בַּחֹל : וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנַיִם אֲנָשִׁים עֲבָרִים  
נֹצִים וַיֹּאמֶר לְרֹשֶׁע לְמָה תִּכְהַרְעָה : וַיֹּאמֶר מִי שִׂמְךָ לְאִישׁ  
שֵׁר וּשְׁפֹט עָלֵינוּ הַלְהַרְגֵנִי אֵתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הִרְגַת אֶת־  
הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכֵן נֹדַע הִדְבָּר : וַיִּשְׁמַע פְּרָעָה  
אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגוֹ אֶת־מֹשֶׁה וַיְבַרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי  
פְּרָעָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר : וּלְכַהֵן מִדְיָן שִׁבְעַת  
בָּנוֹת וּתְבָאֵנָה וּתְדַלְּנָהּ וּתְמַלְאֵנָה אֶת־הַרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת  
צֹאן אֲבִיהֶן : וַיְבָאוּ הָרְעִים וַיְגַרְשׂוּם וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיִּשְׁעֵן וַיִּשָּׂק  
אֶת־צֹאֲנָם : וּתְבָאֵנָה אֶל־רְעִיָאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדְּעוּ מִהֲרַתָּן  
בְּאֵ הַיּוֹם וּתֹאמְרָן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרְעִים וְנִסְדָּלָה

דלה

דלה לנו וישק את-הצאן : ויאמר אל-בנתיו ואין למה זה  
 עובתן את-האיש קראן לו ויאכל לחם : ויאכל משה לשבת  
 את-האיש ויתן את-צפרה בתו למשה : ותלד בן ויקרא את-  
 שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה : ויהי בימים  
 הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני-ישראל מן-  
 העבדה ויועקו ותעל שועתם אל-האלהים מן-העבדה :  
 וישמע אלהים את-נאקתם ויזכר אלהים את-בריתו את-  
 אברהם את-יצחק ואת-יעקב : וירא אלהים את-בני ישראל  
 וידע אלהים : ומשה היה רעה את-צאן יתרו חתנו כהן  
 מדין וינהג את-הצאן אחר המדבר ויבא אליהר האלהים  
 חרבה : וירא מלאך יהוה אליו בלבת-אש מתוך הסנה  
 וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אבל : ויאמר משה  
 אסרה-נא ואראה את-המראה הגדול הזה מדוע לא-יבער  
 הסנה : וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך  
 הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני : ויאמר אל-תקרב הלם  
 שר-נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו  
 אדמת-קדש הוא : ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם  
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל-  
 האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי את-עני עמי אשר  
 במצרים ואת-צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את-  
 מכאביו : וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן-הארץ  
 ההוא אל-ארץ טובה ורחבה אל-ארץ זבת חלב ודבש אל-  
 מקום הנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוכי : ועתה  
 הנה צעקת בני-ישראל באה אלי וגם-ראיתי את-הלחץ  
 אשר מצרים לחצים אתם : ועתה לכה ואשלחך אל-פרעה  
 והוצא את-עמי בני-ישראל ממצרים : ויאמר משה אל-  
 האלהים מי אנכי כי אלק אל-פרעה וכי אוציא את-בני  
 ישראל ממצרים : ויאמר כי-אהיה עמך וזה-לק האות כי אנכי

שיה ותלד  
 ירחים  
 כחמך  
 היאר  
 ת-פרעה  
 דא את-  
 ותפתח  
 ותאמר  
 האלק  
 ת-הייר  
 את-אם  
 והינקחו  
 ויגדל  
 מו משה  
 דל משה  
 בנה איש  
 ת-המצרי  
 ס עבדים  
 מך ראש  
 דנת את-  
 מע פרעה  
 שיה מפני  
 יון שבע  
 יהשקות  
 ען וישק  
 מהרתן  
 ונסדלה  
 דלה



לימוד לשבעת ימי החג יום ד

שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים  
על ההר הזה : ויאמר משה אלה האלהים הנה אנכי בא אל-  
בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם  
ואמר לי מה שמו מה אמר אלהם : ויאמר אלהים אל-משה  
אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה  
שלחני אליכם : ויאמר עוד אלהים אל-משה כה תאמר אל-  
בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק  
ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר :  
לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי  
אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד  
פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים : ואמר אלה אתכם  
מעני מצרים אל-ארץ הכנעני והחתי והאמורי והפרזי והחוי  
והיבوسی אל-ארץ זבת חלב ודבש : ושמעו לקלך וקאת אתה  
וזקני ישראל אל-מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי  
העבריים נקרא עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים  
במדבר ונזכחה ליהוה אלהינו : ואני ידעתי כי לא יתן אתכם  
מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה : ושלחתי את ידי והפיתי  
את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחריכון ישלח  
אתכם : ונתתי את יחן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו  
לא תלכו ריקם : ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה בלי-  
כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על-בניכם ועל-בנותיכם  
ונצלתם את מצרים : ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא  
ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה : ויאמר אליו  
יהוה מה יזח בידך ויאמר מטה : ויאמר השליכתו ארצה  
וישלכוהו ארצה והי לנחש וינס משה מפניו : ויאמר יהוה  
אל-משה שלח ידך ואחו בזנבו וישלח ידו ויחזק בו והי למטה  
בכפו : למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי  
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : ויאמר יהוה לו עוד הבא

נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוציאה והנה ידו מצרעת  
כשנג: ויאמר השב ידך אל-חיקך וישב ידו אל-חיקו ויוציאה  
מחיקו והנה שבה כבשרו: והיה אס-לא יאמינו לך ולא  
ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: והיה  
אס-לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך  
ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח  
מן-היאר והיו לדם ביבשת: ויאמר משה אליהוהוה בי אדני  
לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך  
אל-עברך כי כבד-פה וכבד לשון אנכי: ויאמר יהוה אליו מי  
עם פה לאדם או מיישום אלם או חרש או פקח או עור הלא  
אנכי יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה עם-פיה והוריתיה אשר  
תדבר: ויאמר בי אדני שלחנא ביד-תשלח: ויחר-אף יהוה  
במשה ויאמר הלא אהרן אחיק הלוי ידעתי כי-דבר ידבר  
הוא וגם הנה-הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלב: ודברת  
אליו ושמת את-הדברים בפיו ואנכי אהיה עם-פיה ועם-פיהו  
והוריתי אתכם את אשר תעשון: ודבר-הוא לך אליהעם  
והיה הוא יהיה-לך לפה ואתה תהיה-ליו לאלהים: ואת-  
המטה הזה תקח בידך אשר תעשה-בו את-האתת:

ואחר כך כפרשת וארא

וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו יהוה: וארא אל-  
אברהם אלי-צחק ואלי-יעקב באל שדי ושמי יהוה לא  
נודעתי להם: וגם הקמתי את-בריתי אתם לתת להם את-  
ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר-נרו בה: וגם אני שמעתי  
את-נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את-  
בריתי: לכן אמר לבני-ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם  
מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדכם ונאלתי אתכם  
בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי  
לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם

מתחת

האלהים  
בא אל  
אליכם  
אל-משה  
לך אהיה  
מכר אל-  
הי יצחק  
דר דר:  
אלהי  
מר פקד  
האתכם  
והחיי  
את אתה  
יהוה אלהי  
שתי ימים  
תן אתכם  
והבית  
יכן ישלח  
כי תלכו  
תה בלי-  
בנותיכם  
נו לי ולא  
מר אליו  
או ארצה  
מר יהוה  
היה למטה  
תם אלו  
עוד הנא  
נא

וימור לשבעת ימי החג יום ד

מתחת סבלות מצרים : והבאתי אתכם אל הארץ אשר  
נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי  
אתה לנכס מורשה אני יהוה : וידבר משה בן אלבני ישראל  
ולא שמעו אל משה מקצור רוח ומענדה קשה : וידבר יהוה  
אל משה לאמר : בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את  
בני ישראל מארצו : וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני  
ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים :  
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אלבני ישראל ואל  
פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים :  
אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא  
חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן : ובני שמעון ימואל וימין  
ואהר ויכין וצחר ושאל בן הכנענית אלה משפחת שמעון :  
ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי  
לוי שבע ושלשים ומאת שנה : בני גרשון לבני ושמעו  
למשפחתם : ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי  
קהת שלש ושלשים ומאת שנה : ובני מררי מחלי ומושי  
אלה משפחת הלוי לתלדתם : ויקח עמרם את יוכבד דדתו  
לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע  
ושלשים ומאת שנה : ובני יצהר קרח ונפג וזכרי : ובני עזיאל  
מישאל ואלצפן וסתרי : ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב  
אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את  
אלעזר ואת איתמר : ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה  
משפחת הקרחי : ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל  
לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים  
למשפחתם : הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו  
את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם : הם המדברים אל  
פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא  
משה ואהרן : ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים :

וידבר

וידבר יהוה אל־משה לאמר אני יהוה דבר אל־פרעה מלך מצרים את כל־אשר אני דבר אליה: ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה: ויאמר יהוה אל־משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל־אשר אצוה ואהרן אחיך ידבר אל־פרעה ושדח את־בני־ישראל מארצו: ואני אקשה את־לב פרעה והרפיתי את־אתתי ואת־מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע אִלְכֶם פרעה ונתתי את־ידי במצרים והוצאתי את־צבאתי את־עמי בני־ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: וידעו מצרים כי־אני יהוה בנטתי את־ידי על־מצרים והוצאתי את־בני־ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם בן עשו: ומשה בן־שמנים שנה ואהרן בן־שלוש ושמנים שנה

בדברים אל־פרעה: ואחר כך בפרשת בא

ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל־בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על־כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי־אין בית אשר אין שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גס־אתם גס־בני ישראל ולכו עבדו את־יהוה בדברכם: גס־צאנכם גס־בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גס־אתי: ותחזק מצרים על־העם למהר לשלחם מן־הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא העם את־בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על־שכמם: ובני־ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים פלי־כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן את־הן העם בעיני מצרים וישאלום וינצרו את־מצרים: ויסעו בני־ישראל מערעמס סבחה בשש־מאות אלף רגלי הנברים לבד מטף: וגם־ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את־הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כִּילֵא

חמץ

דן אשר  
קב ונתתי  
ישראל  
בפר יהוה  
שלה את־  
הן בני  
שפטים:  
אל ואר  
מצרים:  
ה ופלווא  
אל וימין  
שמעון:  
ושני חי  
ושמעו  
ושני חי  
לי ומושי  
כד דתו  
מדם שבע  
בני עזיאל  
עמי נרב  
הוא את־  
סוף אלה  
פוטיל  
ת הלום  
ס הוציאו  
כרים אר  
צרים הוא  
מצרים:  
ורכר

לימוד לשבעת ימי החג יום ד

חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמחה וגם צדה לא-  
עשו רחם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים  
שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה וארבע  
מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ  
מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא  
הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם:

ואחר כך בפרשת בשלח

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל  
ויסעו: ואתה הרם את מטף וגמה את ירך עלהים  
ובקעו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק  
את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה כפרעה ובכל חילו  
ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדתי כפרעה  
ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים הלך לפני מחנה  
ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ועמד  
מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי  
הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה:  
ויט משה את ידו עליהם וילך יהוה אתהים ברוח קדים  
עזה כל הלילה וישם אתהים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו  
בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימנם  
ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו  
ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל-  
מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר  
את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני  
ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: ויאמר יהוה אל משה  
נטה את ירך עלהים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל-  
פרשיו: ויט משה את ידו עלהים וישב הים לפניו בקר  
לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך  
הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל

פרעה

פרעה הבאים אחריהם בים לא־ישאר בהם ערא־חד : ובני ישראל הלכו בכֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַיָּם לָהֶם חֹמָה מִיְמִינֵם וּמִשְׂמָאלֵם : וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־יַד הַנְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת־יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה וּבִמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ :

אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי־גאה נאה סוס ורכבו רמה בים :

לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארמננהו : יהוה איש מלחמה יהוה שמו :

מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים ירדו במצולת כמו־אבן : ימינה יהוה נאדרתי

בכח ימינה יהוה תרעץ תהרס קמיה תשלח חרנה יאכלמו בקש : וברכ נאונה אפיה גערמו־מים נצבנו כמו־נד

נזלים קפאו תהמת בלב־ים : אמר אויב ארדף אשיג נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת ברותך בסמו ים אדירים :

מִי־כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי־נֹרָא תְהַלֵּת עֲשֵׂה־מָלֵא : נטית ימינה תבלעמו ארץ : נחית בחסדך עסיו נאלת קדשך :

שמעו עמים ירננו חיל אחז ישבי פלשת : אז נבתלו אלופי ארם אילי מואב יאחזמו רעד נמגו

לימוד לשבעת ימי ההג יום ד

כל ישבי כנען : תפל עליהם אימתה

ופחד בגדל זרועה ידמו באבן עד

יעבר עמך יהוה עד יעבר עמו

קניית : הבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון

לשבתה פעלת יהוה מקדש אדני פוגנו

ידיה : יהוה י מלך לעלם ועד כי

בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את

מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ותקח מרים

הנביאה אחות אהרן אתיהתף בידה ותצאן כל הנשים

אחריה בתפים ובמחלות ותען להם מרים שירו ליהוה כי

נאה נאה סוס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים

סוף ויצאו אלמדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא

מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי

מרים הם על כן קרא שמה מרה וילנו העם על משה לאמר

מה נשתה ויצעק אליהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים

וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו ויאמר אם

שמוע תשמע לקול יהוה אלהיה והישר בעיניו תעשה

והאזנת למצותיו ושמת כל חקיו בל המחלה אשר שמתי

במצרים לא אשים עליה כי אני יהוה רפאה :

ואחר כך בפרשת יתרו

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה

באו מדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני

ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה אל

האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית

יעקב וחגיד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים

ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ועתה אם

שמוע תשמעו בקלי ושמתם את בריתי והייתם לי סגולה

מכל העמים כילי כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים

וגוי

וְנֹוֹי קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּבְאֶה  
 מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשֶׁם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה  
 אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה : וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר  
 יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה וַיִּשַׁב מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה : וַיֹּאמֶר  
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָא אֵלֶיךָ בְּעָבַר הָעֲנָן בְּעַבְוֹר יִשְׁמַע  
 הָעָם בְּדַבְרֵי עַמְּךָ וְגַם־בְּךָ יֵאמְרוּ לְעוֹלָם וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי  
 הָעָם אֶל־יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קֵץ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם  
 הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבַסוּ שַׂמְלֹתֶם : וְהָיוּ נֹכְחִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בֵּי  
 בָּיִם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לַעֲנִי כָל־הָעָם עֲלֵיהֶם סִינִי : וְהִגַּבְתָּ  
 אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמַרְוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקַצְהוּ  
 כָל־הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמֵת : לֹא־תִנְעַב בּוֹ יָד בִּי־סִקּוֹל יִסְקַל אוֹי־  
 יֵרֵה יֵרֵה אִם־בְּהִמָּה אִם־אִישׁ לֹא יִחִיֶּה בְּמִשְׁפַּח הַיּוֹבֵל הַמָּה  
 יַעֲלוּ בְּהָר : וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן־הַהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם  
 וּכְבַסוּ שַׂמְלֹתָם : וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הָיוּ נֹכְחִים לְשִׁלֹּשֶׁת יָמִים  
 אֶל־חַגְשׁוֹ אֶל־אִשָּׁה : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיַת הַבְּקָר וַיְהִי  
 קֶלֶת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עֲלֵיהֶם וְקוֹל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד וַיַּחֲרֹד  
 כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵהוּ וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים  
 מִן־הַמַּחֲנֵה וַיִּתְּצוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר : וְהָר סִינִי עָשָׂן כְּלוֹ מִפְּנֵי  
 אֲשֶׁר יֵרֵד עֲלוּי יְהוָה כְּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כְּעָשָׂן הַכֹּבֵשֶׁן וַיַּחֲרֹד  
 כָּל־הָהָר מְאֹד : וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹרֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מִשֶׁה יִדְבֹר  
 וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל : וַיֵּרֵד יְהוָה עֲלֵהֶר סִינִי אֶל־רֹאשׁ הָהָר  
 וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה : וַיֹּאמֶר יְהוָה  
 אֶל־מֹשֶׁה רֵד הַעַד בְּעַם פְּנִי־הָרָסוּ אֶל־יְהוָה לְרֹאוֹת וּנְפֹל מִמֶּנּוּ  
 רַב : וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנֹּשְׂמִים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פְּנֵי־פָרֶץ בְּהֶם  
 יְהוָה : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִוָּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָהָר  
 סִינִי כִּי־אַתָּה הַעֲדַתָּה בְּנֹוֹ לֵאמֹר הִגַּבְל אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוּ :  
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לְהִרְדּוּ וְעֲלִית אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים  
 וְהָעָם אֶל־יְהִרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פְּנֵי־פָרֶץ־בָּם : וַיֵּרֵד מֹשֶׁה

יִמְתָּה  
 עֲד  
 עֲסִיזוּ  
 מְכוֹן  
 בִּזְנוּ  
 כִּי  
 אֶת  
 מְרִים  
 בְּשִׁים  
 הַ כִּי  
 מִי־  
 זֶלֶא  
 הַ כִּי  
 דֹאמֶר  
 הַמִּים  
 אִם־  
 עֲשֵׂה  
 שְׂמֵתִי  
 הַזֶּה  
 סִינִי  
 אֶל־  
 לְכִית  
 מְעָרִים  
 הַ אִם־  
 סִלָּה  
 כְּהִנִּים  
 גִּוִּי



לימוד לשבעת ימי החג יום ד

אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם : וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים  
הָאֵלֶּה לֵאמֹר : אֲנִכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ  
מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : לֹא־יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי :  
לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר  
בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ : לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם  
וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֵינַי אֶבֶת  
עַל־בָּנָיִם עַל־שֹׁשְׁבֵי עַל־רִבְעִים לְשָׁנָא : וְעָשֵׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים  
לְאֵהָבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי : לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא  
כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת־אִשְׁרֵי־שָׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא : וְזָכֹר אֶת־  
יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ :  
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלַאכְתָּה  
אֹתָהּ וּבִנְיָהּ וּבְתֹךָ עֲבֹדָה וְאִמְתָּהּ וּבַחֲמֹתָהּ וּנְרָה אֲשֶׁר בִּשְׂעָרֶיךָ :  
כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם  
וְאֶת־בְּלֵאֲשֵׁרֵי־בָם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־  
יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ : כִּבְדֹּר אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יָאֲרִיכוּ  
יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : לֹא תִרְצַח לֹא  
תִנְאָף לֹא תִגְנוֹב לֹא־תַעֲנֶנֶה בְרַעְיָךְ עַד שֹׁקֶר : לֹא־תַחֲמֹד בֵּית  
רַעַךְ לֹא־תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רַעַךְ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׂוֹרוֹ וְחִמְרוֹ וְכָל  
אֲשֶׁר לְרַעַךְ : וְכָל־הָעַם רֵאִים אֶת־הַקֹּלֶת וְאֶת־הַלְּפִידִים וְאֵת  
קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַהַר עֹשֵׂן וַיִּרְא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמֻדוּ מֵרָחֵק :  
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֵתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֶל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ  
אֱלֹהִים פְּנִי־נִמוֹת : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לִבְעֹבֹר  
נִסוּת אֶתְכֶם בְּאֵי אֱלֹהִים וּבְעֹבֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם  
לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ : וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרָחֵק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעַרְפֶּל  
אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־  
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רֵאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם : לֹא  
תַעֲשׂוּן אֵתִי אֱלֹהִי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם : מִזְבַּח  
אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וְזִבְחָתִי עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלֹמֶיךָ אֶת־

צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך : ואם מוזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן נזית כי חרבה הנפת עליה ותחללה : ולא תעלה במעלת על-מוזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו :

ואחר כך בפרשת משפטים

ואל משה אמר עלה אלי יהוה אלהי ואתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק : ונגש משה לברו אלי יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו : ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה : ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בכקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל : וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים : ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח : ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע : ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר ברית יהוה עמכם על כל הדברים האלה : ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל : ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר : ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחוו את האלהים ויאכלו וישתו : ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את דלת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורחם : ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אליהר האלהים : ואלה הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם : ויעל משה אליהר ויכם הענן את ההר : וישכן כבוד יהוה על ההר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן : ומראה

כבוד

ברים  
אין  
פני  
אשר  
להם  
אבת  
לפנים  
שוא  
את  
תה  
אכה  
יה  
הים  
את  
דיכין  
ח לא  
בית  
וכל  
ואת  
חוק  
עמנו  
עבור  
פניכם  
ערפל  
ה אל  
לא  
מוזבח  
יה את  
אך

לימוד לשבעת ימי החג יום ד

כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא  
משה בתוך הענן ויעל אליההר ויהי משה בחר ארבעים יום  
וארבעים לילה: ואחר כך בפרשת כי תשא  
ויאמר משה אליהוהו ראה אתה אמר אלי העל את-  
העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח  
עמי ואתה אמרת ידעתיה בשם ונסמצאת חן בעיני:  
ועתה אסגא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך  
ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הנני הזה:  
ויאמר פני ילכו והנחתני לך: ויאמר אליו אס-אין פניך הלכים  
אלית ערנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך  
אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם  
אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר  
הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם:  
ויאמר הראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר כל טובי  
על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אהן  
ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראות את פני  
כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת  
על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיה בנקרת הצור ושכתי  
כפי עליך עד עברי: והסרת את כפי וראית את אחרי ופני  
לא יראו: ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחת אבנים  
כראשנים וכתבתי עליהם את הדברים אשר היו על-  
הלוחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית  
בבקר אליהר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא-  
יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר נסה צאן והבקר  
אל ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לוחת אבנים  
כראשנים וישבם משה בבקר ויעל אליהר סיני כאשר צוה  
יהוה אתו ויקח בידו שני לוחת אבנים: וירד יהוה בענן  
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו  
ויקרא

ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורחימ  
 ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא  
 ינקה פקד עון אבות על־בנים ועל־בני בנים על־שלשים  
 ועל־רבעים : ויטהר משה ויקד ארצה וישתחו : ויאמר אסי  
 נא מצאתי הן בעיניך אדני יד־נא אדני בקרבנו כי עסי  
 קשה־ערך הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : ויאמר  
 הנה אנכי פרת ברית נגד כל־עמך אעשה נפלאות אשר  
 לא־יבראו בכל־הארץ ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־  
 אתה בקרבך את־מעשה יהוה כי־נורא הוא אשר־אני עשה  
 עמך : שמר־לך את אשר־אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך  
 את־האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבوسی : השמר  
 לך פן־תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן  
 יהיה למוקש בקרבך : כי את־מוצחתם תמצון ואת־מצבתם  
 תשברון ואת־אשריו תכרתון : כי לא תשתחוה לאל אחר  
 כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא : פן־תכרת ברית ליושב  
 הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך  
 ואכלת מזבחן : ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי  
 אלהיהן והזנו את־בניך אחרי אלהיהן : אלהי מסכה לא־  
 תעשה־לך : את־חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל  
 מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב  
 יצאת ממצרים : כל־פטר רחם לי וכל־מקנה תזכר פטר  
 שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואסילא תפדה וערפתו  
 כל בכור בניה תפדה ולא־יראו פני ריקס : ששת ימים  
 תעבד וביום השביעי תשבת בהריש ובקציר תשבת : וחג  
 שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת  
 השנה : שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני האדון  
 יהוה אלהי ישראל : כי־אורישי גוים מפניך והרחבת את־  
 גבך ולא־יחמד איש את־ארצך בעלתך לראות את־פני

יהוה

אל ונא  
 עים יום  
 שא  
 על את  
 יתשלח  
 בעיני :  
 בדרך  
 הוה :  
 הלכים  
 בעיניך  
 להעם  
 הדבר  
 בשם :  
 לטובי  
 מר אהן  
 את־פני  
 ונצבת  
 ושפתי  
 הרי ופני  
 אבנים  
 תו עד  
 ועלית  
 ש לא  
 והבקר  
 אבנים  
 שר צוה  
 ה בעון  
 על־פני  
 קרא

לימוד לשבעת ימי החג יום ד

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה : לֹא־תִשְׁחַט עַל־חַמֵּץ דָּם־  
זִבְחִי וּלֹא־יִלִּין לִבְקָר זֶבַח חַג הַפֶּסַח : רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ  
תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֵׁל גְּדֵי בַחֲלֵב אָמֹ : וַיֹּאמֶר  
יְהוָה אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה כְּתִיב־ךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי־עַל־פִּי ו  
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרְתִי אִתְּךָ כְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי־שֵׁם  
עִמְיָהוּהָ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם  
לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלְחַת אֶת דְּבָרֵי הַכְּרִית עֲשֵׂר־ת  
הַדְּבָרִים : וַיְהִי בְּרֹדֶת מֹשֶׁה מִהָר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת  
בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרֹדֶתוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו  
בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ : וַיֵּרָא אֶהָרֶן וּכְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה  
קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיֵּרְאוּ מִנִּשְׁת אֱלֹוֹ : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיִּשְׁכַּח  
אֱלֹוֹ אֶהָרֶן וּכְלֵה־נִשְׁאִים בְּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֱלֹהִים : וְאַחֲרָיִ  
כֵּן נִגְשׂוּ כְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוּם אֶת כָּל־אִשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ  
בְּהָר סִינַי : וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתְּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסּוּהָ :  
וּכְבָּא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יִסֹּר אֶת־הַמַּסּוּהָ עַד־  
צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וַדַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יֵצִיָה : וַרְאוּ  
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנָי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פָּנָי מֹשֶׁה וְהִשִּׁיב מֹשֶׁה  
אֶת־הַמַּסּוּהָ עַל־פָּנָיו עַד־בָּאוּ לְדַבֵּר אִתּוֹ :

ואחר כך כפרשת וזאת הברכה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךָ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
לִפְנֵי מוֹתוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בָּא זֹרַח מִשְׁעֵיר לְמוֹ  
הוֹפִיעַ מִהָר פָּאֶרֶן וְאַתָּה מְרַבֵּחַ קֹדֶשׁ מִיַּמֵּינוּ אִשׁ דַּת לְמוֹ :  
אֵף חֲכָב עַמִּים כָּל־קִדְשׁוֹ בִּידֶךָ וְהֵם תָּבוֹ לְרֹגְלֶיךָ יִשְׂאֵ  
מִדְּבַרְתֶּיךָ : תוֹרָה צוּה־לְנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב : וַיְהִי  
בִישְׂרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאִסָּף רֵאשִׁי עִם יְהוָה שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל : יְהִי  
רְאִיבֶן וְאַל־יִמָּט וַיְהִי מִתּוֹ מִסְפָּר : וְזֹאת לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע  
יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאַל־עֲמֹ תִבְיָאֲנוּ יְדֵיו רַב לוֹ וְעוֹד מִצְרֵי  
תְהִיָה : וּלְלֹנֵי אָמַר תְּמִיךָ וְאַנְרִיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ

במסה

במִסָּה תְּרִיבָהוּ עַל־מִי מְרִיבָה : הָאָמֵר לֹאבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא  
 רֵאִיתִיו וְאֶת־אָחִיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ  
 אִמְרַתְךָ וּבְרִיתְךָ יִצְרוּ : יִירוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וְחֹרְתְךָ לִישָׂרָאֵל  
 יִשִּׁימוּ קְטוֹרֶה בְּאִפְּךָ וְכִלְיֵי עַל־מִזְבְּחֶךָ : בְּרַךְ יְהוָה חִילוֹ וּפְעֵל  
 יָדָיו תִּרְצֶה מִחַץ מִתְנַיִם קָמְיוֹ וּמִשְׁנֵאָיו מִן־יְקוּמוֹן : לְבַנְיָמִן  
 אָמַר יָדִיד יְהוָה יִשְׁפֵן לְבַטַח עָלָיו חֲפָף עָלָיו כְּלֵי־הַיּוֹם וּבֵין  
 כַּחֲפוֹ שָׁכַן : וְלִיוֹסֵף אָמַר מְבֹרַכַת יְהוָה אֲרָצוֹ מִמְּנַד שָׁמַיִם  
 מִטַּל וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת : וּמִמְּנַד תְּבוּאוֹת שֶׁשֶׁם וּמִמְּנַד נִרְשָׁ  
 יְרַחֵם : וּמִרֹאשׁ הַר־רִיקָדִים וּמִמְּנַד גְּבֻעוֹת עוֹלָם : וּמִמְּנַד אֲרֶז  
 וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סֵנֵה תְּבוּאוֹתֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֵד נְזִיר  
 אָחִיו : בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רֹאשׁ קַרְנָיו בָּהֶם עֲמִים יִנְחַ  
 יַחְדוּ אִפְסֵי־אֲרֶז וְהֵם רִבְבוֹת אִפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה וְזִבְלוֹן  
 אָמַר שֶׁמֶח זְבוּלוֹן כִּצְאֶתְךָ וַיִּשְׁשַׁכֶּר בְּאַהֲלֶיךָ : עַמִּים הַר־יִקְרָאוּ  
 שֵׁם יִזְבְּחוּ וּבְחֵי־צִדֵק כִּי שִׁפְעוּ יָמִים יִינְקוּ וּשְׁפָנֵי טַמְנֵי חוֹד :  
 וְלֵגֵד אָמַר בְּרוּךְ מִרְחִיב גֵּד כְּלָבִיא שָׁכַן וְטָרַף זְרוּעַ אֶף־קַדְקֵד  
 וַיִּרְאֵה רֵאשִׁית לוֹ כִּי־שֵׁם חִלְקָת מַחֲקֵק סָפִין וַיִּתֵּא רֵאשִׁי עִם  
 צִדְקַת יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עַם־יִשְׂרָאֵל וּלְדָן אָמַר דָּן נִיר  
 אֲרִיָּה יִזְנֵק מִן־הַבֶּשֶׂן : וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שֶׁבַע רְצוֹן וּמִלֵּא  
 בְּרַכַּת יְהוָה יִסְוִדְרוֹם יִרְשֶׁה : וְלֹאֲשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנֵים אֲשֶׁר  
 יְהִי רְצוֹן אָחִיו וְטַבֵּל בְּשִׁמֹן רִגְלוֹ : בְּרוּךְ וּנְחֻשֶׁת מְנַעֲלָה וּכְיִמִּיָּה  
 דְּבָאָה : אֵין כָּאֵל יִשְׂרוּן רִכְבֵּי שָׁמַיִם בְּעִזְרָהּ וּבְנֵאוֹתָו שְׁחָקִים :  
 מְעַנֶּה אֱלֹהֵי קָדִם וּמִתַּחַת זִרְעַת עוֹלָם וַיִּגְרֹשׁ מִפְּנֵיהָ אוֹיֵב  
 וַיֹּאמֶר הַשֵּׁמֶד : וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַר עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֲרֶז  
 דְּגָן וְחִירוֹשׁ אֶף־שָׁמְיוֹ יַעֲרֹפ־טַר : אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹהָ  
 עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה מִן עִזְרָהּ וְאֲשֶׁר־חָרַב נְאוֹתֶיהָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֵיהָ  
 לָךְ וְאַתָּה עַל־בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ : וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֲרַבְתָּ מִזֹּאֵב אֶל־  
 הַר נָכוֹ רֹאשׁ הַפְּסָנָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יַרְחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת־  
 כְּלֵי־הָאֲרֶז אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן : וְאֵת כְּלֵי־נַפְתָּלִי וְאֵת־אֲרֶז

אִפְרַיִם

מִן דָּס  
 אִדְמָה  
 וַיֹּאמֶר  
 עַל־פִּי  
 וַיְהִי־שֵׁם  
 לְוַמִּים  
 עֲשֵׂרֶת  
 הָעֵרֶת  
 דְּפָנָיו  
 הַהֵנָּה  
 וַיִּשְׁכֵּן  
 גִּלְעָד  
 הָאֵת  
 חֲסוּהָ :  
 עַד־  
 וַרְאוּ  
 מֹשֶׁה  
 יִשְׂרָאֵל  
 רְמוֹ  
 שֵׁא  
 וַיְהִי  
 יְהִי  
 רְשָׁמֶה  
 מִצְרָיו  
 נִסְתָּו  
 סִסָּה

לימוד לשבעת ימי החג יום ד

אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון : ואת-  
הנגב ואת הפקר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער : ויאמר  
יהוה אליו ואת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב  
לאמר לזרעה אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר :  
וימת שם משה עבדי יהוה בארץ מואב על פי יהוה : ויקבר  
אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו  
עד היום הזה : ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה  
עינו ולא נם לחה : ויבכו בני ישראל את משה בערכת מואב  
שלושים יום ויתמו ימי בכי אבל משה : ויהושע בן נון מלא  
רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני  
ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה : ולא קם נביא עוד  
בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים : לכל האהות  
והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה  
ולכל עבדיו ולכל ארצו : ולכל היד החזקה ולכל המורא  
הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל :

נביאים בישיעה סימן נ"ג

הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד : כאשר שממו  
עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם :  
כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר  
להם ראו ואשר לא שמעו התכננו : מי האמין לשמעתנו  
וזרוע יהוה עלינו נגלתה : ויעל פיו נק לפניו וכשרש מארץ  
ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו :  
נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי ובמסתר פנים  
מפניו נבזה ולא חשבנהו : אכן חלינו הוא נשא ומכאכנו  
סבלם ואנחנו חשבנהו נגיע מכה אלהים ומענה : והוא מחלל  
מפשעינו מדבא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו  
נפאלנו : כלנו בצאן תעינו איש לדרך פנינו ויהוה הפגיע  
בו את עון כלנו : נגש והוא נענה ולא יפתח פיו בשה לטבת

יובל וכרחל לפני גזויה נאלמה ולא יפתח פיו : מעצר  
וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע  
עמי נגע למו : ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במחיו על  
לא חמס עשה ולא מרמה בפיו : ויהיה חפץ דכאו החלי אס-  
תשים אשם נפשו יראה זרע יאריה ימים וחפץ יהוה כידו  
יצלה : מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עברי  
לרבים ועונתם הוא יסבל : לכן אחקלו ברבים ואת עצומים  
יחקק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה  
והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע :

ואחר כך במלאכי ג

אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע  
ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ורחשבי שמו : והיו  
לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי  
עליהם כאשר יחמל איש על בננו העבד אתו : ושבתם  
וראתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו :  
כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל יזדים וכל עשי רשעה  
קש ולחט אחס היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזוב  
להם שרש וענף : וזרחו לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא  
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק : ועפותם רשעים כ-  
יהיו אפר תחת תחת רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה  
צבאות : זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על-  
כל ישראל חקים ומשפטים : הנה אנכי שלח לכם את אליה  
הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא : והשיב לבי אבות  
על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והביתי את הארץ  
חרם :

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה  
הגדול והנורא : כתובים תהלים סימן סח

למנצח לזר מזמור שיר : יקום אלהים יפוצו אויביו ויגוסו



לימוד לשבעת ימי החג יום ד

מִשְׁנֵאֵיזוּ מִפְּנֵי : כְּהַנְדִיף עֵשֶׂן הַנְּדִיף כְּהִמָּס דוֹגַג מִפְּנֵי אֵשׁ  
יֵאָכְרוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים : וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי  
אֱלֹהִים וַיִּשְׂשׂוּ בְשִׂמְחָה : שִׁירוּ לֵאלֹהִים זְמִירוֹ שְׂמוֹ סִלוֹ לְרִכֵּב  
בְּעֶרְבוֹת בְּיָהּ שְׂמוֹ וְעֲלוּ לִפְנֵי : אָבִי יִתּוּמִים וְדִין אֱלֹמֹת  
אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קִדְשׁוֹ : אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בְּיָתֵהּ מוֹצִיא  
אִסּוּרִים בְּכוֹשְׁרוֹת אֶךְ סוֹרְרִים שְׂכֵנוֹ צַחִיחָה : אֱלֹהִים בְּצִאֲהָהּ  
לִפְנֵי עַמָּה בְּצַעֲדָהּ בִּישִׁימוֹן סֵלָה : אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֶךְ שְׂמִים  
נִטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גִּשְׁם  
נְדָבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים נַחֲלַתָּהּ וְנִלְאָה אֵתָהּ כּוֹנֵנְתָהּ : חִיחָה  
יִשְׁבוּבָהּ תִּבִּין בְּטוֹבְתָהּ לַעֲנֵי אֱלֹהִים : אֲדָנִי יִתֵּן אֲמַר  
הַמְּבִשְׂרוֹת צָבָא רַב : מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדְּוֹן וְיִדְּוֹן וְגוֹת בֵּית  
הַחֶלֶק שְׁלָל : אִסְתִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפֵתַיִם כִּנְפֵי יוֹנָה נַחֲפָה בַּסֶּף  
וְאֶבְרָתִיָּה בִּירְקֶק חֲרוֹץ : בְּפִרְשׁ שְׂדֵי מַלְכִים בְּהַ תִּשְׁלַג  
בְּצִלְמוֹן : הֲרֵאֱלֹהִים הֲרֵבֶשֶׁן הֲרֵבֶכְנִים הֲרֵבֶשֶׁן : לְמָה  
תִּרְצְדוֹן הַרִים גְּבֻנִים הֲהֵר חֲמַד אֱלֹהִים לִשְׁבָתוֹ אֶךְ יְהוָה  
יִשְׁכֵּן לְנֶצַח : רִכֵּב אֱלֹהִים רַבְתִּים אֶלְפֵי שְׂנֵאֵן אֲדָנִי כֶּם סִינֵי  
בְּקִדְשׁ : עֲלִית לְמָרוֹם אֶךְ שְׁבִית שְׂבִי לְקַחַת מַתָּנוֹת בְּאֲדָם וְאֶךְ  
סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יְהוָה אֱלֹהִים : בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֵס לָנוּ הָאֵל  
יִשׁוּעַתָּנוּ סֵלָה : הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוָה אֲדָנִי לְמוֹת  
תְּצִאוֹת : אֶךְ אֱלֹהִים יִמְחֵץ רֹאשׁ אִיְבּוֹ קִדְקֵד שְׁעַר סַתְּהֵלָה  
בְּאֲשְׁמִי : אֲמַר אֲדָנִי מִבֶּשֶׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמַּעֲלוֹת יָם : לְמַעַן  
תִּמְחֵץ רִגְלֵךְ בְּדָם לִשׁוֹן בְּלִבֵּךְ מֵאִיְבִים מִנְּהוּ : רֵאוּ הַלִּיכּוֹתֶיךָ  
אֱלֹהִים הַלִּיכּוֹת אֵלַי מַלְכֵי בְּקִדְשׁ : קִדְמוּ שְׂרִים אַחַר גְּנָנִים  
בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת הַוַּפְפוֹת : בְּמַקְהֻלוֹת בְּרִכּוֹ אֱלֹהִים אֲדָנִי מִמְּקוֹר  
יִשְׂרָאֵל : שֵׁם בְּנִימָן צַעִיר רֹדֵם שְׂרֵי יְהוּדָה רִגְמַתָּם שְׂרֵי זְבוּלוֹן  
שְׂרֵי נַפְתָּלִי : צוּה אֱלֹהֵיךָ עֲזָה עֲזוּה אֱלֹהִים זֹו פַּעֲלַת לָנוּ :  
מֵהִיכְלָה עַל יְרוּשָׁלַם לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שֵׁי : נַעַר חֵית קָנָה  
עֲרַת אִבִּירִים אֶךְ בְּעֹלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרִצִּי כֶּסֶף בְּזַר עַמִּים

קרכות

קרבנות יחפצו : יאתיו השמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו  
לאלהים : ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה :  
לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז : תנו עז לאלהים  
על ישראל גאותו ועזו בשחקים : נורא אלהים ממקדשה  
אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים :

עז למנצח על ידוהוון לאסף מזמור : קולי אל אלהים  
ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי : ביום צרתי

אדני דרשתי ידיו : לילה נגרה ולא הפוג מאנה הנחם נפשי :  
אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה וחת עטף רוחי סלה : אחות  
שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר : חשכתי ימים מקדם שנות  
עולמים : אזכרה נגנתי בלילה עם לבכי אשיחה ויחפש רוחי :

הלעולמים יזנח אדני ולא יסף לרצות עוד : האפס לנצח  
חסרו גמר אמר לדר ודר : השכח הנות אל אם קפץ באף

רחמיו סלה : ואמר חלותי היא שנות ימין עריון : אזכור  
מעליייה בראזכרה מקדם פלאה : והגיתי בכרפערה

ובעלילותיה אשיחה : אלהים בקדש דרכה מאל גדול  
באלהים : אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזה :

גאלת בזרוע עמה בני יעקב ויוסף סלה : ראוק מים אלהים  
ראוק מים יחירו אף ירגזו תהמות : זרמו מים עבות קול

נתנו שחקים אף חצייה יתהלכו : קול רעמה ו בגלגל  
האירו ברקים תכל רגזה ותרעש הארץ : בים דרכה ושבידה

במים רבים ועקבותיה לא נודעו : גחית כצאן עמה ביד  
משה ואהרן :

צ תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו  
בדר ודר : בטרם הרים ידו ותחולל ארץ ותכל

ומעולם ערעולם אתה אל : תשב אנוש ערדנא ותאמר  
שובו בני אדם : כי אלה שנים בעיניך ביום אתמול כי יעבר

ואשמורה בלילה : זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלה :

בבקר

לימוד לשבעת ימי החג יום ד

בַּבֶּקֶר יִצְיִן וְחִלָּף לְעֶרֶב יִמּוּל וְיִבֶּשׁ: כִּי כִלְיֵנוּ בְּאִפְּהּ וּבְחֻמְתָּהּ  
נִבְהַלְנוּ: שְׁתֵּה עֹזֹתֵינוּ לְנִגְדָה עֲלֵמָנוּ לְמֵאֹר פְּנִיָה: כִּי כֹל  
יָמֵינוּ פָּנוּ כְּעִבְרַתָּהּ כִּלְיֵנוּ שְׁנֵינוּ כְּמִוְהַנָּה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ וְבָהֶם  
שָׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוּרֹת וְשָׁמוּנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן  
כִּינּוּ חֵישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדַע עַו אִפְּהּ וְכִי רֵאֲתָהּ עִבְרַתָּהּ: לְמִנּוֹת  
יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנִבֵּא לְכָב חֲכָמָה: שׁוֹכֵה יְהוָה עַד־מִתִּי  
וְהַחֲחִם עַל־עִבְדֶּיךָ: שָׁבַעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסֵדָה וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה  
בְּכֹל־יָמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ כִּי מוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֵאֵינוּ רַעָה: יֵרָאֵה  
אֶל־עִבְדֶּיךָ פַּעַלָּהּ וְהִדְרָה עַל־בְּנֵיהֶם: וְיֵהִי וְנִעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ  
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כֹּונָנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כֹּונָנָהוּ:

צֵא יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן כְּצֵל שָׁדַי יִתְלוֹנֵן: אָמֵן לִיהוָה מַחְסֵי  
וּמְצוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם: כִּי הוּא יִצְיָקָה מִפֶּחַ  
יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאִבְרַתּוֹ יִסָּה לָהּ וְתַחַת־כַּנְּפוֹ תַחֲסֵה  
צָנָה וּסְחָרָה אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחַץ יַעֲוֹף יוֹמָם:  
מִדְּבַר בְּאִפְּלֵ יְהִלָּה מִקֻּטֵּב יִשׁוּר צְהָרִים: יַפֵּל מִצְדָּה וְאֵלֶּה  
וְרִכְבָּה מִיִּמִּינָה אֵלֶּיהָ לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינָהּ חֲבִיט וְשִׁלְמַת  
רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתָה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיוֹן שְׁמַת מַעֲוָנָה לֹא־  
תֵאֱנָה אֵלֶּיהָ רַעָה וְנִנְעֵ לֹא־יִקְרַב בְּאִהְלָהּ: כִּי מִלֵּאכְוֵי יִצְוֶה  
לָהּ לִשְׁמֶרָה כְּכֹל־דְּרֻכֶּיהָ: עַל־כַּפָּיִם יִשְׁאֹנָה פֶּן־תִּגְזַף בְּאֵבֶן  
רִגְלָהּ: עַל־שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כְּפִיר וְהִנִּין: כִּי בִי חֲשַׁק  
וְאִפְלֹטָהוּ אִשְׁנִכְהוּ כִּי יוֹדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ־אֲנִכִּי  
בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרָךְ יָמִים אִשְׁבִּיעֶהוּ וְאֵרָאֵהוּ  
בִישׁוּעָתִי:

צֵב מְזֹמֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִעִת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר  
לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסֵדָה וְאִמּוֹנְתָהּ  
כִּלְיֹת: עַל־יַעֲשׂוֹר וְעַל־יִגְבַל עַל־יְהוֹן הַגִּיּוֹן כְּכֹנּוֹר: כִּי שְׁמַחְתִּנִּי  
יְהוָה כְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן: מִהֲדַלְנוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֹר  
עַמְקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יוֹדַע וְכִסִּיל לֹא־יִבִּין אֶת־

זאת : כפרח רשעים כמו עשב ויציו כל פעלי און להשמדם  
עדי עד : ואתה מרום לעלם יהוה : כי הנה איביהו יהוה כי  
הנה איביהו יאברו יתפרדו כל פעלי און : ותרם בראים קרני  
כלתי בשמן רענן : ותכט עיני כשורי בקמים עלי מרעים  
תשמענה אזני : צדיק בתמר יפרח פארו בלבנון ישנה :  
שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון  
בשיבה רשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יהוה צורי ולא  
עולתה בו :

צג יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תבון  
תכל בלתימוט : נכון כסאך מאז מעולם אתה :  
נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים :  
מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה :  
עתיק נאמנו מאד לביהו נאוה קדש יהוה לארך ימים :  
צד אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע הנשא שפט הארץ  
השב נמול על גאים : ערמתי רשעים יהוה ער  
מתי רשעים יעלוזו יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און :  
עמה יהוה ידבאו ונחלתה יענו : אלמנה וגר יהרגו ויתומים  
ירצחו : ויאמרו לא יראה יהוה ולא יבין אלהי יעקב : בינו  
בערים בעם וכסילים מתי תשכירו : הנטע און הלא ישמע  
אס יוצר עין הלא יביט : היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם  
דעת : יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הכל : אשרי הנבר  
אשר תיסרנו יה ומתורתה תלמדנו : להשקיט לו מימי רע  
עד יכרה לרשע שחת : כי לא יפוש יהוה עמו ונחלתו לא  
יעוב : כי ער צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב : מי  
יקום לי עס מרעים מי יתיצב לי עס פעלי און : לולי יהוה  
עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי : אם אמרתי מטה רגלי  
חסרה יהוה יסעני : ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו  
נפשי : היחברך כפא הוות יצר עמל עלי חק : וגורו עלי נפש

צדיק

מחנה  
כל  
בהם  
ל ואון  
מנות  
מתי  
מחה  
ראה  
הינו  
: :  
מחמי  
מפה  
מחה  
ומם :  
אלף  
למת  
לא  
יענה  
באבן  
השק  
אנכי  
ראהו  
ולומר  
מונתה  
מחתי  
זה מא  
בין את  
את

לימוד לשבעת ימי החג יום ד

צדיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ : וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁנֵב וְאֱלֹהֵי לְצוּר  
מַחְסֵי : וַיִּשְׁכַּב עֲלֵיהֶם | אֶת־אוֹנֵם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם  
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :

צַה לְכוּ גִרְנָנָה לִיהוָה נִרְיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ : נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ  
בַּתּוֹדָה בּוֹמִירוֹת נִרְיעָלוּ : כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ  
גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים : אֲשֶׁר בָּיְדוֹ מַחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֵפוֹת הַרִים  
לוֹ : אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיִּבְשַׁת יָדָיו יַצְרוּ : כִּבּוֹ נִשְׁתַּחֲוֶה  
וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לִפְנֵי־יְהוָה עֲשֵׂנוּ : כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִנְחָנוּ עִם  
מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בָּקְלוֹ תִשְׁמְעוּ : אֶל־תִּקְשׁוּ לְכַבְּכֵם  
כַּמְרִיבָה כִּיֹּם מִסָּה בַּמִּדְבָּר : אֲשֶׁר גִּסְוֵי אֲבוֹתֵיכֶם בַּחֲנוּנֵי  
גִּסְרָאוֹ פְעָלֵי : אַרְבָּעִים שָׁנָה | אֶקֻּשׁ בְּדוֹר וְאִמָּר עַס־תַּעֲנִי  
לְכַבֵּ הֵם וְהֵם לֹא־יִדְעוּ דַרְכֵי : אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּ  
אֶל־מְנוּחָתִי :

צו שִׁירוּ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לִיהוָה כִּלְהָאָרֶץ : שִׁירוּ  
לִיהוָה בְּרִכּוֹ שִׁמּוֹ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ  
בְּנוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי־גָדוֹל יְהוָה וּמֶהֱלֵל  
מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים : כִּי־כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים | אֱלִילִים  
וְיְהוָה שָׁמַיִם עֹשֶׂה : הוֹדוּ־וְהִדְר לִפְנֵינוּ עַז וְהַפְּאֶרֶת בַּמִּקְדָּשׁ :  
הִבּוֹ לִיהוָה מִשְׁפַּחוֹת עַמִּים הִבּוֹ לִיהוָה כְּבוֹד וְעַז : הִבּוֹ לִיהוָה  
כְּבוֹד שִׁמּוֹ שְׂאוֹ־מִנְחָה וּבִאוּ לְחֲצוֹתָיו : הִשְׁתַּחֲוּוּ לִיהוָה  
בְּהִדְרַת־כֹּדֶשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : אָמְרוּ בְּנוֹיִם | יְהוָה מֶלֶךְ  
אֶף־תִּכּוֹן תִּבְל כִּלְתַּמוֹט יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם  
וְחַגְל הָאָרֶץ יִרְעֵם הַיָּם וּמְלֹאוּ : יַעֲלוּ שָׂרֵי וּכְל־אֲשֶׁר־בוֹ אִז  
יִרְנְנוּ כִלְעֲצִי־עַר : לִפְנֵי יְהוָה | כִּי כָּא כִּי כָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ  
יִשְׁפֹּט־תִּבְל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּאִמוּנָתוֹ :

צו יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים : עֲנִן וְעַרְפֵּל  
סִבִּיבוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסָאוֹ : אֵשׁ לִפְנֵי תִלְהָ  
וְתִלְהֵט סִבִּיב צָרִיו : הַאִירוּ בְּרַקְיוֹ תִּבְל רֵאֲתָהּ וְתַחַל הָאָרֶץ :  
הַרִים

לימוד לשבעת ימי החג יום ד עב

הרים פדונג נמסו מלפני יהוה מלפני ארון כל הארץ : הנידו  
השמים צדקו וראו כל העמים כבודו : יכשו כל עבדי פסל  
המתהללים באילים השתחוו לו כל אלהים : שמעה  
ותשמח ציון ותגלגלה בנות יהודה למען משפטיה יהוה :  
כי אתה יהוה עליון ער כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים :  
אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסדיו מיר רשעים יצילם :  
אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה : שמחו צדיקים ביהוה  
והודו לזכר קדשו :

צח מזמור שירו ליהוה | שיר חדש כי נפלאות עשה  
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו : הודיע יהוה  
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ואמנתו לבית  
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו : הריעו ליהוה  
כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו : זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול  
זמרה : בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה : ירעם  
הים ומלאו תבל וישיבי בה : נהרות ימחאו כף יחד הרים  
ירגנו : לפני יהוה ביבא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק  
ועמים במישרים :

צט יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרובים תנוט הארץ : יהוה  
בציון גדוד ורם הוא על כל העמים : יודו שמך  
גדוד ונורא קדוש הוא : ועז מלך משפט אהב אתה כוננת  
מישרים משפט וצדקה ביעקב | אתה עשית : רוממו יהוה  
אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא : משה ואהרן |  
בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אלי יהוה והוא יענם :  
בעמיד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו : יהוה  
אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם :  
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה  
אלהינו :

לעור  
יחם  
ה פנו  
ומר  
הרים  
תחוו  
וע  
כנס  
תנוני  
תעו  
באון  
שירו  
ספרו  
הלל  
ילים  
ישו :  
יהוה  
יהוה  
מלך  
שמים  
ואז  
ארץ  
ערפל  
תק  
ארץ :  
ס

זוהר ליום ד בפרשת שמות דף י"ח ע"ב

וילך

אזת מכות לוי ויקח את בת לוי רבו אלעזר פתח שיר השירים  
 אשר לשלמה תנא כשברא הקב"ה את עולמו עלה בחפץ  
 לפניו וברא את השמים בימינו והארץ בשמאלו ועלה בחפץ לפניו לנהוג  
 ביום והלילה וברא המלאכים הממונים בחסדו ביום (כ"א לומר שיר  
 וימס וזה ה' חסדו וכלילה שירה עמי אלו מימין ואלו משמאל אלו  
 מקשיבים שירת היום ואלו מקשיבים שירת הלילה שירתם של ישראל  
 קרוז ר' יצחק אמר אותם שאומרים שירה כלילה מקשיבים שירתם  
 של ישראל ביום ה"ד חברים מקשיבים לקולך א"ר שמעון כת אמת  
 כלולה משלש כחות אומרת שירה כלילה ה"ד ותקם בעוד לילה ותתן  
 טרף לביתה א"ר אלעזר ו' רברים נבראו ביום ראשון מהם מדת  
 לילה ומהם מדת יום ועל מדת לילה כתיב ותקם בעוד לילה ותתן טרף  
 לביתה כד"א אפו טרף וכתיב וערף ואין מליל ותקם לנערותיה כד"א  
 חק ומשפט חוקיו ומשפטיו כי חק לישראל הוא משפט וגו' מכאן  
 שמ"הר שלטת כלילה ותנא אלו האומרים שירה כלילה אלו הם שרים  
 על כל בעלי שיר וכשפותחין הקיום שירה מוסיפין העליונים כח  
 לרעת ולהכיר ולהשיג מה שלא השיגו שמים וארץ מוסיפין כח בהא  
 שירה א"ר נחמיה אשרי הזוכה לרעת באותו שיר רתניא הזוכה באותו  
 שיר ודע בעניני התורה והחכמה ויאזין ויאקור ויוסיף כח וגבורה  
 במה שהיה וכמה שעתיד להיות רבזה זכה שלמה לרעת רתני ר' שמעון  
 דוד הע"ה ידע בזה ותיקן שירים ותשבחות הרבה ורמז בהם העתידות  
 לבא והוסיף כח וגבורה ברום הקדש ידע בעניני התורה והחכמה  
 ואזן וקצר והוסיף כח וגבורה כל"הק ושלמה זכה יותר באותו השיר  
 וידע החכמה ואזן וקצר ותקן משלים הרבה ועשה ספר מאותו השיר  
 ממש והיינו דכתיב עשיתי לי שירים ושירת כלומר קניתי לי לרעת שיר  
 מאותן השירים העליונים ואשר תתקם והיינו דכתיב שיר השירים כלומר  
 שיר של אותם שרים של מעלה שיר שכולל כל עניני התורה והחכמה  
 וכח וגבורה במה שהיה ועתיד להיות שיר שהשרים של מעלה משוררים  
 א"ר אלעזר אלו השרים עמדו עד שכולד לוי אבל משנולד לוי ואילך  
 אמרו שיר כיון שכולד משה וכמשך אהרן ונתקדשו הלויים נשלים השיר  
 ועמדו על משמרתם וא"ר אלעזר באותה שעה שכולד לוי פתחו למעל  
 ואמרו מי נתן כאח לי ונקם שדי אמו אמלאך בחוף אשקן גם לא יבחו  
 לי כיון שולאו משכט לוי המשוררים של מטה ונתקדשו כולם ועמדו

על

על משמרותם ונתקדשו אלה לנכח אלה חכרים כאחד והעולמות אחר  
ומלך אחר שוכן עליהם . בא שלמה ועשה ספר מאותו שיר של אותם  
שרים ונסתם החכמה בו א"ר יהודה למה נקראו השרים של משה  
לוויים על שכלוים ונחכריו למעלה כאחד והשומע נלוח ונדבק נפשו  
למעלה וע"כ אמרה לאה ולוה אישיו אלי . רבי תנחום אמר שכל נלוח  
זרע לוי עם השכינה במשה ואהרן ומרים ובכל זרעו אחריו וקם  
הנלוים אל ה' לשרתו . ת"ח כשעה שעמרו המשוררים למעלה לא עמרו  
על משמרתם עד שגולרו שלשה האקים משה אהרן ומרים . הינה משה  
ואהרן מרים למה א"ר ויוסי ה"ר ושרות כר"א ותען להם מרים .  
תאנא באותה שעה שגולר לוי נטלו הקב"ה ובחרו מכל אקו והושיבו  
בארץ והוליד לקהת וקהת הוליד לעמרם וקוא הוליד לאהרן ומרים  
פירש מאשתו והקזויה באותה שעה היו המשוררים של מעלה עומרים  
ומשוררים גער בהם הקב"ה ונשתכך השיר עד שנטה קו ימינו והושיט  
לעמרם מ"ט נקרא עמרם שולא ממנו עם רס על כל רמים ולא נוכר  
שמו מ"ט לא נוכר שמו רבי יהודה אמר כשם רבי אבהו מפני שכלנעה  
הלך וכלנעה חזר לאשתו כרוי שלא וכירו בו הדא הוא דכתוב וילך איש ולא  
נאמר וילך עמרם כפרהסא . ויקח את בת לוי אף היא כלנעה קזרה  
ולא נזכרה שמה :

וילך

איש ר' אבהו אמר וילך איש זה גברול דכתיב והאיש גברול  
שהלך הוא והקזויה לעמרם . רבי יהודה אמר עמרם ממש  
הוא ולא נזכר שמו מפני שהליכה זו לא היתה ממנו להזדוג לאשתו  
אלא מלמעלה רבי ינחא אמר באהרן ובמרים לא נאמר זוג אבותם  
בתורה ובמשה כתיב ויקח את בת לוי להורות שהשכינה נקראת על  
שם לוי ולא היה עמרם ראוי להוליד למשה עד שנטל חלק בשכינה  
והוליד למשה ה"ר ויקח את בת לוי ולפיכך כתיב ותרא אותו כי טוב  
הוא . ר"א אמר זכה עמרם שולא ממנו כן שזכה לקול גרוך דכתיב  
והאלהים יעננו בקול . ועמרם זכה לבת קול דכתיב ויקח את בת לוי  
כלומר בת קול ולפיכך כתיב וילך כלומר שהלך למדרגה זו תאנא  
כשגולר משה ויחר הקב"ה שמו עליו דכתיב ותרא אותו כי טוב הוא .  
וכתיב טוב ה' לכל וכתיב טעמו וראו כי טוב ה' :

פרישת בשלח דף נ"ג ע"ב

אז ישיר משה . רבי יהודה פתח בטרם אלך ככטן ודעתך ובר'  
זכאה מולקסון דישאל דקב"ה אתרעי בקו ותיר מכל שאר  
יט 19 חמר אדרים עמין

עב

השירים  
בה כחפץ  
ביו לנהוג  
מר שיה  
הה"ה  
מאל אלו  
ל ושראל  
שירחם  
בת אמת  
לם ותתן  
ם מרת  
ן טרף  
כר"א  
מכאן  
ש שרים  
ים כח  
ח באו  
כאותו  
יגבורה  
שמעון  
עתידות  
החכמה  
ו השיר  
ו השיר  
נת שיר  
כלומר  
חכמה  
דרים .  
ואילך  
ש השיר  
ו למעלה  
לא וכוו  
ש ועמרו  
ל





בטרים אלנך בכטן יודעתך ובטרים תלא מרחם הקדשתיך נכוא לבנים  
כתתך • רבי ולחק אמר ביה שעתא קטל (כ"א אפילו) קכ"ה לרברבא  
מתנא דמלראי וחמו ליה משה ובני ישראל כדון אמרו שורא ה"ד וירא  
וישראל את מלרים מת אז ישור משה ובני ישראל :

**אז** ישור משה ובני ישראל וגו' • רבי אבה פתח ואמר אסתכלנא  
בכל תושבתי דשכחו לקב"ה וכולם פתחו באז אז אמר שלמה  
אז ירכב יהושע אז ישור ישראל מ"ט אלף הכי תאנא כל נסין וכו'  
נכורין דאשעבדו להו לוישראל כר אשנהיור נהירו דעתיקא קדישא  
בעטרוו גלופין רישמין באז כ"א ו"א ב"ז אנקיב בשוכי ונהייר לכל  
עיובר • וכר אשחבר נהירו דל"ף ומטו לזי"ן מאן זי"ן  
דא חרב לוי' מלאה דס • כדון עביר נסין וגבוראן כנין דאשחבר א' עם  
ז' ודא הוא שירא שירא הוא דכל סטרין ודא הוא אז ישור ישור שר  
מכעו ליה אלף מלאה דא תליא ואשלים להקוא ומנא ואשלים לזמנא  
דאחי דזמנין וישראל לשכחא שירא דא • משה ובני ישראל מכאן  
אוליפנא דלויקויא קדמאי אע"ג דאשחלקו בדרגון עלאון דלעילא  
ואתקשרו בקשורא דלויקויא דמיו ומנין בלהו לאשויא כגופא ולמחמי  
אחיין וגבורין דקא עביר קב"ה לוישראל • ולמומר שירא דא ה"ד אז  
ישור משה ובני ישראל • ד"ג אמר מהכא ויוסף ה' שנית ידו לקנות את  
שאר עמו • לקנות כר"א יי' קנני ראשית דרכו • את שאר עמו אלון  
איבון דלויקויא דבהון דאקרין שאר כר"א וישארו שני אנשים במחנה  
וחנינו ליה עלמא מתקוימא אלף על איבון דעבדו נרמייהו שירויס  
ואי תימא הואיל ואתקשרו בלרורא דמיו ומתענני בענונא עלאה  
אשאי יחיה לון קב"ה לארעא פוק ואוליף מומנא קדמאס דכל איבון  
דוחין ונשמתין דהו בדרגא עלאה דלעילא וקב"ה אחיה להו לארעא  
לתתא כל שכן השתא דכעו קב"ה לוישראל לעקומא כמא דאחמר כו ארס  
אין לדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא ימטא • ואי תימא איבון דמיתו  
בעטרו דנקא אפילו איבון יקומון ויקון מארי דעוטא למלכא משיחא  
ועל דא חנינו משה זמין למומר שירא לזמנא דאחי • מאי טעמא כנין  
דכתוב כומי לאתך מארץ מלרים אראנו נפלאות :

**פרישת וילך דף רפ"ג ע"א**

**וילך** משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל • רבי חזקיה  
פתח מוליד לזמין משה זרוע תפארתו כוקע מים מפניהם  
וגו' • זכאין איבון ישראל דקב"ה ארעני כהו וכנין דאחרי כהו קרא  
לון

דקטור  
ואשק  
דלוי  
ין ומש  
לעלמא  
דמטא  
קדישא  
כהורין  
יד ליה  
א בני  
מאתן  
ה ויק  
אשטר  
נהרין  
בזמנין  
חילין  
אחריה  
ין קלא  
א ואמר  
אורייתא  
על ודא  
הרכבה  
מא קמי  
ה וכו'  
עטרין  
זמנותא  
ין מלכא  
לת ליה  
הם ולכל  
ה כאלון  
אתתקנו  
דון ומש  
אתתקו  
ליה קב"ה  
דס

לימוד לשבעת ימי החג יום ד

לון כנון בוכרין קדושין אהין (כביכול) נחת לריוורא עמסון הס"ד ועשר  
 לו מקדש ושכנתו בתוכס ובעא לאתקנא לקו כגוונא דלעילא ושאריו  
 עליוהו שבעה ענני יקר שכנתו אולא קמיוהו הס"ד ווי' הולך לפנים  
 וומס' תלת אהין קדושין אזלין ביניהו ומאן אינון משא אהין ומרס  
 ובזכותהו יקב לון קב"ה מתנן עלאין (והא אתמר) כל יומיו דאהרן  
 לא אערו ענני יקר מישרא והא אוקמיה (בנין) דאהרן דרועא ימונא  
 דישראל הוה והיונו דכתוב וישמע הכנעני מלך ערר וגו' כי בא ישראל  
 ררך האחרים וגו' . כבר נשדאזיל בלא דרועא וסמין גרמיה לכל אתר  
 וכדון וילקס בישראל וישב ממנו שבי בנין דהו בלא דרועא ימונא  
 (ועל דא אלטריכו ישראל למרד נדר עליה הס"ד וידר ישראל נדר לה'  
 ויאמר אם נתן תהן וגו') ת"א אהרן דרועא ימונא דרועא הוה ועל  
 דא כתיב מולך ליתון משה זרוע תפארתו ומאן איהו אהרן וילך משה  
 מאן וילך לאן הלק לאן וילך כנופא בלא דרועא כר"א וילכו בלא כח  
 לפני הורף דהא מית אהרן דרועא ימונא ובעא לאסתלקא גופא (כל  
 יומיו רמשה שמשא נהיר בעלמא) כל יומיו רמשה אכלו ישראל לחם מן  
 השמים כיון דאתא יהושע מה כתיב ושבת המן ממחרת וגו' . ויאכלו  
 מעבור הארץ ממחרת הפסח מה בין האי להאי אלא דא מלעילא ודא  
 לתתא (מכאן אוליפנא) כל זמנא רמשה אסתכח גופא דשמשא שליט  
 ונהיר לעלמא כיון דאסתלק משה אסתכח גופא דשמשא ונפיק גופא  
 דסיהרא . כתיב אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה ובמה יודע  
 אפוא וגו' הכי אוליפנא כיון דאמר קב"ה למשה הנה מלאכי ילך  
 לפניך אמר משה ומה קטועא דשמשא היתכניש וידבר סיהרא גופא  
 דסיהרא לא בעינא אם אין פניך הולכים : גופא דשמשא בעינא ולא  
 דסיהרא כדון גופא דשמשא אסתקור ואתעביר משה כגוונא דרופא  
 דשמשא קמיוהו דישראל כיון דאתכניש משה אסתכניש שמשא ואתקור  
 סיהרא והוה יהושע משתמש לנהורא דסיהרא . ווי להסוף כסופא :  
**ויאמר** אליהם בן מאה ועשרים שנה וגו' . היונו דאמר ד' אלעזר  
 ארבעין שנין נהיר שמשא לון לישראל ואתכניש לסוף  
 ארבעין שנין ונהיר סיהרא א"ר שמעון ודאי הכי הוה היונו דכתוב ויש  
 נספה בלא משפט והא אתערו חבריוא ואנן נוקו' ליה לקרא אכל על  
 מה דאתערו חבריוא בלא הוה אלטריך לעלמא לבלאס (ס"א לתועלת'  
 דבר נש) כבר נש דיתכנס עד לא מטון יומיו . ת"א והא אתמר רכל  
 דומין דנפקין מלעילא דכר ונוקבא נפקי ומתפרשן ולומנן תיפוק  
 כשמחא דנוקבא עד לא נפקת דכר דקוף בר זוגא ובל זומנן דרכות'  
 לא

לימוד לשבעת ימי החג יום ד עה

לא מטא זמניה לאזדוונא בהוי נוקביה ואחי אהרא ואחנסיב כהרה  
 כיון דמטא זמנא דהאי לאזדוונא כד אהער גרס בעלמא למפקד על  
 חובי עלמא כניש ליה להאי אהרא דהוס נסיב כהרה ואחי אהרא ונטיל  
 לה ועל דא קשין זוונין קמי קב"ה וכל דא כנין דסרס דכורא עובדוי  
 ואע"ג דלא סרס כל כך עובדוי בחטאיה אהכניש כההוא זמנא עד  
 לא מטון יומוי דלא עכיר הכי במשפט ועליה כתיב ויש נספה בלא  
 משפט ואערעב ביה דינא דגרק בחובוי כנין דמטא זמניה דאהרא  
 ונסיב לה דהא דיריה היא אמר ליה רבי אלעזר ואמאי יעריש לון  
 קודשא ב"ה ויחוי אהרא ויהב ליה אמר ליה דא הוא תועלתא דב"כ  
 וטיבוי דעבוד עמיה דלא ימטו (ס"א יחמי) אהחיה בירא אהרא ותא  
 חזי או האי לא כשרן עובדוי אע"ג דדיליק היא ההיא אהתא לא אהרמו  
 האי אהרא מקמיה ת"ח שאול מלכא נטל מלכו (אמאי) כנין דער לא  
 מטא זמניה דרור להאי דהא מלכו הוה ודאי דרור ואהא שאול ונטיל  
 ליה כיון דמטא זמניה דרור למירה דיליה כדון אהער גרס (מלכותא  
 דלעילא) וכניש ליה לשאול בחובוי ואהרמו מקמי דרור ואת רור ונטיל  
 דיליה ואמאי לא אערי קודשא ב"ה לשאול ממלכו ולא ימות אלא טיבוי  
 עבר קב"ה עמיה דכניש ליה במלכותא ולא יחמי עכדיה שליט עליה  
 ונטיל מה דהוה דיליה כקדמותא כך האי כנין כך בעי ב"כ למכני  
 דחמי קמי קב"ה כד אזדווב דלא יחרמי מקמי אהרא כתיב ויאמר  
 ה' אלי רב לך אל תוסף דבר עלי וגו' והא אוקימנא אמר ליה קב"ה  
 למשה משה תבעי לאהראש (ס"א לאכחשא) עלמא חמית מן וימך  
 שמשא פלח לסיהרא חמית מן וימך דיטלוט סיהרא בעור דשמשא  
 קיימא אלא הן קרבו וימך למות קרא את יהושע והכניש שמשא  
 ויטלוט סיהרא ולא עוד אלא אי אנת תיעול לארעא ותכניש סיהרא  
 מקמך ולא יטלוט ודאי שולטנותא דסיהרא מטא ולא תטלוט בעור  
 דאנת קיימא בעלמא :

קרא

את יהושע וגו' ומאי קאמר הניך שוכב עם אבותיך וקם  
 העם הזה וגו' ולא אשכחנא דפקיר קב"ה ליהושע אלא  
 למשה דאמר ליה למשה כל האי דכתיב ועזבני והפך את בריתי  
 וחרה אפי בו ביום הסור ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את  
 בני ישראל שומע בפיהם אי הכי מהו ולאנוני אלא קרא אמר הניך שוכב  
 עם אבותיך אמר ליה קב"ה למשה אע"ג דאנת תשכוב עם אבהתך הא  
 אנת קיימא תדיר לאנהרא לסיהרא כמה דשמשא דאף על גב דאהכניש  
 לא אהכניש אלא לאנהרא לסיהרא וכדון אנהוד לסיהרא כד אהכניש  
 ועל

לימוד לשבעת ימי החג יום ד

ועל דא סגן שוכב לאנהרא ודא הוא ואלונו • וכרין אכשד יהושע  
לאנהרא ועל דא כתיב סגן שוכב עם אבותיך לאנהרא ליהושע ודא  
הוא ורו את יהושע וחוקשו ורו את יהושע כולקו לאנהרא • כולק"ו:  
ואמר כך ואמר התפלס :

**יהי** רגון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעמוד לנו זכות  
אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד להליל אומנו  
ולאלהינו ולאלהי אלהינו מכל ממשול ועון ימי ה' אלהינו עמנו כאשר  
היה עם אבותינו אל ועובדו ואל יטשנו להטות לכבדו אלו ללכת ככל  
דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר לוק את אבותינו וישום  
בלבנו אסבתו ויראתו ויחוררו לעשות רגונו ולעבדו בלבב שלם :

**ובזכות** משה נביאה רעיו מהימנא החתום במדת הנלח תודיענו  
אורח מייס שוכב שמחות את פניך נעימות כימונך כלפי  
אלהים ה' מילי ויחס רגלי כאילות ועל כמותי ודרכי למנלח כנגינותי  
חוס ליון קרית מועדנו עיניך תראינה וירושלם נוס שאני אסל כל  
ולען כל יסע יתדותיו לנל"ח וכל חכליו כל ונחקו • כי לא לנלח ישכח  
אביון תקות ענייס תאכר לער וגם נלח ישראל לא ישקר ולא ונחס כי  
לא ארם הוא להנחס :

יום חמישי אהרן יקרא בפרשת וארא מן וידבר ה' אל משה  
ואל אהרן עד בדברם אל פרעה עיין יום ד'  
ואחר כך בפרשת שמות

ויחריאף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי  
כי ידבר ידבר הוא וגם הנהיה הוא יצא לקראתך  
וראך ושמח בלבן : ודברת אליו ושמת את ידך בראש  
ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתתי אתכם את אשר  
תעשון : ודבר יהוה לך אליהם והיה הוא יהיה לך לפה  
ואתה תהיה לו לאלהים : ואת המטה הזה תקח בידך  
אשר תעשה בו את האהת : וילך משה וישב אל יתרו  
חתנו ויאמר לו אדכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים  
ואראה העורם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשרום : ויאמר  
יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי יטתו בלי האנשים  
המבקשים את נפשך : ויקח משה את אשתו ואת בניו  
ורכיבם

וירכבם על־החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את־כַּמֶּטֶה  
האלהים בידו : ויאמר יהוה אל־משה בלכתך לשוב מצרימה  
ראה בלי־המפתים אשר־שמת בידי ועשיתם לפני פרעה  
ואני אחזק את־לבו ולא ישלח את־העם : ואמרת אל־פרעה  
כה אמר יהוה בני בכרי ישראל : ואמר אליך שלח את־  
בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את־בְּנֵיךָ בְּכַרְךָ :  
יהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש המיתו : ותקח צפרה  
צר ותכרת את־ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתך  
דמים אתה לי : וירף מכננו אז אמרה חתן דמים למולת :  
ויאמר יהוה אל־אהרן כך לקראת משה המדברה וילך  
ויפגשו בהר האלהים וישקלו : ויגד משה לאהרן את  
כל־דברי יהוה אשר שלחו ואת כל־האחת אשר צוהו :  
וילך משה ואהרן ויאספו את־כל־זקני בני ישראל : וידבר  
אהרן את כל־הדברים אשר־דבר יהוה אל־משה ויעש  
האחת לעיני העם : ויאמן העם וישמעו כי־פקד יהוה את־  
בני ישראל וכי ראה את־עֵינֵים ויקדו וישתחוו :

ואחר כך כפרשת וארא

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר : כי ידבר אליכם  
פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל־אהרן קח  
את־מִטָּה והשלך לפני־פרעה יהי לתנין : ויבא משה ואהרן  
אל־פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את־מטהו  
לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין : ויקרא גם־פרעה לחכמים  
ולמכשפים ויעשו גם־הם חרטומי מצרים בלהטיהם בן :  
וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה־אהרן את־  
מטתם : ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר־דבר יהוה :  
ויאמר יהוה אל־משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם : כך  
אל־פרעה בכקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על־שפת  
היאור והמטה אשר־נהפך לנחש תקח בידך : ואמרת אליו

יהוה

לימוד לשבעת ימי החג יום ה

יְהוָה אֱלֹהֵי הָעֶבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי  
וַיַּעֲבֹדְנִי בְּמִדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עֲדִיכָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה  
כִּזְאוֹת תִּדְרַע כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אֲנִכִי מִכָּה׃ בְּמַטֵּה אֲשֶׁר בְּיָדִי  
עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בְּיַאֲר וְנִהְפְּכוּ לְדָם׃ וְהִדְגָה אֲשֶׁר־בְּיַאֲר תַּמּוֹת  
וּבְאֵשׁ הַיַּאֲר וּנְלֹאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מִיַּם מִן־הַיַּאֲר׃ וַיֹּאמֶר  
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטֵּה וְנִטְהַיְדֶה עַל־מִימֵי  
מִצְרַיִם עַל־נְהַרְתָּם׃ וְעַל־יֹאֲרֵיהֶם וְעַל־אֲנַמְיָהֶם וְעַל־כָּל־מְקוֹה  
מִימֵיהֶם וַיְהִי־דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעֵצִים  
וּבְאֲבָנִים׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר׃ צִוָּה יְהוָה וַיִּרְם  
בְּמַטֵּה וַיִּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בְּיַאֲר לְעֵינֵי פְרַעֲה וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו  
וַיִּהְפְּכוּ כָל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בְּיַאֲר לְדָם׃ וְהִדְגָה אֲשֶׁר־בְּיַאֲר מֵתָה  
וּבְאֵשׁ הַיַּאֲר וְלֹא־יָבִלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מִיַּם מִן־הַיַּאֲר וַיְהִי הַדָּם  
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חֲרַטְמֵי מִצְרַיִם בְּלַטְיָהֶם וַיְחֻזְקוּ־לָב׃  
פְּרַעֲה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיִּפֶן פְּרַעֲה וַיָּבֹא  
אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת לְבֹו נִסְלֹוֹת׃ וַיַּחֲפְרוּ כָל־מִצְרַיִם סִבְיַת  
הַיַּאֲר מִיַּם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָבִלוּ לִשְׁתּוֹת מִמֵּי הַיַּאֲר׃ וַיִּמְלֹא  
שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיַּאֲר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־  
מֹשֶׁה בֹא אֶל־פְּרַעֲה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת־  
עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי׃ וְאִם־מֵאֵן אַתָּה לִשְׁלַח הִנֵּה אֲנִכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־  
גְּבוּלְךָ בַּצְּפַרְדָּעִים׃ וְשַׁרְץ הַיַּאֲר צְפַרְדָּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ  
וּבְחֹדֶר מִשְׁכַּבְךָ וְעַל־מִטְתְּךָ וּבְבֵית עַבְדְּךָ וּבְעַמֻּקָּה וּבְתַנּוּרֶיךָ  
וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ׃ וּבָכָה וּבְעַמֻּקָּה וּבְכָל־עַבְדְּךָ יַעֲלוּ הַצְּפַרְדָּעִים׃  
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נִטְהַ אֶת־יְדֶךָ בְּמַטֵּה  
עַל־נְהַרְתָּ עַל־הַיַּאֲרִים וְעַל־הָאֲנַמְיָם וְהָעַל אֶת־הַצְּפַרְדָּעִים  
עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיִּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וְהָעַל  
הַצְּפַרְדָּע וּתְכַס אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרַטְמִים  
בְּלַטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצְּפַרְדָּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיִּקְרָא פְּרַעֲה  
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעִתִּירוּ אֵלַי יְהוָה וַיִּסַּר הַצְּפַרְדָּעִים

ממני ומעמי ואשלחה את העם ויוזכרו ליהוה : ויאמר משה  
 לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך  
 להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה :  
 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען מדע כי אין ביהוה אלהינו :  
 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר  
 תשארנה : ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל-  
 יהוה על-דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה : ויעש יהוה  
 כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן  
 השדות : ויצברו אתם חמרם חמרם ותכאש הארץ : וירא  
 פרעה כי היתה הרוחה והכבד את-לבו ולא שמע אלהם  
 כאשר דבר יהוה : ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן נטה  
 את-מטה ויהך את-עפר הארץ והיה לכנש בכל-ארץ מצרים :  
 ויעשו-כן ויט אהרן את-ידו במטהו ויך את-עפר הארץ ותהי  
 הכנש באדם ובבהמה כל-עפר הארץ היה כנש בכל-ארץ  
 מצרים : ויעשו-כן החרטמים בלטיהם להוציא את-הכנש  
 ולא יכלו ותהי הכנש באדם ובבהמה : ויאמרו החרטמים  
 אל-פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב-פרעה ולא-שמע  
 אלהם כאשר דבר יהוה : ואחר כך בפרשת תצוה

ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו מתוך  
 בני ישראל לכהנוליך אהרן נדב ואביהוא אלעזר  
 ואיתמר בני אהרן : ועשית כגרי-קדש לאהרן אחיך לכבוד  
 ולתפארת : ואתה תדבר אל-בל-חכמי לב אשר מלאתיו  
 רוח חכמה ועשו את-בגדי אהרן לקדשו לכהנוליך : ואלה  
 הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל ובתנת תשבץ מצנפת  
 ואבנט ועשו בגדי-קדש לאהרן ולבניו לכהנוליך : והם  
 יקחו את-זהב ואת-התכלת ואת-הארנמן ואת-תולעת  
 השני ואת-השש : ועשו את-האפוד זהב תכלת וארנמן תולעת  
 שני ושש משוך מעשה חשב : שתי כתפת חברת יהיה-לו

עמי  
 הוה  
 בדי  
 מות  
 אמר  
 ימי  
 קוח  
 ים  
 ים  
 כדיו  
 תהה  
 דם  
 לכ  
 ויבא  
 יבת  
 מלא  
 אל  
 את  
 ת-בל  
 ביהך  
 נוריה  
 דעים  
 במטה  
 דעים  
 ותעל  
 טמים  
 אפרעה  
 פרדעים  
 ממני



לימוד לשבעת ימי החג יום ה

אל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחָבַר : וְחָשַׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ  
מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זֶהֱב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשוֹר :  
וְלִקְחָת אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֵׁהֶם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי  
יִשְׂרָאֵל : שֵׁשֶׁה מְשַׁמְתֶּם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה  
הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשְּׁנִיָּת כְּתוּלְדָתָם : מַעֲשֵׂה חֲרָשׁ אֶבֶן  
פְּתוּחֵי הַתֶּם תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֶבְנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
מִסִּבַּת מְשַׁבְּצוֹת זֶהֱב תַעֲשֶׂה אֹתָם : וְשַׁמֵּת אֶת־שְׁתֵּי הָאֶבְנִים  
עַל כַּהֲפֵת הָאֶפֶד אֶבְנֵי זָכָרֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשָּׂא אַהֲרֹן אֶת־  
שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כַּתְּפֵי לִזְבָּרָן : וְעָשִׂית מְשַׁבְּצַת  
זֶהֱב : וְשַׁתִּי שְׂרָשֶׁרֶת זֶהֱב טְהוֹר מְגִבֶּלֶת תַעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה  
עֵבֶת וְנִתְתָּה אֶת־שְׂרָשֶׁרֶת הָעֵבֶת עַל־הַמְּשַׁבְּצַת : וְעָשִׂית  
חֲשָׁן מְשַׁפֵּט מַעֲשֵׂה־חֹשֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אֶפֶד תַעֲשֶׂנוּ זֶהֱב תְּכֵלֶת  
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשוֹר תַעֲשֶׂה אֹתוֹ : רְבֹעַ יִהְיֶה  
כְּפֹל זֶרֶת אֶרְכּוֹ וְזֶרֶת רַחְבּוֹ : וּמִלֵּאֵת כּוֹ מִלֵּאֵת אֶבֶן אֶרְבָּעָה  
טוּרִים אֶבֶן טוּר אֶדָם פְּטֹרָה וּבִרְקַת הַטּוּר הָאַחֵר : וְהַטּוּר  
הַשְּׁנַי נִכְף סָפִיר וְיַהֲלֹם וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שְׁבוֹ וְאַחֲלָמָה :  
וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תְּרִשִׁישׁ וְשֵׁהֶם וְיִשְׁפֹּה מְשַׁבְּצִים זֶהֱב יִהְיוּ  
בְּמִלּוֹאֲתָם : וְהָאֶבְנִים תִּהְיֶינָה עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים  
עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חוֹתֶם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תִּהְיֶינָה לְשְׁנֵי  
עֶשֶׂר שְׁבָט : וְעָשִׂית עַל־הַחֲשָׁן שְׂרָשֶׁת גְּבִלֶת מַעֲשֵׂה עֵבֶת  
זֶהֱב טְהוֹר : וְעָשִׂית עַל־הַחֲשָׁן שְׁתֵּי טְבָעוֹת זֶהֱב וְנִתְתָּה אֶת־  
שְׁתֵּי הַטְּבָעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֲשָׁן : וְנִתְתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֵבֶת  
הַזֶּהֱב עַל־שְׁתֵּי הַטְּבָעוֹת אֶל־קְצוֹת הַחֲשָׁן : וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת  
שְׁתֵּי הָעֵבֶת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמְּשַׁבְּצַת וְנִתְתָּה עַל־כַּהֲפוֹת  
הָאֶפֶד אֶל־מוֹל־פָּנָיו : וְעָשִׂית שְׁתֵּי טְבָעוֹת זֶהֱב וְשַׁמֵּת אֹתָם  
עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֲשָׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֶפֶד בֵּיתָה :  
וְעָשִׂית שְׁתֵּי טְבָעוֹת זֶהֱב וְנִתְתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כַּהֲפוֹת  
הָאֶפֶד מִלְּמַטָּה מִמוֹל פָּנָיו לְעַמֵּת מִכַּהֲבָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב

האפוד

האפוד  
כפתול  
האפוד  
על לבו  
חשן הפ  
כנאו לו  
לפני יהו  
והיה פיר  
החרא  
וארגמן  
סביב  
כנבי ויהו  
לפני יהו  
עליו פתח  
והיה עליו  
אהרון ונשא  
לכל מנתח  
ודבר יהו  
ואת שני ה  
אל פתח א  
ומקל הע  
זה מקל א  
ואת בני  
אתו באב  
ויחזר אר  
עתן אל

האפוד : וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפוד  
 בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל  
 האפוד : ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט  
 על לבו בכאן אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד : ונתת אל  
 חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לך אהרן  
 בכאן לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו  
 לפני יהוה תמיד : ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת :  
 והיה פיראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארנ כפי  
 תחרא יהיה לו לא יקרע : ועשית על שוליו רמזי תכלת  
 וארנמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם  
 סביב : פעמן זהב ורמזן פעמן זהב ורמזן על שולי המעיל  
 סביב : והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בכאן אל הקדש  
 לפני יהוה ובצאתו ולא ימות : ועשית ציץ זהב טהור ופתחת  
 עליו פתוחי חתם קדש ליהוה : ושמת אתו על פתיל תכלת  
 והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה : והיה על מצח  
 אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל  
 לכל מתנת קדשים והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני  
 יהוה : ואחר כך בפרשת צו

וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את אהרן ואת בניו אתו  
 ואת הכהנים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת  
 ואת שני האילים ואת סל המצות : ואת כל העדה הקהל  
 אל פתח אהל מועד : ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו  
 ותקהל העדה אל פתח אהל מועד : ויאמר משה אל העדה  
 זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות : ויקרב משה את אהרן  
 ואת בניו וירחץ אתם במים : ויתן עליו את הכהנת ויחנך  
 אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפוד  
 ויחנך אתו בחשב האפוד ויאפד לו בו : וישם עליו את החשן  
 ויתן אל החשן את האורים ואת התמים : וישם את המצנפת

על

מעשה  
 חשן :  
 ונת בני  
 הששה  
 ש אבן  
 ישראל  
 אבנים  
 את  
 שבצת  
 מעשה  
 עשית  
 תכלת  
 ע היה  
 ארבעה  
 והטור  
 חלמה :  
 הב יהו  
 ל שמים  
 יין לשני  
 ענה עבת  
 תה את  
 עכתי  
 קצות  
 כהנות  
 מת אתם  
 וד כיהוה  
 כחמות  
 על רחש  
 אפוד

לימוד לשבעת ימי החג יום ה

על־ראשו וישם על־המצנפת אל־מול פָּנָיו את צִיץ הַזָּהָב  
נֹר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־  
שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֵׁר־בּוֹ וַיִּקְדָּשׁ  
אֹתָם : וַיֹּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פַּעֲמִים וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ  
וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לַקֹּדֶשׁ : וַיִּצַק מִשֵּׁמֶן  
הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ לַקֹּדֶשׁ : וַיִּקְרַב מֹשֶׁה  
אֶת־כַּנּוֹ אַהֲרֹן וַיִּלְבִּישֵׁם כִּתְנַת וַיַּחַר אֹתָם אֲכַנֵּט וַיַּחֲבֹשׁ  
לָהֶם מַגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּנָּשׂ אֶת פֶּר  
הַחֹטֵאת וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּכְנָיו אֶת־יָדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פֶּר הַחֹטֵאת :  
וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מִשָּׂה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב  
בְּאֲצָבָעוֹ וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יִצַק אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ  
וַיִּקְדָּשׁוּ לַכֹּפֶר עֲלָיו : וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב  
וְאֶת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכֹּלִית וְאֶת־חֵלְבֵהֶן וַיִּקְטֹר  
מִשָּׂה הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת־הַפֶּר וְאֶת־עֵרוֹ וְאֶת־כִּשְׁרוֹ וְאֶת־פָּרְשׁוֹ  
שֶׁרָף בְּאֵשׁ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :  
וַיִּקְרַב אֶת אֵיל הָעֵלָה וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּכְנָיו אֶת־יָדֵיהֶם עַל־  
רֹאשׁ הָאֵיל : וַיִּשְׁחֹט וַיִּזְרַק מִשָּׂה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :  
וְאֶת־הָאֵיל נָחַח לְנַחְתָּיו וַיִּקְטֹר מִשָּׂה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־  
הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדֵר : וְאֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכֹּרְעִים רַחֵץ בַּמַּיִם  
וַיִּקְטֹר מִשָּׂה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה הוּא לְרִיח־נִיחַח  
אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּקְרַב אֶת־  
הָאֵיל הַשֵּׁנִי אֵיל הַמֵּלֵאִים וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּכְנָיו אֶת־יָדֵיהֶם  
עַל־רֹאשׁ הָאֵיל : וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מִשָּׂה מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תֵּנוּךְ  
אֲזֵן־אַהֲרֹן הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רִגְלוֹ  
הַיְמָנִית : וַיִּקְרַב אֶת־כַּנּוֹ אַהֲרֹן וַיִּתֵּן מִשָּׂה מִן־הַדָּם עַל־תֵּנוּךְ  
אֲזֵן הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית  
וַיִּזְרַק מִשָּׂה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וַיִּקַּח אֶת־הַחֵלֶב  
וְאֶת־הָאֵילִיָּה וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרַת

הכבר

לימוד לשבעת ימי החג יום ה עט

הַכֹּדֶד וְאֶת־שֵׁתִי הַכְּלִית וְאֶת־חֻלְבֵּהֶן וְאֶת־שׁוֹק הַיִּמִּין : וּמִסַּל  
הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר וּלְפָנַי יְהוָה לֶקַח חֶלֶת מִצֶּה אַחַת וְחֶלֶת לֶחֶם  
שֶׁמֶן אַחַת וְרִקִּיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֻלְבִּים וְעַל שׁוֹק הַיִּמִּין :  
וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיִּנָּח אֹתָם תְּנוּפָה  
לְפָנַי יְהוָה : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ  
עַל־הָעֹלָה מִלֵּאִים הֵם לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה : וַיִּקַּח  
מֹשֶׁה אֶת־הַחֹוֹה וַיִּנְיָפוּהוּ תְנוּפָה לְפָנַי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֵּאִים  
לְמֹשֶׁה הָיָה לְמַנָּה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּקַּח מֹשֶׁה  
מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּס אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְּ עַל־אֹהֶרֶן עַל־  
בְּגָדָיו וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֶת־אֹהֶרֶן אֶת־  
בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־  
אֹהֶרֶן וְאֶל־בְּנָיו בְּשִׁלּוֹ אֶת־הַבֶּשֶׂר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּשֶׂם  
תְּאֹכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל הַמִּלֵּאִים כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי  
לֵאמֹר אֹהֶרֶן וּבְנָיו יֹאכְלֵהוּ : וְהַנּוֹתֵר כְּבֶשֶׂר וּבִלְחָם כְּאִשׁ  
תִּשְׂרְפוּ : וּמִפָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם  
מִלֵּאת יְמֵי מִלֵּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת־דִּרְכְּכֶם : כְּאֲשֶׁר  
עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : וּפָתַח  
אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ יוֹמָם וּלְיַלָּה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־  
מִשְׁמַרְתֵּי יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי : וַיַּעַשׂ אֹהֶרֶן וּבְנָיו  
אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :

ואחר כך בפרשת שמיני

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אֹהֶרֶן לֵאמֹר : יֵין וּשְׂכָר אֶל־תִּשְׁתֵּי אֹתָהּ וּ  
בְנֵיהָ אֹתָהּ כְּבָאֲכֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמוּתוּ חֻקַּת  
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם : וְלֹהֲכַדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַטָּמֵא  
וּבֵין הַטָּהוֹר : וּלְחֹרֶת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַחֻקִּים אֲשֶׁר  
דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד־מֹשֶׁה :

ואחר כך בפרשת נשא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל־בְּנָיו  
לֵאמֹר

לימוד לשבעת ימי החג יום ה

לאמר כה הברכו את בני ישראל אמור להם : יברכה  
יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויחנך : ישא  
יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ושמך את שמיי על בני  
ישראל ואני אברכם :

ואחר כך בפרשת קרח

ויאמר משה אל אהרן קח את המחמה ותן עליה אש מעל  
המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר  
עליהם כפיצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף : ויקח אהרן  
כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף  
בעם וימן את הקטרת וכפר עליהם : ויעמד בין המתים  
ובין החיים ותעצר המגפה : ויהיו המתים במגפה ארבעה  
עשר ארף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח : וישב  
אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה : וידבר  
יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל וקח מאתם  
מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים  
עשר מטות איש את שמו תכתב על מטתו : ואת שם אהרן  
תכתב על מטת לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם :  
והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר איעד לכם שמה :  
והיה האיש אשר אבחר בו מטתו יפרח והשפתי מעלי את  
תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם : וידבר משה  
אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד  
מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן  
בתוך מטותם : וינח משה את המטות לפני יהוה באהל  
העדת : ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח  
מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים :  
ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל בני ישראל  
ויראו ויקחו איש מטתו : ויאמר יהוה אל משה השב את מטת  
אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני ימרי ותכל תלונתם

מעלי

מְעַלִּי וְלֹא יִמְחוּ : נְבִיאִים מְלֹאכֵי סִימֵן ב' וַיִּדְעֶתֶם כִּי שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת הַמְּצֹוֹה הַזֹּאת לְהִיּוֹת בְּרִיתִי אִתְּלֹו אִמַר יְהוָה צְבָאוֹת : בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְאַתְּנִסְלוּ מוֹרָא וַיִּרְאֵנִי וּמִפְּנֵי שְׂמֵי נַחַח הוּא : תוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ וְעוֹלָה לֹא־נִמְצָא בְּשִׁפְתָיו בְּשְׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הַלֶּךְ אִתִּי וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעוֹן : כִּי־שִׁפְתַי כְּהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מְלֹאךְ יְהוָה צְבָאוֹת הוּא : כְּתוּבִים בַּתְּהִלִּים ס" ע"ז כְּנוֹכַח לְעֵיל וְאַחַר כֵּךְ

קָטוּ לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תָן כְּבוֹד עַל־חֲסֶדְךָ עַל־אֲמֶתְךָ : לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם : וְאֵלֵהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חִפְּזָן עָשָׂה : עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ : אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיֶהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא־יִהְנוּ בְּגִרוֹנָם : כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם : יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם וּמְגַנָּם הוּא : בֵּית אֲהֲרֹן בָּטַחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמְגַנָּם הוּא : יִרְאֵי יְהוָה בָּטַחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמְגַנָּם הוּא :

קִיח הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֶדוֹ : יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסֶדוֹ : יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֲהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסֶדוֹ : יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסֶדוֹ : מִן־הַמְּצַד קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי כַּמְּרַחֵב יָהּ : יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִה־יַעֲשֶׂה לִי אָדָם : יְהוָה לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשִׁנְאֵי : טוֹב לְחַסוֹת בִּיהוָה מִכָּטַח בְּאָדָם : טוֹב לְחַסוֹת בִּיהוָה מִכָּטַח בְּגִדִּיכִים : כִּלְגוּיִם סָכְכוֹנֵי בְשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם : סָכוֹנֵי גַם־סָכְכוֹנֵי בְשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם : סָכוֹנֵי כְּדַבְּרִים דַּעְכוּ כֹּאֲשֶׁר קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם : דַּחַח דַּחִיתָנִי לִנְפֹל וְיְהוָה עֲזָרָנִי : עֵז וּזְמֶרֶת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה : קוֹל רָנָה וַיִּשׁוּעָה בְּאֵהֲלֵי צְדִיקִים יִמֵּן יְהוָה עָשָׂה חֵיל : יִמֵּן יְהוָה רֹמְמָה יִמֵּן יְהוָה עָשָׂה חֵיל : לֹא־אֲמוֹת כִּי־

אחיה

יגור  
ישא  
על בני  
ש מעל  
ובפר  
אהרן  
הנה  
מתים  
בעת  
ישב  
ידבר  
מאתם  
שנים  
אהרן  
זחם  
שמה  
את  
משה  
אחד  
אהרן  
אהל  
הפרח  
קדים  
ישראל  
תמטה  
תלונתם  
ועלי

לימוד לשבעת ימי החג יום ה

אֲחִיהַּ וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה : יִסַּר יִסְרָנִי יְהוָה וּלְמוֹתַי לֹא נִתְּנִי :  
פִּתְחוּ לִי שַׁעַר צִדְקָתְכֶם אֲבֹאֲבָכֶם אֹדְהָ יְהוָה : זֶה הִשְׁעָר לַיהוָה  
צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ : אֹדְהָ בִּי עֲנִיתִנִּי וּתְהִילִי לִישׁוּעָה : אֲכַד  
מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה : מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת הִיא  
נִפְלְאוֹת כַּעֲנִינוֹ : זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגִּילָה וּנְשַׁמְחָה בוֹ : אֲנֵא  
יְהוָה ! הוֹשִׁיעָה נָא אֲנֵא יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא : בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם  
יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה : אֵל יְהוָה וַיֹּאדָר לָנוּ אֲסֻרוֹתֶיךָ  
בְּעֻבוֹתַיִם עֲדִיקְרָנוֹת הַמּוֹצֵחַ : אֵלֵי אֲתָהּ וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי  
אֲרוֹמְמֶךָ : הוֹדִו לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :

ואח"כ מזמור קל"ג כנזכר לעיל ביעקב ואח"כ

קלה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה :  
שְׁעִמְדִים בְּבֵית יְהוָה בַּחֲצֹרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ :

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זָמְרוּ לְשִׁמוֹ כִּי נָעִים : כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ  
יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וְאֲדַלְּנִינוּ  
מִכָּל־אֱלֹהִים : כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים  
וּבְלַחֲמֹת : מַעֲלָה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרִקִּים לְמַטֵּר  
עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצֻרוֹתָיו : שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד־  
בְּהֵמָה : שָׁלַח אֶת־תּוֹת וּמִפְתִּיִם בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם בְּפִרְעֹה וּבְכָל־  
עַבְדָּיו : שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהִרְגַּ מְלָכִים עֲצוּמִים : לְסִיחֹן מֶלֶךְ  
הָאֲמֹרִי וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלִכְל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן : וְנִתַּן אֲרָצָם  
נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ  
לְדַרְיֹדָר : כִּי־יִדְּוִן יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְּנָחֶם : עַצְבֵי הַנּוֹיִם  
כִּסְף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה לֶהֱם וְלֹא יִדְּבְרוּ עֵינַיִם לֶהֱם  
וְלֹא יֵרְאוּ : אֲזַנַּיִם לֶהֱם וְלֹא יִאֲזִינוּ אֶף אִין־יִשְׁרֹוֹת בְּפִיהֶם :  
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בְּיָמָם בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל  
בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אֶהֱרֹן בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה : בֵּית הַלְלוּ בְּרַכּוּ  
אֶת־יְהוָה יֵרְאֵי יְהוָה בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה : בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן  
שְׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

ואח"כ יקרא הזוהר בפ' שמיני דף ל"ח ע"ב

**רבי** אלעזר פתח ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות  
 נחשון לו לאשה ויקח אהרן כלל כמה דאלטרין כלל כנוונא  
 דלעילא ת"מ ראויה היתה בת שבע לרור מיומא דאתברי עלמא .  
 ראויה היתה אלישבע לאהרן מיומא דאתברי עלמא . מה בין האי  
 להאי אלא כלל חר . אבל התם לרינא הכא לרמאי כד אתמברא כדור  
 לרינא לאתקא קרבין לאושרא רמין . הכא באהרן לשלמא למרוק  
 לנהירו דאנפין לאתברא וע"ד אתקרי (הכי) התם בת שבע הכא  
 אלישבע אלישבע דאתמברא בחסד . (ת"מ) בת שבע לרינא לירתא  
 מלכותא ולאחקפא אמר רבי שמעון הא דתנינן לכתוב קול השופר  
 שפיר הוא ודא הוא ועקב דאסתלק במחשבה דאכסן ונפקו כחרא  
 מנו שופר דהא שופר אפיק מייא ואשא כרוחא חרא ואתעביד מנייהו  
 קלא . כך אימא עלאה אפיק לאכסן בקל חר ומנו מחשבה אסתלקו  
 כחרא בחר קול . והואו קול אקרי קול השופר ודא ועקב דכליל  
 לאכסן כחרא ואקרי קול . ותרי קלי נינהו דהא מנו קלא נפיק קלא  
 אכל קול חר דאקרי קול השופר ומחכא נפקו שאר קולות מנו הואו  
 שופר כוונא רמחשבה ושבעה קולות נינהו דנפקין כוונא רמחשבה  
 בשופר ודא שופר דאסקי לון וריו לון לאכסן בקרמיתא ולבחר לבנין  
 והא אוקמוס מלה . ת"מ ויקח אהרן את אלישבע לבסמא לה למחרי  
 לה למכרא לה במלכא כוונא שלום לאשתכחא ברכאן לעלמין כלהו  
 על ודא דאהרן . כנ"כ בעי כהנא לאשתכחא בנהירו דאנפין כמור  
 כלל כנוונא דלעילא דהא על ידו ברכאן ומרוון משתכחי ועל דא  
 אתרמקא מניה דינא ורונא ועליכו בנין דלא יתעביט מההוא אחר  
 דאתקטר ביה . וע"ד ואמכס כל בית ישראל יבכו את השרפה ולאו  
 כהנא . עליוקו כתיב בדרך ה' חילו ופועל ידיו תרלה וגו' :

**יין** ושכר אל תשת אהם וכתיב אתך וגו' . א"ר יסורא מנו פרשתא  
 דא שמעינן דנרב ואביהוא רווי חמרא הוו מדאזכר לון לכהני  
 בהא . ר' קוויא פתח ויין ושמח לכב אנוש וגו' . אי בעי כהנא למחרי  
 ולאשתכחא בנהירו דאנפין יתיר מכלא אמאי אסיר ליה חמרא דהא  
 חירו ביה אשתכחא נהירו דאנפין ביה אשתכחא אלא שירותא דחמרא  
 חרותא . סופיס עליכו ועוד דיון מסטרא דלואי אחי מאתר דחמרא  
 שרי דהא אורייתא וממרא דאורייתא מסטרא דבכורה הוא (ס"א סופיס  
 עליכו . וכהנא שירותא וסוומא בעי חרותא ונהירו דאנפין . יין אחי  
 מסטרא דלואי) ומטרא דכהנא מיון ללילין נהירין . ר' יוסי אמר כל



**לימוד לשבעת ימי החג יום ה**

קר אחוץ לכבודו וכליל כלל דא ברא ובג' כ' חמרא שרי חרווא בנין  
דכליל מגו מייא ולבחר אהרר לאתרוה ועליב ורגיו ורדיון דינא .  
(וכהנא שירותא וסיומא בעי חרוותא ונקירו דאנפיו) . ר' אבא אמר  
מאתר קר נפקו יין ושמן ומים (דבש וחלב) מים ושמן לומינא נטלי  
כהני וורתו לון ושמן יתיר מכלא . דאיהו חרוותא שירותא וסיומא דכתיב  
כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן . ויין לשמאלא ורתו  
ליראי לארמא קלא ולזמרא ולא לשתוק דהא חמרא לא שתיק לעלמין  
ושמן כחשאי הוא תריר . מה בין האי להאי . אלא שמן דאיהו כחשאי  
בלחשו תריר אתי מסטרא דמחשבה דאיהו בלחשו תריר ולא אשתמע  
והוא כחשאי ועל דא הוא מימינא . ויין דאיהו לארמא קלא ולא  
שתיק לעלמין אתי מסטרא דאימא וירתין ליראי לסטר שמאלא וקיימי  
לזמרא לארמא קלא וקיימי בדינא ובג' כ' כתיב ועל פיהם יסיה כל  
יוב וכל נגע . בג' כ' כהנא בר יעול למקדש למפלח פולחנא . אסיר  
ליה למשחי חמרא דהא עובדיו כחשאי אינון וכחשאי אתאן ואתכוון  
(ס"א וכחשאי אתכוון כמה דאתכוון) וזווג למאן דזווג ונגיד ברכאן  
לעלמין כלהו וכלא כחשאי (ועוד) ועובדיו כלהו כזא וקמרא מגלי  
דזין הוא דהא כל עובדיו לארמא קלא קאים :

**פרישת קרח דף קע"ז ע"א**

**ויאמר** משה אל אהרן קח את המחתה ונ' . רבי חייא פתח  
חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם וכפרנה כמה אית להו  
לכני נשא לאשתמרא מחובייהו ולנטרא עובדייהו דהא בכמה זמנין  
עלמא אתרין ובכל יומא ויומא עובדין במתקל' סלקין ומשגיחין עלוייהו  
לעילא ואכתובו קמיה ובר עובדייהו דכני נשא לא מתכשרן קמיה  
מלכא סליק רובנא ודינא אתער ה"ד חמת מלך מלאכי מות וע"ד  
בכל יומא ויומא בעי בר נש לאזדהרא מחוביו . ואיש חכם וכפרנה .  
בשעתא דמריהון דדיכין קיימין על עלמא רובנא תלי או אשתכח  
ברא זכאה דרשום לעילא קב"ה אשגח ביה ואשתכך רובנא למלכא  
דאתרבו על עבדיו והוה תבע על סנטירא למעבר כהו דינא ארשכי  
עאל רחומא דמלכא וקם קמיה כיון דחמא ליה מלכא אתנהירו אנפיו  
שאריו ההוא רחומא דמלכא לאשתעי בהדיה ומלכא חרו לבתר בר  
אתא סנטירא תוא אנפיו דמלכא חראן אשתלק ואזיל ליה ולא עביר  
דינא וכדין ההוא רחומא בעי למלכא על עבדיו ומכפר להו ובג' כ'  
ואיש חכם וכפרנה אוף הכא בר קמא משה דרובנא הוה חלי מיר  
ויאמר

וואמר משה אל אהרן בנין דאיהו זושכניא דמטרוניתא וקטרת לא סלקא אלא בידוי דאיהו אסבי שלמא בעלמא וקשיר קשרא דמסימנותא קטרת הא אוקמוה מדוותא דעילא ותתא קשורא דמסימנותא סלקו דרובא קה"ד שמן וקטרת ושמן לב וכרין ואיש חכם וכפרנה ונקי ודכי לקהוא רובא ורחמון מתערין . ר' אלעזר (נ"א ר' אבה) אמר :

**אל** תכריתו את שבת משפחות הקהתי מתוך הלויים בנין דאינון גזעא ורשא ליוואי . וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו דבעי כהנא לאתקנא להו דאע"ג דקריבין אינון לקורשא לא יועלון אלא בתקונא דכהנא דהוא ידע סימנא רימטון לבניה ולא יתיר ובר מכסויא למאני קורשא כרין כסויא אחרא שרי ואסיר לון לקרבא למחמיו רהא מלא בתשאי לא אית לבכיישו אלא לכהני (וע"ד) רמלה דלהון ועוברא דלהון כדזא ובתשאי וליוואי לארמא קלא בנ"כ כהני בתשאי וכדזא וע"ד אסיר לון חמרא דחמרא לארמא קלא ולבלאס ריזן איהו בנ"כ ליוואי אהמסרו לארמא קלא דהא כדניא אהמאמר דניא באהגלויה איהו ולפרסמא מלא קמי בלא אכל כהנא כל מלוי כדזא ובתשאי ולא באהגלויה (סימנא דכלא שמאל תהא דוחה וימין מקרבת) ובנין דאיהו וימנא (מקרב) כד ריזין שריון בעלמא מסטרדא דשמאלא ימנא יתא מקרבא ובמה בקטורת דאיהו בתשאי כדזא דקוק ופנימאם מכלא . ת"ק כד האו מרבחא אחרא שארי לאתערא אתערותא כד לא ישתכוו זכאין מרבחא פנימאם אתער לבכיה וקאים לקבליה ודינון משתככי ועל דא קיימא לקבל דא וכרין דניא אשתלק . ר' אלעזר אמר :

**זאת** עבודת בני קהת באהל מועד קרש הקדשים כשעתא דכני קשת נטלין קרש הקדשים כרין אתו כהנא וספי בלא ער לא וקרבו לנטלא ליה ולא הוו מחאן לעלמין מה דאינון נטלין אלא בלא בכסויא מניויהו כמה דכתוב ובא אהרן ובניו כנסוע המאנה וסודורו את פירכת המאך ורוב כסויא דמאני מקדשא תכלת איהו בנין דתכלת הא אוקמוה ואתמר . בתר דאתכסויא בלא מקרבין בני קהת דנטלין ולא מקרבין אלא באינון כדים דנפקין לבר קה"ד וכלה אהרן ובניו לכבות את הקדש ואת כל כלי הקדש כנסוע המאנה וגו' ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת וגו' . בנ"כ קטורת דאיהו פנימאם וכל מס די כדזא לכהני אתמער וע"ד :

**ויקה** אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הסקה ויתן את הקטרת דאיהו פנימאם רזא דכהנא כרין ויכפר על העם ויעמוד בין המתים ובין החיים בין אילנא דמיו ובין אילנא דמותא כרין ימנא קריב

מדורא מן  
אין רינא  
אבה אמר  
למניא נטלי  
וימתא דכתיב  
ממלא ויהו  
תיק לעלמין  
איהו בתשאי  
לא אהמא  
קלא ולא  
אלא קיימו  
ד יהיה כל  
ד אסיר  
ואתכוון  
ד כדזא  
מרא מגלי  
  
חייא פתח  
ה אית להו  
במה זמנין  
מון עלייהו  
שרן קמוה  
מות וע"ד  
וכפרינה  
איו אשתכח  
זא למלכא  
ניא אדכני  
זרו אנפיו  
לבתר כד  
ה ולא עבר  
להו ובנ"כ  
היה חלי מר  
וואמר

לימוד לשבעת ימי החג יום ה

קדיב דא כדא ותעבר המנפה זכאה קולקא דכסנא • דכסנא אית  
ליה קולא לעילא ואית ליה קולא לתתא והוא בריס שלמא לעילא  
ותתא וככל זמנא שמאלא עלא לזמנא סה"ד וילוו עליך וישרחוך  
וימוכא כשמאלא משתכחי במקרא :

ואמר כך ואמר זאת התפלה

**יהי** רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעמוד לנו וזכות  
אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד לקטיל אונתו  
ולאלינו ולאלינו לאלינו מכל מכשול ועון וקו ה' אלינו עמנו אשר  
היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו להטות לבנו אליו ללכת ככל  
דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר ליה את אבותינו וישם  
בלבנו ספקתו ויראתו ויחדרו לעשות רצונו ולעברו בלבב שלם :

**ובזכות** אהרן כהנא סהחוס במדת הסוד הושיענו ה' אלהינו  
וקבלנו מן הגוים להודו"ת לשם קדשך להשכחם כהלתך  
קדש שמך בעולמך על עם מקדשי שמך וכיושעך תשוב מלכנו  
ותנבזה קרן משיח בן דוד עבדך ונתת מסורך עליו גדול כבודו  
כיושעך סו"ד והדר תשוב עליו ולכו וינקותיו ויהי כזית הודו וריוס  
לו בלבנון : אכ"ר

יום שישי יוסף יקרא בפרשת ויצא

ויזכר אלהים את־רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את־  
רחמה : ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את־  
חרפתי : ותקרא את־שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר :  
ואחר כך בפרשת וישב

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים פרעה שר  
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורידהו  
שמה : ויהי יהוה את־יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית  
אדניו המצרי : וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר־הוא  
עושה יהוה מצליח בידו : ואחר כך בפרשת מקץ

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה הלם והנה עמד עליה־יאר :  
והנה מן־היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריא  
בשר ותרענה באחו : והנה שבע פרות אחרות עלות  
אחריהן מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל

הפרות

הפרות על־שפת הַיָּאֵר : וְתֹאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת רְעוֹת הַמְּרֹאֶה  
וְדָקוֹת הַבָּשָׂר אֶת שֶׁבַע הַפְּרוֹת יַפֹּת הַמְּרֹאֶה וְהַבְּרִיאֹת  
וַיִּקְץ פְּרָעָה : וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֵם שְׁנִית וְהִנֵּה אֶשְׁבַּע שְׂבָלִים עֲלוֹת  
בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאֹת וְטִבּוֹת : וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׂבָלִים דְּקוֹת  
וְשִׁדּוּפֹת קָדִים צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶן : וְתִבְלַעְנָה הַשְּׂבָלִים הַדְּקוֹת  
אֶת שֶׁבַע הַשְּׂבָלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְּלֹאוֹת וַיִּקְץ פְּרָעָה וְהִנֵּה  
חֲלוֹם : וַיְהִי בְּבִקְרָוּת וּתְפֹעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־בְּלִי  
חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֵיהֶם וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ  
וְאֵיךְ־פִּתְרֵם אוֹתָם לַפְּרָעָה : וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרָעָה  
לֵאמֹר אֶת־חֲטָאֵי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם : פְּרָעָה קֶצֶף עַל־עַבְדֶּיךָ  
וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמֵר בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֶת שְׂרֵי־הָאֲפִים :  
וְנִחְלַמְתָּ חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כִּפְתָרוֹן חֲלֹמוֹ  
חֲלֹמְנוֹ : וְשֵׁם אֲתַנּוּ נַעַר עַבְדִּי עַבְדֵּךְ לְשֵׁר הַטְּבָחִים וְנִסְפָּר־  
לוֹ וַיִּפְתַּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמְתֵינוּ אִישׁ בְּחֲלֹמוֹ פֶּתֶר : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר  
פִּתְרֵנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הַשִּׁיב עַל־כַּנִּי וְאֲתוֹ תְּלֵה : וַיִּשְׁלַח  
פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיַּחֲבֹךְ  
שְׂמֹלוֹתָיו וַיָּבֵא אֶל־פְּרָעָה : וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם  
חֲלֹמְתִי וּפְתַר אֵין אֲתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע  
חֲלוֹם לַפֶּתֶר אֲתוֹ : וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר בְּלִעְדֵי  
אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פְּרָעָה : וַיְדַבֵּר פְּרָעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֲלֹמֵי  
הַנְּנִי עַמֵּר עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר : וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שֶׁבַע פְּרוֹת  
בְּרִיאֹת בָּשָׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וְתִרְעִינָה בְּאָחוּ : וְהִנֵּה שֶׁבַע  
פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת וְרְעוֹת תֹּאֵר מֵאֹד וְדָקוֹת  
בָּשָׂר לֹא־רֹאִיתִי בְּהִנֵּה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְרַע : וְתֹאכְלֶנָּה  
הַפְּרוֹת הַדְּקוֹת וְהַרְעוֹת אֶת שֶׁבַע הַפְּרוֹת הַרְאֵשׁנוֹת  
הַבְּרִיאֹת : וְתִכְאֲנֶה אֶל־קִרְבָּנָה וְלֹא נֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־  
קִרְבָּנָה וּמְרֹאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה וַאֲיִקְץ : וְאֹרֵא בְּחֲלֹמֵי  
וְהִנֵּה אֶשְׁבַּע שְׂבָלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד מְלֹאֹת וְטִבּוֹת : וְהִנֵּה

לימוד לשבעת ימי החג יום ו

שבע שבילים צנמות דקות שדפות קדים צמחה אחריהם :  
ותבלען השבילים הדקת את שבע השבילים הטבות ואמר  
אל־החרטמים ואין מניד לי : ויאמר יוסף אל־פרעה חלום  
פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הנני לפרעה :  
שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבת  
שבע שנים הנה חלום אחד הוא : ושבע הפרות הרקות  
והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים  
הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב : הוא הדבר  
אשר דברתי אל־פרעה אשר האלהים עשה הראה את־  
פרעה : הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל־ארץ מצרים :  
וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל־השבע בארץ מצרים  
וכלה הרעב את־הארץ : ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב  
ההוא אחרי־כן כי־כבד הוא מאד : ועל השנות החלום  
אל־פרעה פעמים כי־נכון הדבר מעם האלהים וסמתר  
האלהים לעשתו : ועתה רא פרעה איש־נבון וחכם וישיתוהו  
על־ארץ מצרים : יעשה פרעה ויפקד פקידים על־הארץ  
וחמש את־ארץ מצרים בשבע שני השבע : ויקצו את־כל־  
אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו־בם תחת יד  
פרעה אכל בערים ושמרו : והיה האכל לפקדון לארץ  
לשבע שני הרעב אשר תהיון בארץ מצרים ולא־תפרת  
הארץ ברעב : ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו :  
ויאמר פרעה אל־עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים  
בו : ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי הודיע אלהים אוהב את־  
כל־זאת אין־נבון וחכם כמותך : אתה תהיה על־ביתי ועל־  
פיך ישק כל־עמי רק הנסא אנדל ממך : ויאמר פרעה אל־  
יוסף ראה נתתי אהב על כל־ארץ מצרים : ויסר פרעה את־  
טבעתו מעל ידו ויתן אותה על־יד יוסף וילבש אתו בגדי־  
שש וישם רביד הזהב על־צוארו : וירכב אתו במרכבת

המשנה

המשנה אשר-לו ויקראו לפניו אברה ונתון אתו על פלי  
ארץ מצרים : ויאמר פרעה אל-יוסף אני פרעה ובלעדיך  
לא ירים איש את-ידו ואת-רגלו בכל-ארץ מצרים : ויקרא  
פרעה שם-יוסף צפנת פענח ויתן-לו את-אסנת בת-פוטמי  
פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על-ארץ מצרים : ויוסף בן  
שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך-מצרים ויצא יוסף  
מלפני פרעה ויעבר בכל-ארץ מצרים :

ואחך בפרשת ויחי בן פורת יוסף כנזיל ביעקב ובפרשת  
וזאת הברכה וליוסף אמר כנזיל כמשה נביאים חזון עובדיה  
כנזיל ביעקב ואח"כ יחזקאל סימן ל"ז

ויהי דברי-יהוה אלי לאמר : ואתה בן-אדם קח-לך עץ  
אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו ולקח  
עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל-בית ישראל  
חבריו וקרב אתם אחד אל-אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים  
בידך : וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא תגיד  
לנו מה-אלה לך : דבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה  
אני לקח את-עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו  
ונתתי אותם עליו את-עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו  
אחד בידו : והיו העצים אשר-תכתב עליהם בידך לעניהם :  
ודבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-בני  
ישראל מבין הנזים אשר הלכו-שם וקפצתי אתם מסביב  
והבאתי אותם אל-אדמתם : ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ  
בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיו-עוד  
לשני גוים ולא-יחצו עוד לשתי ממלכות עוד :

כתובים תהלים סימן מ"ח

שיר מזמור לבני קרח : גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו  
הר-קדשו : יפה נוף משוש כל-הארץ הר ציון ירבותי  
צפון קרית מלך רב : אלהים בארמנותיה נודע למשנב : כי-

הנה

אחריהם  
כותב ואמר  
דעה חזון  
לפרעה  
ים הטבת  
חוקות  
השכלים  
א הדבר  
אה את  
מצרים  
מצרים  
הרעב  
החלום  
וסמך  
שיתה  
הארץ  
את-כל  
חת יד  
לארץ  
תברת  
עבדיו  
אלהים  
ה את  
גי וער  
עה אל  
עה את  
חו בני  
במדינת  
שנה

לימוד לשבעת ימי החג יום ו

הנה המלכים נועדו עברו יחדו : המה ראו בן תמהו נבחרו  
נחפזו : רעה אחותם שם חיל בילדה : ברוח קרים תשבר  
אניות תרשיש : כאשר שמענו בן ראינו בעיר יהוה צבאות  
בעיר אלהינו אלהים יכוננה ערעולם סלה : דמינו אלהים  
חסדה בקרב היכרה : כשמה אלהים בן תהלתה על קצו  
ארץ צדק מלאה ימינה : ישמח הרציון תגלנה בנות יהודה  
למען משפטיה : סבו ציון והקיפיה ספרו מגדליה : שיתו  
לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון :  
כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו עלמות :  
ואח"כ מזמור ע"ז כנוכר לעיל במשה ואח"כ מזמור זה  
פ למנצח ארששנים ערות לאסף מזמור ו רעה ישראל ו  
האזינה נהג בצאן יוסף יושב הכרבים הופיעה :  
לפני אפרים ו בנימן ומנשה עוררה את נבורתה ולכה  
לישעתה לנו : אלהים השיבנו והאר פניה ונושעה : יהוה  
אלהים צבאות ערמתי עשנה בחפלת עמה : האכלתם לחם  
דמעה ותשקמו בדמעות שלישי : תשימנו מדון לשכנינו  
ואיבינו ידענו דמו : אלהים צבאות השיבנו והאר פניה ונושעה :  
גפן מצרים הסיע תגרש גוים ותטעה : פנית לפניו ותשרש  
שרשיה ותמלא ארץ : פסו הרים צדה יענפיה ארזיאל :  
תשלח קציריה עדיים ואל נהר יונקותיה : למה פרצת  
גדיה וארוה כל עברי דרך : יכרסמנה חזיר מיער וזיו שרי  
ירענה : אלהים צבאות שוכנא הבט משמים וראה ופקד  
גפן זאת : וכנה אשר נטעה ימינה ועל בן אמצתה לה :  
שרפה באש בסוחה מנעת פניה יאברו : תהיידה על איש  
ימינה על בן אדם אמצת לה : ולא נסוג ממך תחיינו ובשמה  
נקרא : יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניה ונושעה :  
פא למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאלהים עזנו הריעו  
לאלהי יעקב שארומרה ותנויהך כנור געמי

עם נבל : תקעו בחודש שופר בכמה ליום חגנו : כי תק  
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות ו ביהוסף שמו  
 בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע : הסירותי  
 מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה : בצרה קראת ואחלצך  
 אענה בסתר רעם אבחנוך ערמי מריבה סלה : שמע עמי  
 ואעידה בך ישראל אסתשמע לי : לא יהיה בך אל זר ולא  
 השתחוה לאל נכר : אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ  
 מצרים הרחב פיך ואמלאהו : ולא שמע עמי לקולי וישראל  
 לא אבה לי : ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם :  
 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו : במעט אויביהם  
 אכניע וערצריהם אשיב ידי : משנאי יהוה יכחשורו ויהי  
 עתם לעולם : ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך :

ואחר כך מזמור ק"ה כנוזר לעיל ביצחק

זוהר פרישת וישב דף קפ"ט ע"א

ויהי וי וספ ויהי איש מלליו ויהי כנית ארונו ונו' רבי וסו  
 פתח כו"ה אהב משפט ולא יעזוב את חסידיו וסו כסידיו לעולם נשמרו  
 האו קרא חוקמה באברהם את חסידיו חסידו כתיב וסא אתמר ת"ס  
 בכל אתר רלויקיא אזלי קב"ה נטיר לון ולא שביק לון • דוד אמר גם  
 כי אלך בגיא ללמות לא אורא רע כי אתם עמרי שבתך ומשענכתך ונו' •  
 בכל אתר רלויקיא אזלי שכינתא אזלת עמהון ולא שביק לון ווסף הלך  
 בגיא ללמות ונחתא ליה למלכוס שכינתא הות עמיה סה"ד ויהי וי' את  
 ווסף וכנין רהות עמיה שכינתא ככל מה דהוס עביר הוס מללס כודיה •  
 דאפילו מאי דהוס כודיה וסוה תבע ליה מאריה כנונא אחרא הוס  
 מתהפך כודיה להסוא גוונא דרעותא דמאריה סוס רעו כוס כר"א וירא  
 ארנו כי וי' אתו וכל אשר הוא עושה וי' מלליו כירו • מלליו כירו ודאי  
 כי וי' אתו • תא חזו וידע ארנו כי וי' אתו לא כתיב אלס וירא ארנו  
 דהא כעונח סוס חמו עוברא דנסין בכל יומא רקב"ה עביר כודיה וע"ד  
 ויכרך וי' את בית המלרי בכלל ווסף קב"ה נטיר לון ללויקיא וכניויהון  
 נטיר לון לרשיעיא דהא רשיעיא מתכרכין כניויהון רלויקיא • כנונא  
 דא כתיב ויכרך וי' את בית עובר ארוס הגתי כעבור ארון סאלסוס •  
 לויקיא אחרנין מתכרכין כניויהו ואנון לא וכלו לאחונא (ס"א)



לימוד לשבעת ימי החג יום ו

לאשתכחא) בזכותיהו והא אוקמוה יוסף אהבך מריה בניניה ואיהו  
לא וכול לאשתכחא בזכותיה מניה ולנפקא לחירו ולבחר אעיל ליה בנית  
הספר כד"א ענו ככל דגלו כרזל באה נפשו עדי דלכתה קב"ה אפיק  
ליה לחירו ושלטיה על כל ארעא ומלריה ובג"כ כתיב ולא יעזוב את  
חסידיו לעולם נשמרו חסידיו כתיב ואתמר • וקב"ה אבין עליוהו  
דלדקיא בעלמא רין ובעלמא דאתי דכתיב ושמחו כל קוסי כך לעולם  
ירנו ותסך עליומו ויעללו כך אוקבי שמך :

ויהי

אמר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף  
רבי קוויא פתח ואמר ברכו וי' מלאכיו נבדו כח עושי דברו  
לשמוע בקול דברו • ת"ח כמה אלטרדיך ליה לב"כ לאשתמרא מחובו  
ולמיהך בארע מתתקא בגין דלא יסטי ליה ההוא ויה"ר דאיהו  
מקטרגא ליה כל יומא ויומא כמה דאתמר • ובגין דאיהו מקטרגא  
ליה תדיר בעי ב"כ לאשתקפא עליה ולאסתלקא עליה באתר חקיעו  
דבעי למקוי גיכר עליה ולאשתקפא באתר דגבורה בגין דכ"כ  
אתתקף עליה כדון איהו כסטר גבורה ואתרכב ביה לאשתקפא ובגין  
דההוא יו"הר תקיף בעי ב"כ דיהא חקיף מניה • ואלין בני נשא  
דאתקפו עליה אקרין נבדו כח לאשתכחא זינא עם זיניה ואלין אינון  
מלאכיו קב"ה דאתיין משטרא דגבורה קשיא לאשתקפא עליה נבדו  
כח עושי דברו • ברכו וי' מלאכיו כיוסף דאקרי לרוק (וגבור) ונטר  
בדיה קרישא דאתרשטו בנויה • רבי אלעזר אמר ויהו אתר הדברים  
האלה מאי היא הא אוקמוה אתר דא דיל"ה מקטרג דאיהו דרגא אתר  
הדברים • בגין דיוסף יהב ליה דוכתא לקטרגא דהוה יוסף מסלסל  
בשעריה ואתקין גרמיה וקשיט ליה כדון אתהיב דוכתא לילך הרע  
לקטרגא דאתר ומה אבוי דאיהו מתאכל עליה • ויוסף מקשיט גרמיה  
ומסלסל בשעריה כדון אתגרי ביה דוכא וקטריג ליה :

ויהי

אמר הדברים האלה • תא חוי בזמנא דקב"ה אשגח ביה  
בעלמא למירין ויהי ואשגח חויבין בעלמא מה כתיב ועלך את  
השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יכולה וכרין ואברתם  
מהרה דהא בגין חובין דכני נשא שמיא וארעא אתעלרו ולא נהבו  
נמוסיהון כדקא יאות • ות"ח אינון דלא נטרי להאי קיימא דקורשא  
גרמי פרושו כין ישראל לאבוהון דבשמיא בגין דכתיב וסרתם ועברתם  
אלהים אחרים והשחיתתם להם וכתיב ועלך את השמים ולא יהיה  
מטר דהאי איהו כמאן דגניד לאלהא אחרא דמזקר בהאי את קיימא  
קרישא ובר קיימא קרישא אתנטור בעלמא כדקא יאות כדון קב"ה  
והיב

והיב ברכאן לעילא לאתקרא בעלמא כד"א גס נכות תניף אלסום  
נחלתך וכלאס אתה כוננתה גס נכות דא גס דרעותא כד אתרעו  
קב"ה ככנסת ישראל וכעו לאתקרא לה ברכאן כרון נחלתך וכלאס אתה  
כוננתה נחלתך אינון ישראל דאינון אססנתוהי דקב"ה כד"א ועקב ככל  
נחלתו וכלאס דא כנסת ישראל דאינון כלאס בארעא אמרא דאינון נחיל  
למשתו וכרון אינון כלאס . וכל אינון גס דרעותא אתוסיב כרון אתה  
כוננתה . וע"ד שמוא וארעא וכד חיליהון כלהו קיימו על קיומא דא  
דכתיב אס לא כריתי וימס וליה חקות שמוא וארץ לא שמתו . ובג"כ  
כעו לאזרעא כדא וסא אוקמוס ובג"כ כתיב ויסי ויסק יפה תואר  
ויפה מראה ובתריה כתיב ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף :

ואמר כך יאמר זאת התעלה

**יהי** רון מלפניך ה' אלהינו ואלקי אבותינו שתעמוד לנו זכות  
אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן ויוסף ורוד להניל אותנו  
וגאלאינו וגאלאי לגאלאינו מכל מכשול ועון יהי ה' אלהינו עמנו כאשר  
היה עם אבותינו אל ועזבונו ואל יטשנו להטות לכבנו אליו ללכת ככל  
דרכיו ולשמור מלותיו ומקויו ומשפטיו אשר לוס את אבותינו ויוסי  
כלבנו אהבתו ויראתו ויחורו לעשות רנונו ולעברו כלבב שלם :

**ובזכות** יוסף דריקא . הסתום כוס"ד אל שרי בראמים יסד יסו"ר  
ליון וקומה ה' באפך וחכור לבני ארום האומרים ערו  
ערו עד ה' סוד כה ולא נא ליטע עמך ליטע את משיחך ומאך ראש  
מבית רשע ערות יסו"ר כבודך וכל קרני רשעים תגרע תרוממק  
קרנות לריק כי אתה תכרך לרי"ק ה' כלנה רנון תעטרנו אכו"ר :

יום שביעי רוד בפרשת וירא

וקמו השחר עליה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח  
את אשתך ואת שתי בנותיה הנמצאת פן תספה בעון  
העיר : ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד  
שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר :  
ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אלי  
תביט אחריך ואל תעמד בכלי הכבוד ההרה המלט פן  
תספה : ויאמר לוט אליהם אל נא אדני : הנה נא מצא  
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות  
את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה  
ומתי

ה בנינו ואת  
על לוס נח  
זר קב"ה אפיק  
ולא יעזוב את  
אניו עליו  
סו כן לעולם  
  
ה. אל יוסף  
עושי רבו  
מלא מחובו  
גלה דאוקו  
הו מעטמא  
אהר הקומו  
דבר כ"ג  
קפא וננו  
יון בני נשא  
ואלון אינון  
עלות נכויו  
ברו) ונער  
ד היכרים  
דנגא אמר  
הק מסלסל  
א לוד הרע  
קשיו נרמיה  
לוס :  
ה אשנב טיה  
היכויער את  
כרון ואכתם  
דו ולא נקנו  
ימא דקודס  
ימס וענתה  
מיס ולא יוס  
האו את קימ  
זות כרון קימ  
וסו

לימוד לשבעת ימי החג יום ז

ומתי : הנהנא העיר הזאת קרבה לנום שמה והוא מצער  
אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי :

ואחר כך כפרשת וישב

ויקבו הימים ותמת כתישוע אשת יהודה וינחם יהודה  
ויער על גזו צאנו הוא וחירה רעהו הערלמי תמנתה :

ויגר לתמר לאמר הנה חמיה עולה תמנתה לנו צאנו :  
ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותחעלף ותשב  
בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גרל שלה  
והוא לא נתנה לו לאשה : ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי  
כסתה פניה : ויט אליה אל הדרך ויאמר הבהנא אבוא  
אליך כי לא ידע כי כלחו הוא ותאמר מה תתן לי כי הבוא  
אלי : ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם  
תתן ערבון ער שליך : ויאמר מה הערבון אשר אתן לך  
ותאמר חמיה ופתיך ומטה אשר בידך ויתן לה ויבא  
אליה ותהר לו : ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלכש  
בגדי אלמנותה : וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו  
הערלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה : וישאל  
את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך  
ויאמרו לא היתה בזה קדשה : וישב אל יהודה ויאמר לא  
מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה :  
ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבו הנה שלחתי הנדי הזה  
ואתה לא מצאתה : ויהי כמשלש חדשים ויגר ליהודה  
לאמר זנתה תמר בלחך וגם הנה הרה לזוננים ויאמר  
יהודה הוציאנה ותשרף : הוא מוצאת והיא שלחה אל  
חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכרי  
נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה : ויבר יהודה  
ויאמר צדקה ממני כי ערפן לא נתתיה לשלה בני ולא  
יסף עוד לדעתה : ויהי בעת לדתה והנה תאומים בכטנה :

ויהי

ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני  
לאמר זה יצא ראשונה : ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו  
ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ : ואחר יצא  
אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח :

ואחר כך בפרשת ויחי : יהודה אתה כנוזר בעקב  
ובפרשת וזאת הברכה וזאת ליהודה כנוזר לעיל במשה  
ואחר כך בנביאים שמואל א' ט"ז

ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שמואל  
ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנה שמן ולך  
אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראייתי בבניו לי מלך : ויאמר  
שמואל איך אלה ושמע שמואל והרגני ויאמר יהוה עגלת  
בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי : וקראת לי ישי  
בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר  
אמר אליך : ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא  
בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך :  
ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי  
בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח : ויחי  
בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו :  
ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל נבחה  
קומתו כי מאסתיו כי לא אשר יראה האדם כי האדם  
יראה לעינים ויהוה יראה ללבב : ויקרא ישי אל אבינדב  
ויעברו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה :  
ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה : ויעבר ישי  
שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר  
יהוה באלה : ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר  
עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי  
שלחה וקחנו כי לא נסכ עדיבאן פה : וישלח ויביאהו והוא  
אדמוני עס יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחתו

והוא מער  
פשי ;  
חם יהודה  
מיתנתה :  
גז צאנו :  
לקח ותשב  
על שלח  
ה לונה כי  
יצא אמו  
כי הבוא  
אמר אם  
מר אחלק  
ויהוה ויבא  
יה ותכש  
ביר רעהו  
ה : וישאל  
על הדרך  
ויאמר לא  
זה קדשה :  
הי הנדי יהוה  
ינר ליהודה  
ענים ויאמר  
שלחה אל  
תאמר הפך  
ויכר יהודה  
מלה בני ויהו  
אומים נבמה  
והי

לימוד לשבעת ימי החג יום ו

כִּי־זֶה הוּא : וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת־קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב  
אָחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ־יְהוָה אֶל־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמִעַלְהָ וַיִּקַּם  
שְׂמוּאֵל וַיִּלֶךְ הַרְמָתָה : וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׂאוּל וּבַעֲתָתוֹ  
רוּחַ־רָעָה מָאתַיִם יְהוָה : וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי־שְׂאוּל אֵלָיו הִנֵּה־נָא  
רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה מִבְּעִתְךָ : וַיֹּאמֶר־נָא אֲדַנְנוּ עֲבָדֶיךָ לִפְנֵיךָ  
יִבְקָשׁוּ אִישׁ יָדַע מִנֵּן בִּפְנֹר וְהִיא בְהִיּוֹת עֲלֶיךָ רוּחַ־אֱלֹהִים  
רָעָה וְנִגַּן בִּידוֹ וְטוֹב לָךְ : וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־עֲבָדָיו רֹאֲיֵנָה לִי  
אִישׁ מִיִּטִּיב לְנַגֵּן וְהִבִּיאֹתֶם אֵלָי : וַיַּעַן אֶחָד מִהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר  
הִנֵּה רֵאִיתִי בֶן־לִישׁ בֵּית הַלְחָמִי יָדַע נִגַּן וְנִבּוֹר חֵיל וְאִישׁ  
מִלְחָמָה וְנִבּוֹן דָּבָר וְאִישׁ תָּאֵר וְיְהוָה עִמּוֹ : וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל  
מַלְאָכִים אֶל־יִישׁ וַיֹּאמֶר שְׁלַחָה אֵלָי אֶת־דָּוִד בְּנֶךָ אֲשֶׁר בְּצֹאן :  
וַיִּקַּח יִישׁ חֲמֹר לֶחֶם וְנָאֵד וַיֵּן וְגַדֵּי עֹטִים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בִּיד־דָּוִד  
בְּנֵו אֶל־שְׂאוּל : וַיָּבֵא דָוִד אֶל־שְׂאוּל וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיֹּאחֲזֵהוּ  
מְאֹד וַיְהִי־לוֹ נֶשֶׂא כָלִים : וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֶל־יִישׁ לֵאמֹר יַעֲמַד־  
נָא דָוִד לִפְנָי כִּי־מֵצֵא חֵן בְּעֵינַי : וְהִיא בְהִיּוֹת רוּחַ־אֱלֹהִים אֶל־  
שְׂאוּל וַלְקַח דָּוִד אֶת־הַכְּנֹר וְנִגַּן בִּידוֹ וְרוּחַ שְׂאוּל וְטוֹב לוֹ  
וְסָרָה מֵעַלָיו רוּחַ הַרָעָה : וַיֹּאסְפוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־מַחְנֵיהֶם  
לְמִלְחָמָה וַיֹּאסְפוּ שׁוֹכְהַ אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין־שׁוֹכְהַ וּבֵין־  
עֻקָּה בְּאֶפְסֵי דַמִּים : וּשְׂאוּל וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נֹאסְפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעַמְקֵי  
הָאֵלֶּה וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים : וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים  
אֶל־תְּהַר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֶל־תְּהַר מִזֶּה וְהָיָא בֵּינֵיהֶם :  
וַיֵּצֵא אִישׁ־הַכְּנִים מִמַּחְנוֹת פְּלִשְׁתִּים נְלִית שְׂמוֹ מִנֵּת נִבְהוּ  
שִׁישׁ אֲמוֹת וְזֹרֵת : וְכּוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וּשְׂרִיּוֹן קִשְׁקִשִׁים  
הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשְּׂרִיּוֹן חֲמִשָּׁת־אֲלָפִים שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת :  
וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת עַל־רִגְלָיו וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כַּתְּפוֹ : וְעֶזְן חֲנִיתוֹ  
כְּמִנּוֹר אֲרָגִים וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ שְׁש־מֵאוֹת שְׁקָלִים כְּרוֹל וְנֶשֶׂא  
הַצֵּנֶה הַלֶּךְ לִפְנָיו : וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל־מַעֲרֹכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר  
לָהֶם לְמַה תִּצְאוּ לַעֲרֵךְ מִלְחָמָה הַלּוֹא אֲנִכִּי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם

עֲבָדִים

עבדים לשאול ברובכם איש וירד אלי : אם יוכל להלחם  
אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכלו והכיתיו  
והיחס לנו לעבדים ועבדתם אתנו : ויאמר הפלשתי אני  
חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה  
יחד : וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה  
ויחתו ויראו מאד : ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם  
יהודה ושמו ישי ורו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן בא  
באנשים : וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול  
למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב  
הבכור ומשנהו אבינדב והשלישי שמה : ודוד הוא הקטן  
ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול : ודוד הלך ושם מעל  
שאול לרעות את צאן אביו בית לחם : ויגש הפלשתי השכם  
והערב ויתיצב ארבעים יום : ויאמר ישי לדוד בנו קחנא  
לאחיה אית הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה  
לאחיה : ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא לשר האלף  
ואת אחיה תפקד לשלום ואת ערבתם תקח : ושאול והמה  
וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים : וישכם  
דוד בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וירך כאשר צוהו  
ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אליה מערכה והרעו  
במלחמה : ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת  
מערכה : ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים  
וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום : והוא מרבר  
עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מנת  
במערכות פלשתים וידבר בדברים האלה וישמע דוד : וכל  
איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו ויראו מאד :  
ויאמרו איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את  
ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המך : עשר  
גדול ואת ביתו יתלו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל :

ויאמר

לימוד לשבעת ימי החג יום ז

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים הַעֲמִידִים עִמּוֹ לֵאמֹר מִהֲיַעֲשֶׂה לְאִישׁ  
אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּז וְהִסִּיר חֲרֻפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי  
מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעַרְל הַזֶּה כִּי חָרַף מַעֲרֻכֹת אֱלֹהִים חַיִּים וַיֹּאמֶר  
לוֹ הָעַם כְּדָבָר הַזֶּה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנּוּ  
וַיִּשְׁמַע אֱלִיאֵב אַחִיו הַגָּדוֹל כְּדָבָרוֹ אֶל־הָאֲנָשִׁים זֵיחֲרֵאֱף  
אֱלִיאֵב כְּדוֹד וַיֹּאמֶר לְמַה־זֶּה יִרְדָּת וְעַל־מִי נִשְׁלַח מַעֲט  
הַצֶּאֱזָן הַהֵנָּה בְּמִדְבָּר אֲנִי יִרְעֵתִי אֶת־זוֹדֶנָּה וְאֵת רַע לְכַבֵּךְ כִּי  
לְמַעַן רְאוֹת הַמִּלְחָמָה יִרְדָּת וַיֹּאמֶר דָּוִד מִהֲעֲשִׂיתִי עִתָּה  
הַלְּוֹא דָּבָר הוּא וַיִּסֹּב מֵאֲצִלוֹ אֶל־מִוֶּלֶת אַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדָבָר  
הַזֶּה וַיִּשְׁבְּהוּ הָעַם דָּבָר כְּדָבָר הַרְאִישׁוֹן וַיִּשְׁמְעוּ הַדְּרָכִים  
אֲשֶׁר דָּבָר דָּוִד וַיִּגְדּוּ לְפָנָיו שְׂאוּל וַיִּקְחֵהוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־  
שְׂאוּל אֶל־יִפְלֹל לְבִי־אָדָם עָלָיו עֲבֹדָה יְלֶךְ וְנִלְחַם עִם־הַפְּלִשְׁתִּי  
הַזֶּה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־דָּוִד לֹא תוּכַל לִלְכֹת אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי  
הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי־נַעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְעָרָיו  
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שְׂאוּל רַעֵה הִיָּה עֲבֹדָה לְאִבּוֹ בְּצִאֲנוֹ וְכֹא הָאָרִי  
וְאֵת הַדּוֹב וְנִשְׂאָ שֶׁהַמַּהְעֵרֵר וַיִּצְאֵתִי אַחֲרָיו וְהַכַּתִּיו וְהַצַּלְתִּי  
מִפְּנֵי וַיִּקַּם עָלַי וְהַחֲזַקְתִּי בְּזַקְנוֹ וְהַכַּתִּיו וְהַמִּיתִיו נָס אֶת־  
הָאָרִי נָס־הַדּוֹב הַכֹּהֵן עֲבֹדָה וְהִיָּה הַפְּלִשְׁתִּי הָעַרְל הַזֶּה כְּאַחֵר  
מֵהֶם כִּי חָרַף מַעֲרֻכֹת אֱלֹהִים חַיִּים וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר  
הַצַּלְנִי מִיַּד הָאָרִי וּמִיַּד הַדָּב הוּא יִצַּלְנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה  
וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־דָּוִד לֶךְ וַיְהוָה יְהִיָּה עִמָּךְ וַיִּלְבַּשׁ שְׂאוּל אֶת־  
דָּוִד מִדְּרָוֹ וְנָתַן קִיבוֹעַ נַחֲשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ שֵׁרְיוֹן  
וַיַּחַר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ מֵעַל לְמַדְרֵיו וַיֵּאֵל לְלָכֶת כִּי לֹא־נִסְתָּה  
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שְׂאוּל לֹא־אוּכַל לִלְכֹת בְּאַלֶּהָ כִּי לֹא נִסְתִּיתִי  
וַיִּסְרַם דָּוִד מֵעָלָיו וַיִּקַּח מַקְלוֹ בְּיָדוֹ וַיִּבְחַר־לוֹ חַמְשָׁה חֲלָקִי  
אֲכָנִים מִן־הַנַּחַל וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכָלֵי הָרַעִים אֲשֶׁר־לוֹ וּבִלְקוֹט  
וּקְלָעוֹ בְּיָדוֹ וַיִּנְשֵׂא אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלָּךְ הַפְּלִשְׁתִּי הֶלֶךְ וּקְרַב אֶל־  
דָּוִד וְהָאִישׁ נִשְׂא הַצֶּנֶה לְפָנָיו וַיִּבֹט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד

ויבוהו

ויבזהו כִּי־היה נֶעַר וּדְמֵי עַס־יִפֶּה מֵרָאָה : וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי  
 אֶל־דָּוִד הַכֹּלֵב אֲנִי כִּי־אַתָּה בָּאֵלַי בַּמִּקְלוֹת וַיִּקְלַל  
 הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בְּאֱלֹהָיו : וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לֵכָה  
 אֵלַי וְאַתָּנָה אֶת־בְּשָׂרְךָ לַעֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה :  
 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה כָּאֵל אֵלֵי בַחֲרֹב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן  
 וְאֲנִי בָאֵלַיְךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֹכוֹת יִשְׂרָאֵל  
 אֲשֶׁר חָרַפְתָּ : הַיּוֹם הַזֶּה יִסְרָךְ יְהוָה בְּיָדִי וְהַבְּתִיךָ וְהִסַּרְתִּי  
 אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעַלְיָךְ וְנָתַתִּי פָנָי מִחֲנֵה פְלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה  
 לַעֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחֵית הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ כִּי־יֵשׁ אֱלֹהִים  
 לְיִשְׂרָאֵל וַיִּדְעוּ כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה כִּי־לֹא בַחֲרֹב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ  
 יְהוָה כִּי־לַיהוָה הַמַּלְחָמָה וְנָחַן אַחֲכֶם בְּיַדְנוּ : וְהָיָה כִּי־קָם  
 הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלֶּךְ וַיִּקְרַב לִקְרֹאת דָּוִד וַיִּמָּהַר דָּוִד וַיִּרְץ הַמַּעֲרָכָה  
 לִקְרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי : וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־הַכְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם  
 אֶבֶן וַיִּקְלַע וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־מִצְחוֹ וְהַטְּבַע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ  
 וַיִּפֹּל עַל־פְּנֵי אֶרֶצָה : וַיַּחֲזֹק דָּוִד מִן־הַפְּלִשְׁתִּי בַקֶּלַע וּבָאֶבֶן  
 וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמָּתְהוּ וַחֲרַב אֵין בְּיַד־דָּוִד : וַיִּרְץ דָּוִד  
 וַיַּעֲמֵד אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת־חַרְבוֹ וַיִּשְׁלֹפֶה מֵתַעְרָה וַיִּמָּתְתְהוּ  
 וַיִּכְרַת־בָּהּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מַת נָבֹרִם וַיָּנֹסוּ :  
 וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים  
 עַד־בֹּאָהָ גֵיא וְעַד שְׁעָרֵי עַקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְלִשְׁתִּים בְּדֶרֶךְ  
 שְׁעָרִים וְעַד־נֵת וְעַד־עַקְרוֹן : וַיָּשֻׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֶּלֶק אַחֲרֵי  
 פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁמוּ אֶת־מַחְנֵיהֶם : וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי  
 וַיָּבִיֵאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כְּלָיו שָׁם בְּאֵהָלוֹ : וְכִרְאוֹת שְׂאוֹל אֶת־  
 דָּוִד יֵצֵא לִקְרֹאת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אַבְנֵר שֶׁר הַצֶּבֶא בְּיָמַי  
 זֶה הַנֶּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חִי־נַפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אֲסִידְעָתִי :  
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׂאֵל אֶתָּה בְּיָמַי זֶה הָעֵלֶם : וּכְשׁוֹב דָּוִד מִחֲבוֹת  
 אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיָּבִיֵאֵהוּ לִפְנֵי שְׂאוֹל וּרְאֵשׁ  
 הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוֹל בְּיָמַי אַתָּה הַנֶּעַר וַיֹּאמֶר



לימוד לשבעת ימי החג יום ז

דוד בן עכבדך ישי בית הלחמי :

ואחר כך בשמואל ב סימן ו

ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלה : ויקם ו  
ילך דוד וכל העם אשר אתו מבְּעֵלֵי יהודה להעלות  
משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות  
ישב הכרבים עליו : וירכבו את ארון האלהים אל עגלה  
חדשה וישארו מבית אבינדב אשר בנג'עה ועזה ואחיו בני  
אבינדב נהגים את העגלה חדשה : וישארו מבית אבינדב  
אשר בנג'עה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון :  
ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים  
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים : ויבאו  
ערנן נכון וישלח עזה אל ארון האלהים ויאחו בו כי שמטו  
הפקר ויחר'אף יהוה בעזה ויבהו שם האלהים עליה של  
וימת שם עם ארון האלהים : ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה  
פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה :  
וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איה יבוא אלי ארון  
יהוה : ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד  
ויטהו דוד בית עבד אדם הנתי : וישב ארון יהוה בית עבד  
אדם הנתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת  
כל ביתו : ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד  
אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל  
את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בששחה : ויהי  
כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבת שור ומריא :  
ודוד מכרבר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בר : ודוד  
וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול  
שוֹפָר ותיח ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפהו  
בעד החלון ומרא את המלך דוד מפוז ומכרבר לפני יהוה  
ותבן לו בלבה : ויבאו את ארון יהוה ויצינו אתו במקומו

בהוך

בְּחֹךְ הָאֱהָל אֲשֶׁר נִטְהִילוּ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה  
 וּשְׁלָמִים : וַיִּכַּר דָּוִד מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת־  
 הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת : וַיַּחֲלַק לְכָל־הָעָם לְכָל־הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל  
 לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ חֵלֶת לֶחֶם אַחַת וְאִשְׁפָּר אֶחָד  
 וְאִשִּׁישָׁה אַחַת וַיִּלֶךְ בְּלִיַּעַם אִישׁ לְבֵיתוֹ : וַיֵּשֶׁב דָּוִד לְבִרְךְ  
 אֶת־בֵּיתוֹ וּתְצֵא מִכָּל בֵּית־שְׂאוֹל לְקִרְאֵת דָּוִד וּתְאָמַר מַה־  
 נִכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְדָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמָהוֹת  
 עַבְדָּיו בַּהֲגֹדוֹת נְגִלוֹת אֶחָד הַרְקִים : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִכָּל  
 לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאִבִּי וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצוֹת אֹתִי נָגִיד  
 עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׁחֲקֵתִי לִפְנֵי יְהוָה : וּנְקַדְתִּי עוֹד  
 מִזֹּאת וְהִיִּיתִי שֹׁפֵל בְּעֵינֵי וְעַם הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אֲמַרְתָּ עִמָּם  
 אֲכַבְדָּהּ : ואחר כך שם סימן כי

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דְּבָרָיו הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם  
 הַצֵּיל יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף בְּלֵאִיבוֹ וּמִכַּף שְׂאוֹל :  
 וַיֹּאמֶר יְהוָה סַלְעִי וּמִצְדָּתִי וּמִפְּלִטָּתִי : אֱלֹהֵי  
 צוּרֵי אַחֲסֵה־בִּי מִגְּנֵי וּקְרֹן יִשְׁעֵי מִשְׁנֵבֵי  
 זַמְנוֹסֵי מִשְׁעֵי מַחֲסֵם תִּשְׁעֵנִי : מַחֲלֵל  
 אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבֵי אוֹשַׁע : כִּי אֶפְסוּנִי מִשְׁבָּרֵי־  
 מוֹת נָחֲלִי כְּלִיעַל יִבְעַחֲנִי : חֲבָלִי שְׂאוֹל סַבְּנֵי  
 קִדְמֹנִי מִקְּשֵׁי מוֹת : בְּצַר־ לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל־אֱלֹהֵי  
 אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעַתִּי בְּאוֹנֵי :  
 וַיִּתְנַעַשׂ וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָזוּ  
 וַיִּתְנַעַשׂוּ כִּי־ חָרָה לוֹ : עֲלָה עֲשֵׂן בְּאֵפוֹ  
 וְאֵשׁ סָפִיו תֹּאכַל נְחָלִים בְּעָרוֹ מִמֶּנּוּ : וַיִּט שָׁמַיִם  
 וַיִּרְד וְעָרְפֵל תַּחַת רַגְלָיו : וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעֲף  
 וַיִּרָא עַל־בְּנֵי־רוּחַ : וַיִּשֶׁת חֶשֶׁךְ סָבִיבִתָּיו סָבֹרֵת  
 חֲשֵׁר־תַּיִם עָבִי שִׁחֲקִים : מִנְּנָה נִגְדָה בְּעָרוֹ  
 נְחָלֵי־אֵשׁ : יִרְעַם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וְעֲלִיזוֹן יִתֵּן קוֹלּוֹ :  
 וַיִּשְׁלַח

ה' וקמו  
 להעלות  
 צבאות  
 אל עלה  
 אחיו בני  
 ת אבינו  
 הארון  
 כושם  
 ויבאו  
 שמעור  
 עליהשל  
 רץ יהוה  
 ה הזה  
 אלי ארון  
 עור דוד  
 בית עבד  
 אלם ואת  
 בית עבד  
 דוד ועל  
 סחה : והו  
 ורמיה  
 בר : ודוד  
 עה ובקול  
 אל נשקפה  
 ר לפני יהו  
 אתו כמ  
 בק

לימוד לשבעת ימי החג יום ז

וישלח הציצים ופיצצם בַּרְק ויהם : ויראו אפיקי ים  
יגלו מסלת תבל בנערת יהוה מנשמת רוח אפו :  
ישלח מפרום יקחני ימשני ממים רבים : יצילני  
מאיבי עז משנאי כי אמצו סמני : יקדמני ביום אירי  
ויהי יהוה משען לי : ויוצא למרחב אחי יחלצני  
כי הפזן כי : ונמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב  
לי : כי שמתתי דרכי יהוה ורא רשעתי  
מואלי : כי כל־משפטיו לנגדי וחקתי לא־אסור  
מפנה : ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב  
יהוה לי כצדקתי ככרי לנגד עיניו : עם־הסיד  
תתחסר עם גבור תמים תתמם : עם־גבר תתבר  
ועם־עקש תתפל : ואת־ עם עני תושיע ועיניך  
על־דמים תשפיל : כי־אתה נרי יהוה  
ויהוה יגית חשבי : כי בכה ארוץ נדוד באלהי  
ארדג־שור : האל תמים דרכו אמרת־יהוה  
צרופה מנן הוא לכל החסים בו : כי מי־אל  
מבלעני יהוה ומי צור מבלעני אלהינו : האל  
מעוני חיל ויתר תמים דרכי : משורה הנלי  
באילות ועל בַמְתִי יעמידני : מלמד ידי  
למלחמה ונחת קשת־ נחושה זרעתי : ושתזלי  
מנן ישעך וענתך תרבני : תרחיב צעדי תחתני  
ולא מעדו קרסלי : ארדפה איבי ואשמידם  
ולא אשוב עד־כלותם : ואכלם ואמחצם ולא  
יקומון ויפלו תחת רגלי : ותזרני חיל  
למלחמה תכריע קמי תחתני : ואיבי תתה לי  
ערף משנאי ואצמיהם : ישעו ואין משיע אל־  
יהוה ולא ענם : ואשחקם כעפר־ ארץ כטיט־  
חוצות אדקם ארקעם : ותפלטני מריבי עמי  
תשמרני

לימוד לשבעת ימי החג יום ז צא

השִׁמְרָנִי	לְרֹאשׁ גוֹיִם עִם לֹא	יְדַעְתִּי עֵבְדֶנִּי :
בְּנֵי נֹכַר יִתְכַחְשׁוּ לִי	לְשִׁמוּעַ אֵזֶן יִשְׁמְעוּ לִי :	
בְּנֵי נֹכַר יִבְלוּ וַיַּחֲרֹוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם :	חִי־יִהְיֶה	
וּבְרִיךְ צוּרֵי וִירָם	אֱלֹהֵי צוּר יִשְׂעִי :	
הָאֵל הַנֶּחֱזָן	נִקְמָת לִי וּמְרִיד עַמִּים	תַּחֲתָנִי :
וּמֹצִיאֵי מַאֲיָבִי וּמִקְמִי	תְּרוֹמְסֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים	
תִּצְלֵנִי :	עַל־כֵּן אֹדֶךָ יְהוָה בְּגוֹיִם	וּלְשִׁמְךָ
אֲזַמְּרָ : מַגְדוֹל יִשׁוּעוֹתַי	מִלְכּוֹ וְעִשְׂתֵּי־חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ	
לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם :		

ואחר כך בדברי הימים א' סימן י"ז

וַיְהִי כַאֲשֶׁר יָשָׁב דָּוִד בְּבֵיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נְתָן הַנָּבִיא  
הַזֶּה אֲנֹכִי יָשָׁב בְּבֵית הָאֲרָזִים וְאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה תַּחַת  
יְרִיעוֹת : וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְךָ עָשָׂה כִּי  
הָאֱלֹהִים עִמָּךְ : וַיְהִי כַלִּילָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר אֱלֹהִים אֶל־נְתָן  
לֵאמֹר : לָךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־דָּוִד עַבְדִּי כֹה אָמַר יְהוָה לֹא אֶתֶּה  
תִּבְנֶה־לִּי הַבַּיִת לְשֹׁבַת : כִּי לֹא יִשְׁבַּתִּי בְּבֵית מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר  
הָעִלְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶהְיֶה מְאֹהֵל אֶל־אֹהֶל  
וּמִמִּשְׁכָּן : כֹּל אֲשֶׁר־תַּחֲלֹכְתִּי בְּכָל־יִשְׂרָאֵל הַדְּבַר דְּבַרְתִּי  
אֶת־אֲחֵר שִׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוֹת אֶת־עַמִּי לֵאמֹר  
לְמָה לֹא־בִנִּיתֶם לִי בַיִת אֲרָזִים : וְעַתָּה כֹּה־תֹאמַר לְעַבְדִּי  
לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקָדְמֶיךָ מִן־הַנּוֹה מִן־אַחֲרֵי  
הַצֵּאן לְהֵיוֹת נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל : וְאֶהְיֶה עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר  
תֵּלַכְתָּ וְאֶכְרִית אֶת־כָּל־אוֹיְבֶיךָ מִפְּנֵיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ יָשָׁם בְּשֵׁם  
הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ : וְשִׁמְתִּי מְקוֹם לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיהוּ  
וְשָׁכַן תַּחֲתָיו וְלֹא יִרְגְּזוּ עוֹד וְלֹא־יוֹסִיפוּ בְּנֵי־עוֹלָה לְבַלְתּוֹ כַּאֲשֶׁר  
בְּרֹאשׁוֹנָה : וְלִמְיָמַי אֲשֶׁר צִוִּיתִי שִׁפְטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל  
וְהִכְנַעְתִּי אֶת־כָּל־אוֹיְבֶיךָ וְאָנֹךְ לָךְ וּבֵית יִבְנֶה־לְךָ יְהוָה : וְהָיָה  
כִּי־מָלְאוּ יָמֶיךָ לָלֶכֶת עִם־אֲבֹתֶיךָ וְהִקִּימוּתִי אֶת־זֶרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ

אשר

אֶת־יָמַי  
דָּוִד אָמַר  
ס : יִצְלֵנִי  
בְּיוֹם אֲדִי  
חִי יִחַלְצֵנִי  
יְדֵי יִשְׁבַּע  
רְשָׁעִי  
אֶת־אִסּוֹר  
עַל יוֹשֵׁב  
עַבְד־חֶסֶד  
חֲתָנִי  
גַּם וְשִׁנְיָה  
נְרִי יְהוָה  
בְּבֵיתוֹ  
דַּת־יְהוָה  
יִשְׂרָאֵל  
וְהָאֵל  
דָּוִד הַנְּלִי  
מִדָּוִד  
וּמִחֻרְלֵי  
דָּוִד תַּחֲתָנִי  
אֲשִׁמְרֶם  
מִחַצְצֵם וְלֹא  
חֻרְגֵי חַל  
תַּחַת לִי  
מִשְׁעֵי אֶל־  
אָרֶץ כְּטִסִּי  
גַּם מְרִיבֵי עַמִּי  
חֲשֹׁרְתֵי

לימוד לשבעת ימי החג יום ה

אשר יהיה מפניך והכניתי את מלכותו : הוא יבנה לי בית  
וכננתי את כסאו עד עולם : אני אהיה לו לאב והוא יהיה  
לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה  
לפניך : והעמדתיו בביתי ובמלכותי עד עולם וכסאו  
יהיה נכון עד עולם : ככל הדברים האלה וככל החזון הזה  
בן דבר נתן אל דוד : ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה  
ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד הלום :  
ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר עלי בית עבדך למרחוק  
וראיתני כחור האדם המעלה יהוה אלהים : מה יוסיף עוד  
דוד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת : יהוה  
בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הנדולה הזאת להודיע  
את כל הנדלות : יהוה אין כמוך ואין אלהים וילתך ככל  
אשר שמענו באזנינו : ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ  
אשר הקה האלהים לפדות לו עם לשום קה שם נדלות  
ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים נזים : ותתן  
את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם  
לאלהים : ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל  
ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת : ויאמן ויגדל שמה  
עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל  
וכי דוד עבדך נכון לפניך : כי אתה אלהי נלית את און  
עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להחפיל לפניך :  
ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה  
הזאת : ועתה הואלת לך את בית עבדך להיות לעולם  
לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם :

עוד שם סימן כ"ה

ויקהל דוד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי  
המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי  
המאות ושרי כל ירכוש ומקנה למלך ולבניו עסיה פריסים  
והגבורים

והנבחרים ולכל נבחר חיל אל ירושלם: ויקם דויד המלך על־  
 רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עסילבכי לבנות בית  
 מנוחה לארון ברית יהוה ולהדס רגלי אלהינו והכינותי  
 לבנות: והאלהים אמר לי לאיחכנה בית לשמי כי איש  
 מלחמות אתה ודמים שפכת: ויבחר יהוה אלהי ישראל בי  
 מכל בית אבי להיות למלך על־ישראל לעולם כי ביהודה  
 בחר לגדוד ובבית יהודה בית אבי ובכני אבי בי רצה  
 להמלך על־כל־ישראל: ומכל־בני כי רבים בני נחן לי יהוה  
 ויבחר בשלמה בני לשבת על־כסא מלכות יהוה על־ישראל:  
 ויאמר לי שלמה בנה הוא יבנה ביתי וחצרותי כי־בחרתי בו  
 לי לבן ואני אהיה לו לאב: והכינותי את־מלכותו עד־לעולם  
 אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: ועתה לעיני כֹּל־  
 ישראל קה־לי יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו פ־מצות  
 יהוה אלהיכם למען תירשו את־הארץ הטובה והנחלתם  
 לבניכם אחריכם עד־עולם: ואתה שלמה בני דע את־אלהי  
 אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל־לבבות דורש  
 יהוה וכלי־יצר מחשבות מכין אם־תדרשנו ימצא לך ואם־  
 תעזבנו יניחה לעד: ראה עתה כי־יהוה בחר בך לבנות  
 בית למקדש חוק ועשה: ויתן דויד לשלמה בנו את־תבנית  
 האולם ואת־ביתו ונגזויו ועליתיו וחדריו הפנימים ובית  
 הכפרת: וחבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית־  
 יהוה ולכל־הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות  
 הקדשים: ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל־מלאכת עבודת  
 בית־יהוה ולכל־כלי עבודת בית־יהוה: לזהב במשקל לזהב  
 לכל־כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל־כלי  
 עבודה ועבודה: ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב  
 במשקל־מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל  
 למנורה ונרתיה בעבודת מנורה ומנורה: ואת־הזהב משקל  
 לשלחנות

הדיו נת  
 ויא יהוה  
 אשר דה  
 ולם וכסא  
 החין הזה  
 לפני והוה  
 שיהלם:  
 למרחק  
 הויסקיער  
 עת: יהוה  
 את להודיע  
 ולהק ככל  
 אחד בארץ  
 עם גדולת  
 ס: והתן  
 בית להם  
 בך ועל־  
 כל שמה  
 וישראל  
 את און  
 למנה:  
 השניה  
 לעולם  
 ס: ושרי  
 לפי שיש  
 מהמרים  
 נבחרים

לימוד לשבעת ימי החג יום ז

לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף :  
והמזלגות והמזרקות והקשות והב טהור ולכפורי הזהב  
במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור :  
ולמזבח הקטרת זהב מוקק במשקל ולתבנית המרפכה  
הכרוכים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה : הכל  
בכתב מיד יהוה עלי השביל כל מלאכות התבנית ויאמר  
דוד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה ארתיא וארתיא חת כי  
יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפה ולא יעוֹבך עד לכלות  
כל מלאכת עבדת בית יהוה : והנה מחלקות הכהנים  
והלויים לכל עבדת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל  
נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריה :  
ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד כחרבו  
אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הנייה כי  
ליהוה אלהים : ובכלי כחי הכינותי לבית אלהי הזהב  
לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הפרזול לפרזול והעצים  
לעצים אבני שהם ומלואים אבני פזר ורקסה וכל אבן יקרה  
ואבני שיש רב : ועוד ברצותי בבית אלהי ישלי סגלה  
זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מפל הכינותי לבית  
הקדש : שלשת אלפים כפרי זהב מזהב אופר ושבעת  
אלפים כפרי כסף מוקק לטוח קירות חבתים : לזהב לזהב  
ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות  
יד היום ליהוה : ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל  
ושרי האלפים והמאות ושרי מלאכת המלך : ויתנו  
לעבודת בית האלהים זהב כפרים חמשת אלפים ואדרכנים  
רבו וכסף כפרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים  
כפרים וברזל מאה אלף כפרים : והנמצא אתו אבנים נהנו  
לאוצר בית יהוה על ידי חיאל הנרשני : וישמחו העם על  
התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דוד המלך שמח

שמחה

שמחה גדולה: ויברך דוד את יהוה לעיני כל ההקהל ויאמר  
דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד-  
עולם: לך יהוה הגדלה והנבירה והתפארת והנצח וההוד  
כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל ו  
לראש: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך פח  
ונבירה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מורים אנחנו  
לך ומהללים לשם תפארתך: וכי מי אני ומי עמי כי נעצר  
פח להתנדב פזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך:

ואחר כך ביחוקאל לוי

ועבדי דוד מרד עליהם ורועה אחד יהיה לכם ובמשפטי  
ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם: וישבו עליה ארץ  
אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו  
עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא  
להם לעולם: וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה  
אותם ונתתים והרבית אותם ונתתי את מקדשי בתוכם  
לעולם: והיה משבני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו  
לי לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות  
מקדשי בתוכם לעולם: ואח"כ בישעיה סימן י"א

ויצא חטר מנוע ישי ונצר משרשיו יפרה: ונחה עליו רוח  
יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבירה רוח דעת  
ויראת יהוה: והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט  
ולא למשמע אזניו יכיה: ושפט בצדק דלים והוכיח במישור  
לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע:  
והיה צדק אזור מחניו והאמונה אזור חלציו: וגר זאב עם  
כבש וגמר עסגדי ירפץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן  
נהג כס: ופרה ורב תרענה יחדו ירכצו ילדיהן ואריה כפקר  
יאכל תבן: ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני  
נמול ידו הדה: לא ירעו ולא ישחיתו בכל היר קדשי כי

לחנות המה  
לכפורי היום  
לכפור וכפור  
גית הפרגנה  
היהוה הפל  
תבנית ויאמר  
ואל תחת פי  
עדיכרות  
חלקות זמנים  
מלאכה וני  
לכרברקה  
אחד מרבי  
אדם הנורה כי  
תאלהו הזהב  
לדוד והעצים  
וכר אבו יקרה  
ישלי מלה  
הכנותי לבי  
אפיר ושבעת  
לזהב רזהב  
תנרב למלאה  
שבטי ישראל  
הפיר: ויתנו  
מים ואדרכנים  
שמונת אלפים  
אבנים נתנו  
מחו העם על  
יד המיר שבת  
שמחה



לימוד לשבעת ימי החג יום ז

מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים והיה ביום  
ההוא שרש ישי אשר עמד לנם עמים אליו נזים ידרשו והיתה  
מנחתו כבוד והיה ביום ההוא יוסף אדני שנית ידו  
לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרום  
ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים ונשא גם לגוים  
ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות  
הארץ וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא  
יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים ועפו בכתף  
פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומאב משלוח  
ידם וכני עמון משמעתם והחרים יהוה את לשון ים מצרים  
והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והרריה  
בנעלים והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור  
כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים ואמרת  
ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפה ותנחמני הנה  
אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהיילי  
לישועה ושאתם סמים בששון מפעני הישועה ואמרתם  
ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותינו  
הזכירו כי נשגב שמו זמרו יהוה כי גאות עשה מודעת זאת  
בכל הארץ צהלי ורני וישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש  
ישראל ואחר כך ברות סימן ד

ובעו עלה השער וישב שם והנה הנאל עבר אשר דבר  
בעו ויאמר סורה שבה פה לפני אלמני ויסר וישב  
ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו  
ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלים לך מכרה  
נעמי השבה משדה מאב ואני אמרתי אנלה אונך לאמר  
קנה נגר היושבים ונגר זקני עמי אסיתנאל נאל ואסילא  
ינאל הנידה לי ואדעה כי אין זולתך לנאל ואנכי אחריך  
ויאמר אנכי אנאל ויאמר בעו ביום קנותה השדה מיד

נעמי

נעמי ומאת רות המואביה אשת-המת קניתי להקים שם-  
המת על-נחלתו : ויאמר הגאל לא אוכל לגאל-לי פן-אשחית  
את-נחלתי נאל-לך אתה את-נאלתי כי לא-אוכל לגאול :  
וזאת לפנים בישראל על-הגאלה ועל-התמורה לקים כל-  
דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל :  
ויאמר הגאל לבעז קנה-לך וישלף נעלו : ויאמר בעז לזקנים  
וכל-העם עדים אתם היום כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך  
ואת כל-אשר לכליון ומחלוץ מיד נעמי : וגם את-דורת  
המואביה אשת מחלוץ קניתי לי לאשה להקים שם-המת על-  
נחלתו ולא יפרת שם-המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים  
אתם היום : ויאמרו כל-העם אשר-בשער והזקנים עדים יתן  
יהוה את-האשה הבאה אל-ביהך כרחל וכלאה אשר בנו  
שתיים את-בית ישראל ועשה-חיל באפרתה וקרא-שם  
בבית לחם : והי ביהך בבית פרץ אשר-ילדה תמר ליהודה  
מן-הזרע אשר יתן יהוה לך מן-הנערה הזאת : ויקח בעז  
את-רות ותהילו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון  
ותלד בן : ותאמרנה הנשים אל-נעמי ברוך יהוה אשר לא  
השפית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל : והיה לך למשיב  
נפש ולכלכל את-שבתך כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו  
אשר-היא טובה לך משבעה בנים : ותקח נעמי את-הילד  
ותשתהו בחיקה ותהילו לאמנת : ותקראנה לו השכנות  
שם לאמר ילד-בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי-ישי  
אבי דוד : ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את-חצרון : וחצרון  
הוליד את-דרם ורם הוליד את-עמינדב : ועמינדב הוליד את-  
נחשון ונחשון הוליד את-שלמה : ושלמון הוליד את-בעז  
ובעז הוליד את-עובד : ועבד הוליד את-ישי וישי הוליד

את-דוד : ואחר כך בתהלים סימן כ"א  
למנצח מזמור לדוד : יהוה בעזך ישמח-מלך וכישועתך

ס' והיה פ  
ס' וירשו והיה  
נ' שנית יר  
צ' וספתחו  
נ' שא גם לניס  
א' רבע נופת  
ה' אפרים לא  
ס' ועשו ככתי  
נ' מאב משה  
ל' ויסעו  
ל' וירדו  
א' מאשר  
ס' ואת  
נ' ונתן הנה  
ז' ויהוה וירדו  
ו' ואתם  
ס' עליונתו  
ז' מרעה ואת  
ז' וירדו קדוש  
א' אשר דבר  
ו' ויסר וישב  
ז' וישבו  
ז' מלך מכה  
ז' ונה לאמר  
א' ואסלא  
נ' ונכי אתך  
ה' שרה מ  
נ' ונכי

לימוד לשבעת ימי החג יום ז

מה יגל מאד : תאנות לנו נתתה לו וארשת שפתיו בל-  
מנעת סלה : פי תקדמנו ברכות טוב תשיר לראשו  
עטרת פז : חיים ואל ממך נתתה לו ארץ ימים עולם ועד :  
גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו : פי תשיתהו  
ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניו : פי המרד בטח  
ביהוה ובחסד עליון בלי מוט : תמצא ידך לכל איביה ימינה  
תמצא שנאיך : תשיתמו ובחנור אש לעת פניה יהוה באפו  
יבלעם ותאכלם אש : פרימו מארץ תאבד וזרעם מכני אדם :  
כינטו עליך רעה חשבו מזמה בליוכלו : פי השיתמו שכס  
במיתריה תכונן על פניהם : רומה יהוה בעזה נשירה ונזמרה  
גבורתך :

פט משפיל לאיתן האזרחי : חסדי יהוה עולם אשירה לדור  
ודר | אודיע אמונתך בפי : פי אמרתי עולם  
חסד יבנה שמים ותכין אמונתך בהם : ברתו ברית לבחירי  
נשבעתי לדור עבדי : עד עולם אכין זרעה ובנתי לדורי ודור  
בסאה סלה : וידו שמים פלאה יהוה אף אמונתך בקהל  
קדושים : פי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בכני אלים :  
אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על פלסכיביו : יהוה |  
אלהי צבאות מי כמוך חסין | יה ואמונתך סביבותיך : אתה  
מושל בנאות הים בשוא גליו אתה תשכחם : אתה דבאת  
כחלל רהב בזרוע עזה פזרת איביה : לך שמים אף לך ארץ  
תבל ומלאה אתה יסדתם : צפון וימין אתה בראתם תבור  
וחרסון בשמך ירגנו : לך זרוע עם גבורה תעו ידך תרום  
ימינה : צדק ומשפט מכון בסאה חסד ואמת יקדמו פניה :  
אשרי העם ידעי תרועה יהוה באור פניה יהלכון : בשמך  
יגליון פליהים ובצדקתך ירומו : פי תפארת עמו אתה  
וברצונה תרום קרגנו : פי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל  
מלכנו : אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על-

גבור

לימוד לשבעת ימי החג יום ז צה

גבור הרימותי בחור מעם : מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי  
משחתיו : אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו : לא ישיא  
אויב בו ובך עולה לא יעננו : וכתותי מפניו צריו ומשנאיו  
אנוף : ואמונתו וחסדו עמו ובשמי תרום קרנו : ושמתו בים  
ידו וזכנהרות ימינו : הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי :  
אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ : לעולם אשמרלו  
חסדי ובריתי נאמנת לו : ושמתו לעד זרעו וכסאו בימי  
שמים : אם יעזבו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכו : אם חקתי  
יחללו ומצותי לא ישמרו : ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים  
עונם : וחסדי לא אסיר מעמו ולא אשקר באמונתו : לא  
אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה : אחת נשבעתי בקדשי  
אם לדוד אכזב : זרעו לעולם יהיה וכסאו בשמש נגדי : בירח  
יבון עולם ועד בשחק נאמן סלה :

ואח"כ סי' קל"ב כנ"ל ביעקב • ומזמור קמ"ד לדוד ברוך  
ה' צורי וגו' :

זהו פרישת לך לך דף פ"ד ע"א

**פתח** רבו שמעון ואמר פני אליו וחנני וגו' האו קרא אית לאסתכלא  
ביום וסא סוקימנא ליה בכמה אתר • אכל כהאי קרא מלון  
סתימין אית ביה פנה אליו • וכי דוד אמר פני אליו וחנני • אלא כגון דרבא  
דיליה דאיהו אתעטר ביה קאמר • חנה עזך לעבדך חנה עזך דא עז  
עלאה בהכתוב וותן עז למלכו מאן מלכו דא מלך סתם מלכא משוסא  
סוף הכא לעבדך דא מלכא משוסא כדאמרן מלך סתם • והושיעה לכן  
אמתך וכי לא הוה כריה דישו איהו עד דאיהו אמר בשמא דאמיה  
ולא בשמא דאבוי אלא הא סוקימנא דבר ויתו כ"כ לקבל מלה עלאה  
לארכא כעו למתן במלה דאיהו ודאיו ועל דא ארכר לאמיה ולא לאבוי  
ותו הא תנינן (דאס) דא מלך כדאמרן • אמר ר"ש ת"ס מה כתוב :  
**ויהי** ריב בין רועי מקנה אברהם • רב כתיב חסד יו"ד דבעא לוט  
למהדר לפולחנא נוכראא דפלטו ותבו ארעא וסיעיה דקרא  
סוכא דכתיב והכנעני והפרזי אז יושב בארץ • ומנלן דלוט אהדר  
לסורחניה לפולחנא נוכראא דכתיב ויסע לוט מקדם • מאי מקדם  
מקדמונו

לימוד לשבעת ימי החג יום ז

מקדמונו של עולם כתיב הכא ויסע לוט מקדם וכתיב ויהי בנסעם מקדם מה להלן נטילו מקדמונו של עולם אף הכא כן . כיון דודע אברהם דלוט לקכו נטויה לביה מיד ויאמר אברהם אל לוט וגו' הערד נא מעלי . לית אנת כדאי לאתחברא בהדאי כדון אתפרש אברהם מניה ולא בעא למיהך ולא אתחברא עמיה דכל מאן דיתחבר לחיובא סופיה למיהך אכתריה ולא תענש כגיניה מנלן מהושפט דאתחבר עם אחאב ואלמלא זכו דאבהן אתענש תמן דכתיב וילעק יהושפט וכדון אשתזיב דכתיב ויסירם אלהים מעליו ועל דא לא בעא אברהם למיהך בהדיה דלוט ועם כל דא לא בעא לוט למהדר מסורחניה אלא ויבחר לו לוט את כל ככר הידרן ויסע לוט מקדם אתנטיל מן קדמאה דעלמא ולא בעא לאתדבקא במהימנותא שלימתא כאברהם : **אברהם** ישב בארץ כנען לאתדבקא באתרא דמהימנותא ולתנרע חכמתא לאתדבקא במאריה ולוט ישב בערי הככר ויאכל עד סדום . עם אינון חייבין דעלמא דנפקו מגו מהימנותא דכתיב ואנשי סדום רעים וחטאים לוי' מאד . כל חר אתפרש לארמיה כרקא יאות . בג"כ זכאין אינון חכריא דמשחדלי באוריתא וממא' זליליא ומכרותא דלהון בקב"ה ועלייהו כתיב ואתם הרבקים בני אלקים חיים כלכם היום :

פרשת ויחי דף רל"ו ע"כ **יהודה** אחא יודוך אחין יודך בערף אויביך וגו' ד' זאסי פתח עשה ירח למועדים וגו' עשה ירח בגין לקדשא ביה דיש ורחין ורש' שתין ולעלמין סיהרא לא נהירא אלא משמשא וכד שמשא שליט סיהרא לא שלטא כד אהכניש שמשא כדון סיהרא שלטא ולית חושבן לסיהרא אלא כד אהכניש שמשא ותרווייהו עבר קב"ה לאהבא . ד' ויתן אותם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ וגו' זהו לאותות אליו שכתות דכתיב כי אות היא ולמועדים אינון ו'ט' ולימים אליו דשי ורחין ולשנים אליו דשי שנין דלהון אומות העולם עברין חושבן לשמשא וישראל לסיהרא ואזלא הא כי הא דאמר רבי אלעזר כתיב הרבות הגוי לו הגדלת השמחה הרבית הגוי אליו ישראל דכתיב בסו כי מי גוי גדול וכתיב גוי אחר בארץ לו כגיניה הגדלת השמחה דא סיהרא דאתרביאת בנהורא כגיניהון דישאל אומות העולם לשמשא וישראל לסיהרא הי מנייהו עדיף ודאי סיהרא לעולא ושמשא דאומות העולם תחות האי סיהרא הוא וההוא שמשא מהאי סיהרא נהיר חמי מה בין ישראל להו ישראל אקודי כסיהרא ואשתלשלו בשמשא עלאה ואתאחרו באחד (ביה) דנהירא משמשא עלאה ומתדבקן ביה דכתיב ואתם

ואתם הדנקים ביו' אלהיכם חיים כלכם היום • יהודה אתה וגו' • ר"ש  
אמר מלכו ליהודה אתקיים והיינו דאמרונן מאו דכתיב הפעם אודה את  
ו' בגין דאיהו רביעא אודה את ו' בגין דאיהו רגלא רביעא  
לכרסויא ור"ז דא רשומא דשמא עלאה ובמה אשתלים כה"א (ס"א)  
ברל"ת) והיינו ה"א בתרא דשמא קדישא שמא קדישא שלים באתווי  
וקשר דאמיד לון על דא • יודוך אחין דמלכו לך אסתוויא לאתקוימא  
וראי יהודה עוד רד עם אל ועם קדושים נאמן מאן קדושים אלון  
קדושים עליונין דכלהו ארון לבנים ושוייהו נאמן כ"כ הוא קדמא  
בכלא הוא מלכא על כלא • רבי שמעון פתח ואמר כל כבודה בת מלך  
פנימה כל כבודה דא כנסת ישראל כבודה בגין דאיהו כבוד דא על דא  
דא דבר ודא נוקבא (ס"א דא נוקבא) ואתקרי כבודה בת מלך היינו  
בת שבע בת קול דאיהו קול גדול והאי מלך עלאה הוא פנימה בגין  
דאית מלך דלאו איהו לנו כוותיה והאי כבודה בת מלך ממשכלות זכב  
לבושה בגין דאתלכשא ואתאחדת בגבורתא עלאה והאי אוף נמי  
מלך אקרי ובג"כ קיימא ארעא אימתי בשעתא דאתאחדת במשפט  
כד"א מלך במשפט ועמיד ארץ ודא קרינן מלכו דשמא ויהודה  
אתאמר כה וירית מלכותא דבארעא • רבי (אבא) יהודה ורבי ילחק  
הוו קאזלי בארעא אמר ר' ילחק נפתח במלי דאורייתא ונוזיל • פתח  
ר' ילחק ואמר זיגרא את הארס וישכן מקדס לב"ע וגו' • האי קרא  
אוקמוה חבבא אכל זיגרא כבד נש דגריש לאנתתיה את הארס דייקא •  
ת"ת רגא דמלה ארס במה דחטא אתפס וגרים מותא ליה ולכל עלמא  
וגרים להקוא אילנא דחטא ביה תירובין לאתרכא ביה ולא אתרכא  
בכנוי לעלמין הה"ד זיגרא את הארס את דייקא כמה דכתיב ואראם  
את וי' אוף הכו את הארס וישכן מקדס לב"ע וגו' האי לתתא וכמא  
דכרובים לעולא אית כרובים לתתא והאי אילנא אשרי עליוהו ואת  
להט הקרב המתהפכת אינון טפסי דשלהובי דאשא מהקוא חרבא  
דמתלהטא המתהפכת דא האי חרבא דינקא בתרין סטדין ואתהפכא  
מסטרא דא לסטרא אחרא • דא המתהפכת דא להט אינון טפסי  
דשלהובא דקאמר דמתהפכין לזמנין גוברין ולזמנין נשין ומתהפכין  
מדוכתייהו לכלא ועל דא לשמור את דרך עץ החיים מאן דרך כד"א  
הכותן בוס דרך א"ד יהודה שפיר והכי הוא וראי דגרים ארס להקוא  
אילנא דחטא ביה לאתרכא ואפי' שאר בני עלמא נמי כד"א ובפשעוכם  
שולתם אמכם אבל שפיר קאמרת דהא מדוכתייה משמע דכתיב זיגרא  
את הארס בגין דדא שלימו דארס הוא ומהקוא וומא אתפנס סיהרא  
ער דאתא נח ועאל בתיבותא אתו חויבא ואתפנס ער דאתא אכרסא

ואתקוימו

ויסו כנענים  
בין חוה  
ט וגו' הפיר  
תפיש ארס  
דכר לחויה  
ט דאתחבר  
בין יהושפט  
בשם אכרס  
משורמיה  
אשתטיל מן  
באכרסיה  
הא ולתמש  
בכר ויהא  
ד רכתוב  
יהו נקא  
הא וליגא  
ל אלתוס  
ד: בערף  
תת עשה  
דש שגון  
אשתא לא  
לסוסרא  
ה"ד ויתן  
לחיות  
והט אלון  
בין חושבן  
דכתיב כתיב  
בשם אכרס  
לשם אכרס  
הא דאמות  
הא נגור חמו  
משא עלאה  
מן ביה דכתיב  
ואתם

לימוד לשבעת ימי החג יום ז

(ואתקיימו) וקיימא בשלמינו דיעקב ובניו ואתא יהודה ואחיה ניה  
ואתקף במלכותא ואחסין ליה אחסנת עלמין הוא וכל בניו בתרוי  
הה"ר יהודה אתה יורוך אחיך (ס"א) בניו דיליה מלכותא עליוהו כמה  
דאת אמר כי יהודה גבר באסור . יורוך אחיך) ודאי בשעתא דקיימו  
וישראל על ימא דכלהו אודו ליה ונחתו אבתריה בימא . ורך בערף  
אויבך כד"א יהודה יעלה בתחלה ושתחו לך בני אביך כללך רכל אינון  
שאר שבטין כג"ר בני אביך ולא בני אמך בני אביך הא כללהו שאר שבטין  
דאע"ג דאתפליג לתרין מלכוון כד הוו סלקין לירושלם הוו סגדין  
וכרען למלכא דבירושלם בניו ממלכותא דירושלם ממלכותא קדישא  
מניה הוה . ושתחו לך ולא כתיב ושתחו דאי כתיב לאוספא לשאר  
עמון ושתחו לא כתיב אלא כזמנא דיתיי מלכא משיאא דכתיב שים  
וישתחו השתא דאמר ושתחו לאחזאיה דישאל כללו בלחוריהו כללו  
ויפלוחן לרישא דגולה לראש דבבל ולא שאר עמון :

**גור** אריה יהודה בקרמיתא גור ולבתי אריה ורזא במלה בקרמיתא  
נער ולבתי אריה וי' ארי מלחמה מטרף בני עליה מאי מטרף  
לאכללא מלאך המות דאיהו קיימא על טרף לשולאה בני עלמא ולא  
משויב כד"א וטרף ואין מליל ומההוא טרף אסתלקת שכינתא . כרע  
בגלותא דבבל רבן בגלותא דארום באריה דאיהו תקיפא וכלביא  
דאיהו תקיפא יתיר כך וישראל תקיפין אינון רבני עלמא עב"ז משתין  
ודחקין לון ואינון קיימין בדתיכון ובנימוסיהון באריה וכלביא כך  
שכינתא דאע"ג דכתיב נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל היא  
תקיפא באריה וכלביא בהאי נפילה מה אריה ולביא לא פלגין אלא  
בגין למטרף ערפא ולשלוטה דהא מרחוק ארת טרפא ומשעתא דארת  
נפל ולא קם עד דלגיג על טרפיה ואכיל לה כך שכינתא לא נפלא לא  
באריה וכלביא בגין לנקמא מעמון עב"ז ולדגא עליוהו כד"א לועה  
ברוב כח . מויקיימו הוא לא יקום לנקמא מניוהו נוקמא זעירא אלא  
מויקיימו מוי כד"א מוי ירפא לך והוא איהו עלמא עלאה דביה  
שלטנותא לאתקפא לכלא וכתיב מבטן מוי ולא הקרח ואוקמיהו :

**לא** יסור שבט מיהודה וגו' אוקמיהו סבירא אכל עד כי יבא  
שילה כה"א בניו דשאר בוי' לאחזאה הכא רזא (הכא) דשמא  
קדישא ו"ה באתר אחרא שלו בלא ה' באתר אחרא שלה בלא ו' והכא  
שיל"ה בוי"ה"א רזא דשמא קדישא עלאה דשכינתא תקום בשמא (ס"א)  
(דא) דוי"ה ואיהו רזא דוי' (ס"א מ"ו) כראמריכון :

ויהי דף רל"ג ע"ב

**פתח** ואמר הודיענו ה' קלוי ומרת ימי מה היא וגו' האי קרא  
 אוקמוה אכל ת"ס קלוי דא קץ הימין דאיהו מתקשר ביה  
 כדור ומרת ימי מה היא דא איהו דאתמני (כ"א דאית ממנא) ממש על  
 יומיו • אמר רבי יהודה הא שמענא מרבי שמעון דהאי קרא אתמר  
 על אינון יומין דאתגזרו עלוי מארס קדמאה דאינון ע' דהא אתמר  
 דחיין כלל לא הוו ליה אלא דיהיב ליה ארס מאינון יומין דיליה שבעין  
 שנון ורזא דא וילון לא משמש כלום וסיהרא לא נהרא מגרמה כלל  
 ושבעין שנין נהרין לה ככל סטראה ואינון קוי רור סתס ועל דא בעא  
 דור לקורשא ברוך הוא למנדע רזא דא על מה לית לה חיון לסיהרא  
 מגרמה ולמנדע עקרא דילה ומרת ימי מה היא דא הוא דרגא רעלמא  
 עלאה סתומא דאיהו קיימא על כל אינון יומין דאינון קיין דילה אתר  
 דנהיר לכלא ארעה מה חרל אני אתר רור אנדע על מה חרל אנא  
 נהורא מגרמי ואתמנע מני כשאר כל אינון נהרין עלאיין דאית לון  
 חיון לכלהו ואנא על מה אנא חרל ועל מה אתמנע מני ודא הוא  
 דבעא רור למנדע ולא אתייהיב ליה רשותא למנדע • ת"ס כל ברכאן  
 עלאיין כלהו אתמסרו להאי דרגא לברכא לכלא ואע"ג דלית לה נהורא  
 מגרמה כל ברכאן וכל חידו וכל טיבו כלהו קיימין בה ומנא (קיימין)  
 נפקי ועל דא אתקריאת כוס של ברכה ואקרי ברכה ממש כמה דכתיב  
 ברכת ה' הוא תעשיר ועל דא כתיב ומלא ברכת ה' ים ודרוס ירטה  
 וכנ"כ אית לה בכלהו שויר ומכלהו אתמליא ומכלהו אית בה ואתברכא  
 מכל אינון ברכאן עלאיין ואתמסרו לה ברכאן לברכא מנלן דאמר  
 רבי יוסף ועקב ברוך לבכו דיוסף מאתר דא רכל ברכאן אתמסרו  
 בודיה לברכא כד"א וסיה ברכה מכאן ולהלאה ברכאן אתמסרו ברוך •  
 ת"ס כגוונא דא אכן מברכן ומשכחין לשמא דא ועל דא הלילה דאינון  
 יומין דקאמרו הלילה דאמר ר' חייא כהלילה לרובין נ' דרגין חסידים  
 לריקים וישראלים (ס"א בנין דוסתלק יקרא רקודשא ברוך הוא על כולא  
 באלין רבין) חסידים מסטרא דימינא לריקים מסטרא דשמאלא ושרא  
 מכל אינון סטרוין בנין (דושרים) דושראל כלילן מכלהו ועל דא אסתלק  
 תושבתא דקב"ה מכלא וכן ככל אתר דושראל משכחן ליה לקב"ה  
 מתתא אסתלק יקריה ככלא :

**יהי** רגון מלפניך ה' אלהינו ואלהינו אבותינו שבעמור לנו זכות  
 רוד מלכא משיחא וזברהס יוסף ויעקב ומשה ואהרן ויוסף  
 כה 25 חמר ארהים לקליל

דבר ואמר  
 כנו כנו  
 עליוהו כנו  
 שבתא דקומת  
 יודך בענין  
 דא רכל אינון  
 שאר שבעין  
 דור סגרון  
 דא קודשא  
 גא לשאר  
 מע שום  
 דיינו למן  
 כקמייתא  
 מאי מעין  
 סמא ולא  
 יתיר • יביע  
 דא וכליל  
 ד' משתין  
 כלילא כן  
 דאן • יוא  
 ענין אלא  
 שבת דאמר  
 דא עלילא לא  
 ד"א ונעם  
 שבת אלא  
 אה רבין  
 יתיר :  
 כי יבא  
 דשמא  
 ד' ודא  
 מנא (ס"א)



לימוד לשבעת ימי החג יום ז

להליל אותנו ולא לאונו ולא לאוי ולא לאוינו מכל מבטול ועון ויהי ה' לטינו  
עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו להטות לבבנו  
אלו ללבב ככל דרכו ולשמור מצותיו וקיוו ומשפטיו אשר לזה את  
אבותינו וישים בלבנו אהבתו ויראתו ויחדו לעשות רצונו ולעבדו בלבב  
שלם ותחזמנו בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה  
חיים שיש בהם ויראת חטא חיים שאין בהם כושה וכלומה חיים שתהא  
בנו אהבת תורה לשמה חיים שתמלא לנו משאלות לבנו לטובה :

**ובזכות**

רוד משיחא הקדוש במדת המלכות חנלה ותראם כבוד  
מלכותך עלינו מהרה ומלוך על כל העולם כולו בכבודך  
והנשא על כל הארץ ביקרך וקבץ כעולות קוויך מארבע כנפות הארץ  
ויכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא לדרך עליון לכל ממלכות  
הארץ כי לה' המלוכה ומושל בגוים ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט  
את הר עשו והיתה לה' המלוכה והיה ה' למלך על כל הארץ בוים  
ההוא והיה ה' אחד ושמו אחד אבי"ר :

**חול המועד**

**ירוע**

ומפורסם מה שחכמים הגידו כל המבזה את המועדות  
כאילו ע"ז זה כאמר על המבזה חולו של מועד וגובה בו  
כמעשהו בחול הן כמעשה הן כסעודה שעושה סעודתו כדרך חול  
ואינו שמת בהם און לו חלק לעולם הבא רחמנא לילן ואם כך אמרו  
בחול המועד דפסק כ"ג וק"ו כח"מ של חג הסוכות אש"ר הוא זמן  
שמחה לכל כמ"ג זמן שמחתנו ובימים האלה היתה שמחת בית  
השואבה בבית אלהינו ואמרו בגמרא הניא אר"י ו"ח חנניה כשהיינו  
שמחים שמחת בית השואבה לא היינו רואים שינה בעינונו שעה אחת  
לתמיד של שחר ומשם לתפלת השחר ומשם לקרבן המוספים ומשם  
לתפלת המוסף ומשם לבית המדרש ומשם לאכילה ושתייה ומשם  
לתפלת המנחה ומשם לתמיד של בין הערבים ומכאן ואילך לשמחת  
בית השואבה והרבו לספר ברוב גודל השמחה הנעשית בשמחת בית  
השואבה עד שאמרו מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה  
מימיו אשרי עון ראתה כל אלה (ועוד האריך הרב בעל חמדת ימים  
בגודל שמחת בית השואבה עש"ב :

**וראו**

לכל אדם בעת קריאת ס"ת בימים האלה בקרינות החג  
להתפלל לפני אלהיו על שרי עכו"ם שיתמו ויסקו במהרה  
בימיו כי הנה ז' ימים הם כנגד הע' שנים דעכו"ם כי כל אחד  
כלול מעשר הם שבעים :

**וכן**

ענין הקפת החיכה שאנו מקיפים כל ז' ימי החג הוא להגלל  
 מרו ווס כיום משר ח' הכולל ו' שיום וכיום הואשענא רבא  
 אנו עושים ז' הקפות להגלל מכולם כאחד כמ"ט והאי יתן אל לבו  
 חלה הדברים ולא יעשה כמלות אנשים מלומדה וע"י כך יתן אל לבו  
 לשזוב מעבירות שבידו כי איכבה וכל להכניע השדים המקטרגים אם  
 טובל ושרץ בירו חס ושלוס אשר כל אחר מהנה הוא משחית לחבל  
 ולקטרב כמ"ט ז"ל העובר עבירה אחת קנה לו קטיגור אחר ע"כ  
 הא"ש יקרא יהיו תמיד דברים האלה על לבו ומוכטח לו שלא תבא  
 תקלה על ידו :

**ליל הושענא רבא**

**מנהג**

העם אשר בחר ה' בליל הושענא רבא להרבות נרות בבית  
 הכנסת ומתפללים תפלת ערבית בהכנעה גדולה ובכוונה  
 כמו בליל יום הולדות ודברים נוספים לטובל ג"כ מנערכ כמו כ"ה  
 והולכים ומתקבצים בעלי אסופות ללמוד הקורא כל הלילה לחסות  
 כנועם ה' בטולא רמיהומנותא ונרוך הא"ש הירא להיות בזריוות המצוה  
 לירי זקירות למעט באכילה ושתיה אלא אוכל נפש בלבד שהמאכל  
 מביא את האונם ואין השעה לרובה לכך כי המשפט לאלהים הוא  
 כמבואר לעיל כי משעת הנעילה הונח משפט האדם ונדיך עיון  
 והשקפה לטובה הכל לפי המעשה ואשר יוטיב כל אחר ואחר ויטופו  
 למחול לו וקוה ויהי חס לא יתן אל לבו לחקן עוותתו יחמירו  
 בבית דין של מעלה כפסק דיונו והמלמד זכות חוזר ומלמד טובה  
 ואחר גמר דין חולקין הפתקין לממונים אכזרים ועדו מסורה כרהי  
 הן למות הן לחיים :

**ומי**

זש הא"ש ירא ורך סלכב אשר לא ירבו מרובו הנזרה ולא  
 ידחיק נדוד מלמלאות כרוסו כבשר ויון הרבה בלילה הקדושה  
 הזאת חס ושלוס ולהיות וראת ה' על פניו תמיד כל הלילה ולהתחנן  
 בשליחות ותחנונים לפני אל מלך יושב על כסא רממים על אשר חטא  
 על הנפש טרם ילא דבר הסלך על דת ודיון עד השער לא סגרו  
 אצרי אשר ולא הרודפים העומדים על השקודים לעשות המשפט  
 והדיון ועד הללם לא סר אולי יעתר ולא יאבד ח"ו :

**ותכף**

ומיר אחר האכילה ותקראו לקבל עליהם עול מלכות  
 שמים בלב שלם ובנפש קפלה ליחרא שמה רקודשא ברוך  
 הוא וכו' ויקראו בנחת ובנעימה קרושה כטעמים כל משנה תורה  
 מאלה הדברים עד לפינוי כל ישראל :

ופסער

ובספר

חמרה בגוזה אשר כתבתו נוסח תפלה אחת כוללת כל סוד כיונת קריאת משנה התורה להוליא הכוונה בפע ואעתיקנה כאן למען זכות ליראי ה' ולחושני שמו אשר באו בסוד ה' לברם לא לזולתם וזה נוסחה :

תפלה קורם משנה תורה

רשם יחוד קב"ה ושכינתיה ברחילו ורחימו לימיה שם יה נו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים

באימה ביראה באהבה ללמוד את ספר משנה התורה לתקן את ארצנו במקום עליון לתת נחת רוח ליוצרינו :

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שנתת סגולת קריאת ספר משנה התורה הזה ופרשיותיו ופסוקיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו ונקודותיו ושמותיו הוולאים מר"ת וספיו תיבות ומלופי התיבות ככלל וכפרט . הפתח פתוחי חות"ם הנעלם

חות"ם המלו"כה ואשר להיות כבר היה בה מעת הנעולה ה' בכורות מכות אומא וחור"תם עד היסוד כה ראשון לליו"ן בכמ ג' שמות

אהיה במלואותם אל"ף ה"י ור"ה ה"י אל"ף ה"ה ור"ה ה"ה אל"ף ה"א ור"ה ה"א

ה"א ור"ה ה"א אשר המה עולים במספר חות"ם לזכור ר' ארץ ולאמר לליו"ן עתה בכמ סגולת קריאת משנה תורה תטול העטר"ה מהארת שלשה שמות אהי"ה המלאה אשר בקרכו גבו משנ"ה

תורה יבנה כאמור מפי כבודך ואנ"ו אהי"ה לה נאם ה' אגמ"ת . אש סכיב ולכבוד אהי"ה כתוב"ה מעיין החתום באר מים חיים וגו' לים מן

לכנון . ועולתה תקפוצ פיה והרשעה כלה בעשן תכלה ותעביר ממטלת זרון מן האר"ץ סגור חות"ם לר' . ויעלה ויבא יונע יראה וירנה לימורנו לפני כסא כבודך עד שיפוח הים וגסו הלללים . ואל

חסיר מעלינו לנו . זכרנו לחיים טובים מלך חפץ בחיים חתמנו בספר החיים למענך אלהים חיים ושימנו כחותם על יד ימינך וחתום פי

שטן ואל ישטן עלינו זעום כו וירום ויעמור מלין טובה לדרקנו ואשר חתום בלרור פשעינו יתהפך כחומר חות"ם ולחומ"ה נשככה היה לא

בעדנו לכפר פשעינו ועונותינו ואל תטרף עלינו את השעה ותאריך קלנו עד שנוכל לתקן את אשר פגמנו ולא נאכזר . ובזכות ספר משנה

התורה לא ימוש ספר תורתך מפינו ונחיה אנחנו ולא לאינו ולא לאוי לא לאינו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה וזכור נמת עדות לא

תשכח מפי זרעו חות"ם העורה תחיר וסודך שים בלמורך ואת למח דור מהרה תלמיט וקירנו תרום בישובעתך ומלאה הארץ רעה את ה'

כמים לים מכסים וקוה ה' למלך על כל הארץ כיום ההוא וקוה ה'  
אמר ושמו אחד אכז"ר :

**ומנהג**

חסידים הראשונים ללמוד כוזה פרשת האזינו באדר רא'  
זוטא אשר בה מבוחר עוז פרו הדר כפות תמרים  
ופטירת הרשב"י ע"ה וסגולתה לקדש את הנפש היפה מאד מאד ואף  
באין מבין קרואתה זו היא הלולה ועוררת אהבת רעים ורודים  
למעלה רק איקראנה באומה וכיראה מלה כמלה לא כחטיפה פן  
יהרסו אל ה' ח"ו ובהגווע לפטירת הרשב"י סגולה נפלאה היא מאד  
לקורר דמעות עליו כי בזה מחכפרים עונותיו :

**ואח"כ**

כוזה פרשת וחיך דף ר"ך ע"ה כזכר לקמן בסעודת  
יום הושענא רבא יצו"ש וכפ' לו דף ל"א ע"כ :

**ותנין**

בספרא דרב המנונא סבא דהא הקוה חילא דאתפקדא  
על אילנין אילין כל חד וחד מאילין לא נטול ברכאן  
דמרוותא לעילא אלא בזמנא דא ומרוותא דלהון כולהו לעילא ומרוותא  
דאלטין אילין לתתא כולהו בזמנא דא הוא ואתערוותא דלהון באינון  
קדושי מלכא תליון . וכו' ושראל נטלו לון כלא אתער בזמנא דא  
ועלמא אתצרכא וכ"י מתצרכא לארשא ברכאן לעלמא כתיב קול יו'  
על המים אל הכבוד ח"ר וסיי דא אברהם . קול יו' בכח דא ונחם .  
קול יו' בהרד דא ועקב . קול יו' שוכר ארזים דא נחם . קול יו'  
חולכי להבות . אש דא קור . קול יו' יחול מדבר דא לרום . קול יו'  
וחולץ . אילנות דא ארץ . וכלהו מתגרליו על ימא (מיוא) ואתשקוין במיוא  
לגרלא ה"ד ונהר יולא מערן להשקוה את הגן וכלהו הני מתערו  
ברכאן לעלמא מההוא שקיו דאתשקוין כלהו . ת"ח הני שבע קלון  
תליון כמלה דעומא כשאר יומי שתא . והשתא לא תליון אלא כעוברא  
ואני עוברא קא כענין ולא מלה בנין דבזמנא דא מברך לכל שתא .  
ביומא שביעה דחג הוא סיומא דרינא דעלמא ופתקין נפקין מבי  
מלכא ובבורן מתערו ומסתיומן בהקוה יומא וערבי נחל (תליון)  
כהו ובעינא לאתערא בבורן לאתערא למיוא ולסארט שבע זמנין  
למיואה להאי מזבח ממיוא דילחק בנין דאתמליא מיוא האי בורא  
דילחק וכו' הוא אתמליא כל עלמא אתצרכא במיוא . ובהאי יומא  
בבורות כענין למיוא ולסיומא לון לבתר . דהא בהאי יומא מסתיומו  
ד האי יומא אתערוותא וסיומא הוא וע"ד אתערוותא וסיומא הוא  
דעבריון כעבריו נחל . אמר רבי חייא ודאי הכי הוא ושפיר . וערבי  
נחל מסטרט נחל נפקי בבוראן . ובהאי יומא מתערו ומסיומו .  
בהאי יומא כתיב וישב ולחם וקפור את בארת המים . בארת כתיב  
קסר

ליל הושענא רבא

חסד • וישב מהו וישב אלא וימא קרמאס דירחא שירחא דרינא חוס  
ככל עלמא וילחק קיימא לכרסויא למירון עלמא • כהאי וימא • וישב  
ילחק לאחצרא ריגון ולסוימא דייגין • ויחפר את בארת המים לארקה  
בכורן לכנסת ישראל לאחצרא למוא דהא מוא בכבורן נחטן לעלמא  
וכנין דייגון בכורן לא נחטין אלא כעובא ווימא רעיבא לא נוחא  
רוחיהון קיימי עלמא אלא בנין דעלמא אלטרין להו • מאי טעמא  
בנין דעלמא דריבא אתברו וכלא בעיא הכי • בנין כך כלא בעוברא  
תליא מלתא • וע"ד כהנא בעוברא ותקונא דאיהו עביר לתתא  
אתערו עלאין ותחאין לתקנא לון ומתחקני על דרוי • אמר רבי יוסי  
הא תנינן ערבה דרמיא לשפון כהאי וימא מאי היא • אמר רב  
חייא אב"ג לדרשא הוא דתני הכי הוא ודאי • דהא כהאי וימא  
בשפון תליא כהאי וימא פקיד מלכא למויב פתקין לסנטיר ומסתוימי  
דיגין ואסתים לטנא בישא מעלמא כיומא קרמאס דירחא שירחא  
דינא הוא וסוימא הוא כהאי וימא והא אתמר • ת"ס כיומא דא  
שלמין ומסוימי עמין עב"ז ברכאן דיליהון ושראן כרינא ושראל  
כיומא דא מסוימי ריגין לרסון ושראן בכרכתא דהא לוימא אחרא  
זמנין לאשתעשא במלכא לנטלא מניה ברכאן לכל שתא • ובהקרא  
סדרותא לא משתכחי במלכא אלא ישראל בלחרוויסו ומאן דרתיב עם  
מלכא ונטל ליה בלחרויה כל מה דבעי שאיל ויהיב ליה זע"ד ישראל  
שראן ועמין עב"ז מסוימי :

ואחר

כך אחר לאת הלכנה יקראו ה' ספרים שבתהלים ויבזונו  
בסיום כל ספר וספר • ספר ראשון כנגד הגדולה •  
והב' הגבורה • והג' התפארת • והד' הנלח • והה' הסוד • וכנגד  
כל ספר וספר וימרו זמר המתקין בהקפות היום בראשון אברהם  
איש הסדר • כב' זמר ולחק וכו' להזכיר זכות ז' אושעיון קרויין  
אשר חסו וילונו בלל קורותינו כל ז' ימי הסג וכו' ה"ה שם וכלול  
הסוד והיסוד והמלכות וחר :

ונמצא

כתוב לומר אחר כל ספר וספר מזמור כ"ט הכולל בני  
אלים בסוד האמור בזוהר פ' לו קול ה' על המים דא  
אברהם • קול ה' כנח דא ולחק • ואומרים עד סופו • ואמרו מזמור ל"ט  
מזמור שירו לה' שיר קרש כי השיר הזה אמרוהו פירות הכסן נושאי הארץ  
סוד מלכות שמים למעלה לבית שמש ומגן ה' אלהים ונקרא עתה שיר  
קרש כי אז על ידי כן מתחדשת הלכנה שהיתה מכוסה מקודם שם  
בכסה ליום חגנו ועתה אין בחינת בירורים רק בחינת הולאת  
בשמות קרשות :

וקטר

ואחר

ירבו בתחנונים וסליחות בין כל ספר וספר כמו רחמנא  
ואלהינו ששמים ודענו לעניי וה' הוא האלהים וה' עשה  
למען שמך וכיולא בזה אולי מן השמים ירחמו לרוגס לכך זכות :

יום הושענא רבא

ראוי

ונכון להודיע אדם חשוב וחסיד לתפלת מוסף כמו בראש  
השנה ויום הכפורים שיעורר לב כל הקהל אל הכוונה  
באימה וכיראה כמו ביום הכפורים :

ואחר

תפלת י"ח יברכו על הלולב בסוכה אם אפשר ואחריו  
ההלל כנענעו וחקף ומיד יסמכו אליו הו' הקפות אל  
החיבה זכר למקדש כמו שזכרו בכל יום מקיפים את המזבח פעם  
א' וכו' ואותו היום מקיפים את המזבח שבעה פעמים וזה סידורם  
הקפה א' חסד לאברהם . הקפה ב' עמר ילחק . הקפה ג' תפארת  
ישראל . הקפה ד' משה בנלח . הקפה ה' אהרן כהור . הקפה שזית  
יוסף הלויק ביסוד . הקפה ז' דוד במלכות . והשמר לך ואל תשנה  
מסדר זה כי שנו בחזוה כת של הקודמין המרפאים אשר המה  
מיוחסים למשה הקפה ה' אהרן הו' וזה טעות גמור ונוסח הפזמון  
יוכיח כי כפזמון זכות משה יתנו הנלח למשה וההור לאהרן וסדר  
הכתוב הוא הנקלה והגבורה והתפארת והנלח וההוד והשני היסוד  
כ"י כ"ל במספר יס"ד וכן תרגמו דאמיד בשמא וארעא ולכן אין  
לשנות מסדר הכתוב וכלל הקפה ואמר הפזמונים להזכור זכרון  
אבותינו הקדושים :

ואנכי

תקנתי נוסח תפלה א' לאומרה קודם כל הקפה והקפה  
בכל פרטי השמות הראויים לכיון כג' הבחינות הנעשות  
בכל הקפה והקפה בפני עצמה ומנוי"ו אר"ש להוליא הכוונה כפה  
ליודעו רעת קבאים בשם ה' . להס ולא לזולתם . וזה סדרן :

ר"ש

יחוד קב"ה ושכינתיה וכו' . הגה אנכי בא להקיף את  
החיבה שבה ספר התורה דוגמא עליונה זעיר ונוקביה  
ומריו . זכר להקפת המזבח נוקבא קדישא נקבה תסובב גבר . ובכח  
סגולה שיר ושכחה הלל וזמרה דבר דבור על אופניו בהקפה זו  
אנא אל עליון גומל חסדים טובים תהיה מושך חסד אל מקיף  
חסד שבחסד שברעת אימא שנו שם ס"ג יוד הו' ואו הו'  
שורשו י"א' כמספר אל ומעשה ירבו

כוונה עליונו כלולב להמשיך חסד אל מקיף חסד  
שברעת ז"א שנו ג' שמות י'הו במלואותם וי"ד ה"ו וי"ו יו"ד ה"ו

וא"ו

יום הושענא רבא

וא"ו יו"ד ה"א וא"ו סג' שרשיהו בפשיטתא במספר אל ואסוכנה  
את מזבחך ה' להמשיך חסד אל מקיף חסד רז"ק רז"א אחר בו  
שם מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אחר מזלשה אלפין שבו מאירים שלשה  
שמות אהיה במילואותם בודו"ן שרשיהו אהיה בפשיטתא עולים  
במספר שם ס"ג יו"ד ה"ז וא"ו ה"י שרשו י"א' במספר אל  
ג' המה מג"ן עור"ך מלכותך מלכות כל עולמים:  
(עו' כסוד מלך עוזר ומושיע ומגן):

**ובהקפת** כ' כנח הדיבור הוה מושך חסד אל מקיף חסד  
שכנכורה שרדעת אומא שבו שם ה"ג שרשו  
ווא"ו במספר אל ומעשה ידיו כוננה עליו כלולב להמשיך חסד  
אל מקיף חסד שכנכורת רעת ז"א שבו ג' שמות יהו במילואותם ה"י  
ויו"ד ה"י וא"ו יו"ד ה"א וא"ו יו"ד סג' שרשיהו בפשיטתא  
במספר אל ואסוכנה את מזבחך ה' להמשיך חסד אל מקיף חסד  
שכנכורת ו"ק רז"א שבו שם מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אחר מג'  
אלפין שבו מאירים ויולאין ג' שמות אהיה במילואותם כהה"ן  
שלשה שרשיהו אהיה בפשיטתא עולים שם ס"ג שרשו ווא"ו  
במספר אל ג' המה מג"ן עור"ך מלכותך מלכות כל עולמים:

**ובהקפה** ב' כנח הדיבור הוה מושך חסד אל מקיף חסד  
שכנכורת שרדעת אומא שבו שם ס"ג שרשו ווא"ו  
במספר אל ומעשה ידיו כוננה עליו כלולב להמשיך חסד אל מקיף  
חסד התפארת שרדעת ז"א שבו שלשה שמות יהו במילואותם ויו"  
יו"ד ה"י וא"ו יו"ד ה"י וא"ו יו"ד ה"ז שלשה שרשיהו בפשיטתא  
במספר אל ואסוכנה את מזבחך ה' להמשיך חסד אל מקיף חסד  
שכנכורת ו"ק רז"א שבו מאירים ויולאין ג' שמות אהיה במילוי  
אלפין סג' שרשיהו בפשיטתא עולים שם ס"ג שרשו י"א' במספר  
אל ג' המה מג"ן מלכותך מלכות כל עולמים:

**ובהקפה** ד' כנח הדיבור הוה מושך חסד אל מקיף חסד  
שכנלח שרדעת אומא שבו שם ס"ג שרשו י"א'  
במספר אל ומעשה ידיו כוננה עליו כלולב להמשיך חסד אל  
מקיף חסד שכנלח שרדעת ז"א שבו ג' שמות יהו במילואותם  
יו"ד ויו"ד ה"י וא"ו יו"ד ה"י וא"ו יו"ד ה"א וא"ו שלשה שרשיהו  
בפשיטתא במספר אל ואסוכנה את מזבחך ה' להמשיך חסד מקיף  
חסד שכנלח שבו ק"ז א שבו שם מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אחר מג'  
אלפין שבו מאירים ויולאין שלשה שמות אהיה במילואו ה"א ראשונה  
בדודין ואחרונה באלפין שלשה השמות אלו בפשיטתא עולים  
במספר

כמספר סס ס"ג ור"ה ור"ה"י שורשו ויא"ו כמספר אל ג' המה  
מנ"ץ עורך מלכותך כל עולמים :

**ובהקפה**

ה' נכח הריבוי והי מושך חס"ד א"ל מקיף חסד  
שכבוד שבעת אומא שבו סס ס"ג שורשו ויא"ו  
כמספר א"ל ומעשה ודינו כוננה עליו כלולב להמשיך חס"ד א"ל  
מקיף חסד שכבוד שבעת ז"א שבו שלשה שמות יה"ו במילואתם ה"י  
ויר"ו וי"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו  
עולים כמספר סס ס"ג שורשו ויא"ו כמספר אל ואסוכבה את  
מוכתך ה' להמשיך חסד א"ל מקיף חסד כבוד שבו ס"ז א"א שר  
בר סס מ"ה יו"ד ה"א ור"ה"א ור"ה"א ור"ה"א ור"ה"א ור"ה"א  
וולאין ג' שמות אהיה במילואו ה"א ראשונה כהי"ן ואחרונה  
כאלפין שהשלשה שמות אלו בפשיטותם עולים כמספר סס ס"ג  
שורשו ויא"ו כמספר א"ל שלשה המה מנ"ץ עורך מלכותך מלכות  
כל עולמים :

**ובהקפה**

ו' נכח הריבוי והי מושך חסד א"ל מקיף כללות  
הה' חסדים שכבוד שבעת אומא שבו סס ס"ג  
שורשו ויא"ו כמספר א"ל ומעשה ודינו כוננה עליו כלולב להמשיך  
חסד א"ל מקיף כללות החמשה חסדים שכבוד שבעת ז"א שבו ג'  
שמות יהו"ה וי"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו  
אלה בפשיטותם עולים סס ס"ג שורשו ויא"ו כמספר  
א"ל ואסוכבה את מוכתך ה' להמשיך חסד א"ל מקיף חסד כללות  
החמשה חסדים שכבוד שבו ס"ז א"א שר סס ס"ג שורשו ויא"ו  
שהג' אלפין שבו מאירים וולאין שלשה אהיה במילואו ה"א ראשונה  
כאלפין ואחרונה כאלפין שלשה שמות אהיה אלה בפשיטותם ועלו  
סס ס"ג שורשו ויא"ו כמספר א"ל ג' המה מנ"ץ עורך מלכותך מלכות  
כל עולמים :

**ובהקפה**

ז' נכח הריבוי והי מושך מקיף חסד אל כללות ה'  
חסדים ומלכות שבעת אומא שבו סס ס"ג שורשו  
ו"א"ו כמספר אל ומעשה ודינו כוננה עליו כלולב להמשיך חסד  
א"ל מקיף כללות חמשה חסדים שכבוד שבעת שבו שלשה שמות  
יהו במילואותם וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו וי"ד"ה"ו  
אחר מהם עולה מ"ב ומשפר שלשה עולים יבוע א אד  
אדנ אדני' כתר מלכות תעטרה ושלשה שמות יה"ו  
אלה בפשיטותם עולים ס"ג שורשו ויא"ו כמספר א"ל  
ואסוכבה את מוכתך ה' להמשיך חסד א"ל מקיף כללות החמשה חסדים  
שכבוד מלכות



יום הושענא רבא

שבמלכות שבו"ק ז"א שבו שם מ"ה וי"ד ה"ה וא"ו ה"ה שמשלשה לפון  
שבו מאירים ויולאים שלשה שמות אהיה במלוי ה"ה ראשונה באלפין  
והאחרונה כהו"ן שלשה שמות אלה כפשוטם ועלו שם ס"ב ששורשו  
וה"ו כמספר א"ל ב' המה מנ"ן עזרך מלך עו"זר ומושיע ומנ"ן .  
ומאשר יומשך היום כשכינת עזרך החזק מנן ולנה וקומה בעזרתנו  
מננו ראה אלהים והכנינו פני משיחך כי לה' מננו ולקרוש ישראל  
מלכנו . אקרא לאלהי"ם עליו"ן לאל גומר עליו . א"ל לערץ כבוד  
קרושים רבה וגורא על כל סביביו . א"ל אלהים ה' דבר ויקרא וכו' .  
ה"ל ה' ויאר לנו אסרו חג בעכוהים עד קרנות המזבח . ובמסדך  
תלמית אויבנו כנפש יקישו עלינו והאבדת כל לוריו נפשו כי אנחנו  
עבדיך . וע"י שבע הקפותינו היום העקר והשבר שבעה שרי שבעים  
עכו"ם אשר כל אחד מהם כולל עשר שרי עם ועם והרשעה כולה  
כעשן תכלה ותעבור ממלכת זרון מן הארץ כמו שנאמר עד עקרה  
ילדה שבעה ורבת כניס אומללה . ויהי חסדך ה' עלינו כאשר ואלנו  
לך . זכרנו ה' אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים  
טובים . זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים חתמנו בספר חיים למענך  
אלהים חיים וברך לחמנו ומימינו וברך עלינו ה' אלהינו את השנה  
הזאת לטובה ולברכה לשון ולשמחה לפרנסה ולכלכלה ובגשמי חיים  
תחיה ארמה ובגשמי טובה חטיב ארמה ובגשמי יושעה תושוע ארמה .  
ותחי אחריתה חיים ושלוש ושבע וישועה ונקמה טובה ה' חללה נפשו  
וכו' קומה עזרתה לנו ועדנו למען חסדך . ובנה ביתך ככתקלה וכוון  
בית מקדשך על מכונו ושמחנו בתקונו ונסוככה את מזבחך ה' בחול

רבה ותורה המון חונג יראו עינינו וישמח לבנו אבו"ר .  
**ואחר** כל הקפה והקפה טוב לומר מזמור כ"ט הכו לה' בני  
אלים שבעה קולות ולכוין שיש בו ח"י אזכרות ושבעה  
פעמים ח"י גומטריא ח' א"ד אר"נ אר"נ"י כתר מלכות . וגם לומר  
פסוק אחד ככל הקפה והקפה כמתה וכתחיים לעיל בסוף תפלת  
הסוכה קחם משם :

**ואחר** עלינו לשבח יקח ה' כרי ערכה כשרות וברירות ויחטבם  
בקרקע ה' פעמים לא פחות ולא יותר . ואנכי תקנחי נוסח  
תפלה לאומרה כעת חבטת הערבה כוללת כל הכוונה וזה נוסחה :

תפלה לחטבת ערבה

**רשם** יחוד קב"ה ושכינותיה כדקולו ורחומו ורחומו ודקולו לחודא  
שם ו"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בל  
לקיים



יום הושענא רבא

את הרבנים ראיתי להדפיסו כאן וזה נוסחו :

ל"ש

ומור קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחליו ורחימו ורחמו כל ורחילו לימרא שם י"ה נו"ה בימורא שלים בשם כל

ישראל . הנני אנוחו באום לקיים מצות ערכה יסוד כנאים הראשונים אשר שרשם פתוח על ערבי נחל לתקן את שרשם במקום עליון . והיו נועם ה' וכו' . ויר"מ יהוה אלהינו ואלקי אבותינו אל עליון רוכב בערבות הכושר . כנאים טובים ובמנהגם הטובים שהלרף מחשבתנו ומחבת ה' כדי ערכה כלא טיווננו בכל הכוונות כחקנן . ובכן על ידי חכמת ה' כדי ערכה חמשה פעמים בקרקע נגד חמשה אותיות **מנצפך** גבורות **אדני אלהים** אלא ככח סגולת מצות ערכה זו במתק

שפתים חוסיף לקח שכונה עוזנו ה' גבורות ממחוקות במתק האור טל אורות טלך שם **יוד הא ואו** העולה ט"ל וככלה חדרה כלום להחיות עם דורה

תלמידי זר"ע (גו' ערב"ה) קדש מלכתה לעזרת ה' בגבורים וחוכה רנוף אהבה בשפתים וסק נשקיון ררחימו . ולנו עבדיך המתפללים לפיך חשפיע לנו משם אור החיים וגם עד זקנה וזיקה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לרור לכל יבא גבורתך ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים רשנים ורעננים . ותן לנו (יכוין לדעת הרב שהיה מתפלל כן) חיים ארוכים חיים של טובה חיים של ברכה חיים של שלום חיים של פרנסה טובה חיים של חילוף עלמות חיים של **יהוה** וראת חטא חיים שאין בהם כושה וכלומה חיים של עשר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים חיים שהמלא משאלות לבנו לטובה :

(יכוין שם ו"א נגד אותיות ו"ה והמ"ו)

ואוצרך

הטוב תפתח להשכיב נפש שוקקה ורזה פני תבל ושכע את העולם כולו מטובך ומלא ידיו מברכותך ומעשר מתנות יריך . וקיים בנו מקרא שכתוב ופתח ה' לך את אוזניו הטוב את השמים לתת מטר ארנך כעתו ולברך את כל מעשה ירך ופקדונו בפקודת ישועה ורחמים עוררה את גבורתך ולכה ליטועתה לנו ושא גם לקבץ גליותנו מהרה מארבע כנפות הארץ . והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא ויהי"ה ה' אחר ושמו אחר אכ"ר :

ואחר

תפלתו ולך אחר חסודים ואנשי מעשה לקבל פניהם ולהתברך מפייהם להחמסם בספר חיים טובים כמו ב"ה הכ ועת רלון הוא להתברך ותפלתם עושה פירות . ובסעודת זה היום יקרא בזוהר פרשת ויחי דף ר"ך ע"א :

זוהר לסעודת יום הושענא רבא

**ת"ה** כד אהער רינא בעלמא דקב"ה ותיב על כרסו דרינא למיזרן  
 עלמא כע"כ לאתערא (כרינא) תשובה דייטוב מחיובא (כ"א)  
 מחוכו) דהא ההוא יומא פתקין כחינו ומשכחי כלו באמתא  
 הא כתיבין • או זכי בר נש דייטוב קמו מאריה קרעין פתקין דעליה  
 לבתר קב"ה זמין קמיה דבר נש מומא דכפרי וומא דתשובה או תב  
 מחטאוי טב ואי לא פקיד מלכא למתחא פתקין ווי דהא תשובה כע"א  
 לאסתלק' מניה ואי זכי בתשובה ולאן שלימתא דרקא יאות תליין ביה עד  
 ההנא יומא בתראא דעלרת דהוא תמונא לחג ואי עבר תשובה  
 שלימתא לקמו מאריה אחקרעו ואי לא זכי אינון פתקין נפקין מבי  
 מלכא ואתמסרן בידוי דסנטירא ורינא מתעביד ופתקין לא מהדרן  
 תו לבו מלכא • כדון לולמין אהעברו מניה ולא משתכחין עמיה כיון  
 דמתעברן מניה הא ודאי טופסקא דמלכא עבר עליה ויטעום כסא  
 דמותא ובההוא ליליא דחנא בתראא סנטירין זמינין ופתקין נטלין  
 בחר דנטלי לון לולמין מתעברן ולא משתכחין כהו ירו ואי משתכחין  
 כהו ירו (וערי) רינא ברועא או ועבר עלוי רינא מרעין בושין כנריעותא  
 דלהון והא אוקימתא להא • ובספרי קרמאי אמרי יתור כד רישא אנרע  
 וישתכח' נופא' בדיה או אנתתיה ושתכחו והוא יסתלק וה"מ כד לא  
 אהדר כל ההוא זמנא בתוובתא אבל אי אהדר טעמא דמותא יטעם  
 ויתסו ואג' גופא' לא אתחוי וישתכח רישא אינון סלקין והוא אתקיים  
 וה"מ כד בדיק' זעירא ברשותיה ואי ירו פנימו עכירתא דירוי פנימו  
 רגלוי מרעין רדעין עליה ערק לולמא ואהדר ערק ואהדר עליה  
 כחיבבבבך תאמר מי יתן ערב והאי כד נהרא סיחרא וליה אתתקן  
 כנהויא' אבל זכאי חסירי בכל יומא ויומא מסתבלי בלכיווהו כאלו  
 ההוא יועא מסתלקי מעלמא ועברין תוובתא שלימתא קמו מאריהון  
 ולא יטערוון למלס אחרא' זכאה סולקתון בעלמא דין ובעלמא דאתי :

תפלה להוצאת ס"ת בשמיני עצרת

**יהר"מ יו"ד ה"י ו"ו ה"י** (הנה לריך לכיון גס הו"ה  
 פשוטה וב' שמות אלו הם  
 בחינת קדושת היום בסוד וגם אמנם אחותי בת אב"י היא) או"א  
 מלך עזר' ר' ומושיע ומג"ן שתקבל בראמים את ברכת מועדיך לטוים  
 טובים ולשלום ולעורר נועם אהבת דודיך וכלולותיך סדר כבוד  
 מלכותך וכימין משקך תכבדך כי תחכנה והרפה לה מוקד רינא  
 אשר

ורסמו :  
 לר ורסמו ורסמו  
 שלם נס  
 תלות ערכה וסו  
 לתקן את שרש  
 אלהיו ולתקן  
 בכיבוד טובים  
 כלא טוונג  
 פתמים  
**אלהים**  
 פתקין מתק' קב  
 ככלל השנה כלום  
 וועת חרושים  
 עגורים וזמנ  
 עבדן הסתלולס  
 וסיה אלהים אל  
 יתן ויטו וטוונג  
 כעמל סלכ שמו  
 בם קיים של שלום  
 שישתבם ויהי  
 בכבוד קיים שמו  
 ח לבנה לטוונג :  
 פני חבל וטעם  
 דרכופך ומעשה  
 ת אונגו הטוב  
 חס וידן ופקדו  
 שועתה לנו ושא  
 ויה' למלך על  
 אב"ר :  
 לקבל פיתום  
 בים כמו כו"ה  
 עזרת זה היום

חפלה לשמיני עצרת

אשר שאבה כימי הדין נבור"ת עמדך • וזיו כבוד יקרה האר מווסדך  
וכבודך כימי חסדך לתת מטר ארלך כעתו גשם נכרו"ת תניף אלהים  
גשם מטרות עוון נבורות גשמים אשר המה עולים כמספר שמוח  
**אהיה** והמלא אשר בקרכו כיודי"ן ובאלפי"ן ובהם"ן ויהי חותם  
המלוכה אשר מבית ומחוץ תלפנו להחיות זרע על פני כל  
הארץ אל חדר הורת"ה וארלנו תתן וכולה • והיה תעמוד כער דממה  
עלרת לה' ולא תנעול ויגרש מפניה אויב ונתן לה דממים" :

**ומשם** יושפע לי אני עכרך כן אמתך אור החיים והשלום שמיני  
כאשון כת עין כלל כנפיק תסחורני : מפני רשעים וזארוני  
אויבי כנפש וקיופי עלי : יקום להים יפולו אויבי וינסו משנאוי מפניו :  
ואתה ה' אל תרחק אילותי לעזרת חושה : הנילה מחרב נפשי מיד  
כלב ויחידתי : ואם כפון כלעי ופשעי וטטאחי כראי אני להמסר פתח  
גזר דיני כירי האף והחומה ח"ו אתה ה' טוב ושלח ריב חסד לכל  
קוראיך פני אליו וחנני כי יחיד ועני אני וכער טטאחי ועונותי ופשעי  
בזכות תורתך החמימה משיבת נפש ותאריך קלי כי אליו אשובה ולא  
אשוב עוד לכסלה • ואנא ה' משיב הרו"ח ומוריד הגשם העליון  
זכרנו ה' אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה ותן ט"ל ומט"ר  
לברכה על כל פני הארמה ורוח פני חבל ושכע את העולם לנו  
מטוכך ומלא ידינו מכרכותיך ומעשר מחנות ירך כמ"ש ופתח ה' לך  
את אולרו הטוב את השמי"ם לתת מטר ארלך כעתו ולברך את כל  
מעשה ירך • גם ה' יתן הטוב וארלנו תתן וכולה וסננו מאתך חכמה  
ובינה והשכל להבין עמקי סודות תורתך קנעימה : יערוף כמטר  
לקחי תול כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרכיבים עלי עשב ועוררה  
את נבורתך ולכה לישועתה לנו ומלך ביופיה תחזנה עינינו וקיים  
בנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עלה  
ונבורה רוח רעת ויראה ה' ומלאה הארץ רעת את ה' כמים לים  
מכסים • והיו לרנן אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' לודי ונאלי :

**ובשי"צא** מהסוכה שלא לאכול בה עוד ונהג מנהג אנשי  
מעשה לומר בלאתו • והיו רנן מלפניך ה' א"ו  
שכוכות קיום מלות הסוכה זאת שקיימנו נוכה ונחיה לשנה הבאה  
לושכ בסוכה של לויתן כמו שנאמר התמלא כסוכות עורו :  
**וחסירים** הראשונים ז"ל נמלא כחוב שקיו אומרים נוסח תפלה  
זו אחרי אומרים קריאת שמו"ת כנמרה של תורה  
והו נוסחה :

תפלה

הדרן  
מחשבו  
בעלמא  
ויפיי  
לכל  
והא  
חיה  
דילקו  
גלו  
והו  
ח"ק  
תחנה  
התק  
שמי  
די  
לק  
וה  
מל  
ה

# תפלה לגמרה של תורה קד

**הדרן** עלך אורייתא קרישא וסדרך עלן אורייתא קרישא • רעתך עלך אורייתא קרישא ורעתך עלן אורייתא קרישא לא נחשבי מינך אורייתא קרישא ולא חחשבו מינן לא בעלמא דין ולא בעלמא דאתי ג"פ • ויהא רעוא קרמן למיהוי עמנא לעלמא דאתי משה רעוא מהימנא :

**ויפיא"ל** רב ממנא וממשין ותלת רתיכין רחוח ודיה דממנן בשמושא דאורייתא כל חר וחד על מטרתיה וסלקין לכל פרחא ופרשא לאתעטרא קמיה קכ"ה לאתיימרא לעילא לעילא ויהא רעוא קמן דיתכללון השתא בשלימותא דאורייתא כלסו כללא מרא לאתעטרא בנו כורסייא קרישא עם מגינין רתיכין שמשין דילקון • זכא חולקנא וזכא חולקסון דישאל דתיב כי חלק ס' עמו ועקב חבל נחלתו אכו"ר :

## סדר ההקפות

כליל שמחת קוריה אחר תפלת ערבית נהנו להקיף בספרי חרות • וכו סדר ההקפות מועתק מס' הבהיר לפורן שמיר להרב הגרול ק"ק מ"ו כמזהר"ר **חיד"א** זי"ע חז"ל חמלה וראש ויטחו ס"ת בחיכה וקוה אללו ידא שמים וידו אוחזת בס"ת כל זמן ההקפות כי כן קבלתי מהמקובל המופלא מהר"ש שרעבי זלה"ה שהיה מקפיד על זה וכך היה מנהגו • ואני בענין סדרתי תפלות אלו בס"ד • וקורס ההקפות יאמר :

**רשם** יחוד קב"ץ בדמילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחודא דס"ת פנ"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל • הנה אנחנו באים לקיים מצוה ישראל קדושים להקיף שבעה הקפות לחיכה שנה ס"ת ולהירכות בשמחת התורה לחקן את שרשן במקום עליון • ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שככה הקפות אלו תפול חומת כדול המפסקת בינינו לכניך ונהיה מוקפים מתורה ומצוה מביח ומחון ונרבה כן ובתורתך תמיד אנו וזרענו וזרע זרענו • ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה :

## אחר הקפה ראשונה

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד • ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד כ"ע • יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך • קומה עזרתה לנו ועדנו

סדר ההקפות

ופרנו למען חסדך • וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו ולרחמי  
לכני כניס • אלא בכח גדולת ימויך תחיר לרורה :

**יהר"מ יהוה** אר"א שיהא חסובה ומקובלת  
ורלויה לפינוך הקפה ראשונה שהקפנו לתיבה

בשמחת תורתך הרומות לחסד כאלו כווננו בכל הכונות הראויות  
לכוין ואתה בטובך תרחם עלינו • יהי חסדך ה' עלינו ותזכנו לעבדך  
ביראה ואתה ותהיה אהבתך תקועה כלכנו תמיד כל ימי חייו  
ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא ובכל מרה ומרה שתמרוד לנו  
נודה לך במאד מאד • ותזכנו להשכיל להטיב ולגמול חסד בכל כח  
בנפשו וממונו כלב שלם ויהיו כל מעשינו לשמך ולזכרך תאות נפש •  
ותזכנו להתרחק מהקנאה ואכזריות וכעס ולקנות מדות החסד בקטן  
במור • ולמען תורחך הקדושה הנחנת בזמין ולמען אברהם אהובך  
אוי החסד תמלא משאלות לבנו לטובה • וודע לעיניי הכל טובך  
וחסדך עמנו (פ' ר"ת חסד) חסדי ה' עולם אשירה לרור ודור אהיב  
אמונתך כפי • סתרי ומנוי אתה לרברך יחלתי • רדכיך ה' הודיעני  
אורחותיך למרני • יהיו לרלון וגו' :

אחר הקפה שנית

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחר • ה' מלך ה' מלך ה' ימלך לעולם  
ועד כ"פ • עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו • לך זרוע פס גבורה  
תצו ירך תרום ומויך • עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו וענהו משמו  
קדשו בגבורות וטע ימונו • קבל רנת עמך שנכנו טהרנו נורא :

**יהר"מ יהוה** אר"א שיהא חסובה ומקובלת ורלויה לפינוך  
הקפה הזאת השנית הרומות לגבורה כאלו

כווננו בכל הכונות הראויות לכוין ואתה בטובך תרחם עלינו ותזכנו  
להתגבר על ירנו ותן כח לכבוש האתנו הנזפיות ולמען יתק  
עקידך נאזר בגבורה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו וכמו  
שכבש אברהם אבינו את רחמו לעשות רלונך בלבב שלם כן וכבשו  
רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מרותיך והתנהג עמנו ה' אלהינו  
במדת החסד ותכנס לנו לפנים משורת הדין וטובך הגדול ישוב  
חרון אפך מעמך ומעירך ומארלך ומנחלתך ותבטל מעלינו כל גזרות  
קשות ורעות ותגזור עלינו גזרות טובות כרב רחמיך (ר"ת גבורה)  
גם מזדים חסוך עבדך אל ומשלו כי אז איתם • באכרתו יסך לך ותחת  
כנפיו תחסה לנה וסמרה אמתו • ואנחנו עמך ולאן מרעיתך נודה  
לך לעולם לרור ודור נספר תהלתך • רועה ישראל האוינה נוקב  
כלאן

בלאן ווסף ווטב הכרובים הופיעה • הורני ה' ריכך אהלך באמתך  
וקר לבבו ליראה שמך • יהיו לרצון וגו' :

**אחר הקפה שלישית**

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד • ה' מלך ה' מלך ה' ומלוך לעולם  
ועד כ"פ • כי תפארת עוזמו אהה וכרלוךך תרום קרננו • תתן לראשך  
ליות חן עטרת תפארת תמננך • ולתתך עליון על כל הנוים אשר  
עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש לה' אלהיך כאשר  
דבר • נא גבור רורשי ויורך כככת שמרם :

**יהר"מ יהוה** אר"א שתהא תשובה ומקובלת ורלויה לפניך  
הקפה שלשית הרומות לתפארת ותזכנו להיות

מעבדך הכאמר עליהם ישראל אשר כך תתפא"ר ותזכנו לעסוק  
בתורתך הקדושה תורת אמת ותזכנו לעבדך באמת ותהיה כל מגמתנו  
לבקש האמת ותחננו למען דעת אמתות דינו התורה ותזכנו להשתדק  
מהשקר והכזב וכל פנות שפנסה יהיו על דבר אמת וזכות תורת  
אמת וזכות ועקב אבינו התתום בתפארת מרת אמת וכתוב תתן אמת  
לעקב תעננו ותעשה בקשתנו ונקראה ירושלם עיר האמת על כן  
נקרה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עווד • (ר"ת תפארת)  
תקרב רנתי לפניך ה' כדברך הכיני • פעמי הכן באמתך ואל תשלט  
בי כל און • אשרי אדם עו לו כך מסלות בלבבם • רחמיך רבים ה'  
כמשפטך חיוני • תהלת ה' ידבר עו ויכרך כל כשר שם קדשו לעולם  
ועד • יהיו לרצון וגו' :

**אחר הקפה רביעית**

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד • ה' מלך ה' מלך ה' ומלוך לעולם  
ועד כ"פ • ה' אלהים לבאות השוכנו האר פניך ונושעה • תוריעני  
ארץ קיים שובע שמחות את פניך נעימות כימינך נלם • ברכם טקרים  
רחמי לרקתך תמיד גמלם :

**יהר"מ יהוה** אלהינו ואלהי אבותינו אל מלא רחמים שתהא  
תשובה ומקובלת ומרובה לפניך הקפה הזו

הרביעית הרומות למדת נלם כאלו כווננו בכל הכוונות הראויות  
לכוין ואתה בטובך תרחם עלינו ורחמיך הרבים אל יעזבונו נלם סלה  
ועד ונשמחה ונראה נעימות כימינך נלם ותזכנו לכל הכטחות  
ונחמות שהכטחתנו על ידי נביאיך הקדושים וגם נלם ישראל לא יסקר  
ולא ינחם ותחזקנו ותאמלנו לנלם • ותנלם אויבינו ותסתום ותסתום



## סדר ההקפות

עו כל המקטרגים עליו ולמען זכות משה רבינו מהימנא החתום  
במדת הנלח תאיר עינינו בתורתך ואסרו מלותיך תדרוך נפשנו ותגלונו  
באלות עולם מגלות החל הזה בזכות משה רבינו מהימנא ותכנה בית  
המקדש כמהרה בוינינו וקול בין לוי תשוב על שי"רה וכבלה עמו כגור  
נעים עם ככל לנלח על מלאכת בית ה' (ר"ת נלח) נודע ביהודה אלהים  
בישראל גדול שמו • לך לפניו והלך וישם לדרך פעמיו • חנני ה' כי  
אלך אקרא כל היום • יהיו לרצון וגו' :

## אחר הקפה חמישית

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחר • ה' מלך ה' מלך ה' ומלוך לעולם  
ועד כ"פ • ה' ארנינו מה ארור שמך ככל הארץ אשר הודך על השמים •  
גדול כבודו בישועתך קוד והדר תשוב עליו • חסין קרוש כרב טובך  
בהל עדתך :

**יהר"מ יהוה** אר"א שתהא חשובה ומקובלת ורצויה לפניך  
הקפה חמישית הרומזת להוד כאלו כיווננו בכל  
הכוונות הראויות לכיון ואתה בטובך תרחם עליו ותזכנו לכבוד  
התורה ולומדיה ולהקוים ולאמץ ברכים כושלות הנו ברכו רבנן דשלהו  
ותזכנו שלא כלך בעלת רשעים ולא נהיה מהולכי דכול • ולמען זכות  
ארתוך קרוש ה' החתום במדת הו"ד לטובה תזכנו לדרוך שלום ולבקש  
שלום ולשים שלום ולהרבות שלום בעולם ולמעבד עובדי דארין •  
ותשים שלום בוינינו ותברכנו לחיים טובים ולשלום • ובא לזון גואל  
גדול כבודו בישועתך קוד והדר תשוב עליו במהרה בימינו (ר"ת הוד)  
השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו • והיו ה' לזמשב ואלהו  
לזור גחסי • ררך מלותיך ארון כי תרחיב לבי • יהיו לרצון וגו' :

## אחר הקפה ששית

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחר • ה' מלך ה' מלך ה' ומלוך לעולם  
ועד כ"פ • לרוי ה' בכל ריביו ותסיר בכל מעשיו • ולאת לישע עמך  
לישע את משיחך מחלת ראש מבית רשע ערות יסוד עד לואר סלה •  
יחיד באה לעמך פנה זוכרי קדושתך :

**יהר"מ יהוהוהו** אר"א שתהא חשובה ומקובלת ורצויה לפניך  
הקפה הששית הרומזת ליסוד כאלו  
כיווננו בכל הכוונות הראויות לכיון ותרחם עליו ותזכנו מכל טעם  
ועון והקדורים רעים ואתה בטובך הגדול תלקט אשר פזרנו ותיאר  
אשר הפזרנו ותתקן אשר עותנו ותוליא לאור כל הניזולות של קדושה  
אשר

סדר ההקפות

קו

אשר נטמעו בין הקליפות \* חול \* בלע \* וקויאנו מצטנו וירושנו אל ותזכנו לשמור עלמנו ודרכינו מכל חטא ולא ימלא בנו ולא בזרענו שום פגם ויהיה כל זרענו זרע קדש ובזכות יוסף לדיקך החתום במדת היסוד תרחם עלינו אל שדי יסוד יסוד ליון תרוממנה קרנות לדיק ובזכות יוסף וסיף ה' שנית ירו ויגאלנו באולת עולם במהרה בימינו (ר"ת יסוד) ושא ברכה מאת ה' ולדקה מאלהי ישעו \* סוד מדע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו \* והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרוי ותן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה וליות \* דרכי ספרתי ותענני למדני חקיק \* יהיו לרלון וגו' :

אחר הקפה שביעית

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד \* ה' מלך ה' מלך ה' ומלוך לעולם ועד ב"פ \* כי אחת ה' טוב ושלם ורב חסד לכל קוראין \* מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור \* לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והגלם וההודו כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל להאש \* שועתנו קבל ושמע לעקתנו יודע תעלומות : **יהר"מ יהוה** \* אלהינו ואלהי אבותינו אל מלא רחמים שתעשה למען רחמיך ותשא חטובה ומקובלת ורלויה לפניך הקפה שביעית הרומזת למלכות כאלו כיוננו בכל הכוונות הראויות לכיון ותרחם עלינו ותגלה ותראה מלכותך עלינו מהרה מלוך על כל העולם בלו בכבודך והיתה לה' המלוכה \* והיה ה' למלך על כל הארץ קיום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד \* ועשה למען דוד המלך ע"ה החתום במדת מלכות ותשרה שכינתך עלינו יהי ה' אלהינו עמנו באשר היה עם אבותינו אל ועזכנו ואל יטשנו (ר"ת מלכות) מהולל אקרא ה' ומן איובי אושע \* לעולם ה' רבך נלב בשמים \* כי חסדך גדול עלי והללת נפשי משאול תחתיה \* ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד \* תאות ענוים שמעת ה' חכין לבם תקשיב אזנך :

עוד אני מדבר בתפלה אחר הז' הקפות

**רבנו** של עולם הנה אפחנו באים ביראה ואהבה ושמה רבה ומודים אפחנו לך על אשר קרשתנו במלותיך ובכרת בנו מכל העמים אהבת אמתנו ורלית בנו ותתן לנו את תורתך הקדושה תורה שככתב ותורה שבעל פה וקרבתנו לעבודתך \* מה אנו מה חיונו אשר עשית עמנו חסדים גדולים רבים ועלומים כאלה \* לפיכך אפחנו

סדר ההקפות

אנחנו חייבים להודות לך תמיד ולומר לפניך שירה בכל יום תמיד •  
אמנם גדל לעדינו בהעלותנו על לבנו כל אשר נהרס לנו מלעסוק  
בתורתך הקדושה וכל אשר עמנו בלימודנו הן מלך לימוד להגדל •  
הן מלך שלא למדנו בקדושה ויראה כדת מה לעשות • והן שלא  
טרחנו להכין דבר על כוריו מולוי הדיון ועומק ההלכה • והן אשר  
קטפנו מלוח עלי שים • והן אשר לא תמכנו ברכי רבן דשלקי ולא  
אמלנו ברכים כושלות • וכואת וכואת עמנו בכ"ב אותיות תורתך •  
וטעינו בלימוד ובהוראה ולא נהגנו בטכסום תלמוד חכם • ועוד אקרה  
אשר נפלו נוולוי תורתנו ומלותינו לבורות נשברים ושב מתוך שבי :

ער

הכל בושנו ונכלמנו ובמסתרים תככה נפשנו וראה ורעד יבא  
בנו ותכסנו פללות • והן עתה בבושת פנים אנו שכים  
ומתחרטים ואנו רואים לעשות רלונך כרלונך • ויהי רלון מלפניך ה'  
או"א אל רחום וחנון הטוב והמטיב שתקבל כונתנו כי אתה כוונן  
לבות וירעת שרלוננו לעשות רלונך ולעסוק בתורתך הקדושה כדת  
מה לעשות ואתה הבטחתנו על ידי עבדיך חכמי ישראל הבא ליטטר  
משייעין אותו • ובכן יהמו נא רחמין וראה כי אולת יד ואפש עלור  
ועזוב • ואויר ארץ העמים וביטול הטקרה ותוקף גלות גוף ונפש הן  
הנה היו בעוכריו כי גבר אויב ילרנו הרע ועשה אשר זמם להריתנו  
מתורתך ומעבודתך :

ובכן

אין לנו גואל ומושיע בלתיך • הנשמה לך והגוף פעלך תוסה  
על עמלך ובכח שבע הקפות שהקפנו לחובה שכה ספר  
התורה • ושמתנו לכבוד תורתך התמלא רחמים עלינו השיבנו אבינו  
לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך ויתמתקו הדינו ויכבשו דממין  
את כעסך ויגולו דממין על מדותיך ותוליא לאור כל נוולוי תורתנו  
ומלותינו ושוב הכל לאיתנו הראשון ולא ירח ממנו נדח ותזכנו לעסוק  
בתורה לשמה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולהוליא לאור כל חלקי  
פר"ם תורתנו השויכים לנפשנו רוחנו ונשמתנו ותחננו מאתך חכמה  
ובינה ורעת לחדש חידושים רבים אמיתיים בער"ם תורתך הקדושה  
וקשויות והויות וישוים אמיתיים וקידושי דינים לאמותה של תורה  
וברב רחמין תזכנו לזרע קדש בניס חכמים וחסידים זרע אנשים ובריא  
מזלוייהו ולא ימלא בנו ולא בזרענו שום פגם ושום פיסול ולא יכרת  
זרענו ח"ו ואתה ברכ רחמין תתן לנו כח וברואות ויכולת מספיק  
וחוזק ואומץ באברינו ובדינו וגופנו לעמוד על המשמר • ולא יארע  
לנו שום מיקוש ושום כאב וקהיק שמחים וטובים וברואים לעבודתך  
ותלילנו מכל רע :

או"א

**א"א** מלוך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ  
 בוקרך והופע בהרר גאון ערוך על כל יושבי חבל ארץך  
 וידע כל (עשיה) פעול כי אתה פעלנו ויבין כל (יזירה) יזור כי אתה  
 וזרתו ויאמר כל אשר (ברואה) נשמה באפו ה' אלהי (אלילות) ישראל  
 מלך ומלכותו בכל משלה • קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך  
 שבענו מטובך שמה נפשו כשועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ואל  
 תדוחנו מפני שום נכרה שבעולם ותאריך ומינו בטוב ושנותינו  
 בנשימות ומלא שנותינו שמים שנה אורך ימים ושנות חיים תוסיף לנו  
 לעבודתך וכלל כנפוך תסתירו ותלולנו ולכל בני ביתנו מכל גרות  
 קשות ורעות ותחדש עלינו שנה טובה ונהיה שקטים ושאננים דשים  
 ורעננים לעבודתך וליראתך כי עמך מקור חיים כאורך נראה אור •  
 יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך • הראנו ה' חסדך וישעך תחן לנו •  
 ואני בחסדך בטחתי וגל לבי כשועתך אשיה לה' כי נמל עלי • הנה  
 אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה :

פיוטים לחג הככות

**פיוט** לכבוד שבעה אושפיון קדישין למהר"ר דוד חסין ז"ל סימן  
 אנו דוד בר אהרן חזק נר"ו • נו' אל ארץ :

**אסדר** תושבתא • כמילין ורחשין • ליקר אבהתא • אושפיון  
 קדישין :

**אושפיון קדישין • אילנין** תקיפין • קיימין דעלמא אחרי  
 שויפין • ומארי דרפיין • עלנא  
 מכסין :

**א"ק • נזמין** להון השתא • ועלון יתבון וכלון נהמא דאורייתא •  
 בהדין מטללתא • ותאמרון סודשין :

**א"ק • יומין** שבעה נינהו • מנגא ומללא תהו זכותיהו •  
 באכסניווא כולהו • יהון מתכנשין :

**א"ק • דרועא** ומינא • רב חסדא רב חנא אברהם אבונא •  
 מאריה דרוחנא • ובדיק בניסין :

**א"ק • ותמן** ניוסא • לונתק דאופקר על גבי מרבסא • ואלה  
 כל רוסא • דקמוי נפישין :

**א"ק • דן** דרר ותקרו • ועקב שלימא אחר בתרו סטרו •  
 איתגבר על גברו • ועידין קדישין :

**א"ק • בר** עמרס לוויא • משא דובוננא דוש כל כניאויא •  
 הוּא

**פיוטים לחג הסוכות**

קורא מהומנא רעיוא • אורוותא לן אססין :  
 כהנא • כמדברא הוה בזכותיה עננא • ועלו  
 חוכנא • קורבנוו מליון :  
 פרישא • יוסף לרוק נטור קיימא קרישא • כר  
 ערק טש טיטא • ואנא לבושין :  
 אססנתיה דרור משישא בת שבע אינתתיה • על  
 כורסי מלכותיה • יתוב ולית אורשין :  
 רבון עלמין • יקומון לקבל רושי שבעין אומין •  
 ותן וטר וטמין • מכל עתקין בושין :  
 מוחכיהון • כל יומא ברישא אתי מר מכסון •  
 ולעילא מכולהון • רישא רכל רושין :  
 המנונא סבא • כר עייל לבויה אמר מלה טבא •  
 לאתבא • אושפזין קרישין :  
 בכרין • זכאה חולקנא דעאלו לאתרין • עלן  
 וקון שרין • ברכאן דנפישין :

**א"ק • אהרן**  
**א"ק • חסידא**  
**א"ק • זבאה**  
**א"ק • קדם**  
**א"ק • נעטר**  
**א"ק • רב**  
**א"ק • וגוברין**

פיוט להרב הקסיד מוה"ר משה ארסאן ז"ל סימן אנו משה חזק :

ולולב לעס סגולה • יחד ירונו ישאו תהלה :  
 ממלרים גאלנו • דברות קדשו השמיענו • ענוי כבוד  
 הקיפנו • לארבע רוחות מטה ומעלה :  
 דרכיו לנו הודיע • מזיו הדרו לנו הופיע • דעת יוס ליום  
 אומר יובע • דעת יחיה לילה ללילה :  
 ישראל כלל סוכתו • יסתופף יחסה תחת אברתו • השם  
 ככתבו ובקריאתו • כמספר סוכה מספרו עליה :  
 עלמיו ראשו לולב ומינו • ולי מה יקרר מאר עניונו •  
 אשרי טהור לב השם רעיונו • לסוד מלותו המעולה :  
 בן ארבע בלולב חונה • במילוי הקי"ץ בפרטיו תמנה •  
 נוכח הלולב לשדרה תפנס • סביבו מינו כגורן עגולה :  
 רומז לשלשה אבות • משה אהרן בני ערכות • יוסף ללולב  
 חמדת לבבות • דוד לאתרוג • כלם כלולה :  
 העודה תמיד לבך • זכר טוב תזכור לעם לך • קורא  
 ומיחל לישועתך • ותקדש שמך בפניו סלה :

**סוכה**  
**אל**  
**נועם**  
**ישמה**  
**מה**  
**שם**  
**ההרם**  
**חותם**

פיוט להרב הכ"ל לשמחת תורה סימן למשה :

לכבוד

תורה ההדורה • אשר ברוך והאלה • לעוטה כשלמה  
אורה • מזיו אורו אשר נגלה • ברא עולמו וקרא • לאור  
יום ולחשך לילה • בתורה ירו חוללה • כל יאור וכל  
פעולה • מרומם הוא ונעלה • על כל ברכה ותהלה :

מי

זה ומלל נבורות • האל רם ומחשף • ומי זה יוכל  
ספורות • גדולות אומר ועושה • בהגלות אור יקרות •  
המופלא והמכוסה • כל העלווים מקלה • אין נודר כנף  
אין פולה • פה לו דומיה תהלה :

שמים

ושמי שמים • לא וכלכלו את גדלו • וסר ארץ על המים  
ולתקרא הרום דגלו • מקיף ונוקף בנחיים • הכין ועשה  
פעולו • שרפים ממעל לו • לרוממו ולהללו • עומרים  
באימה למולו • ברתת וגם חלחלה :

השלם

יה את מאווי • וכוון לבי וסעיפי • ובחוד כהני ולווי •  
וקר זקני וטפי • כן אברכך באוי • בשמן אשא את כפי •  
בקול תחנה ותעלה :

פיוט אחר להרב החסיד הכ"ל זלה"ה סימן משה בן יעקב :

מברכך

עולם ומלואו • והוא מקוה את כולם • כולם לעוכרו  
כלאו • ודרכו מהם נעלם • זולת משה נבואו • הרר  
נבואי עולם • הבין סודותיו וגולם • לישראל עם סגולה •  
מרומם הוא ונעלה • על כל ברכה ותהלה :

שורש

אמונת המוני • שתי תורות המאורות • כאשר קבל  
משינו • משה אמרות טהורות • לא ישחנו בכל שני •  
לעד ולעולמי דורות • מרועה אחר נאקרות • אין לו  
שיכו והנבלה :

הוא

משגות כבדראוי • לופה טמונות ונלויות • מוליא במספר  
לכאוי • ובוחן לבות וכליות • נותן שכר טוב ליראוי •  
ולשונאיו חרב פופיות • עיני לתשועה לופיות • ואני  
בתוך הגולה :

בן

יעקב דל ונכאה • גולה ונדח זה כמה • טובה מקרוש  
משתאה תקוית ושני אדמה • עת וגלה ויראה • מבשר עדה  
ענומה • אז תקלל כל נשמה • את שמך נורא עלילה :

פיוט

**פיוטים לחג הסוכות**

פיוט להרב מהר"ר ועקב בירדונו נר"ו סימן ועקב חוק :

**יה** רם ועליון • דר חביון • לא לישע • עמך ותדבר ותשכר •  
 מטע רשע • לגשת אחר באקר • קלר מלע מהשתרע •  
 אבי ראם • רב להושיע :

**עורה** אל נשא הובושה • כת מלרים • חרד ותומא • דר רומה •  
 שים לעוים • משמע ורומה וקרמה • פיק ברכים • להם  
 תופיע :

**קדר** ארכיאל • לור גואל • שים לשמה • נביות מבשם • על  
 ראשם • שפוך קומה • גם וטור כפיש חיש חסין • קול  
 מהומה • משא תשמיע :

**בני** אמי הן כלביא • כי נחרו • אלה רפינון • וענון • ערו  
 ערו • אותם תאכר ותכבר • עם נוורו • גפן תשיע :

**חשוף** זרוע • לרוע • לר לואורכ • אלהיבמה השמה • לפו קרב •  
 קנו ותומן אות נסמן • כם בקרב • שנים תודיע :

**זכר** לעירם • יקורם • יופ הושעה • וגם ליתת תמותת •  
 רשע רעה • או אז וכנע • חיש תמנע • קול תרועה •  
 עליו תרוע :

**קין** תלמית למשוח • בן עמיאל • לחץ והלך למבצר • ומכריאל •  
 עלוק יהומם וירומם • מקדשו אל • לעב יבוע :

**ושם** וזהלו ועלו • חיש מושיעים לשפרו הר עשו ורודשו •  
 כל הפושעים • אז שפל כרך וכרך • תמוס רעים • קומר  
 וביע :

**אמרו המרפאים**

**מורעה** זאת אל כל אחינו בני ישראל • כי הסכ"ח הסכי"ח זה ספר  
**אלהים** לשכנו בכח ואל • במס' סכח"ס מכל אשר  
 בישראל בנייר לכן זאוקיות חדשות בחו"ק מאורוק לעו  
 בני ישראל • וכנהסה מדויקת כל מאמרי זו"ה ע"י ס' זו"ה קדוש ישראל • ווען כל מנהגים  
 להצוא דבר מקוקן בשלם טככים לזכות את בני ישראל • גמרי הנא לטהר מסייעין אותם בעזר  
 האל • וראש ראינו כי חסורי מחסרה מאמר מו"ה סק בלימוד ליל תמימי הסוגים בני ישראל •  
 ובעבור תהיה מסכ"י שלימה הפקקו אותי מאמר מספר הכאר השייך לפנינו כאשר הוצא  
 בו"ה וכו' בשלם להשרידים אשר ס' קורא בקורק וקוטיאל ;

**תו של בע**









